

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Χαλκίδας

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Χαλκίδας

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Χαλκίδας

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Χαλκίδας

Ουγ.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

374 Αρ. 103

Αθήνα

Σεπτ.

Πρωτόκολλο

245

ΑΡΧ. 6766

ΕΙΡΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ

ΑΡ. ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΕΩΣ
ΑΡ. ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ

Τους Είρμούς των Ἦχων, τὰς ἐννέα
Ὠδὰς, τὰ Φωταγωγικά, τὰ Ἐ-
ξαποστειλάρια, τους Αἶνους, τους
Οἴκους τῆς Θεοτόκου, τους τοῦ
Σταυροῦ, καὶ ἄλλα ὠφελίμα.

EN BENETIÄ

Ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Τυπογραφίας
Φραγκίσκου Ἀνδρέα

1837

274' 938

274' 938

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ΕΙΡΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΕΙΡΜΟΙ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΗΧΟΥ.

ΩΔΗ Α'. ΗΧΟΣ Α'.

Σοὶ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά, θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύϊ δε-
δοξασται· αὐτὴ γὰρ Ἄθανάτε, ὡς πανσθενῆς ὑπε-
ναντίους ἔθραυσε, τοῖς Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ
καινουργήσασα.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚῃ
ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ.

Χριστὸς ἐν πόλει Βηθλεὲμ βρεφουργεῖται, τὴν ἡ-
μῶν ὡς εὐπλαγχνός, καινουργῶν φύσιν· προθύμως
δεῦτε γηγενεῖς, τῇ καρδίᾳ ἄσμα μελωδόν, ἄσωμεν
τῷ Δεσπότῃ, εἰς αἰῶνας· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ.

Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε· Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν
ἀπαντήσατε· Χριστὸς ἐπὶ γῆς ὑψώθητε· ἄσατε τῷ
Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἀνυμνήσατε
λαοὶ, ὅτι δεδόξασται.

Ἔσωσε λαόν, θαυματουργῶν Δεσπότης,
Ὑγρὸν θαλάσσης κύμα χερσώσας πάλαι·
Εἰκὼν δὲ τεχθεῖς, ἐκ Κόρης, τρίβον βατήν
Πέλου τίθησιν ἡμῖν, ὃν κατ' αὐσίαν,
Ἦσον τῷ Πατρὶ, καὶ βροτοῖς δοξάσωμεν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΝ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Ὁ θειότατος προετίπωσε πάλαι Μωσῆς, ἐν ἔρη-
 θρᾷ θαλάσσης, διαβιβάσας Ἰσραὴλ, τῷ Σταυρῷ σου
 τὴν ὑγρὰν τῆ ῥάβδω τεμῶν, ὡδήν σοι ἐξόδιον, ἀνα-
 μέλων Χριστὶ ὁ Θεός.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, λαμπρυνθῶμεν λαοί. Πάσχα
 Κυρίου Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ
 ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβί-
 βασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας.

Τῆ ΚΥΡΙΑΚῆ ΤΟΥ ΘΩΜΑ.

Ἄσωμεν πάντες Λαοί, τῷ ἐκ πικρᾶς δουλείας
 Φαραὼ τὸν Ἰσραὴλ ἀπαλλάξαντι, καὶ ἐκ βυθῶ θα-
 λάσσης ποδὶ ἀβρόχῳ ὡδήγησαντι ὡδήν ἐπινίκιον
 ὅτι δεδόξασται.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΙΜΗΣΙΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Πεποιικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ, ἡ ἱερά καὶ εὐκλεῆ
 Παρθένη μνήμη σου, πάντας συνηγάγετο, πρὸς εὐ-
 φροσύνην τοὺς πιστοὺς, ἐξαρχούσης Μαρίας, μετ'
 χαρῶν καὶ τυμπάνων τῷ σῶ, ἄδοντας Μονογενεὶ
 ἐνδόξως ὅτι δεδόξασται.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Ὠδήν ἐπινίκιον ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ ποιήσαν-
 τι θαυμαστά τέρατα, βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι
 τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι δεδόξασται.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινοῦ· τὴν γὰρ ἄδατο
 γέωσας ἐρυθρὰν, πεζοπορεῖν ἐποίησε τοὺς υἱούς· Ἰ-
 σραὴλ, καὶ τοὺς ἐναντίους ἰχθρούς ἐκάλυψε θαλάσσης

* Απειρον ὁ Θεόπτης Μωϋσῆς, τὸν Ἰσραὴλ προανεκρούετο. * Ἀρχεὶ Μαριάμ, σοφῶν τε γυναικῶν ὁ χορὸς, ᾠδὴν ἐπινίκιον τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν πάντες ἄσωμεν.

* Ὁ διὰ στύλου πυρός καὶ νεφέλης, τὸν Ἰσραὴλ ἐδηγήσας ὡς Θεός, τὴν θάλασσαν διέρριξεν, ἄρματα δὲ Φαραὼ ἐκάλυψεν, ἄσωμεν ᾠδὴν ἐπινίκιον, ἔτι μόνος δεδόξασται.

Πικρᾶς δουλείας ῥυσθεὶς Ἰσραὴλ, τὴν ἄβατον διήλθεν ὡς ἠπειρον, ἐχθρὸν καθορῶν πεντούμενον, ὕμνον ὡς εὐεργέτη ἄδει Θεῷ, τερατουργοῦντι βραχίονι ὑψηλῷ, ὅτι δεδόξασται.

* Ἄσωμεν ἄσμα καινὸν τῷ Θεῷ, τῷ ἐκ δουλείας Φαραὼ λυτρωσαμένῳ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐν ῥήμῳ τούτους διαθρέψαντι, ὅτι ἐνδόξως δεδόξασται.

Τὸν Φαραὼ σὺν ἄρμασιν, ἐν τῇ θαλάσῃ κατεπόντισε, καὶ διήγαγε λαόν, ὕμνουντα, καὶ λέγοντα. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

* Ὑψώσω σε ὁ Θεός ὁ Σωτήρ μου, ὅτι ἀνέστης ἐκ νεκρῶν, πατήσας τὸν θάνατον.

Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν ἐπινίκιον ᾠδὴν, τῷ ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ, ἐξ Αἰγύπτου ἐρυθρᾶς θαλάσσης, καὶ Ἰορδάνου τὸ ρεῖθρον πήξαντι μόνῳ, παραδόξως τοῦ λαοῦ περσοποῦντος, διὰ μέσου αὐτῆς ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ, ἐν Αἰγύπτῳ τῷ Μωσῆ, καὶ δι' αὐτοῦ τὸν Φαραὼ πανστρατὶ βυθίσαντι, ἐπινίκιον ᾠδὴν ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

ΩΔΗ Β', ΠΧΟΣ Α'.

Πρόσεχε οὐρανέ, καὶ λαλήσω, ὅτι ὁ Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐκὼν καταδέβηκεν ἐπὶ τῆς γῆς, κλίνας οὐρανούς, καὶ γέγονεν ἄνθρωπος, ἵνα τὸν ἄνθρωπον σώσῃ ὡς φιλόανθρωπος.

Πρόσεχε τῇ φωνῇ μου ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, καὶ τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, ὅτι τὸ ὄνομά σου τὸ θαυμαστόν Κύριε ἐπεκαλεσάμην.

Πρόσεχε οὐρανέ, καὶ ἄκουε γῆ, καὶ Χριστὸν ἀνύμνει τὸν ἐν σπαργάνοις ἐλλιδέντα, καὶ σειρὰς τῶν πταισμάτων μου λύσαντα.

Οὐρανέ πρόσεχε καὶ λαλήσω, καὶ ἀκουέτω τὰ ῥήματα ἐκ στόματός μου, ὅτι τὸ ὄνομά σου Κύριε ἐπεκαλεσάμην.

Καταβήτω ὡς ὄρεος τὰ ῥήματά μου, ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐκάλεσα.

Πρόσεχε οὐρανέ καὶ λαλήσω, καὶ ἀνυμνήσω Χριστὸν τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, τὸν μόνον φιλόανθρωπον.

Πρόσεχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου, ὡδικῶς σοι βωῶ· ὅτι πρὸς σὲ προσεύβομαι Κύριε, καὶ σώσον με.

Ἰδετε ἴδετε, ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι, ὁ δουλωθέντα τοῦ λαοῦ τοῦ Ἰσραὴλ, τῷ Μωϋσῇ δημαγωγὸν ἐν ἐρήμῳ ποροτάξας, καὶ σώσας ὡς δυνατός τῇ ἐξουσίᾳ μου.

Πρόσεχε οὐρανέ καὶ λαλήσω, καὶ ἀνυμνήσω Χριστὸν, τὸν ἐκ Παρθένου σαρκωθέντα Θεὸν ἡμῶν.

Ἰδετε ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου· τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

ΩΔΗ Γ'. ΗΧΟΣ Α'.

Ο μόνος εἰδώς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθενεῖαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περισώσον με ἐξ ἔψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοι Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης φιλάνθρωπε.

ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ.

Ἵψιμέδων ἀναρχε, εὐμενὲς Λόγε, ἐπίβλεψον πρόσχεσμοι, σακρυρροοῦσα, ἐκτενωῶς ἐβάα σοι, πρόπαλαι Ἄννα. Ἄλλ' ὡς ἐκείνης ἤκουσας θρηνηδούσης, καὶ ἡμῶν στερέωσον τὰς φρένας Ἄναξ, τοῦ ἀξίως ἔμνεϊν σου τὰ Γενέθλια.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ.

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρεῖστως Ἰῶν, καὶ ἐπ' ἰσχύτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν Ὁ ἀνυψώσας τὰ κέρας ἡμῶν, ἅγιος εἰ Κύριε.

Νεῦσον πρὸς ὕμνους οἰκετῶν εὐεργέτα,
 Ἐχθροῦ ταπεινῶν τὴν ἐπηρμένην ὄφρυν
 Φέρων τε παντεπόπτα τῆς ἀμαρτίας,
 Ὑπερθευ ἀκλόνητον ἰστηριγμένους,
 Μάκαρ μελωδοῦς τῇ βάσει τῆς πίστεως.

ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Στερέωσον Δέσποτα Χριστέ, τῷ Σταυρῷ σου ἐν πέτρα με τῆς πίστεως, μὴ σαλευθῆναι τὸν νοῦν, ἔχθρου προσβολαῖς τοῦ θυσμενοῦς ἄγιος, μόνος γὰρ εἰ Ἅγιος.

ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγίου
τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγῆν, ἐκ τῆς
φοῦ ἐμβρόησαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα.

ΤΟΥ ΘΩΜΑ.

Στερέωσόν με Χριστέ, ἐπὶ τὴν ἀσειστον πέτραν
τῶν ἐντολῶν σου, καὶ φώτισόν με φωτὶ τοῦ προσώπου
σου· οὐκ ἔστι Ἄγιος πλήν σου φιλιάνθρωπε.

ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Ἡ δημιουργικὴ καὶ συνεκτικὴ τῶν ἀπάντων,
Θεῶ σοφία καὶ δύναμις, ἀκλινη ἀκράδαντον τὴν
Ἐκκλησίαν στήριξον Χριστέ· μόνος γὰρ εἶ Ἄγιος,
ὃ ἐν Ἄγίοις ἀναπαύμενος.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Λίθον ἐν ἀπειδοκίμασαν οἱ αἰκουδομοῦντες, αὗτος
ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· αὗτος ἐστὶν ἡ πέτρα,
ἐν ἣ ἐστερέωσε τὴν Ἐκκλησίαν ὁ Χριστός, ἢ ἐξ
ἐθνῶν ἐξηγοράσατο.

Ὁ στερεώσας λόγῳ τοῦς οὐρανοὺς, καὶ τὴν γῆν
ἐδράσας Θεός, καμὲ στερέωσον βωμῆτά σοι κόν' ὕμ-
νου, Ἄγιος εἶ Κύριε.

Ἡ τὸν πρό συλλήψεως ἀγνόν Σαμουὴλ, ἀδιστακ-
τως τῷ Θεῷ καλυπσομένη, ἱερομήτωρ Ἄννα νῦν
γηθομένη, ἀδει σὺν ἡμῖν· Ἐστερέωθη ἐν Κυρίῳ ἡ
καρδία μου.

Μὴ ἐν τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πλούτῳ καυχᾶσθω θυητός
τῷ αὐτοῦ· ἀλλὰ τῇ πίστει τοῦ Κυρίου, ἐρθεοδόξως
κραυγάζων, Χριστῷ τῷ Θεῷ, καὶ μέλπων ἀσὶ. Ἐπὶ
τὴν πέτραν τῶν σῶν ἐντολῶν, στήριξόν με Δέσποτα.

Στερωθήτω ἡ καρδία μου, εἰς τὸ θέλημα σου Χριστέ ὁ Θεός, ὁ ἐν ὑδάτων οὐρανῶν, στερεώσας τὸν δευτερον, καὶ ἐδρόσας ἐν τοῖς ὑδασι, τὴν γῆν παντοδύναμη.

Στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν σου, ἣν ἐκτήσθη τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, ἐν ᾧ ἐχθρὸν ἐθριάμβευσας, καὶ ἐφώτισας τὴν οἰκουμένην.

Στερέωμά μου γενοῦ, ὁ θεμελιώσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὅτι οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλὴν σου Κύριε.

Ὁ στερεώσας τῷ λόγῳ σου τὴν οἰκουμένην, ἦτις οὐ σαλευθήσεται, στερέωσον καὶ ἡμῶν τὴν διάνοιαν, εἰς τὸν φόβον σου Δεσποτά Κύριε.

Στερωθήτω ἡ καρδία μου, τῇ ἐλπίδι Χριστέ τῶν ἀγαθῶν σου, ἵνα ἀπαύστως μετ' αἰδῆς, τὸν ὕμνον ἀνακίχῃ σοι. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος καὶ γὰρ, πλὴν σου φιλόανθρωπε.

ΩΔΗ Δ΄. ΗΧΟΣ Α΄.

Ὅρος σε τῇ χάριτι, τῇ θείᾳ κατάσκειον, προβλεπτικοῖς ὁ Ἀββακούμ, κατανοήσας ὀφθαλμοῖς, ἐκ σοῦ ἐξελεύσεσθαι, τοῦ Ἰσραὴλ προανεφώνει τὸν Ἅγιον, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ.

Ἀκηκῶς ὁ Προφήτης Χριστέ τὴν ἀκοήν σου, ἐσεβήθη, ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου προσελθεῖν, καὶ ἰβήσῃ τροφῷ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ.

Ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐξ αἰτῆς Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας, ἐξ

ὄρους ὁ αἰνετός κατασκήνιον δασείας, ἤλθες σαρκωθεὶς
 ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ ἄυλος καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυνά-
 μει σου Κύριε.

Γένους βροτείου, τὴν ἀνάπλασιν πάλαι,
 Ἀδων Προφήτης, Ἀββακούμ προμηνύει,
 Ἰδεῖν ἀφράστως ἀξιωθείς τὸν τύπον.
 Νέον βρέφος γάρ, ἐξ ὄρους τῆς Παρθένου,
 Ἐξήλθε λαῶν, εἰς ἀνάπλασιν Λόγος.

ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Ἐπὶ Σταυροῦ σε δυνατὴ, φωστὴρ ὁ μέγας κατιδὼν,
 τρόμῳ ἐπαρθεὶς τὰς ἀκτῖνας, συνίστειλεν ἔκρυψε
 πᾶσα δὲ κτίσις ὕμνησεν ἐν φόβῳ τὴν σὴν μακροθυ-
 μίαν· καὶ γὰρ ἐπλήσθη ἡ γῆ τῆς σῆς αἰνέσεως.

ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἐπι τῆς θείας φυλακῆς, ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ,
 στήτω μεθ' ἡμῶν, καὶ δεικνύτω φασσφόρον Ἀγγελου,
 διαπρυσίως λέγοντα· Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ,
 ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς παντοδύναμος.

ΤΟΥ ΘΩΜΑ.

Μέγα τὸ μυστήριον τῆς σῆς Χριστε οικονομίας·
 τοῦτο γὰρ ἄνωθεν προβλέπων, θεοπτικῶς ὁ Ἀββακούμ,
 ἐξήλθες ἐβόασαι, εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου φιλάνθρωπε.

ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Ῥήσεις Προφητῶν καὶ αἰνίγματα, τὴν σάρκωσιν
 ὑπέφηναν, τὴν ἐκ Παρθένου σου Χριστὲ, φέγγος ἁ-
 στραπῆς σου, εἰς φῶς ἔθνων ἐξελευσέσθαι· καὶ φω-
 νεὶ σου ἄβυσσος ἐν ἀγαλλιάσει· Τῇ δυνάμει σου δόξα
 φιλάνθρωπε.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Ἐν Πνεύματι προβλέπων, Προφήτα Ἀββακούμ, τὴν τοῦ Λόγου σάρκωσιν ἐκήρυττες βοῶν· Ἐν τῷ ἐγγίξειν τὰ ἔτη ἐπιγνώσθησθαι, ἐν τῷ παρεῖναι τοῦ καιροῦ ἀναδειχθῆσθαι, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἀκήκοε πάλαι Ἀββακούμ, Χριστέ σου ὁ θαυμασιος, τὴν ἀκοὴν καὶ φόβον ἐκραύγαζεν· Ἀπὸ Θαυμῶν ὁ Θεὸς ἤξει, καὶ ὁ Ἅγιος ἔρους ἐκ θαλάσσης κατασκίου, τοῦ σῶσαι τοὺς χριστούς, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἀββακούμ τὴν ἐνδοξὴν σου παρουσίαν, αὐτὸς τε Λόγε προΐδων ἀνεβόα· Ἀκήκοα Κύριε, ὅτι ἐξ ἔρους ἀγίου ἤξεις εἰς βροτῶν σωτηρίαν, καὶ θεοῦ πλήρης γεγυῶς ἀνακράξω· Ὡς μεγάλα τὰ ἔργα Χριστέ μου τῆς σῆς Δόξης.

Τὴν ἀκοὴν σου Κύριε εἰσακήκοα καὶ ἐφοβήθην, τὰ ἔργα σου κατενόησα καὶ ἐξίστην, ὅτι Θεὸς πρὸ αἰῶνων ὑπάρχων, ἐκ Παρθένου ἐτέχθησθε γενόμενος ἄνθρωπος.

Σὺν τῷ θαυμασίῳ στάς Ἀββακούμ, ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς σου Γρηγόριε, καὶ τοῦ ἐπ' ὤμων Χερουβὶμ κατανήσας, τῆς παγκοσμίου γέγονας μνητῆς σωτηρίας, αἰεὶ κραυγάζων· Κύριε, Δόξα τῇ δυνάμει σου.

Ἐπήρθη ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς· ὑψώθησθε Μακρόθυμε ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἐπήξας ἐν αὐτῷ τὴν Ἐκκλησίαν σου.

Τί βοᾷς ἐν Πνεύματι λόγε Προφήτα, προκατιδὼν ἐξίστησθαι; Θεὸν κατενόησα ἐκ τῆς Παρθένου, ἐνανθίου μου σαρκί· ὅθεν ἐξίσταμαι.

Ὅτι Θεὸς σαρκῶται, οὐ πάσχων τροπὴν, ὁ θεσπίσιος ἐξίστη ἀκηκῶς Ἀββακούμ, καὶ τὴν εἰς θεογνωσίαν ἐξ εἰδωλομανίας κατανοήσας, τῶν πι-

στῶν σωτηρίαν ἐκράγαζε· Κύριε δόξα τῇ δυνάμει σου.

Εἰσακήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου, ὁ Προφήτης ἔλεγε, καὶ ἐδόξασά σου τὴν δύναμιν.

Ἐλαμψεν ἡ χάρις σου τοῖς ἔθνεσι, καὶ εἶδον τὰ πέρατα τὴν δόξαν σου, ὅτι διὰ τοῦ Σταυροῦ σου τὸν κόσμον ὅλον ἔσωσας.

Κατενόησα παντοδύναμη τὴν σὴν οἰκονομίαν, καὶ μετὰ φόβου ἐδόξασά σε Σωτήρ.

Εἰσακήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, ὅτι διὰ τοῦ Σταυροῦ σου τὸν κόσμον ἐφώτισας, καὶ ἡμῖν ἐδώρησεν τὴν σὴν ἀνάστασιν.

Τὴν ἀκοήν ὁ Προφήτης τῆς δυναστείας σου, Ἄβραχαμ ἀκουσθεῖς, ἐφοβήθη, τὰ ἔργα σου ὁ Θεὸς κατανοήσας ἐξέστη, καὶ ἰδοὺ τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ΩΔΗ Ε΄. ΗΧΟΣ Α΄.

Ο φωτίσας τῇ ἐλλάμψει τῆς σῆς παρουσίας Χριστέ, καὶ παιδρῶνας τῷ Σταυρῷ σου τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, τὰς καρδίας φωτίσον φωτί, τῆς σῆς θεογνωσίας, τῶν ἑρθευδοξῶς ἰμνούντων σε.

ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ.

Ὁ παντεπόπτα, τῶν ἀνάκτων τὸ κλέος, τίς σου τὸ φιλόανθρωπον γηγευῶν οὐ θαυμάσει; ἐν γῆ γὰρ ὠφθης, μὴ λιπὼν τὰ πατρῶα, σήμερον πάσαν ἐγκαινίζων τὴν κτίσιν, καὶ εἰρήνην ὡς μόνος, εἰρηναρχῆς βραβεύων.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ.

Θεός ὢν εἰρήνης, πατήρ οἰκτιρῶν, τῆς μεγάλης
βουλῆς σου τόν Ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον ἀπέ-
στειλας ἡμῖν ὄθεν θεογονωσίας, πρὸς φῶς ὁδηγη-
θέντες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε φι-
λάνθρωπε.

Ἐκ νυκτὸς ἔργων ἐσκοτισμένης πλάνης,
ὕλασμός ἡμῖν Χριστέ τοῖς ἐρηγηόρωσ,
Νῦν σοι τελούσιν ὕμνον ὡς εὐεργέτη,
Ἐλθοῖς πορίζων, εὐχερῆ τε τὴν τρίβον,
Καθ' ἣν ἀνατρέχοντες εὐροίμεν κλέος.

ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Ὁρθρίζοντες σὲ ἀνυμνοῦμεν Σωτήρ οἰκτίρμων,
εἰρήνην εὐράμενοι τῷ Σταυρῷ σου· δι' οὗ ἀνεκάλυψ-
σας τὸ γένος τὸ ἀνθρώπινον, φῶς πρὸς ἀνέσπερον
ἄγων ἡμᾶς.

ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ὁρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέας, καὶ ἀντὶ μύρου τόν
ὕμνον προσοῖσωμεν τῷ Δεσπότη, καὶ Χριστῷ ἀψώ-
μεθα, δικαιοσύνης ἡλίου, πᾶσι ζώην ἀνατέλλοντα.

ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Τὸ θεῖον καὶ ἄρρητον κάλλος, τῶν ἀρετῶν σου
Χριστέ διηγήσομαι· ἐξ αἰδίου γὰρ δόξης συναίδιον,
καὶ ἐνυπόστατον λάμπας ἀπαύγασμα, παρθενικῆς
ἀπὸ γαστρὸς, τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, σωματώδεις
ἀνέτειλας ἥλιος.

ΤΗΣ Ὀκτωήχου.

Τὴν σὴν εἰρήνην ὁς ἡμῖν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ· ἄλλου

γὰρ ἐκτός σου Θεόν οὐ γινώσκομεν, τὸ ὄνομά σου ἐνομάζομεν, ὅτι Θεὸς ζώντων, καὶ τῶν μικρῶν ὑπάρχεις.

Ὅτι ἐκτός σου ἄλλον Θεόν οὐ γινώσκομεν Χριστέ, καὶ τὸ σὸν ὄνομα ἐπικέκληται ἡμῖν, τὴν σὴν εἰρήνην παράσχου ταις ψυχαῖς ἡμῶν δεόμεθα.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες ὑμνοῦμέν σε Χριστέ, τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ σωτήρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου παράσχου φιλάνθρωπε.

Ἀνθραξ τοῦ πυρός τῶν Ἡσαίου Σεραφίμ, θήγει χειλέων ποτέ· ὃν τῷ λαβίδι ἀφελόμενος, δικαιοσύνην μάθετε πᾶσιν ἐκήρυττε.

Τὸ φῶς σου Κύριε καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐξαπέστειλον, ὁδηγήσαι ἡμᾶς ἐπὶ τὰ προστάγματά σου καὶ δώσῃσαι ἡμῖν τὴν εἰρήνην σου φιλάνθρωπε.

Τὸ φαινόν ἡμῖν ἐξανάτειλον φῶς τὸ ἀόδιον, Δέσποτα φιλάνθρωπε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, σοὶ δόξαν ἀναπέμπομεν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν, ὅτι ἐκτός σου Θεόν ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Καταύγασον ἡμῶν τὸν νοῦν ὁ Θεός, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου, καὶ τῇ αἴγλῃ τῆς χάριτός σου, δωρούμενος ἡμῖν ἀγαθὲ τὰ σά ἐλέη· διέτι φῶς καὶ εἰρήνη τὰ προστάγματά σου.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες ἀνυμνοῦμέν σε Χριστέ ὁ Θεός, τὸν οἱ ἡμᾶς πτωχύνσαντα, καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον ἐν σαρκὶ ὑπέμειναντα.

Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας παιδρύνεις τὰ πέρατα, φωτίσον με τῷ ὄρθρῳ τῆς φιλανθρωπίας σου Κύριε.

Ὡς φωτισμός ἡμῶν ὑπάρχων Χριστέ, φωτίσον ἡμᾶς, ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς ἡμῶν, φύλαξον ἡμᾶς τοὺς πεποιθότας εἰς σέ.

ΩΔΗ Σ'. ΗΧΟΣ Α'.

Ε'κύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ ἔστιν ἐ-
 ρυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς, σῶσαι
 τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχύς τῶν ἀ-
 σθενούντων καὶ ἐπανόρθωσις.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚῃ
 ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ.

Εἰς βυθὸν ἀπωλείας, ἢ ταλαίπωρος φύσις, Χρι-
 στέ μου Σῶτερ καταντήσασα πάλαι, ἔκειτο, φεῦ μοι
 σκοτεινοῖς ἐν κευθρῶσιν· ἐπεὶ τῇ σῇ θεϊκῇ δυνα-
 στεία πρὸς οὐρανὸν ἀνέβη, τὰ τερπνύτατα κάλλη,
 θύσω σοι Σῶτερ βοᾶ, θυσίαν αἰνέσεως.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ.

Σπλάγγων Ἰωάν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνάλιος
 θῆρ, οἷον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δέ, ἐνοικήσας ὁ
 Λόγος, καὶ σὰρκα λαβὼν, διεκλήλυθε φυλάξας ἀδιά-
 φθορον, ἧς γὰρ οἷχ ὑπέστη ρεύσεως, τὴν τεκοῦσαν
 κατέσχευ ἀπήμαντον.

Ναίων Ἰωάν, ἐν μυχοῖς θαλαττίοις
 ἔλθειν ἔδειτο, καὶ ζάλην ἀπαρκέσαι·
 Νυγεῖς ἐγὼ δέ, τοῦ τυραννοῦντος βέλει,
 Χριστῷ προσκυδῶ, τῷ κακῶν ἀναιρήτῃ,
 Θάττου μόλειν σε τῆς ἐμῆς ῥαθυμίας.

ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Τὸν τύπον τοῦ Θεοῦ Σταυροῦ, ὁ Ἰωάν ἐν κοιλίᾳ
 τοῦ κήτους, τεταμέναις παλάμαις προδιεχάραξε, καὶ
 ἀνέθωρε, σεσωσμένος τοῦ θηρός, τῇ δυνάμει σου Λόγε.

ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Κατήλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους κατόχους πεπεδημένους Χριστέ, καὶ τριήμερος ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ἐξάνεστης τοῦ τάφου.

Τῆ ΚΥΡΙΑΚῆ ΤΟΥ ΘΩΜΑ.

Τὸν Προφήτην διέσωσας, ἐκ τοῦ κήτους φιλάνθρωπε, καμὲ τοῦ βυθοῦ τῶν πταισμάτων, ἀνάγαγε δέομαι.

ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Ἄλιον ποντογενὲς κητῶν ἐντόσιον πῦρ, τῆς τριημέρου ταφῆς σου τί προεικόνισμα, εὖ Ἰωνᾶς ὑποφῆτης ἀναδέδεικται· σεσωσμένος γάρ, ὡς καὶ προέπωτο, ἀσινῆς ἐβόα· Θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε.

Τῆς Ὀκτωῆχου.

Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, ἐκμιμούμενος βοῶ. Τὴν ζωὴν μου Ἀγαθὲ, ἐλευθέρωσον φθορᾶς, καὶ σώσον με, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, κράζοντα δόξα σοι.

Ἐκ βαθύων ἐν θλίψει ἐβόησεν, Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, ὁ Προφήτης Ἰωνᾶς, πρὸς σὲ τὸν φιλάνθρωπον.

Ὁ διαπάντιον ὑπομείνας συμφορὰν, καὶ λαγῶσι συσχεθεὶς ἁλίου θηρῶς, εὖ διαθήρη, ἀλλ' ἐβόα ὁ Ἰωνᾶς· Πρὸς σὲ ἡ ζωὴ μου ἀναβήτην.

Ἀπὲρριψάς με εἰς βᾶθη καρδίας θαλάσσης, καὶ ἔσωσάς με Σωτὴρ δουλείας θανάτου, καὶ ἔλυσας τὸν δεσμόν τῶν ἀνομιῶν μου.

Ὡς Ἰωνᾶν τὸν Προφήτην, ἀνάγαγε Χριστέ ὁ Θεός.

ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου βοῶ σοι φιλόανθρωπε· ὅτι
ζωὴ παρά σοί ἐστι, καὶ ἀφθαρσία καὶ δύναμις.

Σὺν τῷ Ἰωῶ βοῶμέν σοι Κύριε, μετὰ φωνῆς αἰνέ-
σεως θεόμενοι· Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Ὅτι εἰς βάθην θαλάσσης ἀπέρριμμαι, καὶ ἐνεπά-
γην εἰς ἰλὺν βυθοῦ ἀπογνώσεως, τοῦ νοητοῦ χειμῶ-
νος, τῆς ῥαθυμίας μου Χριστέ, ἐξελοῦ με ὡς Ἰωῶν
τοῦ θηρός.

ΩΔΗ Ζ'. ΗΧΟΣ Α'.

Σὲ νοητὴν Θεοτόκε κάμινον, κατανασοῦμεν οἱ πι-
στοί· ὡς γὰρ Παῖδας ἔσωσε τρεῖς, ὁ ὑπερυψούμενος,
κόσμον ἀνεκαίνισεν ἐν τῇ γαστρὶ σου ὀλίκληρον, ὁ
αἰνετός τῶν πατέρων, Θεός καὶ ὑπερένδοξος.

ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ.

Ὡς οἱ Παῖδες πάλαι σοι κράζομεν Λόγε· Γενοῦ
σῶν δούλων, Σῶτερ φύλαξ καὶ σκέπη, καὶ σῶσον
πάντας προσβολῆς ἐναντίας, ὅπως ἕμνοῦντες σοῖς γε-
νεθλίοις εἰς αἰῶνας λέγωμεν· Εὐλογητός εἶ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ.

Οἱ Παῖδες εἰσεβεία συντραφέντες, δυσσεβοῦς προ-
στάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπι-
τοήθησαν· ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ἐστάωτες ἱψαλλοῦ·
Ὁ τῶν Πατέρων Θεός εὐλογητός εἶ.

Τῷ παντάνακτος ἐξεφαλίσειαν πόδα,

Ἀπλήτα θυμαίνοντος ἠγκιστρωμένοι,

Παῖδες τυράννου δύσθεον γλωσσαλγίαν·

Οἷς εἶκασθε πῦρ ἄσπετον τῷ Δεσπότῃ,

Λέγουσιν· Εἰς αἰῶνας εὐλογητός εἶ.

ΕΙΡΜΟΙ ΕΙΣ ΗΧΟΝ Α΄
ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Φλογώσεως ὁ Παῖδας ῥυσάμενος, σάρκα προσλαβόμενος, ἤλθες ἐπὶ γῆς, καὶ ἐν Σταυρῷ προσηλωθεὶς, σωτηρίαν ἡμῖν ἐδώρησώ Χριστέ, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

ΤΟΥ ΠΛΕΧΑ.

Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητὸς, καὶ διὰ πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

ΤΟΥ ΘΩΜΑ.

Εἰκόνι λατρεύει μουσικῆς συμφωνίας, συγκαλουμένης λαοὺς ἐκ τῶν ᾠδῶν Σιών ἄδοντες, πατρικῶς οἱ Παῖδες Δαυὶδ, τυράννου ἔλυσαν τὸ παλίμψημον δόγμα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μετέβαλον, ὕμνον ἀναμείλποντες. Ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΙΜΗΣΙΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Ἰταμῷ θυμῷ τε καὶ πυρὶ, θεῖος ἔρωσ ἀντικασιόμενος, τὸ μὲν πῦρ ἐδρόσισε, τῷ θυμῷ δὲ ἐγάλαισε, θεοπνεύστῳ λογικῇ, τῇ τῶν ὁσίων τριψόγγῳ λύρα ἀντιφθεγγόμενος, μουσικαῖς ὄργανοις ἐν μέσῳ φλογός. Ὁ δεδοξασμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδας σου Σωτήρ, οὐχ ἤφατο οὐδὲ παρηνώχλησέ τὸ πῦρ· τότε οἱ Τρεῖς ὡς ἐξ ἐνός.

στόματος, ἔμνου καὶ εὐλόγου λέγοντες· Εὐλογητός
ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐπῆλθεν ὡς νυμφῶνα, τῆς καμίνου τὴν φλόγα
τὴν ἀστεκτον, οἱ δὲ εὐσέβειαν ποτέ, Παῖδες ἅγιοι
δειχθέντες σαφῶς, καὶ συμφώνως ἀνυμνοῦντες ἔμνον
ἔμελπον· Ὁ τῶν Πατέρων Θεός εὐλογητός εἶ.

Ἀβραμιαῖοι Παῖδες, ἐν καμίνῳ τὴν Τριάδα τυ-
πώσαντες, τοῦ πυρός τὴν φλόγα, εἰς ὄρασον μετέβα-
λλον, καὶ ὑμνοῦντες ἔβωον· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οἱ μὴ τροφῇ χραιθέντες Παῖδες, βασιλικῆς τρα-
πέξης, εἰς πῦρ χαίροντες ἔβησαν ποτέ, καὶ ἐν φλογί
πυρπολούμενοι ἔφαλλον· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Ἡ καμίνος Σωτὴρ ἰδρυσίετο, αἱ Παῖδες δὲ χο-
ρεύοντες ἔφαλλον· Ὁ τῶν Πατέρων Θεός εὐλογη-
τός εἶ.

Ἐν τῇ βροντῶσῃ καμίνῳ, συγκατέβη ὁ Ἄγγελος
τοῦ Κυρίου, τοῖς περὶ τὸν Ἀζαρίαν παῖσι, καὶ οὐχ
ἔψατο αὐτῶν τοκαθόλου τὸ πῦρ. Τότε αἱ Τρεῖς ἀ-
νυμνοῦντες ἔλεγον· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν.

Ὁ ἐν τῇ Βάτῳ ὄρθεῖς, ἐν πυρὶ τῷ Νομοθέτῃ,
καὶ τοῦ τόκου τῆς Παρθένου ἐν αὐτῇ προτυπώσας,
εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν·
πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί
σου, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κατὰ τὸ πλήθος τοῦ ἐλέουςσου Φιλάνθρωπε, ποιή-
σον μεθ' ἡμῶν· ἵνα σοι πιστῶς ἅπαντες, ἄδοντες
ὑμᾶλλον, ὡσπερ οἱ Παῖδες· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός,
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ΩΔΗ Η'. ΗΧΟΣ Α'.

Εν καμίνω Παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, τὸ
κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθαρῶτερον χρυσοῦ ἀπίστειλον
λέγοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον
ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΠΡΟΕΘΡΤΙΟΝ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

Νεουργί τοῦ σύμπαντος κόσμου καὶ σώστα, ὑμνε
σε πᾶσα μετ' Ἀγγέλων ἢ κτίσις· σκιρτᾷ χορεύει καὶ
ἀγάλλεται τρόμῳ, Εὐλογεῖτε λέγουσα πάντα τὰ ἔρ
γα, τὰ σεπτὰ Γενέθλια τοῦ Λυτρωτοῦ μου, σὺν ἔμο
εἰς τοὺς αἰῶνας, πόθῳ ὑπερυψοῦντα.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ.

Θαύματος ἱεραρυοῦς ἢ ὄροσοβόλος, ἐξεκόνισε κάμι
νος τύπον· σὺ γὰρ οὖς ἐθέξατο φλέγει Νέους, ὡς οὐδ
πῦρ, τῆς Θεότητος Παρθένου ἦν ὑπέδου νηθῆν. Δι
ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογεῖτω ἢ κτίσις πᾶσ
τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μήτηραν ἀφλέκτως εἰκονίζουσι Κόρης,

Οἱ τῆς καλαιᾶς κυρπολούμενοι Νέοι,

Ἵπερφυῶς κύουσαν ἐσφραγισμένην.

Ἄμφω δὲ ὀρῶσα θαυματουργία μία,

Λαοὺς πρὸς ἕμνον ἐξανίστησι χάρις.

ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Χαῖρας ἐν τῷ λάκκῳ βληθεῖς τῶν λεόντων ποί
εἰ μέγας ἐν Προφήταις, σταυροειδῶς ἐκπετάσας Δι
νιηλ ἀβλαβῆς, ἐκ τῆς τούτων καταβρώσεως σέσ
σται, εὐλογῶν Χριστὸν, τὸν Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας

ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλεὺς καὶ κυρία, ἑορτῶν ἑορτῆ, καὶ πανηγυρις ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ἣ εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΤΟΥ ΘΩΜΑ.

Τὸν ἐν φλογὶ πυρὸς καιομένης καμίνου, διαφυλάξαντα Παῖδας, καὶ ἐν μορφῇ Ἀγγέλου συγκαταβάντα τούτοις, ἕμνεῖτε Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΙΜΗΣΙΝ ΤΗΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Φλόγα θροσίζουσαν Ὁσίους, δυσσεβεῖς δὲ καταφλέγουσαν, Ἀγγελος Θεοῦ ὁ πανσθενής, ἔδειξε Παῖδι ζωαχοικὴν δὲ πηγὴν εὐργάσατο τὴν Θεοτόκου, φθορὰν θανάτου, καὶ ζωὴν, βλυστάνουσαν τοῖς μέλπουσι· Τὸν Δημιουργὸν μόνον ἕμνεῦμεν, οἱ λελυτρωμένοι, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Ὀκτωήγου.

Τὸν τοὺς ἕμναλέγους ἐν καμίνῳ διασώσαντα Παῖδας, καὶ τὴν βροντοφλόγον μεταβαλόντα εἰς ὄρεσον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἕμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἕμνεοσσι προσφέρομεν τῶν Ἀσωμάτων, ὡσπερ οἱ Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ καὶ ἕμνεοῦντες λέγομεν· εὐλογοῦτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἕμνεοῦς ἡ κάμιμος πάλαι, Παῖδας δεξαμένη ἀφλέκτους διεφύλαξε, μέσον δὲ φλογὸς ἐστιώτας, συμφώνως ᾠδὴν ἐδίδασκεν· Εὐλογοῦτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡς τὸν ἄνω βυθὸν τῆς θείας ἀκαταλήψιας, εὐσεβῶς ἀνανηξάμενος, καὶ τὸν νοῦν ὡς ἐκ πέτρας ἐπεριλήπτου τῆς θεαρχικῆς, ἀπηώρησας Τριάδος, παμμακάριστε Πάτερ, σὲ μεγαλύνομεν.

Οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπὲρ ἡμῶν τῶν οὐρανῶν, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅν φρίττουσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι στρατιαί, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, δοξάσατε παῖδες, εὐλογεῖτε λαοί, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἦμνοῦσί σε στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, δοξάζει σε τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, Ἱερεῖς καὶ δοῦλοι, καὶ ψυχαὶ Δικαίων, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον τοῦ παντός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡ τρίφωτος οὐσία, καὶ τρισήλιος θόξα, συγκατέβη τοῖς Παισὶν ἐν μέσῳ πυρός, τοὺτους ἀσινεῖς διατηροῦσα, καὶ τὴν ἀνάστασιν ἡμῖν προκαταγγέλλουσα, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἐν Ἦμνοῦσιν Ἄγγελοι, καὶ τὰ πλήθη, ὡς νικητὴν τοῦ θανάτου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Βασιλέα τῆς θόξης, καὶ νικητὴν τοῦ θανάτου Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον, αὐτὸν ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν ᾠδὴν Ἀνανίου, τῷ ἀνάρχῳ πάντοτε Πατρὶ, καὶ Θεῷ· τὴν εὐχὴν Ἀζαρίου, τῷ συνανάρχῳ Λόγῳ υἱῷ τοῦ Πατρὸς· καὶ Μισαὴλ τὸν Ἦμον, τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ συναΐδιῳ ὀρθοδόξῳ πίστει προσάξωμεν λαοί, εἰς σωτηρίαν.

ΩΔΗ Θ΄. ΗΧΟΣ Α΄.

Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη Βάτος
 ἔδειξεν ἀφλεκτός· καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασ-
 μῶν ἀγριαίνουσαν, κατασβέσαι αἰτούμεν τὴν κάμι-
 νον· ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΩΝ.

Χαίροις πάνταγε Θεοδέγμον Μαρία· χαίροις ἀ-
 χραντε τῶν πεπτωκότων βάσις· ἐν σοὶ γὰρ ὤφθη
 σήμερον ὁ Δεσπότης. ὦ θαῦμα, καινουργοῦν τοὺς
 φθαρέντας, καὶ πρὸς φῶς ἐπανάγον τὸ ἀνίσπερον
 Κόρη.

ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ.

Μυστήριον ξένον, ὄρω καὶ παράδοξον· οὐρανὸν
 τὸ σπήλαιον, θρόνον χερουβικόν τὴν Παρθένον, τὴν
 φάτυνην χωρίον· ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χρι-
 στὸς ὁ Θεός· ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Στέργειν μὲν ἡμᾶς, ὡς ἀκίνδυνον φόβη,
 Ῥᾶον σιωπῆν, τῷ πόθῳ δὲ Παρθένε,
 Ὑμνοὺς ἐφαίνειν, συντόνως τεθειμένους,
 Ἐργῶδες ἐστίν· ἀλλὰ καὶ Μήτηρ σθένος,
 Ὅση πέφυκεν ἡ προαίρεσις θίδου.

ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

ὦ Μήτηρ Παρθένε καὶ Θεοτόκε ἀψευδῆς, ἡ τε-
 κοῦσα ἀσπόρως Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν ἐν
 Σταυρῷ ὑψωθέντα σαρκί· Σε οἱ πιστοὶ ἅπαντες ἀ-
 ξίως, εὐὸν τούτῳ νῦν μεγαλύνομεν.

ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Φωτίξου, φωτίξου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου, ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγαλλοῦ Σιών· σὺ δὲ ἀγνὴ, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

ΤΟΥ ΘΩΜΑ.

Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, τὴν ἀρίζηλον δόξαν, καὶ ἀνωτέραν πάντων τῶν ποιμάτων, ἐν ὕμνοις μεγαλίνομεν.

ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι, ἐν σοὶ Παρθένε ἀχραντε· παρθενεύει γὰρ τόκος, καὶ ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος· ἢ μετὰ τόκον παρθένος, καὶ μετὰ θάνατον ζῶσα, σώξεις αἰεὶ, Θεοτόκε τὴν κληρονομίαν σου.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Τὴν φωτοφόρον νεφέλην, ἐν ἧ ὁ πάντων Δεσπότης, ὡς ὑετός ἐξ οὐρανοῦ, ἐπὶ πάγον κατήλθε, καὶ ἰσαρκώθη δι' ἡμᾶς γενόμενος ἄνθρωπος ὁ ἀναρχος· μεγαλύνομεν πάντες, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀγνὴν.

Ἀπόρρητον τὸ τῆς Παρθένου Μυστήριον· οὐρανός γάρ αὕτη καὶ θρόνος Χερουβικός, καὶ φωσφόρος παστὰς ἀνεδείχθη Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ καὶ παντοκράτορος· αὐτὴν εὐλαβῶς ὡς Θεοτόκου μεγαλύνομεν.

Σὲ ἦν περ εἶδε Μωϋσῆς, ἀκατάφλεκτον βάτον, καὶ κλίμακα ἱμψυχου, ἣν Ἰακώβ τεθέαται, καὶ πύλην οὐράνιον, δι' ἧς διήλθε Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὕμνοις Μήτηρ ἀγνὴν μεγαλύνομεν.

Χαίρει Θεοτόκε Παρθένε Μήτηρ εὐλογημένη· ἐκ σοῦ γάρ προῆλθε Θεὸς σεσαρκωμένος· τοῦτον δοξάζοντες καὶ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Σὺ χωρίον Ἄγνη, τῆς θείας ἀπεριληψίας ὑπὲρ φύσιν ἐχημάτισας, ὡς Θεῶ τὴν σάρκα θανεισαμένη· καὶ σοῦ παρθευικὴν, μὴ διαρρήξασα μήτραν, ἐν τῷ τίκτειν ἀσπάρως, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ· καθεῖλε γὰρ δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἀνατολή ἐξ ὄψεως, καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς εἰς ἐδὸν εἰρήνης.

Σὲ τὸν ἀμήτορα τὸ πρῶτον, καὶ ἀπάτορα τὸ δεῦτερον, ὡς Θεὸν καὶ ἄνθρωπον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Τὴν ζωοδόχον πηγὴν τὴν αἰέναν, τὴν φωτοφόρον λυχνίαν τῆς χάριτος, τὸν ναοῦ τὸν ἐμφυχον, τὴν σκηνὴν τὴν ἄχραντον, τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν πλατυτέραν, τὴν Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Σὲ τὴν ὀραθεῖσαν πύλην, ὑπὸ Ἰεζεκιὴλ τοῦ Προφήτου, ἐν ἧ οὐδεὶς διήλθεν, εἰμὴ Θεὸς μόνος, Θεοτόκε Παρθένε, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Χαίροις τὸ τῆς Παρθευίας καύχημα· χαίρει Μήτηρ ἄχραντε, ἣν ἡ σύμπασα κτίσις, θείαις ἐν ᾧδαῖς μεγαλύνομεν.

Λειτουργὸς ἀσώματος, ἐπέστη λέγων τῇ Κεχαριτωμένη· Ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· ἦν μεγαλύνομεν.

Σὲ τὴν ἐν κροσσωτοῖς χρυσαῖς, περιβεβλημένην πέποιηκεμένην Θεοτόκε, τὴν περιστεράν περιηργυρωμένην, καὶ κεχρυσωμένην ἐν χλωρότητι χρυσαίου, μεγαλύνομεν.

Σὲ τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ τὸ τετυρωμένον, ἐν ᾧ εὐδόκησε σαρκὶ ὁ Θεὸς κατοικῆσαι, Θεοτόκε Μαρία μεγαλύνομεν.

Σὲ τὴν οὐρανῶν ὑψηλοτέραν, καὶ ἐπὶ γῆς οὐρα-
νόν, καὶ θρόνον γενομένην Μητέρα Θεοῦ, πᾶσαι αἱ
γενεαὶ μεγαλύνουμέν.

Σεραφικῶς προσφωνοῦντες βοῶμέν σοι, Θεοτόκε οἱ
πιστοί· Διὰ σοῦ ἐμεγάλυνε Κύριος, τοῦ ποιῆσαι
μεθ' ἡμῶν διό σε Ἄγνη, καὶ τὸν ἐκ σοῦ ἀπειράν-
δρως σαρκωθέντα, ὡς Θεὸν τῶν ἀπάντων, ἐν ἕμνοις
μεγαλύνουμέν.

ΕΙΡΜΟΙ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΗΧΟΥ.

ΩΔΗ Α'. ΗΧΟΣ Β'.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ, τὴν Φαραωνίτιδα πανστρατιά, ἢ ὑπέροπλος δύναμις· σαρκωθείς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἁμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΦΑΝΕΙΩΝ.

Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, καὶ διὰ ξηρᾶς οἰκείου ἐλκει, ἐν αὐτῷ κατακαλύψας ἀντιπάλους, ὁ κραταῖος ἐν πολέμοις Κύριος, ὅτι δεδοξασται.

Στίβει θαλάσσης κυματούμενον σάλον,

Ἡπειρου αὐθις Ἰσραὴλ δεδειγμένον.

Μίλας δὲ πόντος τριστάτας Αἰγυπτίων,

Ἐκρυψεν ἄρδην ὑδατοστρωτος τάφος,

Ρώμη κραταῖα, δεξιᾶς τοῦ Δεσπότη.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελέν-
τι θαλάσσαν, καὶ ἐδηγήσαντι τὸν λαόν, ὃν ἀνήκε
δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι δεδοξασται.

Ἐτρεπτον ἀσυνήθη, ἀβρόχως θαλαττίαν ἀνύσας
τρίβον, ὁ ἐκλεκτός ἰβόα Ἰσραὴλ· τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν
ἔτι δεδοξασται.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐν θαλάσῃ πάλαι λυόν
καθοδηγήσαντι, καὶ ἐν αὐτῇ τὸν Φαραῶ πανστρατιά
βυθίσαντι, ῥδὴν ἱπινίκιον ὅτι δεδοξασται.

Τῷ τὴν ἄβατον κυματομένην θάλασσαν, θείῳ αὐτοῦ προστάγματι ἀναξηράναντι, καὶ περῆσαι δι' αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλίτην λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Συνεπάγη πρὸς ἑαυτὴν συσταλείσα, ὑδάτων φύσις διάρροιος, ἐρυθραῖον δὲ κῆτος Ἰσραὴλ ἀβράχοις ἔχνεσι, διεβιβάζετο, ἔπαινον τῷ Σωτῆρι, θεηγόροις προσάγων ἐν ἄσμασιν.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ὅτι παραδόξως τὸν Ἰσραὴλ ἔσωσε, δουλείας λυτρωσάμενος, καὶ τυραννοῦντας ἐχθρούς ἐκάλυψε θάλασσα.

Τὴν Μωσέως ᾠδὴν ἀναλαβούσα βόησον ψυχῆ· Βοηθός, καὶ σκεπαστής ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· οὗτός μου Θεός καὶ δοξάσω αὐτόν.

Τῷ μεταστρέψαντι τὴν θάλασσαν εἰς ξηράν, καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς, ἄσωμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὅτι δεδόξασται.

Ἰψαυχένων ἐν ἄρμασι, καὶ ἐν τριστάταις κραταιοῖς, ὁ Φαραὼ ἐν Ἐρυθρᾷ κατεποντίσθη πανστρατι· ὁ δὲ Μωσῆς τὸν Ἰσραὴλ, ὡς ἐπὶ ξηρᾶς διαπερῶν θείῳ προστάγματι, ὑπέψαλλεν. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τῆς ἀβύσσου πάλαι τὸ ἄπειρον, ὁ Μωσῆς σταυροτύπως δέιτεμε διὰ τῆς βάρβου, καὶ τὸν Φαραὼ πανστρατιᾶ ἐν αὐτῇ κατεπόντισεν· οἱ δὲ Ἰσραηλίται τὸ τέρμα τῆς θαλάσσης διοδοῦντες, ᾠδὴν ἀνέμελλον· Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἐπὶ τὴν ἄβυσσον μολῶν, ὁ Ἰσραηλίτης λαὸς ἀνέμελλε· Τῷ ἐν χειρὶ κραταιᾷ δυνατῷ, συντρέψαντι πολέμους, Φαραὼ τοῦ τυράννου, ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Νάματα πάλαι Ἐρυθρᾶς διέρουξας, τῇ ῥάβδῳ τοῦ Νομοθέτου, καὶ λαὸν περιούσιον ἀβράχως διέσωσας, ἐπινίκιον ἄθοντα ᾤδῃν, τῇ τροπαιούχῳ σου Χριστὲ δεξιᾷ.

Ἰχνησιν ἀβρόχοις, Ἰσραηλῆτης διεβίβαζε τῇ τομῇ τῶν ὑδάτων, προεδήλου δὲ τὸν Σταυρὸν τῇ εισόδῳ, τὴν ταφὴν ἐξόδῳ τῆν σепτῆν, καὶ θείαν ἐξανάστασιν, ἄδων ἐν αἰνέσει, τῷ Λυτρωτῇ ἐπινίκιον.

ΩΔΗ Β'. ΗΧΟΣ Β'.

Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ προσεχέτωσαν, καὶ Χριστὸν ἀνυμνεύτωσαν, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ βροτῶν ἀναπλάσαντα σήμερον γένος, φθαρὴν ἐκ παραβάσεως.

Οὐρανὸς μοι πρόσχε, γῆ ἐνωτίζου τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἐκ βάθους τῆς καρδίας μου, ἐξερευξάμην Θεοῦ μεγαλουργίαν, σήμερον τὴν μνήμην, τῶν σοφῶν Ἀποστόλων αὐτοῦ.

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ ἐν Θαλάσῃ σώσας, καὶ ἐν ἐρήμῳ κορέσας, Ἰσραηλίτην λαὸν, καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ πέτρας πηγᾶσας τοῖς βροταῖς, ἵνα τὸν πάλαι πεπτωκότα φορέσας, ἐλκύσω πρὸς ἑμαυτὸν, δι' ἄφατον ἔλεος.

Προσέχετε λαὸς μου τῷ νόμῳ μου, κλίνετε τὸ οὖς ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματος μου· ὅτι τὸ ὄνομά σου Κύριε ἐπεκαλεσάμην.

Προσέχετε λαοὶ τὰ τεράστια, τῶν ἔργων τῆς θείας μου δυναστείας, καὶ ἐν τούτῳ ἐπιγνώσεσθε, ὅτι μόνος ἐγὼ εἰμι Θεὸς τοῦ παντός.

Θεὸς ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κρίσεις.

ΩΔΗ Γ'. ΗΧΟΣ Β'.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐνθῶν στεριεύουσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ἧ ἔστερεώθη ἡ καρδιά μου.

ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ.

Ἰσχυρὸν ἐ δίδους τῆς Βασιλευσίου ἡμῶν, Κύριος, καὶ κέρας χριστῶν αὐτοῦ ὑψῶν, Παρθένου ἀποτίκτεται, μολεῖ δὲ πρὸς τὸ βάπτισμα· αὐτῷ πιστοὶ βοηθώμεν· Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε.

Ὅσοι παλαιῶν ἐκλελυμένα βράχων,
Βορῶν λεόντων συντεθλασμίμων μύλας,
Ἀγαλλιῶμεν καὶ πλατύνωμεν στόμα,
Λόγον πλέκοντες ἐκ λόγων μελωδίας·
Ὡ τῶν πρὸς ἡμᾶς ἤθεται δωρημάτων.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Τόξον συνετρίβη δυναστῶν, τῷ κράτει σου Χριστέ, καὶ δυνάμει ἀσθενεῖς, σὲ περιεζώσαντο.

Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· ἠυφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν· Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε.

Στεριώσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλων νεκρώσας τὴν ἀμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνοῦντων σε.

Σταυρωθέντα μου τὸν νοῦν, καρποφόρον ὁ Θεὸς ἀνάδειξόν με, γεωργὲ τῶν καλῶν, φυτουργὲ τῶν ἀγαθῶν, τῇ εὐσπλαγγνίᾳ σου.

Στεριώσον με Κύριε ὁ Θεὸς μου, ἵνα μὴ καυχῶ-

σται ἐπ' ἐμέ ὁ ἐχθρός μου· σὺ γάρ μου εἶ Κύριε
στερέωμα, καὶ καταφυγή καὶ δύναμις.

Φρουρός ἀσφαλῆς, καὶ ἀσειστον ἔρεισμα, ὑπάρχεις
Χριστέ τῶν ἐλπίζόντων εἰς σέ, ἀκλονήτους στηρίζων
ἡμᾶς, βεβαίωσον ἐν τῇ στερεῇ σου κρηπίδι τῆς ἐλ-
πίδος, καὶ πίστεως.

Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας
μου ἐν Θεῷ μου, ὅτι ἐτέχθη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἔσω-
σας τὸν πεπλανημένον.

Σὺ τῷ λόγῳ σου Κύριε, οὐρανοὺς ἐστερέωσας· σὺ
καὶ τὴν ἐμὴν ἐν τῇ πίστει καρδίαν στερέωσον.

Οὐρανὸν ἐκτείνας ὡσεὶ δερρῖν, καὶ τὴν ξηρὰν
ἐδράσας ἐφ' ὑδάτων, τῷ θεῷ σου νεύματι Χριστέ ὁ
Θεός, καὶ μέ στηρίξον, ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ πίστει ἀνα-
κράζοντα· ἅγιος Οὐκ ἔστι πλὴν σου.

Στερέωσόν με Κύριε, ὁ στερέωσας δυνάμει τοὺς
οὐρανοὺς, καὶ στηρίξον τὴν καρδίαν μου εἰς τὸν
φόβον σου, ἵνα τῆς Ἀγνῆς τὴν ᾠδὴν προσάξω σοι
τῷ Λόγῳ· Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ ὑ-
ψώσας τὸ κέρας τῶν χριστῶν αὐτοῦ.

Οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανώων, τὴν δόξαν σου Σωτὴρ
διηγούμενοι, ἐπ' αἰνεσίῳ ἐγείρουσι τῶν Ἀγγέλων τὰ
πλήθη, καὶ βροτοὶ ἀναμέλπουσιν· Οὐκ ἔστι πλὴν
σου Θεός καὶ Κύριος, ὁ ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι
παραγαγὼν τὰ σύμπαντα.

Ὁ καταρχὰς τῆ σοφία σου Χριστέ, τοὺς οὐρανοὺς
στερέωσας ἐν συνέσει, ἐδράσας δὲ γῆν θεοπρεπῶς,
ἐπὶ ὑδάτων ἀπείρων τῷ κράτει σου, στερέωσόν με
ἀέομαι, ἐν τῇ στερεῇ κρηπίδι τῆς πίστεως.

Ὁ στερέωσας καταρχὰς τῆ σοφία, καὶ τῷ λόγῳ
τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ γῆν ἐδράσας ἐπὶ ὑδάτων,
ἀνάστηθι ἐκ τάφου, διδοὺς ἡμῖν κέρας σωτηρίας.

ΩΔΗ Δ'. ΗΧΟΣ Β'.

Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου, οὐ πρίσβυς, οὐκ Ἄγγελος,
ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σαρκαρῶμενος, καὶ ἰσώσας ὅλον
με τὸν ἄνθρωπον· διὸ κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυ-
νάμει σου Κύριε.

ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ.

Ἀκήκοα Κύριε, φωνῆς σου ὃν εἶπας· Φωνὴ βοῶν-
τος ἐν ἐρήμῳ ὅτε ἐβρόντησας πολλῶν ἐπὶ ὑδάτων,
τῷ σῶ μαρτυρούμενος Υἱῷ, ὅλος γεγωνὼς τοῦ παρόν-
τος, Πνεύματος δὲ ἐβόησας· Ἐγὼ εἶ, Χριστὸς, Θεοῦ
σοφία καὶ δύναμις.

Πυρσῶ καθαρθεῖς μυστικῆς θεωρίας,
Ἵμνων Προφήτης τὴν βροτῶν καινουργίαν,
Ρήγνυσι γῆρυν Πνεύματι κροτουμένην,
Σάρκωσιν ἐμφαίνουσαν ἀρρήτου Λόγου·
Ὡ τῶν δυναστῶν τὰ κράτη συνετρίβη.

Τῆς Ὀκτωῆχου.

Ἀκήκοα Κύριε τὴν ἑνδοξὸν σου οἰκονομίαν, καὶ
ἰδόξασα φιλόανθρωπε τὴν ἀκατάληπτόν σου δύναμιν.

Ἵμνω σε, ἀκοῇ γάρ Κύριε εἰσακήκοα καὶ ἐξέ-
στην· ἕως ἐμοῦ ἤκεις γάρ, ἐμὲ ζητῶν τὸν πλανηθέν-
τα· διὸ τὴν πολλήν σου συγκατάβασιν, τὴν εἰς ἐμὲ
δοξάζω Πολυέλεε.

Ἐξ ὄρους λίθος ἀνευ χειρὸς ἐπιμήτης, Χριστέ ἐκ
τῆς Παρθένου Μητρός· ὅθεν ὁ Προφήτης, προῖδὼν
ἀνεβόα· Εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου ἐλήλυθας· δόξα τῇ
δυνάμει σου Κύριε.

Προβλεπτικῶς ὁ Προφήτης, μυσταγωγηθεῖς σου
Χριστέ τὴν ἔλευσιν ἐξίσταται· ἦν προαγορεύων ἐ-

βία· Τῆς κινήσεώς σου πεπλήρωται ἡ γῆ· διεπρεπείσ
 γάρ τὴν ἡμετέραν πτωχείαν σὺ παρείδες, ὅλλ' ἔλθεις,
 καὶ ἰσωσας.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν τῆς θείας δυναστείας σου
 Χριστέ, ὅτι ἀσπέρως ἐν γαστρὶ Παρθένου συνελήφ-
 θης, καὶ ἐβόησα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τὴν ἐκ Παρθένου σου γέννησιν, ὁ Προφήτης προ-
 βλέπων, ἀνεκήρυττε βοῶν· Τὴν ἀκοὴν σου ἀκήκοα,
 καὶ ἐφοβήθην· ὅτι ἀπὸ Θαϊμάν, καὶ ἐξ ὄρους ἁ-
 γίου, κατασκήνους ἐπεδήμησας Χριστέ.

Ἐν τῷ ἐγγίξειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ· ἴδου γάρ
 ἀγάπησιν κραταιὰν ἰσχύος σου Κύριε.

Τὸ ἄφραστον Μυστήριον, τῆς ἐνανθρωπήσεώς σου
 Χριστέ ὁ Θεός, μυστικῶς προκατιδὼν ὁ Ἀββακούμ
 ἀνεβόα· Εἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν σου καὶ ἐφοβήθην, κα-
 τενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ δοξάζω τὴν δυνάμειν σου.

Θαῦμα φρικτὸν ἐνηχηθεὶς, ὁ θαυμάσιος Ἀββα-
 κούμ, τὴν ἀπόρρητόν σου Λόγε Θεοῦ παρουσίαν, ὅτι
 κατασκήνους θασέος, ἀναλλοίωτε σαρκούμενος προήλ-
 θης, καὶ ὡς ἐν ἐκστάσει γεγονὸς ὑνεκραύγαξε· Δόξα
 τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Λαμπαδίῳ τὸ πρὶν ὁ Ἀββακούμ φωτιζόμενος
 Κύριε, τὴν σὴν ἐνανθρώπησιν, προμηνύων ἐβόα· Ἐξ
 ἁγίας Παρθένου προελθεῖν ἀναλλοίωτε, εἰς ὑνάπλα-
 σιν τοῦ πάλαι Ἀδάμ.

Ἐκ Παρθένου ἀλοχεύτως, ἐπέφηνας τῷ κόσμῳ ὡς
 ἥλιος, τῆς ἀφθαρσίας τὴν θόξαν καταυγάζων ἡμῖν,
 τοῖς ἐξ Ἀδάμ ἐν παραβάσει κατακριθεῖσι Κύριε·
 διό τῇ ἐπιπνοίᾳ τοῦ Πνεύματος, ὁ Προφήτης Ἀββα-
 κούμ ἀνεβόα· Δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

Δύο ληστών ἐν μίῳ, ἡ Ζωὴ ἐπὶ ἔθλου ἐκρέμα-
 το· συναΐσαι γάρ τὰ πρὶν διεστῶτα τὰς παλάμας

ἔξιτεινε, τῇ ἰδίᾳ βουλήσει· καὶ ἀναστὰς τριήμερος, συνανέστησε τὴν φύσιν τὴν βροτείαν, δοξάζουσαν αὐτοῦ τὴν θείαν συγκατάβασιν.

ΩΔΗ Ε'. ΗΧΟΣ Β'.

Μεσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας, Χριστέ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα, τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν.

ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ.

Ἰησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγός, λύσαι τὸ κατάκριμα ἦκει, Ἀδάμ τοῦ πρωτοπλάστου· καθαρσίων δέ, ὡς Θεός μὴ θεόμενος, τῷ πεσόντι καθαίρεται ἐν τῷ Γορδάνῃ· ἐν ᾧ τὴν ἔχθραν κτείνας, ὑπερέχουσαν πάντα νοῦν εἰρήνην χαρίζεται.

Ἐχθροῦ ζωφώδους, καὶ βεβορβορωμένου,
Γόν καθάρσει Πνεύματος λελουμένοι,
Νεῖαν προσηρμίσθημεν ἀπλανῆ τρίβον,
Ἀγούσαν ἀπρόσιτον εἰς θυμηδίαν,
Μόνοις προσιτὴν, αἷς Θεὸς κατηλλάγη.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων ποιητής Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν προσταγμάτων ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου γὰρ ἄλλου Θεοῦ οὐ γινώσκομεν.

Τὴν ἀγλὴν τῆς ψυχῆς μου, Σωτήρ μου διασκεδάσας, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου καταύγασόν με, ὡς μόνος τῆς εἰρήνης Βασιλεύς.

Ὁ ἀνθραξ τῷ Ἡσαΐα προσφθεῖς, "Ἡλιος παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς ἀνέτειλε, τοῖς ἐν σκότει πεπλανημένοις, θεογνωσίας φωτισμὸν δωρούμενος.

Ὁ φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει κειμένων, ἡ σωτηρία τῶν ἀπεγνωσμένων Χριστέ Σωτήρ μου, πρὸς σὲ ὀρῶ Βασιλεῦ τῆς εἰρήνης, φωτιστὸν με τῇ ἐπιλάμπει σου· ἄλλον γὰρ ἐκτός σου Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Ἐκ νυκτὸς ὑμνοῦμέν σε Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι εἰδὸς κία τοῦ Πατρὸς, ἑαυτὸν εἰς κένωσιν καθήκας, διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν.

Κτίσαι ἡμᾶς Κύριε, τοὺς αἰχμαλωτισθέντας ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας· καὶ φώτισον Σωτήρ, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε τὸν μόνον Λυτρωτὴν, καὶ Φωταγωγὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ζωὴ πεφυκώς, καὶ φῶς ὑπάρχων Χριστέ ὁ Θεός, τῆς ζοφερᾶς ἀγνοίας διασκεδάσας τὴν ἀχλύν, φωταγωγῆσόν ἡμῶν τὰς διανοίας, τὰς νοεράς αἰσθήσεις τῷ ἀδύτῳ σου φέγγει τῆς γνώσεως.

Τῆς νυκτὸς διελθεύσης, ἠγγικεν ἡ ἡμέρα, καὶ τὸ φῶς τῷ κόσμῳ ἐπέφανε· διὰ τοῦτο ὑμνεῖσε, τὰ γέματα Ἀγγέλων, καὶ δοξολογῆσαι σε τὰ σύμπαντα.

Ὁ σκιάγραφον ἀχλὺν αἰνιγμάτων σκεδάσας, καὶ τῶν πιστῶν ἐκβάσει τῆς ἀξηθείας, διὰ τῆς Θεόπαιδος καταύγασας τὰς καρδίας, καὶ ἡμᾶς τῷ φωτί σου Χριστέ καθοδήγησον.

Τὸ ἀνέσπερον φῶς σου Χριστέ, λάμπσον εἰς ἡμᾶς φωτοδότη, καὶ τὸν ζόφον τῶν πταισμάτων ἡμῶν διασκεδάσων, τῆς εἰρήνης ὁ ἀναξ.

Τὸ φῶς τῶν προσταγμάτων σου, καταύγασον Χριστέ τῇ καρδίᾳ μου, ὅπως ἐν αἰνέσει τὴν σὴν ἀπαύστως δοξολογήσω, ἐκ νυκτὸς ὀρῶρίσας ἀγαθότητα.

Σὲ τὸν τῆς δόξης Ἦλιον ἀδύτον Χριστέ, ἐκ καρδίας ἱκετεύω, φώτισόν μου τῆς ψυχῆς τὰς πεπρωμένας κόρας, ἐκ νυκτὸς ἁμαρτίας πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου.

Τῷ φωτισμῷ τῶν ἐν ἐντολῶν σου, μένει Οἰκτίρμον καταύγασον, τὴν ψυχὴν μου δέομαι, νῦν ἐκ βάθους ἕπνου τῆς βαθυμίας, πρὸς ὄρθρον ἀνάστησον, σύστατιν χοϊκὴν, ὅπως ὑμνήσωσε Χριστὲ φῶς τὸ ἀνέσπερον.

Ὁ ὄρθρος φαινὸς ἀνέτειλεν ἐκ τάφου· τῇ γὰρ καθόδῳ τῇ αὐτοῦ, φῶς ἐπλήσθη τὰ καταχθόνια, Δικαίων ψυχαὶ ἀνίστησαν ἐν δόξῃ δοξολογοῦσαι, τὴν φρικτὴν καὶ θείαν ἐξανάστασιν· σὺ γὰρ μόνος Βασίλευς, καὶ κραταίος, καὶ δυνατός, καὶ τῆς εἰρήνης.

ΩΔΗ Σ'. ΗΧΟΣ Β'.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλοῦμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγείας σου, ἐπικαλοῦμαι ὄβυσσον, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς μου ἀνάγαγε.

ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ.

Ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου, ὁ λύχνος τοῦ φωτός ὁ ἐωσφόρος, ὁ τοῦ Ἡλίου Ἡρόδρομος, ἐν τῇ ἐρήμῳ, Μετανοεῖτε πᾶσι βοᾷ τοῖς λαοῖς, καὶ προκαθαίρεσθε· ἰδοὺ γὰρ πάρεστι Χριστός, ἐκ φθορᾶς τὸν κἄσμιον λυτρουόμενος.

Ἰμερτὸν ἐξέφηγε σὺν πανοβλίῳ,
Ἡ γὰρ Πατὴρ ἐν γαστρὸς ἐξηρεύξατο,
Ναίφησιν οὗτος συμφυῆς γένος πέλων,
Φῶταυγος ἐξώρουσεν ἀνθρώπων γένους,
Λόγος τέμου ζῶν, καὶ βροτὸς προμηθεΐα.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχου ῥημάτων θεήσεως, ἐκ καταδύνου Δέσποτα ψυχῆς, ἐπακούσας τῶν θειῶν με λύτρωσαι· μόνος γὰρ εἶ τῆς ἡμῶν σωτηρίας αἴτιος.

Ἐν βυθῷ ἀμαρτημάτων συνίχομαι Σωτήρ, καὶ ἐν πελάγει τοῦ βίου χειμάζομαι, ἀλλ' ὡσπερ τὸν Ἰωάνην ἐκ τοῦ θηρέος, καὶ μετὰ τῶν παθῶν ἀνάγαγε, καὶ διασώσον με.

Πρὸς Κύριον, ἐκ κήτους ὁ Ἰωάνης ἐβόησε· Σὺ με ἀνάγαγε, ἐκ πυθμίνος ἄθου θέομαι· ἵνα ὡς Λυτρωτῆ, ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀληθείας τε Πνεύματι δῶσω σοί.

Ἐβόησά ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ ἀπέστειλε τὸν Σωτήρα τοῦ κόσμου, καὶ ἐρρύσατό ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου.

Ἀβυσσὸς με πολλῇ ἀμαρτημάτων κυκλοῖ, καὶ βοῶ σοὶ τὸν Προφήτην ἐκμιμούμενος· Ἐκ φθορᾶς με Κύριε ἀνάγαγε.

Τὴν ἐκ βάθους καρδίας, μὴ παρίδης δέησιν τῶν οἰκτιρῶν σου Κύριε· ἀλλ' ὡς τὸν Προφήτην Ἰωάνην, τοῦ κήτους ἐκ γαστρὸς ἐπεξήγαγες· καὶ ἡμᾶς τοῦ νοητοῦ θηρέος, καὶ ψυχοφθόρου διάσωσον.

Ἐκ τοῦ βυθοῦ με ἀνάγαγε, ὁ Ἰωάνης σοὶ ἐβόησε, τύπος τῆς ταφῆς, καὶ ἀναστάσεως ὑπάρχων· ἦν ἡμῖν ἐδώρησά παντοδύναμε Σωτήρ.

Ἄλιψ θηροῖ περιπεσῶν ὁ Ἰωάνης, ἀσυνῆς σείσωσαι· ἐγὼ δὲ συσχεθεὶς ὑπὸ πολλῶν μου θεινῶν, εἰς χάος ἐρρίμμαι· ἀλλὰ θέομαί σου Ἰησοῦ ὁ Θεός μου, προφθάσας με οἰκτιρον, καὶ ἐκ σκότους ἀνάγαγε τὴν ζωὴν μου ἐκ φθορᾶς.

Τὸν εἰς βάθη καταυτήσαντα τῆς θαλάσσης, καὶ τριημερεύσαντα ἐν κητώσις στέρνοις, ποκτίου θηρέος κάλαϊ Ἰωάνην, μιμούμενος κράζω σοί, Σωτήρ μου βοῶντα· Ἀνάγαγέ με ἐξ ἄθου κατωτάτου, ὅπως δῶσω σοὶ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως.

Ἀπὸ γαστρὸς ἀβύσσου τῶν ἐφλημάτων μου Σωτήρ,

ἐξήγαγε τὸ πνεῦμά μου, ὡς πάλαι τὸν Ἰωάνη τῆς
κτώτης γαστρὸς ἐπεξήγαγες. ἵνα ἐν τῷ ναῷ τῆς
ἀγίας δόξης σου, τὴν σὴν αἰνέσω ἀγαθότητα.

Πιγγιάσας ξένω καταδύματι, ὁ Προφήτης Ἰωάνης
πρὸς κήτος βαίνων βύθιον· ὡς ἐκ τύρου γὰρ τὴν
πρόσδον εἰσδύς, αἰθῆς ἀνεβόησεν· Ἀνάγαγε ἐκ φθο-
ρᾶς τὴν ζωὴν μου Κύριε δέομαι, καὶ σῶσόν με.

Προτυπῶν σου τὴν Ταφὴν, Σταυρὸν, καὶ τὸ Πό-
θος ὁ Ἰωάνης, ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους, Σῶτερ τριη-
μερεύσας, ἀνέκραγεν· Ἀναβήτη ἡ ζωὴ μου, καὶ ἔλ-
θοι ἡ προσευχή μου εἰς ναόν σου τὸν Θεῖον, ὦ Κύριε
τοῦ ἐλέους.

ΩΔΗ Ζ', ΗΧΟΣ Β'.

Ἀντίθεον πρόσταγμα παρκαυμέντος τυράννου, με-
τάρσιον τὴν φλόγα ἀνερόριπισε· Χριστὸς δὲ ἐφήλω-
σε θεοσεβῆσι Παισι, ὄρασον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὁ
ῶν ἐλλογημένος, καὶ ὑπερέμδοξος.

ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ.

Νέους εὐσεβεῖς, καμίνου πυρὸς προσομιλήσαντας,
διαστηρίζον πνεῦμα δρόσου, ἀβλαβεῖς διεφύλαξε,
καὶ Θεῖον Ἀγγέλου συγκατάβασις· ὅθεν ἐν φλογὶ
δρροσιζόμενοι, εὐχαρίστως ἀνέμελλον· Ὑπερέμνητε,
ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς ἐλλογητὸς εἶ.

Ἐφλεξε ρείθρῳ τῶν δρακόντων τὰς κάρας,
Ὅ τῆς καμίνου τὴν μετάρσιον φλόγα,
Νέους φέρουσαν εὐσεβεῖς κατευνάσας,
Τὴν δυσκάθεκτον ἀγλὴν ἐξ ἁμαρτίας·
Ὅλην πλύνει δὲ, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος.

Τῆς Ὀκτωῆχου.

Εἰκόνας χρυσῆς, ἐν πεδίῳ θεηρᾷ λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνησαν, ἀθεωτάτου προστάγματος· μέσου δὲ πυρός ἐμβληθέντες, ὀρροσιζόμενοι ἐψάλλον· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥήτορες ἀνεδείχθησαν, Παῖδες φιλοσοφώτατοι ποτέ· ἐκ θεολήπτου ψυχῆς γὰρ θεολογοῦντες χεῖρας ἐμελπον· Ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, καὶ ἡμῶν Θεός εὐλογητός εἶ.

Τὰ Χερουβὶμ μιμούμενοι Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, ἐχόρευον βοῶντες· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ τρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα, διὰ τῆς ἁμαρτίας ἡμῶν, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ δεδοξαμένος εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς ὄρουσιν μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἴνα τὸν παράδοξόν σου τόκον Χριστέ, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου προτυπώσης ἐμφανῶς, ἀκαταπλέκτους ἐν καμίνῳ Παιδας διεφυλαξας, ἐν ὕμνοις μελωδοῦντός σοι· Ὁ τῶν Πατέρων Θεός εὐλογητός εἶ.

Βάτος ἐν ὄρει πυράφλεκτος, καὶ ὀρροσιζόμενος καμίνῳ Χαλδαϊκῇ, σαφῶς προγράφει σε Θεόν ὕμνε· τὸ γὰρ θεῖον αὐτὸν, ἐν ὕλικῇ γαστρὶ, πῦρ ἀπλέκτως ἰδέξω· διὸ τῶ ἐκ σοὶ τεχθέντι ψάλλομεν· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ὑπερκειμένῳ θαύματι ἐν Βαβυλῶνι, Παῖδες τῆς πατρώας ἐμφανῶς, εὐρανοὶ δόξης συνηγορίαν· ἐν καμίνῳ πυρπολούμενοι, καὶ ὀρροσιζόμενοι αὐραῖς ἐνηδόμενοι, συμφώνως ἀνέμελπον· ὑπερύμνητε Κύριε ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ τὴν Τριάδα τυπώσαντες, βασιλέα Κύριον ἐκήρυξαν, καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατήργησαν βουόντες· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ τὴν καμίνου πάλαι, τὴν παμφλόζουσαν σβέσας, καὶ τοὺς Παῖδας τῷ ἄμβρω τοῦ Πνεύματος ὁρυσίσας, εὐλογητός εἶ ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς τρισσοφαοῦς Τριάδος ἰσαρίθμοι Παῖδες, οἱ ἐξ Ἱερουσαλήμ ἐν Βαβυλῶνι, Βασιλέως ἀσεβοῦς κατεπάτησαν δόγμα, καὶ εἰς πῦρ ἐμβληθέντες ἐχέρευον λέγοντες· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοσεβεῖς Παῖδες, τὴν Σιών αἰχμάλωτοι, ἐν Βαβυλῶνι προκρίναντες, καὶ καμίνου μέσου ἐμβληθέντες, παγκόσμιον χορείαν ἠγειραν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός εὐλογητός εἶ.

Οἱ εὐσεβείας ἱρασταί, Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, εἰκόνι τῇ χρυσῇ μὴ λατρεύσαντες, ἐν τῇ καμίνῳ τοῦ πυρὸς χαίροντες ἀπηυτομέλησαν, καὶ τὴν φλόγα εἰς δόρσον ἠνεγκαν, ἐπιλάμπει Θεοῦ μελωδοῦντες· Ὁ τῶν Πατέρων Θεός, ἐν τῷ ναῷ σου εὐλογητός εἶ.

Ἐν καμίνῳ φλογός, Νεανίαι τρεῖς ἐμβληθέντες, χορείαν συγκροτήσαντες, ὡς ἐν ἀφθάρτῳ λειμῶνι Χριστῷ συνευωχοῦμενοι, ἑβῶν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων Θεός, ἐν τῷ ναῷ σου εὐλογητός εἶ.

Ἔργον ὁ εἰργάσω, ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος τετέλεκας Παμβασίλειῦ, τῶν Πατέρων ὁ Θεός, τῇ ἐνδόξῳ Ἀγαστάσει σου.

ΩΔΗ Η΄ ΗΧΟΣ Β΄.

Κάμινος ποτέ, πυρός ἐν Βαβυλώνι, τὰς ἐνεργείας
διεμέριξε, τῷ θεῷ προστάγματι, τοὺς Χαλδαίους
καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα ψάλλον-
τας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ.

Μυστήριον παράδοξον, ἡ Βαβυλώνος ἔδειξε κάμι-
νος, πηγάσασα ὄρεσον· ὅτι ρείθρεις ἔμελλεν, αὐλον
πῦρ εἰσδέχεσθαι ὁ Ἰορδάνης, καὶ στέρξαι σαρκὶ
βαπτιζόμενον τὸν Κτίστην· ὃν εὐλογοῦσι λαοὶ, καὶ
ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐλευθέρα μὲν ἡ κτίσις γνωρίζεται·

Υἱοὶ δὲ φωτὸς οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι·

Μόνος στενάζει τοῦ σκότους ὁ προστάτης·

Νῦν εὐλογεῖτω συντόμως τὸν αἴτιον,

Ἡ' πρὶν τόλαινα τῶν ἐσθῶν παγκληρία.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Ἰνδάλματος χρυσοῦ, καταπτύσαντες τρισέλβιοι
Νεανίαι, τὴν ἀπαράλλακτον καὶ ζωσαν Θεοῦ εὐχόνα
τεθεαρμένοι, μέσον τοῦ πυρός ἀνέμελλον· Ἡ οὐσιω-
θεῖσα ὑμνεῖτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυ-
ψεύτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐν τῇ βράτῃ Μωσῆ, τῆς Παρθένου τὸ θαῦμα,
ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει προτυπώσαντα ποτέ, ὑμνεῖτε εὐ-
λογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἀρρήτῳ σοφία συστησάμενον τὰ πάντα Θεὸν
Λόγον, καὶ ἐκ μὴ ἔντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγόντα,
εὐλογεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λαμπαδηφόροι τῇ ψυχῇ, καὶ λαμπροί, ὑπὲρ χιόνα, ὑπερλάμποντες οἱ ὅσοι Παῖδες, μίσην τῆς φλογὸς οὐκ ἐφλέχθησαν· πάντες γὰρ ἡμοῦ, ὅσα ὑπὸ ποίησιν ἑαυτοῖς συγκαλούμενοι, πρὸς Θεῖον ὕμνον, ἐν ἀγαλλιάσει ἱμελπον· Ὑμνεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ, οἱ ὅσοι τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες, ἐν τῇ καμίνῳ βληθέντες, Θεὸν ὡμολόγουν ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἐφριξε Παίδων εὐαγῶν, τὸ ἑμῶστολον ψυχῆς ἀσπίλου σώμα· καὶ εἶξε τὸ τραφέν, ἐν ἀπείρῳ ὕλῃ ἀκόματου πῦρ· αἰεζῶον δὲ ἐκμαρανθείσης φλογὸς, διαιωνίζων ὕμνος ἀνεμέλπετο· Τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα ὕμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥῆμα Τυράννου, ἐπεὶ ὑπερίσχυσεν, ἐπταπλασίως κάμινος, ἐξεκαύθη ποτέ· ἐν ἧ Παῖδες οὐκ ἐφλέχθησαν, Βασιλέως πατήσαντες δόγμα, ἀλλ' ἐβόων· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὕμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐν τῇ καμίνῳ τῇ τῶν Παίδων προσπεικόνισας ποτέ, τὴν σὴν Μητέρα Κύριε· ὁ γὰρ τύπος τούτους τοῦ πυρὸς ἐξείλετο, ἀφλέκτους ἐμβατεύοντας· ἦν ὑμνοῦμεν ἐμφανισθεῖσαν διὰ σοῦ τοῖς πέρασι σήμερον, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν πάλαι ὀροσίσαντα τῶν Ἑβραίων τοὺς Παῖδας ἐν φλογί, καὶ φλέξαντα Κύριον, τοὺς Χαλδαίους παραδόξως ἐν αὐτῇ, ἀνυμνήσωμεν λέγοντες· Εὐλογεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν δὲ Ἀγγέλου τεχθέντα ἐκ τῆς Θεοτόκου, Παῖδες ὑπερυψοῦτε Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγόντα, λόγῳ τὰ πάντα, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐν φωναῖς ἀγγελικαῖς, ἐν οὐρανοῖς δοξαζόμενον Θεόν, αἰνέσωμεν λέγοντες, οἱ γηγενεῖς εἰς αἰῶνας ἅπαντες.

Ἀγάλματος χρυσοτεύκτου, ἐν παιδίῳ δεηρᾷ ἀργάνων Μούσαις λατρευομένου, καὶ Θεοῦ τοῦ πάντων πλαστοουργοῦ παρορωμένου, οἱ Σικωνίται παῖδες οὐχ ὑπήκουσαν δόγματι παρανόμῳ· ἀλλ' ἐπέδειξαν τῇ κτίσει κείμενον ὀρσοβολοῦσαν, τύραννον θεολογούντα, λαὸν ὑπερυψοῦντα, τὸν μόνον Θεόν τοῦ παντός, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόγμα παράνομον, οἱ γενναῖοι Παῖδες κατεφρόνησαν, καὶ μουσικῶν ὀργάνων ἡχὴν οὐχ εἶλοντο, ἀλλ' ἐν καμίνῳ ὀρσιζόμενοι, εὐχαρίστως ἔφαλλον· Εὐλογοῦτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁρατόφυχοι Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ βληθέντες, κράτος ἦσαν αἰώνιον, Θεὸν ὁμολογοῦντες τὸν οὐράνιον, καὶ Τυράννου ἡσχυραν δόγμα, προτείναντες μιλῶδίν· Εὐλογεῖτε πᾶσα πνοή, καὶ κτίσις τὸν ἐπὶ πάντων Βασιλέα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀδαιρέτοι τῆς Τριάδος Παῖδες γεγόνασι, τὸ κάλλος τῆς εἰκόνας μὴ προσιέμενοι, ψυχόθρονον ἀπάτην ἀποκρουσάμενοι, οὐρανόθεν ὀρσισθέντες ἔβων Χριστῷ τὸν ὕμνον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἐθρόσισεν ὁ Ἄγγελος τὴν κείμενον τῶν Παίδων, ἐκύλισε τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου, καὶ γυναιξὶ Μυροφόροις εὐηγγελίζετο λέγων· Ἀνέστη ὁ Κύριος, καθὼς προέφησεν ἡμῖν, σπεύσατε βοήσατε τοῖς θείαις Μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι πράγμα ὑμᾶς εἰς

τὴν Γαλιλαίαν, ὁ βασιλεύων εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταρχὰς Κύριε τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοὶ· ἀνυμνεῖ πᾶσα κτίσις, καὶ δοξολογεῖ, ἐνεργείας λόγῳ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, ὑπερυψοῦμεν, ὑμνοῦμεν τὸ ὄνομά σου Χριστέ· σὺ γὰρ Βασιλεὺς, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Παῖδες εὐλογεῖτε τὸν συγκαταβάντα θεῖα βουλήν, Ἰερεῖς δοξολογεῖτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄγγελοι ἀπαύστως ἀνυμνοῦσιν, ἄνθρωποι αἰεὶ δοξολογοῦσι, καὶ πᾶσα κτίσις εὐλογεῖτω τὸν Κύριον.

ΩΔΗ Θ'. ΗΧΟΣ Β'.

Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἰπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὰ τὸν πάνυμνητον Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ.

Ἄπορει πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν· ἔλιγγι δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ἔμῳς ἀγαθὴ ὑπάρχουσα τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶσας, τὸν ἔσθου ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν τοῦ τόκου σου θαυμάτων,
Νύμφη πάνταγε, Μήτηρ εὐλογημένη.

Δί ης τυχόντες παντελοῦς σωτηρίας,

Ἐπάξιον κροτοῦμεν ὡς εὐεργέτη,

Ἄωρον φέροντες, ὕμνον εὐχαριστίας.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Ὅλος ὑπάρχεις ἔφρασις, ὅλος γλυκασμὸς Λόγε Θεοῦ, Παρθένου Υἱῆ, Θεῆ Θεῶν, Κύριε Ἁγίων ὑπεράγιε· διό σε ἅπαντες, σὺν τῇ Τεκούσῃ μεγαλύνομεν.

Τῶν γηγενῶν τίς ἤκουσε τοιοῦτον; ἢ τίς ἐώρακε ποτέ, ὅτι Παρθένος εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα, καὶ ἀνωδίως τὸ βρέφος ἀποτεκοῦσα; τοιοῦτόν σου τὸ θαῦμα· καὶ σὲ ἀγνή Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τὴν ὑπερφυῶς σαρκί, συλλαβοῦσαν ἐν γαστρὶ, τὴν ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως προεκλάμψαντα Λόγον, ἐν ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν πιστοί.

Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστήρα, τὸν Θεὸν ἐξανατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, ἐκ λοιγῶν παρθενικῶν, ἀφράστως σωματώσασα· εὐλογημένη πάνταγε, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεοῦ λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ, ἠκούτα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ἐμοφρόνως ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐμεγάλυνθη τῶν πιστῶν λαῶν ἡ Ἐκκλησία, ὅτι ὁ κτίστης τῶν ἀπάντων ἐν αὐτῇ κατοικῶν, καινοποιεῖ πρὸς ζῶν.

Τί τὸ περὶ σὲ μέγα καὶ σεβάσμιον μυστήριον, ἢ τοῦ Ἀδάμ θυγάτηρ, καὶ τοῦ ὑψίστου Μήτηρ, ἢ μόνη πρὸς Θεὸν ἀπλανῆς τῶν πιστῶν γέφυρα; σὲ ἀσιγήτοις ὕμνοις, οἱ πιστοὶ ὡς Θεοτόκου μεγαλύνομεν.

Ἐμεγάλυνας Χριστέ, τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον ἀφ' ἧς ὁ Πλάστης ἡμῶν, ἐμειοκαθίς ἡμῖν περιέθου σῶμα, τὸ τῶν ἡμετέρων λυτήριον ἀμπλακκημάτων· ταύτην μακαρίζοντες, πάσαι γενεαὶ σὲ μεγαλύνομεν.

Ψυχαῖς καθαραῖς, καὶ ἀρρόπωτοις χεῖλεσι, δευτέ
μεγαλυνώμεν τὴν ἀκηλίδωτον, καὶ ὑπέραγνον Μη-
τέρα τοῦ Ἐμμανουήλ, δι' αὐτῆς τῷ ἕξ αὐτῆς προ-
φέροντες πρεσβείαν τεχθέντι· φέισαι τῶν ψυχῶν ἡ-
μῶν Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεὸν ἐν γαστρὶ χωρήσασα, καὶ
γαρὰν τῷ κόσμῳ κηύσασα, σέ ὑμνοῦμεν Θεοτόκε
Παρθένη.

Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστήρα, τὸν Θεὸν ἐξανατεί-
λαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσασα, ἐκ λαγόνων
παρθενικῶν ἀφράστως σωματίσασα, εὐλογημένη Πά-
ναγνε, σέ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐποίησε μετὰ σοῦ μεγαλεῖα Ἄχραντε, ὁ τῶν ἀ-
πάντων Ποιητὴς τεχθεὶς ἐκ σοῦ, καὶ πάλιν σώαν
ἀνέδειξε τὴν σὴν γαστέρα Πανύμνητε· διὸ ἀπαί-
στως σέ Θεοτόκε βροτῶν τὸ γένος μεγαλύνομεν.

Ἵπὲρ πᾶσαν ἐννοίαν, λόγῳ τὸν Λόγον τοῦ Πα-
τρὸς, Παρθενομάτωρ ἄχραντε συλλαβοῦσα, ἀφράστῳ
τρόπῳ, ἀπλοῦν αὐτὸν τέτοκας· Θεὸς καὶ Ἄνθρω-
πος γὰρ ὑπάρχει ὁ σαρκωθεὶς, Διὸ σέ πάντας μεγα-
λύνομεν.

Τὴν ἀγνήν καὶ ἄχραντον Μητέρα καὶ Παρθένον,
ᾧδαῖς ἀσμάτων ἅπαντες οἱ πιστοὶ, εὐσεβῶς ὡς Θεο-
τόκον μεγαλύνομεν.

Ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολο-
γουμένη, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τὴν παρθενίαν σου Θεοτόκε ἀμίαντε, ἣν αἱ κα-
τέφλεξε τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, μεγαλύνομεν.

Μεγαλύνομεν πάντες, τῶν Ἀθλοφόρων τὴν μνή-
μην, τῶν δι' ἕδατος καὶ πυρὸς διελθόντων, καὶ
Χριστῷ πρεσβεύοντων, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡ-
μῶν.

Παράδοξον ἄκουσμα, καὶ μυστήριον ξένον, ἐν σοὶ ἀπετέλεισθῃ, πανάχραντε Θεοτόκε, σύλληψις ἄνευ σπεράς, καὶ παρθενία μετὰ γέννησιν. Ἄλλ' ὡς Δί-σποινα παντάνασσα, σῶζε ὡς ἀγαθὴ, ἡμᾶς τοὺς πίστει ἀδιστακτῶ προσκυνεῦντας τὸν τόκον σου, καὶ μεγαλύνοντας.

Σὲ τὴν νοστήν, καὶ ἔμψυχον κλίμακα, ἐν ἧ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπεστήρικτο, δι' ἧς τὴν πρὸς οὐρανὸν εὐ-ρήκαμεν ἄνοδον, ὕμνοις Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Χαίροις Παντάνασσα τῶν γηγενῶν τὸ καίχημα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων ἡμερῶν τὴν σωτηρίαν ἡμῶν κηύσα-σα, ἵνα τῆς ἀρχαίας κατάρας τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος ἐλευθερώσῃ· διὸ πάντες ἀσιγήτως σὲ μεγαλί-νομεν.

Ἀγλαόμορφε Κόρη, ἠγλαϊσμένη, παντευλόγητε Βα-σίλισσα, χυρῶ καθαρῶ κεκοσμημένη. ἡ τεκοῦσα τὸν παντάνακτα Θεὸν ἡμῶν, ἡ γέφυρα τῶν πιστῶν, καὶ προστατίς, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἡ μήτρα σου ἀγνή, Θεοτόκε Παρθένε, οὐράνιον ὄμβρον τῷ κόσμῳ ἕσταξε, ζωὴν ἐπανατέλλοντα αἰώ-νιον, καὶ τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εἰᾷ, εἰς νομὴν Πα-ραδείσου εἰσώκησεν· διάσε μόνην ἐν γυναιξί, Μητέ-ρα χρηματίσασαν τοῦ Ἐμμανουὴλ, πάσαι αἱ γενεαὶ μεγαλύνομεν.

Μεγαλυνομένσου τὸν τόκον Κόρη ἀμίαντε, οἱ διὰ σοῦ τῷ Θεῷ ἐνωθέντες, καὶ βρωμένοι Μαρία θεέ-νομφε· Χαίρει πάντων ἡ ἀνάκλησις, τῶν ἐξ ἀρχαίας κατάρας θανατωθέντων, διὰ τῆς σῆς ἀγεωργήτου κυεφορίας.

Ἡ ἀμνὰς ἢ ἀσπίλος, ἡ Μήτηρ καὶ Παρθένος, παρισταμένη τῷ Σταυρῷ, τοῦ Ἀμνοῦ καὶ Λυτρωτοῦ σὺν δάκρυσι θρηνηθεῖσα ἰβόα· Οἶμοι γλυκύτατε

Υιέ μου· τοιαυτά μοι τῆς χαρᾶς τὰ εὐαγγέλια, ὁ τόκος ὁ ἀπόρρητος, τῶν Μάγων ἢ προσκύνησις, τῶν Ποιμένων τὸν Θαῦμα; Οἶμοι Τέκνον ἀναρτάμενον ἐπὶ Σταυροῦ, ἀνάστηθι καθὼς εἶπας τριήμερος, ἵνα δοξασθῆσῃσαι ἐν τῇ ἀναστάσει σου.

Μεγαλύνομέν σε τὴν φωτοφόρον νεφέλην, καὶ νεοραὴν κιβωτόν· σὺ γὰρ ὑπὲρ λόγου ἐκύησας Χριστὸν, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θαῦμα παράδοξον, καὶ μυστήριον ξένον, ἡ σύλληψις ὑπερφυῆς, ὁ τόκος ἀνερμήνευτος, Ἀγγέλων τὰ στρατεύματα, καὶ τῶν βροτῶν τὰ πλήθη, ἐν ᾧθαῖς ἀκαταπαύστοις μεγαλύνομεν.

ΕΙΡΜΟΙ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΗΧΟΥ.

ΩΔΗ Α΄ ΗΧΟΣ Γ΄.

Ὅ τὰ ὕδατα πάλαι νεύματι θείῳ, εἰς μίαν συναγωγὴν συναθροίσας, καὶ τεμνὴν θάλασσαν Ἰσραηλίτη λαῶ, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεδοξασμένος ἐπαρχει· αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν ὅτι δεδοξασται.

ΤΗΣ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ.

Χέρσον ἀβυσσοτόκον, πέδον ἥλιος, ἐπεπόλευσε ποτέ· ὡσεὶ τείχος γὰρ ἐπάγη, ἐκατέρωθεν ὕδωρ, λαῶ πεσοποντοποροῦντι, καὶ θεαρίστως μέλποντι· Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Χερσώσας θάλασσαν ῥάβδῳ, διὰ Μωσέως ἐρυσσῶσας, θεροὶ Πρεσβύτου σήμερον ἀγκαλίζεται Θεός, ὁ ἀμήτωρ ἐκ Πατρὸς, ἐπ' ἐσχάτων δὲ ἐκὼν Μητρὸς βαστάζεται.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Φαραῶ τὰ ἄσματα, βυθῶ καλύψας Κύριε, τὴν θάλασσαν διέρρηξας, καὶ ἔσωσας, ἄσμασιν ἕμνουντά σε λαὸν Ἰσραηλίτην.

Θαυμαστῶς ἐνδόξως ποιῶν τέρατα, σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ ἀβυσσον γεώσας, καὶ ἄρματα καλύψας, καὶ λαὸν διασώσας, ἄδοντά σοι ὡς Βασιλεῖ, καὶ Θεῷ.

Τῷ ῥυσσάμενῳ τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας, καὶ Φαραῶ βυθίσαντι ἐν τῇ θαλάσῃ, ἄσωμεν τῷ Σωτῆρι Χριστῷ, ὅτι δεδοξασται εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι θαυμαστά

τίρατα, ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ· πόντω γὰρ ἐκάλυψε τοὺς ὑπεναντίους, καὶ ἔσωσε τὸν Ἰσραὴλ, αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τεμνομένην θάλασσαν, ῥάβδῳ πάλαι ὁ Ἰσραὴλ διήλθεν ὡς ἐν ἐρήμῳ, καὶ σταυροτύπως ἐμφανῶς, προσδοποιεῖ τρίβου· διὰ τοῦτο ἄσωμεν ἐν αἰνέσει, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Τῷ διασώσαντι Θεῷ ἐν θαλάσῃ λαόν, βυθίσαντι δὲ τοὺς ὑπεναντίους, αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Ἄσμα καινὸν ἄσωμεν λαοὶ, τῷ ἐκ Παρθένου τεχθέντι εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, καὶ ἐνοποιήσαντι τοῖς ἰπουρανίοις τὰ ἐπίγεια, ὅτι δεδόξασται.

Τῷ διασώσαντι ἐν θαλάσῃ λαόν, καὶ βυθίσαντι τοὺς ὑπεναντίους, αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

ΩΔΗ Β'. ΗΧΟΣ Γ'.

Ἰδέτε, ἰδέτε, ὅτι ἐγὼ εἶμι, ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

Πρόσεχε γῆ καὶ οὐρανέ, καὶ ἐνωτίζου τὰ ῥήματά μου· λαλήσω γὰρ ἐν τῇ γῆ, Θεοῦ θαυμάσια.

ΩΔΗ Γ'. ΗΧΟΣ Γ'.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγὼν, τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύματι, παντοκράτωρ Δέσποτα, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σὴ στερέωσόν με.

ΤΗΣ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ.

Τὸ στερέωμα τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθόντων, στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτίσω τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Στερεώθητι ψυχὴ, ἐν Κυρίῳ τῷ Θεῷ, καὶ βόα καυχωμένη· Οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σου Κύριε.

Στεῖρα ψυχὴ καὶ ἄγονε, κτῆσαι καρπὸν εὐκλεῆ, εὐφραينوμένη βόησον· Ἐστερεώθη διὰ σοῦ ὁ Θεός· οὐκ ἔστιν ἅγιος, οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Στερέωσον Κύριε τὰς καρδίας ἡμῶν, καὶ φώτισον εἰς τὴν σὴν ὑμνωδίαν, τοῦ δοξάζειν σου Σωτῆρ εἰς αἰῶνας αἰῶνος.

Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ, ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σου Κύριε.

Τόξον ἔθραυσας ἐχθροῦ, καὶ θυρεοὺς συνέτριψας ἐν ἰσχύϊ Δέσποτα Χριστέ, τὸ στερέωμα ἡμῶν, ἅγιος εἶ Κύριε.

Στηριγμὸν, καὶ ἰλασμὸν παράσχου ἡμῖν Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, καὶ σώσον ἡμᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

ΩΔΗ Δ'. ΗΧΟΣ Γ'.

Ἐξου πρὸς ἡμᾶς κραταίαν ἀγάπησιν Κύριε, τὸν μονογενῆ γάρ σου Υἱὸν ἐπὲρ ἡμῶν εἰς θάνατον δέδωκας· διό σοι κραυγάζομεν εὐχαριστοῦντες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ΕΙΡΜΟΙ ΕΙΣ ΗΧΟΝ Γ.
ΤΗΣ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ.

Ἐκάλυψεν οὐρανοῦς ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ· τῆς κει-
βοῦτοῦ γὰρ προσελθὼν τοῦ ἀγιασματοῦ σου, τῆς ἀφθάρ-
του Μητρός ἐν τῷ ναῶ τῆς δόξης σου, ὡφθης ὡς
βρέφος ἀγκαλοφορούμενος, καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα
τῆς σῆς αἰνέσεως.

Ὅρος κατάσκιον ἐδείχθη ἡ μήτρα τῆς Παρθέ-
νου· στάμνος καὶ τράπεζα ὑπάρχει ἡ Μήτηρ τοῦ
Κυρίου· ἐξ αὐτῆς γὰρ προήλθεν ἐμφανῶς, καὶ Συ-
μεὼν ἀγκάλαις ὑπεδέξατο. Δόξα τῇ δυνάμει σου
Κύριε.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Μὴ ἐν πεταμοῖς ὀργισθῆς Κύριε, μὴ ἐν ποταμοῖς
ἂ θυμός σου, ἢ ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρημά σου.

Τὸ ξένον καὶ ἀπόρρητον τοῦ τόκου σου μυστήριον
εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην, καὶ γε-
γηθῶς κραυγάζω σοι· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάν-
θρωπε.

Τὸ κατάσκιον ὄρος ὁ Ἀββακούμ προεώρα, τὴν
ἀχραντὸν σου μήτραν Ἀγνή· διὰ ἀνεκραύγαζεν· Ἀ-
πὸ Θαιμὸν ἤξει ὁ Θεός, καὶ ὁ Ἅγιος ἐξ ὄρου
κατασκίου δασέος.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, τὰ ἔργα
σου κατενόησα, καὶ ἐξέστην, ὅτι Θεὸς πρὸ αἰώνων
ὑπάρχων, ἐκ Παρθένου ἐτέχθη γενόμενος ἄνθρωπος.

Τί ἐξέστης Ἀββακούμ, τίμι κραζεῖς, καὶ βοᾷς
Ἀπὸ Θαιμὸν ἤξει ὁ Θεός· ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο
καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα ἐν αἰνέσει
ἐφ' θαυμαστῶ ἡμῶν, ὅτι θεοῦξασται.

ΩΔΗ Ε' ΗΧΟΣ Γ'.

Πρὸς σέ ὀρθρίζω, τὸν τοῦ παντός Δημιουργόν, τὴν
 ὑπερέχουσαν πάντα νοῦν εἰρήνην· διότι φῶς τὰ προ-
 στάγματα σου, ἐν οἷς με καθοδήγησον.

ΤΗΣ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ.

Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμί-
 νῳ Θεοῦ, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης ὄρουφορούμενον· Ὡ-
 τάλας ἰβόα ἐγώ, πρὸ γάρ εἶδον σωματούμενον Θεόν,
 φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Τὸν ἐν σκότει ὑμνοῦντα διανύστησον εὐεργίτα, καὶ
 τῆς ψυχῆς μου τὴν ἀχλὴν φωταγάγησον, τῷ φωτὶ
 τοῦ προσώπου σου φιλάνθρωπε, καὶ τὴν σὴν εἰρήνην
 παράσχου μοι, ὡς ποτὲ τῷ Πρεσβύτῃ ἀναλλοίωτε.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Τὸ φῶς σου τὸ ἀνέσπερον Χριστί, καταύγασον ὁ
 Θεὸς τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ καὶ ὁδήγησον εἰς τὸν
 φόβον σου, διότι φῶς τὰ προστάγματα σου.

Ἐπὶ τῆς γῆς ὁ ἀεράτος ὠφθης, καὶ τοῖς βροτοῖς
 ἐκὼν συνανεστράφης ὁ ἀκατάληπτος, καὶ πρὸς σέ ὀρ-
 θρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε φιλάνθρωπε.

Ὀρθρίζοντες ἀνυμνοῦμέν σε Λόγε Υἱὲ Θεοῦ μονο-
 γενές, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν καὶ ἰλέησον ἡμᾶς,
 ἀνυμνοῦντάς σε, καὶ πιστῶς προσκυνοῦντας.

Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, ἐκτός
 σου γάρ ἄλλον Θεόν οὐ γινώσκομεν, τὸν ἐν ὑψίστοις
 σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι δοξολογούμενον.

Πρὸς σέ ὀρθρίζω, τὸν ἐκ Πατρὸς ἑωσφόρου ἐκλάμ-
 ψαντα τῷ κόσμῳ ὄρθρον, ἐσκοτισμένον τοῖς πλημμε-
 λήμασι, Σωτὴρ προσθάσας καταύγασον ὁ Θεός.

Τῆς ψυχῆς μου τὴν ἀγλὴν διασκεδάσας ἐν τῷ
τωτί σου Χριστέ, δέξαι με μόνε εὐσπλαγχνε, ἐκ νυ-
κτός σοι κραυγάζων, καταύγασόν μου τὴν διάνοιαν.

ΩΔΗ 5'. ΗΧΟΣ Γ'.

Ἄβυσσος ἐσχάτη ἁμαρτιῶν ἐκύκλωσέ με, καὶ ἐκλεί-
πει τὸ πνεῦμά μου· ἀλλ' ἐκτείνσας Δέσποτα σὸν ὑ-
ψηλὸν βραχίονα, ὡς τὸν Πέτρον με, Κυβερνήτα
διάσωσον.

ΤΗΣ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ.

Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς
τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη, ἐκ Θεοῦ Χριστέ σὺ
Θεός μου.

Βυθός μοι ἐπανέστη Σωτὴρ ἁμαρτημάτων, καὶ
ζάλη ἀπογνώσεως· ὅθεν πιστῶς βῶά σοι· Ὡς ἐκ τοῦ
κήτους Ἰωάνν, ἀνάγαγέ μου τὴν ζωὴν ἐκ φθορᾶς, ὃ
δὲ ἐμὲ νηπιάσας, καὶ ἐν ἀγκάλαις Συμεῶν, σήμε-
ρον τῷ ναῶ προσαχθεῖς.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Τοὺς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰῶνων καταντήσαντας φι-
λάνθρωπε, καὶ τρικυμῖαις πειρασμῶν ἀπολέσθαι κιν-
δυεύοντας, βῶντας μὴ παρίδης· Σῶσον Σωτὴρ, ὡς
ἔσωσας τοῦ θηρός τὸν Προφήτην.

Βυθός μοι τῶν παθῶν ἐπανέστη, καὶ ζάλη ἐναν-
τίων ἀνέμων· ἀλλὰ προφθάσας με σὺ σῶσον Σω-
τήρ, καὶ ῥύσαι φθορᾶς, ὡς ἔσωσας τοῦ θηρός τὸν
Προφήτην.

Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς με Κύριε ὁ Θεός μου, ὃ Ἰω-
νᾶς ἐβόά· κἀγὼ βῶά σοι· Ἐκ τοῦ βυθοῦ ῥύσαι με

Σωτήρ, τῶν πολλῶν μου κακῶν, καὶ πρὸς τὸ φῶς τὸ
σὸν θέσμαι καθοδήγησον.

Ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, τῆς ἐν κατωτάτῳ ἄδου φύσεως,
σύμβολον γεγονώς ἐβόα· Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν
ζωὴν μου φιλόφρονε.

Ἐβόησα ἐν στεναγμοῖς ἀσιγήτοις, πρὸς τὸν οἰκ-
τίρμονα Θεόν, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ἄδου κατωτάτου,
καὶ ἀνήγαγεν ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου.

ΩΔΗ Ζ'. ΗΧΟΣ Γ'.

Ὡς πάλαι τοὺς εὐσεβεῖς, τρεῖς Παῖδας ἰδρόσιστας,
ἐν τῇ φλογὶ τῇ Χαλδαϊκῇ, τῷ φωτιστικῇ τῆς θεό-
τητος πυρὶ, καὶ ἡμᾶς καταύγασον, Εὐλογητός εἰ
κράζοντας, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ΤΗΣ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ.

Σὲ τὸν ἐν πυρὶ ἰδρόσισαντα, Παῖδας θεολογήσαν-
τας, καὶ Παρθένω ἀκηράτῳ ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λό-
γον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελωδοῦντες· Εὐλογητός ὁ
Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κάμινος κατομένη, οὐχ εὑρέθη ἰδρόσιζουσα, εἰμὴ
ἢ Βαβυλώνιος· ἀνάνδρος ἄλλη Μήτηρ, καὶ Παρ-
θένος οὐκ ἐσάνη· ἡ μὲν Παῖδας διεφύλαξεν ἀφλέκ-
τους, αὕτη δὲ διέφερεν ἀγκάλαις, ὃν ἀνυμνοῦντες
λέγομεν· Εὐλογητός εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Τρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ, τὴν Τρισάδα τυπώσαν-
τες, τοῦ πυρὸς τὴν ἀπειλήν κατεπάτησαν, καὶ ὑ-
μνοῦντες ἐβόων· Εὐλογητός εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν.

Σοβαρὲς ὁ τύραννος, ἀλλὰ Παίδων γέγονεν ἄθυρμα· ὡσπερ γὰρ χοῦν κατήσαντες, τὴν ἑπταπλάσιον φλόγα, ἔψαλλον· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ τὴν φλόγα θροσίσας τῆς καμίνου, καὶ τοὺς Παῖδας ἀφλέκτους διασώσας, εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῇ πρὶν εἰκόνι τῇ χρυσῇ, Περσικῶ σεβάσματι, Παῖδες οὐ προσεκύνησαν, τρεῖς ὑμνοῦντες ἐν μέσῳ τῆς καμίνου ἔλεγον· Ὁ τῶν Πατέρων Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς χυσοὶ ἐν χωνευτηρίῳ, οἱ Παῖδες ἐδοκιμάζοντο ἐν καμίῳ, καὶ ἀνεδείχθησαν φαιδρῆ, οὐκ ἐν τῷ χωνεῖσθαι, ἀλλ' ἐν τῷ φυλάττεσθαι· οὐκ ἐν τῷ φλογίζεσθαι, ἀλλ' ἐν τῷ ψάλλειν ἀπαύστως· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν ἐν καμίῳ φλόγα, κατέσβεσαν οἱ Παῖδες, καὶ τὴν αἰράνιον ὄρσον ἐδέξαντο τῇ πίστει· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ΩΔΗ Η'. ΗΧΟΣ Γ'.

Ἀστίκῳ πυρὶ ἐνωθέντες οἱ Θεοσεβεῖα προεστῶτες νεανίαί, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, Θεῖον ὕμνον ἔμελπον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ΤΗΣ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ.

Ὡς ἡ κάμιμος πάλαι, θεξαμένη Παῖδας οὐκ ἔφλεξεν, οὕτω καὶ ἡ Παρθένος, συλλαβοῦσα τὸν Κτίστην, οὐκ ἐφλέχθη τὴν νηδὺν ὡς τοῦ θαύματος, ὁ ἀναλλοίωτος ὁράται σαρκί, καὶ τῷ ναῶ προσάγεται· διὰ τοῦτο πίστει ὑμνοῦντες λέγομεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Τῆς Ὀκτωήγου.

Τὸν ἐν φλογί τοῖς Παισὶ τῶν Ἑβραίων, συγκαταβάνατα θεϊκῆ δυναστεία, καὶ ἐφθέντα Κύριον, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐνύλου φλόγα πυρὸς, δι' οὗλου κατεμάραναν. Θεωρούμενοι Παῖδες, καὶ ἔφαλλον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὸν ἐπ' Ἀγγέλων ἀσιγήτως ἐν ὑψίστοις θεξαζόμενον Θεόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, γῆ καὶ ἔρη καὶ βουνοὶ, καὶ βυθός, καὶ πᾶν γένος ἀνθρώπων, ὕμνοις αὐτὸν ὡς Κτίστην, καὶ Λυτρωτὴν εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Βαβυλωνία κάμιμος, τοὺς Παῖδας οὐκ ἔφλεξεν, οὐδὲ τῆς θεότητος τὸ πῦρ τὴν Παρθένον ἀτέφθειρε· διὸ μετὰ τῶν Παίδων πιστοὶ βοήσωμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Λατρεύειν ζῶντι Θεῷ, οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες προσκαρτερήσαντες, μουσικῶν ὀργάνων κατεφρόνησαν, καὶ φλογὸς μέσον ἑστῶτες, θεοπρεπῆ ἔθνον ἀνέμελλον λέγοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὸν προσκυνούμενον ὑπὸ ἀγίων Ἀγγέλων, καὶ θεξαζόμενον ἀπαύστως, ἱερεῖς ὕμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τόν ἐπί θρόνου Χερουβίμ ἐποχούμενον, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαός ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τόν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ αἰώνων Θεόν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ τῆς Θεοτόκου σάρκα ἐνδυσάμενον, ὡς τέλειον ἄνθρωπον, καὶ Θεὸν ἀληθινόν, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τόν εὐεργέτην καὶ Θεόν, καὶ λυτρωτὴν τοῦ παντός, καὶ ποιητὴν τοῦ σύμπαντος κόσμου, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαός ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΩΔΗ Θ'. ΗΧΟΣ Γ'.

Καινὸν τὸ θαῦμα καὶ θεοπρεπές· τῆς Παρθένου γὰρ τὴν κεκλεισμένην πύλην σαφῶς διανοῖει Κύριος, γυμνὸς τῇ εἰσόδῳ, καὶ σαρκοφόρος ὥφθη ἐν ἐξόδῳ Θεός, καὶ μένει ἡ πύλη κεκλεισμένη· ταύτην ἀφράστως, ὡς Θεομήτορα μεγαλύνομεν.

ΤΗΝ ΥΨΑΠΑΝΤΗΣ.

Ἐν νόμῳ σκιά καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν εἰ πιστοί, πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, ἁγίου Θεῷ· διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατὸρ ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοκούμενον Μητρί, ἀπειράνδρως μεγαλύνομεν.

Ἀχραντε Θεοτόκε Μήτηρ ἀνύμφευτε, δικαίως σέ ὑμνεῖσι τὰ τάγματα τῶν Ἀγγέλων· καὶ ὁ πρεσβύτης Συμεὼν τὸν τόκον σου θεώμενος ἐκραύγαζε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ σὸν ὅπως σῶσης Χριστέ τοὺς σέ σὺν τῇ τεκνοῦσῃ μεγαλύνοντας.

Σὲ ζωγραφουῖσα ἡ Ἀσσύριος φλόξ, Παρθενομήτορ
 Μαρία· τὸ πῦρ γὰρ τῆς Θεότητος ἐν μήτρα σου σι-
 κῆσαν ἀγνῆ, ἀφλεκτον ἐτήρησε τὴν πανάχραντον
 κηδὺν σου· ὅθεν καὶ Χριστὸς ὑπὸ σοῦ, ἐν καὶ ἁγίῳ
 ἀγκάλαις προσαχθεῖς ἡμᾶς ἀνεκαίνισε, μεγαλύνου-
 τας τὸν τόκον σου.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει κατείδέ σε, ἐν τῇ βράτῳ Μωϋ-
 σῆς, τὴν ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, συλλαβοῦ-
 σαν ἐν γαστρὶ, Δαυιδὴ δέ σε εἶδεν, ὄρος ἀλατόμητον,
 ῥάβδον βλαστήσασαν, Ἡσαΐας κέκραγε τὴν ἐκ ῥί-
 ζης Δαυιδ'.

Οἱ τῷ γλυκεῖ τοῦ Ἀχράντου σου τόκου, βέλει τρω-
 θέντες Ἄγνη, σοῦ τὸ ἀξιέραστον κάλλος θαυμάζον-
 τες, ἄσμασιν Ἀγγελικοῖς ἐπαξίως σε, Μητέρα Θεοῦ
 μεγαλύνομεν.

Τὴν ἐν τῇ βράτῳ, καὶ πυρὶ προγραφεῖσαν ἐν Σι-
 ναῖ, τῷ νομοθέτῃ Μωσῇ, καὶ τὸ θεῖον ἐν γαστρὶ ἀ-
 φλέκτως συλλαβοῦσαν πῦρ, τὴν ὀλόφωτον καὶ ἀσβε-
 στον λαμπάδα, τὴν ἄνω Θεοτόκον, ὕμνοις τιμῶν-
 τες μεγαλύνομεν.

Σὲ τὴν ἀκατάφλεκτον βράτον, καὶ ἁγίαν Παρθέ-
 νον, τὴν μητέρα τοῦ φωτός καὶ Θεοτόκον, τὴν ἐλ-
 πίδα πάντων ἡμῶν μεγαλύνομεν.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ἐγείρας
 κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ Δαυιδ' τοῦ παιδὸς
 αὐτοῦ, διὰ σπλάγγνα ἐλείους· ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡ-
 μᾶς ἀνατολή ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς εἰς
 ἐδὸν εἰρήνης.

Τὸ ἀλατόμητον ὄρος, τὴν ἀκρότομον πέτραν, ἣν
 ἐθεάσατο Δαυιδὴ ὁ Προφήτης, τὴν Θεοτόκον Μαρίαν
 ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον Θεοτόκον, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀγίων μεγαλύνομεν, ὡς τεκοῦσαν τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σὲ τὴν ἀθάνατον πηγὴν, τὴν ἐξ Ἁγίων ἰάματα, τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει παρέχουσαν, αἰεὶ μεγαλύνομεν, ὅτι σώζεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κεχαριτωμένη χαίρει, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ σὲ μεγαλύνομεν.

Τὴν Μητέρα τοῦ φωτός, καὶ μετὰ τέκον Παρθένου, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν σωτηρίας λιμένα, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

ΕΙΡΜΟΙ ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΗΧΟΥ.

ΩΔΗ Α΄. ΗΧΟΣ Δ΄.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβράχοις ἴχνε-
σιν, ὁ παλαιὸς, πεζεύσας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μω-
σείως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ
ἐτροπώσατο.

ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ.

Ἄνοιξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύ-
ματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ Βασιλίδι Μητρὶ,
καὶ ὀφθῆσομαι φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γη-
θόμενος ταύτης τὰ θαύματα.

ΤΩΝ ΒΑΓΩΝ.

* Ὄφθησαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου, νοτίδος ἄμοι-
ροι, καὶ ἀνεκαλύφθη θαλάσσης κυμαινούσης τὰ θε-
μέλια, τῇ καταγίδι νεύματι· ταύτην γὰρ ἐπετίμη-
σας, περιούσιον λαὸν δὲ ἔσωσας, ἄδοντα ἐπινίκιον
ὕμνον σοι Κύριε.

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Θεῶν καλυφθεὶς ὁ βραδύγλωστος γνόφω,
Ἐρρητόρευσε τὸν θεόγραφον νόμον·
Ἰλὸν γὰρ ἐκτινάξας ὀμματος νόου,
Ἐγρά τον ὄντα, καὶ μυῖται Πνεύματος
Γνώσιν, γεραίρων ἐνθέσις τοῖς ἄσμασιν.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Τριστάτας κραταιούς, ὃ τεχθεῖς ἐκ Παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῶν, ψυχῆς τὸ τριμερές, καταπόντισον θέομαι, ὅπως σοι ὡς ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπινίκιον ἄσω μελωδήμα.

Ὁ πατάξας Αἴγυπτον, καὶ Φαραῶ τὸν τύραννον βυθίσας ἐν θαλάσῃ, λαὸν ἔσωσας δουλείας, Μωσαϊκῶς ἄδοντα, αἰδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ παραδόξῳ βυθίσαντι τὸν Φαραῶ ἐν θαλάσῃ, αἰδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ἐξήγαγες λαὸν δουλείας Αἰγυπτίων, ἐκάλυψας δὲ ἄρματα Φαραῶ καὶ δύναμιν.

Οὐκ ἔστι σοι ὅμοιος δεδόξασμένε Κύριε ἐν χειρὶ γὰρ κραταιᾷ, ἐλυτρώσω τὸν λαόν, ὃν ἐκτήσω φιλόνθρωπε.

Ἄσωμεν ἄσμα καινόν, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων, ὅτι δεδόξασται.

Ἄσωμεν λαοί, τῷ θαυμαστῶς τερατουργήσαντι ἐν ἱερυθῶ θαλάσῃ, Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὅτι τὸν πάλαι Ἰσραὴλ πανοπλισθέντα ἴχνησι, πεζοπορεῖν τὴν ἄβατον πεποίηκε, καὶ τὸν τῆς κακίας ἐργοδότην Φαραῶ ἐν βυθῶν καταπόντισε.

ὑπὸ νεφέλης φωτεινῆς, καὶ στύλου πυρὸς καθοδηγούμενος, διελευθῶν θαλάσσαν διὰ ξηρᾶς, καὶ ταύτης πεζοπερῶν ὡς ἐν ἐρήμῳ, ὁ ἐκλεκτός σου Ἰσραὴλ Χριστέ, ἐπινίκιον ὕμνον ἄδει σοι Κύριε.

Ἄρματα Φαραῶ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἐρρίψεν εἰς θαλάσσαν, ὁ κραταῖός ἐν πόλεμοις ἄσωμεν ἄσμα καινόν, ὅτι δεδόξασται.

Ἄσωμεν αἰδὴν ἐπινίκιον τῷ μένῳ Θεῷ, τῷ ποιήσαντι παράδοξα πάλαι γὰρ τὸν Φαραῶ, πανστρατιᾷ ἐν θαλάσῃ ἐβύδισιν.

Ἐσχίσας πέλαγος τὸ ἔρυθραῖον ὁ Θεὸς, τὸν Φαραῶ βυθίσας ἐν αὐτῷ, διαβιβάσας Μωϋσῆν ἀβράχως ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐπομβρήσας τὸ μάννα, εἰς βρωσιν τῷ λαῷ Ἰσραὴλ ὡς δυνατός.

Τῷ ὀδηγήσαντι πάλαι τὸν Ἰσραὴλ, φεύγοντα ἐκ τῆς δουλείας τοῦ Φαραῶ, καὶ ἐν ἐρήμῳ θρίψαντι ἄσωμεν τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, ὅτι δεδόξασται.

Ὁ παράδοξα ποιήσας τέρατα Κύριος, ἐν χειρὶ Μωσαικῆ, χειρὶ Πρεσβύτου σήμερον ἀγκαλίζεται ὡς βρέφος ἐν τῷ ναῷ, αὐτῷ πιστῶς ἐκβοήσωμεν λαοί, ᾧδὴν ἐπινίκιον Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τῷ τερατουργήσαντι ὑψηλῷ βραχίονι Θεῷ, ἐν θαλάσῃ ἔρυθρᾷ, τῇ Ἀγγελικῇ προοδοποιήσει, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ ἐν τῷ τέρατι ἀβύσσου, καὶ τῶν ἱππηλατῶν σου θύσαντι τοὺς ἄξωνας, καὶ ἄρθην τούτους ὑποβρυχίσαντι, τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ἄσωμεν αὐτῷ, ὅτι δεδόξασται.

ΩΔΗ Β'. ΗΧΟΣ Δ'.

Δότε λαοὶ μεγαλῶσύνην Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ ἐκ Παρθένου τεχθέντι εἰς σωτηρίαν τῶν βρωτῶν.

Ἰδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Λόγος, ὁ ἐν τοῖς σπλάγχθοις τῆς Μητρὸς ἀπεριγραπτῶς εἰσδύς, μὴ χωρισθεὶς τοῦ Πατρὸς, ὡς Θεὸς δὲ συμπληρῶν, σὺν τοῖς ἄνω τὰ κάτω, καὶ παρέχων τὸ μέγα ἔλεος.

ΩΔΗ Γ'. ΗΧΟΣ Δ'.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ κρῖνον μου. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγή, καὶ στερῖωμα.

ΕΙΡΜΟΙ ΕΙΣ ΗΧΟΝ Δ'.
ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ.

Τοὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε, ὡς ζωσα καὶ ἀφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

ΤΩΝ ΒΑΓΩΝ.

Νάουσαν ἀκρότομον, προστάγματι σω, στερεάν ἐθήλασε πέτραν Ἰσραηλίτης λαός· ἡ δὲ πέτρα σὺ Χριστέ ὑπάρχεις, καὶ ζωὴ ἐν ἣ ἑστερεώθη ἡ Ἐκκλησία κρᾶζουσα· Ὡσανά, εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος.

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Ἐρρήξῃ γαστρός ἠτεκνομένης πέδας,
Υἱβριτε δυσκάθεκτον εὐτεκνουμένης,
Μόνη προσευχὴ τῆς Προφητίδος πάλαι
Ἄννης, φεροῦσης πνεῦμα συντετριμμένου.
Πρὸς τὸν δυνάστην, καὶ Θεοῦ τῶν γνώσεων.
Τῆς Ὀκτωήχου.

Ἄφ' ὕψους κατήλθες βουλήσει ἐπὶ γῆς, ὃ ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς, καὶ ταπεινὴν ἀνύψας ἐξ ἄδου κατωτάτου φύσιν βροτείαν· οὐ γὰρ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε.

Ὁ στερεῶν βρουτήν, καὶ κτίζων πνεῦμα, στερεῶσον με Κύριε· ἵνα ὑμῶ σε εὐκρινῶς, καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου· οὐκ ἔστι γὰρ ἅγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε.

Τόξου δυνατὸν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενούντες περιζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἑστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδίᾳ μου.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει, καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῆ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἔστιν ἅγιος πλήν σου φίλῳν θρωπε.

"Ἅγιος εἶ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, στερῶσον καὶ ἡμῶν τὰς καρδίας, ἀπαύστως ἐκβοᾷν σοι· Δίκαιος οὐκ ἔστι πλήν σου Κύριε.

Τὸ στερῶμα τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερῶσον Κύριε, ἐν τῇ πίστει τῇ ὀρθοδόξῳ σου, καὶ στήριξον ἡμᾶς, ὡς φίλῳν θρωπος.

"Ὅτι στειρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέχναις, ἡσθένησε συναγωγὴ, τῷ θαυμαστῷ ἡμῶν Θεῷ βοήσωμεν· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Στήριγμα πιστῶν, καὶ καύχημα, καὶ ἀφθαρσίας πηγὴ, καὶ τῶν ἀγαθῶν αἰτισιοδότη Χριστέ, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ στερῶσάν με.

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, τῷ διδόντι εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ, ὅτι τόξον δυνατῶν ἡσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιζώσαντο δύναμιν.

Μὴ καυχᾶσθω ὁ σαφὲς καυχώμενος ἀλλ' ἢ ἐν τούτῳ ἐν τῷ συνιέναι, ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ὑψῶν τὰ κέρασ ἡμῶν, διδοὺς ἰσχὺν τοῖς Βασιλευσιν ἡμῶν.

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρασ μου ἐν Θεῷ μου, ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Ὁ τὰς καρδίας ἐρευνηῶν, καὶ τοὺς νεφροὺς ἐμβατεύων, πρὸς γνῶσιν Θεότητος Λόγε Θεοῦ ἀτρεκῆ, πενομένων πλουτιστά, πιπτόντων ἀνόρθωσις, ἀπὸ καπρίας παθῶν θάπτειν ἀνάστησον, στήριξον ἐν πνεύματι τῆς σῆς αἰνέσεως, καὶ βεβαιῶν ἐν τῇ πέτρᾳ με Σῶτερ τῆς πίστεως.

Ἄννα ἢ πρὶν ἄγονος, καὶ στείρα ἐπαγγελίας ἐσχέ-
καρπὸν τὸν Σαμουὴλ· νῦν δὲ Προφήτης Ἄννα, τῷ
ναῶ ἐπιστάσα, ἀνθωμολογεῖτο τῷ δὲ ἡμᾶς νηπιᾶ-
σαντι Θεῷ, καὶ πρεσβυτικαῖς ἀγκάλαις εἰσδεχομένην.

Ἵψιστε Σωτὴρ τῶν δυνάμεων, τὴν σαλευομένην
ψυχὴν μου στερέωσον εἰς τὸ θελήμα σου, ἵνα καὶ γὰρ
δοξάσω σου, σὺν ἄσωμάτοις τὴν θεῖαν εὐπρέπειαν.

ΩΔΗ Δ'. ΗΧΟΣ Δ'.

Ἐπαρθέντα σέ ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ
τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐ-
τῆς, εἰκότως κραυγάζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου
Κύριε.

ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ.

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν
νεφέλῃ κούφη, ἦλθεν Ἰησοῦς, ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηρά-
τῳ παλάμῃ καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα
Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θεῖαν βουλήν, τὴν ἐκ τῆς
Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ἵψίστου, ὁ Προφήτης
Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει
σου Κύριε.

ΤΩΝ ΒΑΓΩΝ.

Χριστὸς ὁ ἐρχόμενος, ἐμφανῶς Θεὸς ἡμῶν, ἦξει
καὶ οὐ χρονιεῖ, ἐξ ἔρουσ κατασκήνιου θαλασσοῦ, Κόρης
τικτούσης ἀπειράνδρου, Προφήτης πάλαι φησί, διό
πάντες βοῶμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Ἄναξ ἀνάκτων, ὅς ἐξ οἴου μόνος,
 Λόγος προελθὼν Πατρός ἐξ ἀναϊτίου,
 Ἰσοσθενὲς σου Πνεῦμα τοῖς Ἀποστόλοις,
 Νημερτὲς ἐξέπεμφας ὡς εὐεργέτης,
 Δόξαι Δόξα τῷ κράτει σου Κύριε.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, κατενόη-
 σα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην Κύριε.

Εἰς ἀγάπησιν οἰκτιρῶν τῆς σῆς εἰκόνας, ἐπὶ
 Σταυροῦ σου ἴστης, καὶ ἐτάκησαν ἔθνη· σὺ γὰρ εἶ
 φιλόανθρωπε ἰσχύς μου ὑμνησις.

Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἔ ἐκ Παρθένου σαρκωθείς,
 καὶ τὴν φύσιν θεώσας, ἐν ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Δό-
 ξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου Κύριε, ὡφθης ἐπὶ τῆς
 γῆς, καὶ ἐδόξασά σου τὴν δύναμιν.

Μέγα καὶ θεοπρεπὲς Σωτὴρ εἰσακήκοα, ὅτι ἀθά-
 νατος, ὢν, καὶ Θεὸς ὁμοιώθης τοῖς ἀνθρώποις, καὶ
 ἔμεινας ὁ ἦς· καὶ διὰ τοῦτό σου δοξάσω τὴν δύναμιν.

Εἰσακήκοα τὴν ἐνδοξόν σου οἰκονομίαν Χριστέ ὁ
 Θεός, ὅτι ἐτέχθης ἐκ τῆς Παρθένου, ἵνα ἐκ πλά-
 νης ρύσῃ τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα τῇ δυνάμει σου
 Κύριε.

Ἀκοὴν ἀκηκῶς φησὶν ὁ Ἀββακούμ, ὅτι ὁ Θεὸς ἐξ
 ἔρου ἐκ γαστρός Παρθενικῆς, προῆλθεν ἀφράστως,
 καὶ ἐκστῶς ἐκραύγαξε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐν μέσῳ δύο ληστών, ἐγνώσθης ἐν τῷ Σταυρῷ
 Χριστέ ὁ Θεός, ἐπήρθη ἡ ἥλιος φόβῳ, καὶ ἡ σε-
 λήνη ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς· Δόξα τῇ δυνάμει σου
 Κύριε.

Ἐκκλίνας Χριστέ τῇ καταβάσει σου, οὐρανοὺς ἐν συνίσει, καὶ ὄφθης σεσαρκωμένος ἐπὶ γῆς. Διὸ πάντες βοῶμεν· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόανθρωπε.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰκονομίας, ὅτι ἐκ Παρθένου ἐτέχθης, τὴν τεκούσαν μὴ φλέξας, καὶ ἐδόξασα Σωτὴρ τὴν συγκατάβασίν σου.

Ἐν τῷ ἐγγίξειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθεῖση, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχῆση, ἐν τῷ παραχθῆναι τὴν ψυχὴν μου, ἐν ὀργῇ ἐλέους μνηστῆση Κύριε δόξα σοι.

Εἰσακήκοα ὁ Θεὸς τὴν ἀκοὴν σου, καὶ ἐροβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξίστην Κύριε, ὅτι τῆς σῆς αἰνέσεως πλήρης ἡ γῆ.

Ἦχω εὐλάλω, προδιαγνούς Ἀββακούμ, ἑώρα τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, καὶ κέκραγεν ἀναφανδόν, ἀκοὴν ἀκήκοα θείας βουλήσεως· Θεὸς γὰρ ἀτρέπτως τοῖς βροτοῖς ὀμιλήσει, ἐξ ὄρου ἐρχόμενος, παρθενοκῆς ἐκ γαστροῦ, καὶ κόσμον λυτρούμενος, τῆς ἀρχεγόνου ἀρᾶς.

Ὁν ὁ Προφήτης Ἀββακούμ προβλεπτικοῖς ἔμμασι, κατανοῶν ἐκήρυττε Θεόν, ὁ Πρεσβύτερος σήμερον ἐν τῷ κατῷ εἰσδέχεται βρωῶν· Νῦν ἀπολύεις τὸν δαυλόν σου, Δέσποτα, ἐν εἰρήνῃ κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

Σὲ τὸν ἀνατείλαντα ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ προῖδων ἀνεβόα, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων· Τοῦ σῶσαι τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ΩΔΗ Ε'. ΗΧΟΣ Δ'.

Σὺ Κύριέ μου πῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλύλυθας· φῶς ἅγιον ἐπιστρίψον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πιστοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμὲ Παρθένε, ἔσχεσ ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὕμνουσί σε τὴν εἰρήνην βραβεύουσα.

ΤΩΝ ΒΑΓΩΝ.

Τὴν Σιών ἐπὶ ὄρους ἀνάβηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος, καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ ὁ κηρύσσων, ἐν ἰσχυρῷ ἔψωσον φωνὴν· Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ· εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ, καὶ σωτήριον ἔθνεσιν.

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Αὐτήριον κάθαρσιν ἀμπλακημάτων,
Πυρίπνοον δέξασθε Πνεύματος θρόνον,
Ὡ τέκνα φωτόμοργα τῆς Ἐκκλησίας·
Νῦν ἐκ Σιών γὰρ ἐξελήλυθε νόμος,
Ἡ γλωσσοπυρσόμορφος Πνεύματος χάρις.
Τῆς Ὀκτωήχου.

Νῦν ἀναστήσομαι προφητικῶς, ἔφη ὁ Θεός, νῦν δοξασθήσομαι, τὸν πεσόντα προσλαβὼν ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ πρὸς φῶς τὸ νοητὸν ὀνομαζόμενον τῆς ἐμῆς Θεότητος.

Ἀνάτειλόν μοι Κύριε τὸ φῶς τῶν προτάγματων σου, ὅτι πρὸς σέ τὸ πνεῦμά μου ὀρθρίζει, καὶ ὕμνεῖ σε· σὺ γὰρ εἶ Θεός ἡμῶν, καὶ πρὸς σέ καταφεύγω, τῆς εἰρήνης Βασιλεῦ.

Τὸν φωτισμένον σου Κύριε κατόπεμψον ἡμῖν, καὶ τῆς ἀχλύος ἡμᾶς τῶν πταισμάτων λύσον Ἀγαθὲ, τὴν σὴν εἰρήνην δωρούμενος.

Ἄσεβεις οὐκ ὄφονται τὴν δόξαν σου Χριστέ, ἀλλ'

ἡμεῖς σέ Μονογενές, Πατρικῆς ἀπαύγασμα δόξης Θεότητος, ἐκ νυκτός ἄρθρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε φιλάνθρωπε.

Τῷ νόμῳ τῶν ἐντολῶν σου, μένε φιλάνθρωπε, φάτισσον τὴν καρδίαν μου, δεομαι Κύριε, καὶ ἐλέησόν με.

Ὁ κτησάμενος ἡμᾶς περιούσιον λαόν, τῷ αἵματί σου Κύριε, τὴν εἰρήνην θός ἡμῖν, ἐν ἑμνοίᾳ φυλάττων τὴν ποίμνην σου.

Ὁ τοῦ φωτός διατμηξας τὸ πρωτόγονον φάος, ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὑμνεῖ σε Χριστέ, τὸν δημιουργόν, ἐν τῷ φωτί σου, τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὗθυνον.

Ζήλος λήψεται λαόν ἀπαιδευτον, τοὺς παρανόμους Ἑβραίους, καὶ πῦρ ἔδεται τοὺς ὑπεναντίους σου ὅτι σέ τὸν σταυρωθέντα πλάνου ἀνύσασαν.

Ἐκ νυκτός ἄρθρίζοντες πάντες ἀσιγήτως, σέ τὸ ἀπρόσιτον ἱκετεύομεν φῶς, ὁ Θεὸς ὁ οἰκτίρμων, τὴν σὴν εἰρήνην Χριστέ δάρησαι ἡμῖν.

Ὁρθρου φαινόν ἡμῖν ἐξανάτειλον ὡς ἀγαθός, καὶ ὁδήγησον ἡμᾶς εἰς τὸν φόβον σου Δέσποτα.

Νυκτομαχῶν τῶν παθῶν τῆ ἰσχύϊ, πρὸς σέ ἄρθρίζω τὸν μένον εὐσπλαγχνον, τῆς ψυχῆς μου τὴν ἀγλὸν καταλάμψαι, καὶ σειρὰς διατμηξαι τῶν ἀφλημάτων μου, ὅπως τῷ σῶ συναϊδίῳ Πνεύματι, καταγλαιζόμενος δικαιοσύνης ἐδόν, ἀκήρατον εὐροιμι τῶν προσταγμάτων σου.

Ἄνθρακα πυρὸς τῆ λαβίδι δέχεται, ὁ Ἡσαΐας ποτέ, τὰ χεῖλη καθράμενος ὧν δὲ ἡ Παρθένος ἐν τῇ νασῷ φέρουσα Θεὸν σωματωθέντα δι ἡμᾶς, ταῖς χερσὶ λαβίδι τῷ Πρεσβύτῃ ἐπιδίδωσιν, εἰρήνης τὸν αἴτιον, καὶ τοῦ παντός χορηγόν.

Κέρας χρηστότητος ὁ Ἡσαΐας λαμπόμενος, τῶν

νόων ἑρῶν τὰ στρατεύματα κύκλῳ ἑστῶτα, σπουδῆ ἀνεβέα· Ῥῦσαι τὸ πνεῦμά μου, καὶ ἐκ νυκτὸς ἀνάτειλον πάλαι τῆς φθορᾶς, εἰς τὰ πέρατα τοῦ κόσμου αὐτοῦ Ἥλιος.

Τὸ ζοφερὸν διάλυσον τῆς ἁμαρτίας μου, ἐν τῷ ἀνατέλλειν σοι ὄρθρον φαεινὸν τῶν ἐντολῶν σου, Κύριε τὸ ἀπρόσιτον φῶς.

Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς καὶ φωτίσας τὸν ὄρθρον, καὶ δείξας τὴν ἡμέραν, δόξα σοι Ἰησοῦ Υἱέ τοῦ Θεοῦ.

Ἐν μέσῳ δύο ληστῶν ἐγνώσθης ἐν τῷ Σταυρῷ Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ἐπήρθη ὁ ἥλιος ἐν τρόμῳ, καὶ ἡ σελήνη ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον, λάμπσον εἰς ἡμᾶς τῇ αἴγλῃ τῶν ἐντολῶν σου, καὶ ἀπέλασον ἡμῶν τὴν νύκτα τῶν παθῶν, ὅτι ἐκτός σου ἄλλον Θεὸν οὐκ οἶδαμεν.

ΩΔΗ Σ'. ΗΧΟΣ Δ'.

Θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λυθροῦ κεκαθαρμένη, τῷ θι οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι.

ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ.

Ἐβόησε προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελούντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος· δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα, Θεὸν δοξάσωμεν.

ΕΙΡΜΟΙ ΕΙΣ ΗΧΟΝ Δ΄
ΤΩΝ ΒΑΓΩΝ.

Ἐβόησαν ἐν εὐφροσύνῃ Δικαίων τὰ πνεύματα·
Νῦν τῷ κόσμῳ διαθήκη καινὴ διατίθεται, καὶ βαν-
τίσματι, καινούργιαθω λαὸς Θεοῦ αἵματος.

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Ἰλασμός ἡμῖν Χριστέ καὶ σωτηρία,
Ὁ Δεσπότης ἔλαμψας ἐκ τῆς Παρθένου,
Ἦν ὡς Προφήτην θηρὸς ἐκ θαλαττίου,
Στέρνων Ἰωνᾶν τῆς φθορᾶς διαρπάσης,
Ὅλον τὸν Ἀδὰμ. παγγενῆ πεπτωκότα.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεποντισέ-
με καταγιγίς πολλῶν ἀμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεὸς ἐκ
βυθοῦ ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου πολυέλεε.

Ἐν πελάγει τοῦ βλου ταῖς πράξεσί μου κατήλθον
εἰς ἄθην, ἀλλ' ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, οὕτω βοῶ· Ἐκ
βυθοῦ τῶν κακῶν ἀνάγαγε δέμαί, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ καὶ
Λόγε.

Ἐσπίρας, καὶ πρωῖ, καὶ μεσημβρίας, αἰνοῦμέν-
σε Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς ἡ-
μῶν.

Τῷ κλύδωνι συνεχόμενος τῶν πταισμάτων, φιλαν-
θρωπίας ἀξιούμενος οὐ γινώσκω· ὡς τὸν Προφήτην
Ἰωνᾶν καμὲ διάσωσον Σωτήρ.

Ἐν κήτει Χριστέ τριημερεύσας ὁ Ἰωνᾶς, προέ-
γραψε σὲ τὸν ἀθάνατον, ὡς νεκρὸν ἐκουσίως, ἐν τῇ
καρδίᾳ τῆς γῆς τριημερεύσαντα.

Ὡς τὸν Προφήτην ἐκ τοῦ βυθοῦ, καὶ φθορᾶς ἀ-
νήγαγες, τὴν ζωὴν μου ἀγαθὴ, ἐκ πταισμάτων ῥῦσαι
τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐβάησα πρὸς Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ὁ τῆς σῆς Ἰωνῆς ταφῆς τὸν τύπον προδιαγράψας σαφῶς, καὶ τοῦτον ὀληθρῶς ἐκλύσας τοῦ θηρὸς, κάμ' Ἐωτήρ τῆς ἁμαρτίας τοῦ βυθοῦ ἀνάγαγε, καὶ πρὸς ζωὴν σαφῶς δέομαι καθοδήγησον.

Μὴ καταποντισάτω με καταγιγίς ὕδατος, μηδὲ καταπιέτω με βυθός· ἀπέρριμαι γὰρ εἰς βάθην καρδίας θαλάσσης τῶν κακῶν μου. Διὰ κραυγῆς ὡς Ἰωνῆς· Ἀναβήτην ἐκ φθορᾶς τῶν κακῶν ἢ ζωῆ μου, πρὸς σέ ὁ Θεός.

Ὡς Ἰωνᾶν τὸν Προφήτην, ἐλυτρώσω τοῦ κήτους Χριστέ ὁ Θεός, κάμ' τοῦ βυθοῦ τῶν πταισμάτων ἀνάγαγε, καὶ σῶσόν με μόνε φιλάνθρωπε.

Ἐκ κοιλίας ἄδου κραυγῆς με ἤκουσας φωνῆς μου, καὶ ἀνήγαγες ἐκ φθορᾶς τοῦ κλύδωνος τῶν πταισμάτων· περιέχει γὰρ Ἐωτήρ καὶ βυθίζειν πειράται ἀγαθῆ· ἄλλ' ὡσπερ τὸ πρὶν τὸν Ἰωνᾶν ἀνήγαγες ἐκ φθορᾶς, κάμ' δέομαι Κύριε προφθάσας διάσωσον.

Ζάλη με λογισμῶν καταλαβοῦσα, εἰς βυθὸν καθέλει με ἀμέτρων ἁμαρτημάτων· ἀλλὰ σὺ κυβερνήτα ἀγαθῆ, προφθάσας κυβέρνησον, ὡς τὸν Προφήτην, καὶ σῶσόν με.

Μυστικὸς ὑποφήτης τῆς τριήμερου ταφῆς, ὁ Ἰωνῆς ἀναδέδεικται, ὀλοφωτίῳ γαστρὶ θηρὸς τριμερεύσας, ἄτερ φθορᾶς, καὶ παθῶν ἐξαλείψαι θεσμά· κραυγῆζει πιστῶς· Φωνὴν αἰνέσεως Κύριε, θέξαι μου ἐξ ἄδου κατωτάτου Χριστέ Ἐωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Χειμαζομένου μου Οἰκτίρμων σάλῳ τῶν κυμάτων μου, δέομαι, ἀνακάλεσόν με, καὶ διάσωσόν με Κύριε, ὡς Ἰωνᾶν ἐκ τοῦ θηρὸς τοῦ νοητοῦ.

Τῶν πταισμάτων τῇ ζάλη βυθιζόμενος, ὡς ἐν

κοιλία τοῦ κήτους συνεχόμενος, σὺν τῷ Προφῆτῃ
κράζω σοι· Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Κύ-
ριε, καὶ σῶσόν με.

Ἰωάνης ὁ Προφήτης ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους, ἐκ θλί-
ψεως ἐβόησεν, ἡ κεφαλὴ μου εἰς ἔδν σχισμᾶς ὀρέων Κύ-
ριε· ὁ δὲ Συμεὼν ὑποδεξάμενος χαρμονικῶς ἐκραύγα-
ξε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

Τὸν ἐνάλιον θρήνον Χριστέ, Ἰωάνᾳ ἐκμιμούμενος
κράζω σοι· Τὴν ζωὴν μου ἐξ ἄθου παισμάτων ἀ-
νάγαγε, ἵνα ἐν τῷ ναῶ τῆς δόξης σου, μετὰ φωνῆς
αἰνέσεως θύσω σοι.

Ὁ τὸν Προφῆτην ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους διαφυ-
λόξας, ἅγιε Κύριε βοήθησόν μοι.

ΩΔΗ Ζ', ΗΧΟΣ Δ'.

Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι Παιδες τῇ Περσικῇ,
πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλογί, πυρπολούμενοι
ἐκραύγαζον· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῶ τῆς δόξης
σου Κύριε.

ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ Θεόφρονες, παρὰ
τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατή-
σαντες, ἔχαιρου ψάλλοντες. Ὑπερίμνητε, ὁ τῶν Πα-
τέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ΤΩΝ ΒΑΓΩΝ.

Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ τοὺς Ἀβραμιαίους σου Παί-
δας, καὶ τοὺς Χαλδαίους ἀνελών, εὖς ἡ δίκη δι-
καίως ἐνήδρευεν· ὑπερίμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν
Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Σύμφωνον ἐβρόησεν ὀργάνων μέλος,
 Σέβειν τό χρυσότεκτον ἄψυχον βρέτας·
 Ἦ' τοῦ Παρακλητοῦ δὲ φωσφόρος χάρις,
 Σεβασμιάζει τοῦ βοῶν· Τριάς μόνη,
 Γεωσθενής, ἀναρχος, εὐλογητός εἶ.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσταγμα τυραννικός
 εἰς φλόγα φέμενοι, ἐν μέσῳ φλογός ἀνεβῶν· Εὐ-
 λογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ μὴ προσκυνήσαντες Παῖδες,
 Ἀβραμιαῖοι ἐδοκιμάζοντο, ὡσπερ χρυσός ἐν χωνευ-
 τηρίῳ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, οἱ ἐν θαλάμῳ φωτεινῷ
 ἐχόρευον βοῶντες· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πα-
 τέρων ἡμῶν.

Ἀβραμιαῖοι ποτὲ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, καμίνου
 φλόγα κατεπάτησαν, ἐν ὕμνοις κραυγάζοντες· Ὁ τῶν
 Πατέρων Θεός εὐλογητός εἶ.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοὺς Παῖδας ἀφλέκτους τηρήσαν-
 τα, καὶ τὸ πῦρ κατασβέσαντα, ὑμνήσωμεν λέγοντες·
 Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν Χαλδαίων τὴν κάμινον, πάλαι Ἄγγελος
 συγκαταβάς ἐδρόσισεν, οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, διὰ
 τοῦτο ἐψάλλον· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός εὐλο-
 γητός εἶ.

Ὁ ἐν ἀρχῇ ἀναρχος Λόγος, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύ-
 ματι Υἱός Μονογενής, εὐλογημένος εἶ καὶ ὑπερυψώ-
 μενος, ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς διαθήκης σου μνησθεῖς Χριστέ ὁ Θεός, τοὺς
 Παῖδας ἐρρύσω ἐκ φλογός, δι' Ἀγγέλου συγκαταβαί-
 σεως, μόνε ἀληθῶς ὑπερενδοξεῖ.

Καλδαϊκῆς καμίνου, οἱ Παῖδες κατεπρόνησαν διὰ τὸ ὄνομά σου Σωτήρ, καὶ σκιρτῶντες ἔκραζον· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πῦρ φλέγου ἐν καμίνῳ ἔξετεινάσασετο, Παῖδες ἐδροαίζοντο, καὶ ὑμνοῦντες ἔλεγον· Εὐλογητός εἶ ὁ μόνος ὑπάρχων Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, μὴ κατασχύνῃς ἡμᾶς· ἀλλὰ δώρησαι ἡμῖν ἐν παρρησίᾳ βοᾶν σοι· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ἐν τῇ καμίνῳ οἱ Παῖδες, ὠμολόγουν· Ἀγγέλου τε ἠκούου βοῶντος πρὸς αὐτούς· Εἰσηκούσθη ἡ δέησις ἡμῶν.

Μὴ παραδῆς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, Κύριε ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ὑπερύμνητος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σοβαροῦ βασιλέως Περσῶν διατάγματος, βρομίῳ πυρὶ καθωπλίσαντος, Παίδων ὁ τριφεγγῆς θίασος ἐν καμίνῳ, πυραφλέκτως βοῶν· Ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός εὐλογητός εἶ.

Ταῦ Ἀβραάμ, οἱ ἀπόγονοι, Βαβυλωνίων φλόγα κατεπάτησαν, προτυποῦντες ἐν αὐτῇ τῆς Παρθένου τὸ θαῦμα· ἐν Συμεῶν δεξάμενος, ἠγαλλιόασατο βοῶν· Νῦν ἀπολύεις τὸν θούλό σου, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Σὲ ζωγραφοῦσα ἡ Ἀσσύριος φλόγα, Νέους τρεῖς θείσασε Κύριε, ὡς καὶ τὴν Παρθένον οὐ κατέφλεξε Κόρην, ἐν τῷ θείῳ τόκῳ σου ὁ θεῖός σου σπενθήρ· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Θεός εὐλογητός εἶ.

Ὁ ἐν τῷ ὄρει Μωσαεὶ συλλαλήσας, κα' τύπον τῆς Παρθένου τῇ Βάτῳ δείξας, εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, τῷ θείῳ πυρπολούμενοι

ζήλω, τυράννου καὶ φλογὸς ἀπειλήν ἀνδρείως κατέπατησαν, καὶ μέσον πυρὸς ἐμβληθέντες, ὄρσοιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ΩΔΗ Η'. ΗΧΟΣ Δ'.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δαυιδ, λεόντων χάσματα ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβησαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καρδίᾳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσάσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἀπάσαν, ἐγείρει ψάλλειν σοι· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄκουε Κόρη Παρθένε ἀγνή, εἰπάτω δὴ ὁ Γαβριήλ, βουλήν Ὑψίστου ἀρχαίαν ἀληθινὴν, γενεὴν πρὸς ὑποδοχὴν ἑτοιμὴ Θεοῦ· διὰ σοῦ γάρ ὁ ἀχώρητος βροτοῖς συνανεστρέφετο· διὰ καὶ χαίρων βοᾷ· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ΤΩΝ ΒΑΓΩΝ.

Εὐφράνθητι Ἱερουσαλήμ, πανηγυρίσατε οἱ ἀγαπῶντες Σιών· ὁ βασιλεύων γὰρ εἰς τοὺς αἰῶνας, Κύριος τῶν δυνάμεων ἦλθεν· εὐλαβείσθω πᾶσα ἡ γῆ ἐκ προσώπου αὐτοῦ, καὶ βοᾷτω· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ΕΙΡΜΟΙ ΕΙΣ ΗΧΟΝ Δ΄
ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Αἶψα τὰ δεσμά καὶ ὀροσίξει τὴν φλόγα,
Ὁ τρισσοφεγγής τῆς θεαρχίας τύπος.
Ὑμνοῦσι Παῖδες, εὐλογεῖ δὲ τὸν μόνον,
Σωτῆρα καὶ παντουργὸν ὡς εὐεργέτην,
Ἡ δημιουργηθεῖσα σύμπασα κτίσις.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Λυτρωτὰ τοῦ παντός Παντοδύναμη, τοὺς ἐν μέσῳ
φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκатаβάς, ἐδρόσισσας, καὶ
ἐδίδαξας μέλπαιν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖ-
τε τὸν Κύριον.

Ἐν πυρὶ φλογὸς παρίστανταί σοι, Χερουβὶμ Σερα-
φὶμ Κύριε, καὶ πᾶσα κτίσις, ὕμνον ἀδει σοι τερ-
πνόν· Ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε, λαὸς ἱπερυψοῦτε Χριστὸν
τὸν μόνον δημιουργόν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐν Σταυρῷ σαρκὶ προσηλωθέντα, καὶ ἀποδεί-
ξαντα ἡμῖν ὄπλον εἰς σωτηρίαν, Παῖδες ἱπερυψοῦτε
Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς αἰῶνας.

Ὅ τὰ σύμπαντα φέρων τῇ ἀπροσίτῳ σου δυνάμει
Χριστέ, τοὺς αἰοίους σου Παῖδας ἐν τῇ φλογὶ ἐδρό-
σισσας κράζοντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου
τὸν Κύριον.

Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου ὀραθέντα ἐν καμίνῳ πυ-
ρὸς τοῖς ὑμνολόγοις, Χριστὸν τὸν Θεὸν ὑμεῖτε Παῖ-
δες, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ἱπερυψοῦτε εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Ἄσμα καινὸν ἄσωμεν λαοί, τῷ καταβάντι ἐπὶ
γῆς τοῦ σῶσαι ἡμᾶς· βουλήσει γὰρ ἐν Σταυρῷ προ-
σηλώθῃ ὁ Κύριος, γνωρίσας τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι διὰ
τὸν Ἀδάμ δούλου σχῆμα ἐνεδύσατο, ὃ ἐν τοῖς ὑψί-
στοις οἰκῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γηθόμενοι τυραννικὴν μὲν ἀπόφασιν Παῖδες, ὡς
 ἂν μὴ θεοῖς βεβήλοις λατρεύσωσι πᾶσιν· ἀλλ' ἢ τῷ
 ζῶντι Θεῷ, πυρὸς κατετόλμησαν, ἐπ' Ἀγγέλου δὲ
 δρασιζόμενοι ἕμνον ἔμελλον. Τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
 Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
 αἰῶνας.

Οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, τῷ Θεῷ πυρπολούμενοι
 ζήλω, τυράννου καὶ φλογὸς ἀπέκλιν ἀνδρείως κατε-
 πάτησαν, καὶ μέσον πυρὸς ἐμβληθέντες, δρασιζόμε-
 νοι ἔφαλλον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
 Κύριον.

Τὰ σύμπαντα Δέσποτα τῇ σοφίᾳ συνεστήσω, γῆς
 δὲ πάλιν ἠδρασας, ὡς οἶδας τὸν πυθμένα, τῇ βάσει
 πληξάμενος ἐπὶ ὑδάτων ἀπείρων. Διὸ πάντες βρωῶμεν
 ἀναμέλποντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ὃν ὠμολόγησαν οἱ αἰχμά-
 λωτοι Παῖδες, ἐν τῇ καμίᾳ λέγοντες μεγάλη τῇ
 φωνῇ. Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τὸν ἐκτείναντα Θεόν, τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέξιν,
 καὶ θεμελιώσαντα τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειον αὐ-
 τῆς· Ἱερεῖς Κυρίου, καὶ δούλοι Κυρίου, τὸν Κύριον
 ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, θάλασσα καὶ πᾶσαι
 αἱ πηγαί, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν· φῶς καὶ σκό-
 τος, ψυχὸς καὶ καύσων, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, Ἱερεῖς
 εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς
 αἰῶνας.

Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, καὶ πᾶσα κτίσις εὐλο-
 γεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις ἐκ τῆς γῆς
 ἀνέτειλε τὸ φῶς, καὶ τὴν οἰκουμένην πᾶσαν ἐφώτι-
 σε, καὶ ζωὴ αἰώνιον τῷ κόσμῳ ἐδωρήσατο, ὑμνεῖτε
 λαοί, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡ πολυθρύλλητος φλόξ τῶν αἰχμαλώτων, τοῖς ἀγνοῖς ἐνωθεῖσα σώμασι, ὄροσοβόλος ἀναδέδεικται, τυραννικῆς δυσφημίας ἀντίθεον ἄγαλμα παραδειγματίσασα, τῇ θεϊκῇ συγκαταβάσει, τῶν νεανικῶν ψαλλόντων· Τὰ κτιστὰ τῶν κτίσαντα Θεόν εὐλογοῦτε, ὡς δημιουργόν τῶν ἀπάντων ἀπαύστως εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐπὶ θρόνου Χερουβὶμ ἐποχοῦμενον Θεόν, καὶ ἐφορῶντα ταπεινά, ὁ Συμεὼν ὡς βρέφος ταῖς ἀγκάλαις φέρει ἐν τῷ ναῷ· ὃν εὐλογοῦσι τὰ ποιήματα πάντα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς ἐπιβάντας ἐν φλογί, παρανέμου τυράννου προστάγματι, Παῖδας μιμούμενοι, ἀσιγήτοις χεῖλαισιν, ἐν ὑψίστοις αἰνετῶς ἐβοήσωμεν· Ἄγαθὲ, ὑπερφυῶς ὑπάρχων πανάγιος, τοὺς ἔμνουντός σε, φέγγει τῷ ναητῷ σου καταύγασον.

Τὸν ἐν καμίῳ τοῦ πυρός, ἐν Βαβυλῶνι τοὺς Παῖδας τῶν Ἑβραίων διασώσαντα Θεόν, ἱερεῖς εὐλογοῦτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐν φλογί συγκαταβάντα, τοῖς ἔμνολόγοις τῆς Σιών, μορφῆς Ἀγγέλου, Παῖδες ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν Θεόν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΩΔΗ Θ'. ΗΧΟΣ Δ'.

Λίθος ἀχειρότετος ὄρου, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σέ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ.

"Απας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπάδουχόμενος· πανηγυρίζετω δὲ, αὐλῶν Νῶν φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱεράν πανύγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παρμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε.

'Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ, ψαυέτω μηδαρῶς χεῖρ ἀμνητῶν· χεῖλη δὲ πιστῶν τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως, φωνὴν τοῦ Ἀγγέλου ἀναμείλποντα, ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

ΤΩΝ ΒΑΓΩΝ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, συστήσασθε ἑορτήν, καὶ ἀγαλλόμενοι· δεῦτε μεγαλύνωμεν Χριστὸν, μετὰ βατῶν, καὶ κλάδων ἔμνοις κραυγάζοντες· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου Σωτῆρος ἡμῶν.

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Χαίροις Ἄνασσα μητροπάρθενον κλῆος·
 Ἄπαν γὰρ εὐδίνητον εὐλαλου στόμα,
 Ῥήτρεῦσον, οὐ σθένεισε μέλπειν ἀξίως·
 Ἰλιγγιᾶ δὲ νοῦς ἅπασ σου τὸν τόκον
 Νοεῖν· ὅθεν σε συμφώνως δοξάζομεν.
 Τῆς Ὀκτωήχου.

Εἶδα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσωκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κνοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Κρυπτὸν θεῖον ἄφραστον ἐν σοὶ τελεῖται, ἐμφανὴς μυστήριον, Παρθένε Ἀχραντε· καὶ γὰρ Θεὸς ἐκ
 Ermologio. 6

σοῦ σεσωμάτωται δι' εὐσπλαγχνίαν· διό σε ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ· καθεῖλε γὰρ δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολή ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Σὲ τὴν τὸν ἀχώρητον Λόγον ἐν γαστρὶ χωρῆσασαν, τὴν τῶν οὐρανῶν πλατυτέραν, καὶ τῶν Χερουβιμ ἐνδοξατέραν, Θεοτόκε ἀχραντε, ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Σὲ τὴν ὑπερένδοξον Νύμφην, καὶ παναγίαν Θεοτόκον, τὴν τὸν Κτίστην τεκούσαν τῶν ὀρατῶντε, καὶ πάντων ἀορατῶν, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον Θεοτόκον, τὴν οὐράνιον παστάδα, τὴν τεκούσαν τὸν Ἀρχηγὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἀνωτέρα τῶν ὑπερκοσμίων Νόων, καὶ τῶν πολυμέρων Χερουβιμ ὑψηλότερα· ἀχραντε Μήτηρ Θεοῦ, τὸν Κτίστην συνέλαβες· αὐτὸν γὰρ τῶν ἐν κτίσει δεσπόζεις ἀπάντων· ἔθεν ἐν ὕμνοις Θεοτόκον, οἱ πιστοὶ σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ τόκος σου ἀφθόρος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προήλθε, σαρκόφορος ὡς ὄφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· σὲ Θεοτόκε, διό πάντες μεγαλύνομεν.

Γηγενῶν ἐκφύεῖσα, καὶ τὸν Κτίστην τεκούσα, τὸ ἡμίτερον καύχημα Θεοτόκε ἀγνή, σὲ ὡς δεσπόουσαν τῶν ποιημάτων μεγαλύνομεν.

Μεγαλύνομεν πάντες, τὴν φιλόφρων σου Χριστὴ Σωτῆρ ἡμῶν. ἡ ἡδέα τῶν δούλων σου, καὶ στέφανος τῶν πιστῶν, ὁ μεγαλύνας τὴν ποίμνην τῆς τεκούσης σε.

Τὸν ἄσπορον τόκον σου, Θεοτόκε ἄχραντε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐν ἡμαῖς ἀσιγήτως μεγαλύνομεν.

Σὲ ὡς χωρίον ἄχραντου Λόγου, καὶ δοχείον τοῦ Πνεύματος, καὶ τῆς εὐδοκίας ἰργαστήριον ὑμνοῦμεν· ἐν σοὶ γὰρ τὸ συνάλλαγμα τῆς σωτηρίας ἡμῶν ἐξείργαστό.

Τὴν πυρένδρσον πύλαι, κάμινον τῶν Χαλθαίων, καὶ πυρὶ ἀρλέκτω τὴν βάτον ἐν Σινᾷ, Θεοτόκου πάντες ἐν ἡμαῖς μεγαλύνομεν.

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεία ὁ δυνατός, καὶ ἁγίου τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Παρθένος μάρτυς πολιάθλος· παρθένου μητέρα πολυῦμνητον, σήμερον ἐν τῷ αὐτῆς νυμφῶνι, ἐπιδημοῦσαν ξεναγεῖ, νυμφοστόλοι πάντες χορευόμεν πάτρια, εὐσεβῶς τὴν Βασιλίδαν μεγαλύνοντες.

Σὲ τὴν ὑπὲρ πᾶσαν ἔννοσιαν, μητροπάρθενον Κόρην ἀνύμφευτον, τὸν Σωτῆρα καὶ Θεόν, ἀφράστῳ λόγῳ κηύσασαν, κατὰ χρέος οἱ πιστοὶ ἅπαντες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Ἀκατάληπτος ὁ τόκος τῆς λοχείας σου, ἀνεριμήνευτος ὁ πλοῦτος τῆς ἀγνείας σου· μετὰ τόκον παρθευέεις γὰρ μόνη γυναικῶν, ὡς τεκεῦσα τὸν αὐτῆς Ποιητὴν, καὶ κέρας σωτήριον τοῖς πιστοῖς ἀνυψώσαντα τὸν τίμιον Σταυρόν· ἐν ᾧ σωθέντες διὰ σοῦ, ὡς Θεοτόκου μεγαλύνομεν.

Σοῦ τὴν πύναγον, καὶ ἀφθορον μήτραν Παρθένε Θεοτόκε ὁ Θεοῦ Θεός Λόγος ἁγιάσας, σώσαν ἐφύλαξεν, ἐξ αὐτῆς προσελθὼν, τεσσαρακονθήμερον βρέφες ὠσάθη· ᾧ προσάγεται ὡς νόμου ποιητής, καὶ τοῦ νόμου δοτῆρ, ὃν μεγαλύνομεν.

Ἐν σοὶ Θεοτόκε, τὸ ἡμέτερον ἥτημα πέπαιται·
τὸν γὰρ ἀόρατον Λόγον, ἐν σπλάγχνοις σου δεξαμέ-
νη, διπλοῦν αὐτὸν τέτοκας Θεὸν ἑμοῦ, καὶ ἄνθρω-
πον· ὃ τὰ Χερουβὶμ ἀτενίσαι οὐ τολμᾷ, μεγαλύνου-
μεν, ὃθεν Πάναγνε.

Μετὰ τόκον σε ἀγνή, καὶ πρὸ τοῦ τόκου, καὶ ἐν
τόκῳ ἄχραντε, σὲ πᾶσα ἢ κτίσις καταγγέλλουσα, ὡς
Θεοτόκον ἀληθῆ μεγαλύνομεν.

Ἦμνουμέν σε ἄχραντε Παρθενομήτητορ ἔνδοξε, ὅτι
ἀνεβλάστησας τὸν αὐράνιον στάχυν Χριστὸν τὸν
Θεόν, ὑπὲρ πᾶσαν ἔννοιαν, ἐκ σοῦ ἄρτος γέγονε ζωη-
φόρος τοῖς πιστοῖς. Διὸ κραυγάζομεν· Χαίρε ἄμωμε,
ἢ μείνασα.

ΕΙΡΜΟΙ ΤΩΝ ΠΛΑΓΙΩΝ ΗΧΩΝ.

ΩΔΗ Α'. ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'.

Ἰππον καὶ ἀναβάτην εἰς θάλασσαν ἐρυθράν, ὁ συν-
 τρίβων πολέμους, ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸν ἐξε-
 τεύναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ἄδοντα.

ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ.

Τῷ σωτήρι Θεῷ, τῷ ἐν θαλάσῃ λαόν, ποσὶν ἀβρό-
 χοις ὁδηγήσαντι, καὶ Φαραὼ πανστρατιᾶ καταπον-
 τίσαντι· αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι θαυμαστά
 τέρατα, ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ᾧδὴν ἐπινίκιον ὅτι
 δεδόξασται.

Γῆν ἐφ' ἣν οὐκ ἔλαμψεν, οὐκ εἶδεν ἥλιος ποτὲ,
 ἄβυσσον ἣν οὐχ ἑώρακε γυμνήν τὸ κλίτος οὐρανοῦ,
 Ἰσραὴλ διώδευσεν ἀβρόχως Κύριε· καὶ εἰσήγαγε
 αὐτὸν εἰς ὄρος ἀγιάσματος σου, ἄδοντα ψάλλοντα,
 ἐπινίκιον ᾧδὴν.

Ὡδὴν ἐπινίκιον προσάξωμεν λαοί, τῷ ῥυσσάμενῳ
 Θεῷ ἐκ δουλείας Φαραὼ, τὸν Μωσέως λαόν· ἐνδό-
 ξως γὰρ δεδόξασται.

Ἄσωμεν τῷ Σωτήρι τῶν ὅλων, τῷ ἐκουσίῳ βουλῇ,
 ἐπὶ ξύλου προσηλωθέντι, καὶ τὸν κόσμον φωτίσαντι.

Χριστὸς ἐφάνη ἐπὶ γῆς, λυτρωσάμενος τὸ γένος
 ἡμῶν ἐξ εἰδωλομανίας· αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δε-
 δόξασται.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ θαυμαστῷ, ὅτι ἐκ πικρᾶς ἐλευθερώσας δουλείας τὸν Ἰσραὴλ, τὸν Φαραὼ πανστρατιά ἐβύθισαι.

Δώσω μεμαλωσύνην Κυρίῳ, τῷ ζῶντι εἰς αἰῶνας, πεζοπορῶν ἐ Ἰσραὴλ, ἀνεπίβατον τρίβον προσταύματι δεσποτικῷ χαίρων ὑπέψαλλε. Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδέξασται.

ΩΔΗ Β'. ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'.

Πρόσεχε οὐρανέ, καὶ λαλήσω, καὶ ἀνυμνήσω Χριστόν, τὸν δι' ἡμᾶς ἐκ Παρθένου σαρκωθέντα, καὶ φθορὰν, καὶ θάνατον τῷ πάθει καθελόντα,

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι Θεός, ὁ σάρκα ἐνδυσάμενος βουλήσει ἕκουσία, ἵνα σώσω τὸν Ἀδάμ, τὸν ἐκ πλάνης πεσόντα, τῇ παραβάσει διὰ τοῦ ὄφους.

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ ἐν θαλάσῃ σώσας λαόν, καὶ ἐν ἐρήμῳ θρέψας αὐτόν, καὶ ἄνθρωπος γεγονώς, ἵνα σώσω τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

ΩΔΗ Γ'. ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'.

Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενὸς τὴν γῆν πῆ προστάξει σου, καὶ μετεωρήσας ἀσχέτως βρίζουσαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθῆ, καὶ φιλόανθρωπε.

ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ.

Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ, στερέωσόν μου τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σου, τὴν σωτήριον Ἀνάληψιν.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Στερέωσον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ δυνάμει, καὶ κατάρβαλε αἰρετικῶν τὰ φρονήματα, καὶ ἀνύψωσον τὸ κέρας ἡμῶν.

Ἐπὶ τὰ ἔθνη ὁ Θεὸς ἐβασίλευσεν, ὁ Θεὸς κάθηται ἐπὶ θρόνου ἁγίου αὐτοῦ, καὶ ψάλλομεν αὐτῷ συνετῶς, ὡς Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Στερέωσόν με Κύριε, τὸν ἐν τῇ βίῳ χειμαζόμενον, καὶ χεῖρά μοι ἐκτεινον ὡς παντοδύναμος.

Σαλευομένην τὴν καρδίαν μου, ταῖς κύμασι τοῦ βίου στερέωσον, εἰς λιμένα εὐδίου καθοδηγῶν ὡς Θεός.

Ἐν τῇ πέτρᾳ τῶν ἐντολῶν σου, κλονούμενόν με στερέωσον, ἕψωσόν μου τὸ κέρας ἐν τῇ συνέσει τῶν σῶν δογμάτων, ἵνα καυχόμενος βρωῶσαι· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σου Κύριε τῶν δυνάμεων.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεός μου, ὁ ἕψων τὸ κέρας ἡμῶν, καὶ διδοὺς ἰσχύν τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν.

Στερέωσόν με μόνε οἰκτίρμων, δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου· ἐν αὐτῷ γάρ καυχῶμαι, ὅτι οὐκ ἔστι ἅγιος πλὴν σου Κύριε.

Στερέωμά μου γενοῦ, καὶ καταφυγὴ Σωτήρ, καὶ τῆς βασιλείας σου ἀξίωσον Λόγε, τοὺς εἰλικρινεῖ καρδίᾳ ὁμολογούντας Δίσποτα, τὴν θείαν σου σάρκωσιν.

Τὸ στερέωμα τῶν προστρεχόντων ἐπὶ σοὶ Χριστέ ὁ Θεός, τὴν ἐμὴν διάνοιαν στήριξον τῇ σῇ φιλανθρωπία, καὶ πρὸς γῶσιν ἱπανάγαγε, τῶν ἐντολῶν σου Παντοδύναμε.

Φιλάνθρωπος ὑπάρχεις Σωτήρ ἡμῶν, καὶ δίκαιος μόνος.

ΩΔΗ Δ'. ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'.

Τὴν θείαν ἐννοήσας σου κένωσιν, προβλεπτικῶς ὁ Ἀββακούμ, Χριστέ ἐν τρόμῳ ἐβόα σοι· Εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας.

ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ.

Εἰσακήκα Κύριε τὴν ἀκοήν, τῆς δυναστείας τοῦ Σταυροῦ σου, ὡς Παράδεισος ἠνοιγῆ δι' αὐτοῦ, καὶ ἐβόησα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Τὰ ἔργα τῆς οἰκονομίας σου Κύριε, ἐξέστησαν τὸν Προφήτην Ἀββακούμ· ἐξῆλθες γὰρ εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας.

Ἀκήκα Κύριε τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὴν οἰκονομίαν σου, καὶ ἐδόξασά σε, μόνε φιλάνθρωπε.

Εἰσακήκα τὴν ἀκοήν τῆς δυναστείας τοῦ Κυρίου, καὶ ἐδόξασα φιλάνθρωπε, τὴν ἀκατάληπτόν σου δύναμιν.

Εἰσακήκα Κύριε τὴν ἐκ τάφου σου ἔγερσιν, καὶ ἐδόξασά σου τὴν ἀήτητον δύναμιν.

Τὸ θεῖον τῆς ἐπιφανείας σου κάλλος ὁ Προφήτης προκατιδῶν, καὶ τὴν συγκατάβασιν ἐξισταμένος τῆς σαρκώσεως Χριστέ προανεφώνησεν· Ἀπὸ Θαιμᾶν ἤξει ὁ Κύριος, ἰλασμὸν τῷ κόσμῳ δωρούμενος.

Τὴν ἐξ ἔρους δασείως σου ἔλευσιν, ἀκηκῶς ὁ Προφήτης ἐβόα· Δόξα τῇ ἀφράστῳ σαρκώσει σου.

Ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, προορῶν σε Χριστέ εὐχαρίστῳ τῇ φωνῇ, ἀνεκλήρωτε βοῶν· Τὴν ἀκοήν σου

ἀκήκοα, καὶ ἐφοβήθην, τὰ ἔργα σου πάντα κατενόησα, καὶ ἐξέστην Κύριε.

Τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον κατανοήσας Ἀββακούμ, μυστικῶς τὴν ἔλευσιν τῆς παρουσίας σου διαγράφων ἀνέκραζεν· Ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν Κύριε ἀναδειχθήσῃ.

ΩΔΗ Ε'. ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'.

Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πρὸς σέ ὀρθρίζω, καὶ σοὶ κραυγάζω· Τὴν ψυχὴν μου φώτισον, τὴν ἔσκοτισμένην, Χριστέ ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ.

Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε· Σῶσον ἡμᾶς· σὺ γάρ εἰ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Τοὺς ἐκ νυκτὸς προσκυνοῦντάς σου Χριστέ, ἐλέησον, καὶ εἰρήνην δώρησαι, διότι φῶς καὶ τὰ σὰ προστάγματα, ἐγένοντο ἱάματα τοῖς δούλοις σου φιλόνηρωπε.

Τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν Χριστέ ὁ Θεός, πρὸς σέ ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου ἐκ νυκτὸς, ἐπίφανον ἐπ' ἐμὲ τὸ πρόσωπόν σου.

Τὴν τάλαιναν ψυχὴν μου νυκτομαχεῦσαι τῷ σκότει τῶν παθῶν, προφθάσας οἴκτειρον, καὶ λάμψον νοητὴ Ἡλιε, ἡμεροφαεῖς ἀστέρας ἐν ἐμοί, τοῦ διαμῆξαι τὴν νύκτα τοῦ φωτός.

Δικαιοσύνης Ἡλιε νοητὴ, φώτισόν με νυκτὶ τῶν παθῶν κατασχεθέντα, καὶ ὁδήγησον πρὸς θείαν τρίβον, ὅτι μόνος εἰ τῆς εἰρήνης Βασιλεὺς.

Οὐ πεσοῦμεθα, ἀλλὰ πεσοῦνται εἰς πτώσιν, καὶ τῆς εἰκόνοσ σου Θεοτόκε ὕβρισταί, ἀρθῆτωσαν μέσον

ἡμῶν, ἵνα μὴ ἴδωσι τὴν δόξαν σου ἀνοηταίνοντες
 διότι φῶς καὶ εἰρήνη τοῦ σοῦ Υἱοῦ τὰ προστάγματα.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ῥύσαι ἡμᾶς· Κύριε ἐκτός
 σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν
 λάμπρον ἐπὶ πάντας τὸ φῶς σου.

Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνσικουῦντες ἐπὶ τῆς γῆς
 καὶ νοῦν καθάρωμεν διεγηγερμένη καρδίᾳ, πρὸς τὸν
 οἰκτίρμονα Θεόν, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες.

Τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον Χριστέ, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνι-
 ον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες ὑμνοῦμέν σε, τὸν μόνον
 φωτοδότην Θεόν.

Ἀνάτειλον Χριστέ ὁ Θεός, τὸ φῶς τῆς γνώσεώς
 σου, καὶ φώτισον τὰς καρδίας ἡμῶν, καὶ σῶσον τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν.

ΩΔΗ Σ'. ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'.

Μαινομένην κλύδωνι, ψυχοφθόρῳ Δέσποτα Χριστέ
 τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κατεύνασον, καὶ ἐκ φθο-
 ρᾶς ἀνάγαγέ με ὡς εὐσπλαγχνος.

ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ.

Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος· ταφή μοι τὸ κήτος ἐγένετο·
 ἐγὼ δὲ ἐβόησα πρὸς σέ τὸν φιλόανθρωπον, καὶ
 ἔσωσέ με ἡ δεξιὰ σου Κύριε.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Τοῦ κήτους τὸν Προφήτην, ἐμὲ δὲ ἐκ βουθοῦ τῶν
 ἁμαρτημάτων, ἀνάγαγε Κύριε, καὶ σῶσόν με.

Ὡς τὸν Προφήτην τοῦ θηρὸς ἐρρύσω Κύριε, καὶ
 ἐμὲ τοῦ βουθοῦ τῶν ἀκαθέκτων παθῶν, ἀνάγαγε θέσ-
 μαι, ἵνα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν
 ἅγιόν σου.

Ζάλη κατέσχε με Σωτήρ ἀμαρτημάτων, καὶ ψυχῆς με κατάγει ψυχοφθόρῳ βόθρῳ· ἀλλ' ὡς του πάλαι Ἰωάνν Χριστέ ἀνάγαγε, ἕπως θύσω σοι καὶ γὼ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως.

Ἐκ κοιλίας ἄδου κραυγῆς μου, ἤκουσα φωνῆς σου, καὶ ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τῆν ζωὴν μου πλυέεε.

Ἐβόησεν ἐκ τῶν ἐσχάτων ὁ Ἀδάμ· Ὁ Θεὸς μου ῥύσαι με τὸν παραπεσόντα· καὶ ὁμοιωθεὶς ἐλθε εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Εἰς βόθρη ἀπέρριμμαι θαλάσσης, ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ῥύσαι με, ὡσπερ ἐκ τοῦ κήτους ἀνήγαγες τὸν Προφήτην Ἰωάνν, οὕτω καὶ με δέομαι προφθάσας διάσωσον, ἐκ τῶν τοῦ βίου κακῶν.

Κήτους γαστέρα ὑποδύς ὁ Ἰωάνᾶς, οὐκ ἐφθάρη Δέσποτα τῷ σῶ προστάγματι, ἀλλὰ προτύπῳσις γέγονε, τῆς τριημέρου ταφῆς σου· διὸ σοι ἐκραύγαζεν· Ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωὴ μου, πρὸς σέ Κύριε.

Ἐβόησα ἐν ᾧῃ καρδίᾳ μου πρὸς τὸν οἰκτιρμονα Θεόν, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ἄδου κατωτάτου, καὶ ἀνήγαγεν ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου.

ΩΔΗ Ζ'. ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'.

Ὁ ὑπερυψούμενος τῶν Πατέρων Κύριος, τὴν φλόγα κατέσβεσε, τοὺς Παῖδας ἐθρόσισε, συμφώνως μελοῦδούντας· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ.

Ὁ ἐν καμίνῳ πυρὸς, τοὺς ὑμνολόγους σάσας Παῖδας, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Πυρὲς σβεστήριον τῶν Παίδων ἢ προσευχή, ὄρα σίξουσα κάμινον, κήρυξ τοῦ θαύματος, μὴ φλογίζουσα, μὴ δὲ συγκαίουσα, τοὺς ὑμνολόγους Θεοῦ, τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ βλέπων ἀβύσσους, καὶ ἐπὶ θράνου δόξης καθήμενος, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερένδοξος.

Ὁ τὴν κάμινον σβέσας, ἐν Βαβυλῶνι τοῦ πηρὸς, καὶ τοὺς Παῖδας ἐν αὐτῇ, ὡς ἐν θαλάμῳ φυλάξας, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αἰνετὸν ὑπάρχει, καὶ δεδοξασμένον τὸ ἄνομάσου Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας, καὶ δεδοξασμένος, ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πάντων, οἷς ἐποίησας ἡμῖν.

Ὁ τοὺς Παῖδας ἐν καμίνῳ δι' Ἀγγέλου φυλάξας, προμηνύων δι' αὐτῶν τὴν τελευτάν σου ἀφθορον Παρθένου, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δροσουμένη κάμινος, καὶ θυμὸς τυραννικὸς, τοὺς εὐσεβεῖς οὐκ ἐπτόχησε Παῖδας, θαρσαλίως βοῶντας, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ὑπερύμνητος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ δι' Ἀγγέλου τοὺς Παῖδας διασώσας, καὶ τὴν βροντῶσαν κάμινον μεταβαλὼν εἰς ἄρσενον, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΩΔΗ Η'. ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'.

Σοὶ τῷ παντουργῷ ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες, παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν ἔμελπον· Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ.

Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰῶνων, γεννηθέντα Υἱὸν καὶ Θεόν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, σαρκωθέντα ἐκ Παρθένου Μητρὸς, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰῶνων, γεννηθέντα Υἱὸν καὶ Θεόν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, σαρκωθέντα ἐκ Παρθένου Μητρὸς, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ποιητὴν τῆς κτίσεως, ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι, ὑμνεῖτε λαοί, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀγγέλων σύστημα, ἀνθρώπων σύλλογος, τὸν Βασιλέα, καὶ Κτίστην τοῦ παντός, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν τοῦ παντός δημιουργόν, καὶ σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ ὅσοί σου Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ Χριστέ, ἀνυμνοῦντες ἔλεγον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὸ πατρικὸν δόγμα φρονοῦτες, Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, ἀθῆναι προστάγματι εὐσεβῶς μὴ πειθόμενοι,

καταδίκης μέσον πυρός ἐστώτες ἐβόων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῷ δημιουργῷ τῶν ὁπάντων, Θεοφόροι Παῖδες ἐν καρδίῳ, τὸν ὕμνον προσήγαγον, καὶ ὑμνοῦντες ἐβόων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὸν ὁρυσίσαντα τὴν κάρμιον, καὶ Παῖδας φυλάξαντα ἐν μέτρῳ καιομένης φλογός, παῖδες δοξολογεῖτε, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, πρὸ αἰῶνων Θεὸν Λόγον, ὑμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Βασιλέα Χριστόν, ἐν ὕμνῳ τὰ Χερουβίμ, καὶ δοξάζει τὰ Σεραφίμ, ὑμνεῖτε λαοί, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, καὶ πᾶσα κτίσις εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Σὲ τὸν ποιητὴν, καὶ μεσδιστώτα φύσιν, καὶ τὴν ἄμετρον φλόγα ὁρυσίσαντα, ὑμνοῦμεν ὑπερένδοξε, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δρασουμένη κάρμιος, καὶ θυμὸς τυραννικός, τοὺς εὐσεβεῖς οὐκ ἐπίτησε Παῖδας, θαρσαλέως βοῶντας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς Τριάδος τὴν δόξαν, θεοσεβεῖς τυπώσαντες, Παῖδες, κάρμιον πάλαι πυρὶ φλεγομένην, εἰς ὄρσον μετέβαλον, καὶ ὑμνοῦντες ἑψάλλον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ τοὺς Παῖδας ἐν καρδίῳ δι' Ἀγγέλου σου φυλάξας, προμηνύων δι' αὐτῶν τεκοῦσάν σε ἄφθορον Παρθένον, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ΩΔΗ Θ΄. ΗΧΟΣ ΠΛ. Α΄.

Ἡ σὰτα χόρευε, ἡ Παρθένος ἴσχευ ἐν γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν υἱόν τὸν Ἑρμανουήλ, Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον, ἀνατολή ὄνομα αὐτῷ· ὃν μεγαλύνοντες τὴν Παρθένου μακαρίζομεν.

ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, Μητέρα Θεοῦ, τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἀχρονον, ἀφράστως κηύσασαν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν.

Τῆς Ὀικτωήχου.

Σὲ τὴν μακαρίαν ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένην ὑπὸ Θεοῦ, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ὅτι ἐποίησέ σοι μεγαλεία ὁ δυνατός, Παρθένον ἀναδείξας σε ἀγνήν μετὰ τὴν κήσιν, ὡς τεκούσαν ἀσπόρως τὸν ἑαυτῆς ποιητήν· διό σε Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Μεγαλύνομεν Χριστέ, τὴν σὴν πανάμωμον Μητέρα ἀγνήν, ἣτι ἔτεκέ σε ὑπερφυῶς κατὰ σάρκα, πάσης πλάνης καὶ καταφθοράς, ἡμᾶς ἐκλυτρούμεν.

Ἡ γαστήρ σου ὤφθη πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, καὶ ἐνδοξότερα· θαυμάτων γὰρ ὑπερτέρα μόνη ἰδέχθη, Θεοτόκε, τεκούσα τὸν ἀχώρητον καὶ αἰδίον Θεόν, καταχρέως σὲ βροτῶν τὸ γένος, ἀπαίστως μεγαλύνομεν.

Ὁ θαῦμα· καὶ γὰρ θαῦμα, τὸ τελούμενον ἐν σοὶ Θεοτόκε, καινοτομεῖται φύσις, καὶ Θεὸς ἄνθρωπος γίνεται· ὃν ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, θεολογοῦντες μεγαλύνομεν.

Σὲ τὴν τοῦ Θεοῦ Μητέρα, καὶ Παρθένον ἀγνήν,
καὶ Χερουβὶμ ἐνδοξοτέραν, ἐν φωναῖς ἁσμάτων με-
γαλύνομεν.

Ῥάβδος βλαστήσασα Δαβιτικῆς ἐκ ρίζης Θεοτό-
κε πανύμνητε, ἄνθος ὠραιότατον ἡμῖν ἀνέτειλας,
τῆς ἀρχαίας πρόξενον μακαριότητος· οἶό σε πάντες
ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Σὲ τὴν δούλην, καὶ Μητέρα Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν, Θεοτόκε, ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Σὲ τῷ ἀφράστῳ λόγῳ, τὸν κτίστην συλλαβοῦσαν
ἐν γαστρὶ· χαρὰν γὰρ τεκοῦσα, ζωὴν πᾶσιν ἐδωρή-
σω παμμακάριστε.

Σὲ τὴν ἀπείρανδρον Νύμφην, καὶ Μητέρα τοῦ Λό-
γου, τὴν ἀγίαν Παρθένον μεγαλύνομεν.

ΕΙΡΜΟΙ ΤΟΥ ΠΛΑΓΙΟΥ Β'. ΗΧΟΥ.

ΩΔΗ Α'. ΗΧΟΣ ΠΛ. Β'.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας, ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἰ-
 χνεσι, τὸν διώκτην Φαραῶν καθορών ποντοῦμενον
 Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόα, ἄσωμεν.

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ.

Τρηθεῖς τράται, πόντος ἰρυθρός, κυματοτρόφος
 δὲ ξηραίνεται βυθός, ὁ αὐτός ἰμοῦ ἀέπλοις γεγυγώς
 βατός, καὶ πανοπλίταις τάφος, ᾠδὴ δὲ θεοτερπῆς
 ἀνεμέλιτο· Ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστός, ὁ Θεός
 ἡμῶν.

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ.

Κύματι θαλάσσης, τὸν κρίψαντα πάλαι, διώκτην
 τύραννον, ὑπὸ γῆς ἔκρυψαν, τῶν σεσωσμένων οἱ Παί-
 δες· ἀλλ' ἡμεῖς ὡς αἱ νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν,
 ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τῆς Ὀκτωήγου.

Ὁ αἰσθητός Φαραῶν, κατεποντίσθη πανστρατιᾷ,
 Ἰσραὴλ δὲ διελθὼν ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, ἐνεβόα
 Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν, ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Βοηθός καὶ σκεπαστής, ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν,
 οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν, Θεός τοῦ πατρός
 μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐκ δουλείας τὸν Ἰσραὴλ
 ἐλευθερώσαντι, τῶν Αἰγυπτίων διὰ Μωϋσείως, ὕμνον
 ἀπαύστως Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ, καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Etymologic. Δημόσια κεντρικὴ βιβλιοθήκη Κελκίδας

Αἴγυπτία μὲν χεῖρί, τὸν Ἰσραὴλ τυραννοῦσα ἐν τῇ θαλάσῃ, ὥχετο δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, Ἰσραὴλ δὲ ᾠδὴν ἀνέμελπε, τῷ λυτρωτῇ, καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Διελθόντες τὴν θαλάσσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ καθαρῶντες τὸν Φαραῶ βυθισθέντα, ἐν αὐτῇ εὐχαρίστως ἔψαλλον· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἐπαιρομένην θαλάσσαν, ἀβρόχαις τοῖς πασί, διαπερῶν ὁ πάλαι Ἰσραὴλ, ὡς ἑώρα παντούμενον, τὸν ἀλαζόνα Φαραῶ, χαρμονικῶς ἀνεκραύγαζεν· Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι παράδοξα τέρατα.

Ἄρματα Φαραῶ, καὶ τὴν δυνάμιν αὐτοῦ ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς κατεπόντισε, καὶ Ἰσραὴλ διέσωσεν· ἀναπέμπονες τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

ΩΔΗ Β'. ΗΧΟΣ ΠΛ. Β'.

Πρόσεχε οὐρανέ, καὶ λαλήσω, καὶ ἀνυμνήσω Χριστὸν τὸν ἐκ Παρθένου σαρκὶ ἐπισημήσαντα.

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός, ὁ μάννα ἐπομβρίσας, καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ πέτρας πηγάσας πάλαι ἐν ἐρήμῳ τῷ λαῷ μου, τῇ μένῃ δεξιᾷ καὶ τῇ ἰσχυρῇ τῇ ἐμῇ.

ΩΔΗ Γ'. ΗΧΟΣ ΠΛ. Β'.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου· ἐ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγαθῆ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΗΜΕΡΤΗΣ.

Κύριος ὢν πάντων, καὶ κτίστης Θεός· τὸ κτί-
 ὄντων ὁ ἀπαθὴς πτωχεύσας ἑαυτῷ ἤνωσε, καὶ τὸ Πα-
 σχα οἷς ἔμελλε θανεῖν, αὐτὸς ὢν ἑαυτὸν προσέβη.
 Φάγετε βοῶν τὸ σῶμά μου, καὶ πίστει στερεωθή-
 σεσθε.

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ.

Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν
 ἀσκέτως, ἢ κτίσις κατιδούσα ἐν τῷ κρανίῳ κρεμά-
 μενον, θάμβει πολλῶ συνείχετο· Οὐκ ἔστιν ἅγιος,
 πλήν σου Κύριε κραυγάζουσα.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Ἐν τῇ στεῖρᾳ τῆς πίστεώς σου πέτρα, τὸν λογι-
 μὸν ἐδράσας τῆς ψυχῆς μου, στερέωσον Κύριε· σὲ
 γὰρ ἔχω ἀγαθὴ, καταφυγὴν, καὶ στερέωμά.

Στερέωσον Κύριε, ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν
 σου, σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου, ἔτι μόνος ἅγιος,
 ὑπάρχεις, καὶ Κύριος.

Ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν
 σου, στερέωσόν μου τὴν διάνοιαν.

Στερέωσόν Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν σου, ὁ ἐν συνέ-
 σει μεταιωρήσας τοὺς οὐρανοὺς, εἰς τὸ ὑμνεῖν τὴν
 ἀχραντὸν οἰκονομίαν σου φιλάνθρωπε.

Κύριε σωτὴρ μου, καὶ κτίστα Θεὲ τῶν ἄλων, ὁ
 τὴν γῆν ἐπ' οὐδενὸς προστάξει, κἀταρχὰς βρίζουσιν
 στερεώσας, στερέωσον καὶ ἐμὴ τῇ πίστει, τοῦ βοᾶν σοι
 ἐν εὐφροσύνῃ· Σὺ μου ἰσχύς, δύναμις, ἔπλον καὶ
 καταφυγιον.

Στερέωσόν με Χριστέ, καὶ βεβαίωσόν με ἐν σοί·
 καὶ τῷ φωτισμῷ τῆς γνώσεώς σου δίδαξόν με.

400 ΕΙΡΜΟΙ ΕΙΣ ΗΧΟΝ ΠΛ. Β'.

Ἐπλατύνθη ἐπὶ ἔχθρους σου τὸ στόμα μου, ὅτι ἐστερεώθη ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου.

Ἐν στέρνοις καρδίας, καὶ ψυχῆς μου κράζω σοι, ὡς ἡ Προφήτις Ἄννα· ὡς ἐκείνη δέδωκας δι' εὐχῆς τὸν Σαμουὴλ, κάμοι δῶρησαι Κύριε καρπὸν μετανοίας.

Εὐφράνθητι στεῖρα ἡ οὐ τίκτουσα, ὅτι ἐπέστη λυτρωτὴς μου καὶ Θεός, ἐκ δαιμόνων πλάνης λυτρούμενος.

Τὴν ἀπόρρητόν σου δύναμιν, καὶ συνεκτικὴν τῶν ἀπάντων σοφίαν σου, φρίττω ἐννοῶν, καὶ βῶ σοι ἀγαθὲ· Κατ' ἐχθρῶν ὑψώθεται Χριστέ τὰ κέρασά σου.

ΩΔΗ Δ' ΗΧΟΣ ΠΛ. Β'.

Χριστός μου δύναμις, Θεός καὶ Κύριος ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει ἀνακράζουσα· Ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ ἑορτάζουσα.

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ.

Προκατιδῶν ὁ Προφήτης, τοῦ μυστηρίου σου τὸ ἀπόρρητον, Χριστέ προανεφώνησεν· Ἔθου κραταίαν ἀγάπησιν ἰσχύος, Πάτερ οἰκτίρμων· τὸν μονογενῆ Υἱόν γὰρ ἀγαθὲ, ἰλασμόν εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλας.

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ.

Τὴν ἐν Σταυρῷ σου θείαν κένωσιν, προσορῶν Ἄββακούμ, ἐξεστηκῶς ἐβόα· Σὺ δυνασταὺν διέκοψας κράτος ἀγαθὲ, ὁμιλῶν τοῖς ἐν ἄθῃ ὡς παντοδύναμος.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ, καὶ τῆς
σῆς αἰνέσεως Κύριε, τὰ πάντα πεπλήρωται.

Ἀκηκοῖς τὰ προτάγματα παριδῶν Κύριε, καὶ
τὴν ἐδόν σου μὴ φυλάξας τεθανάτωμαι· αὐτὸς με
ἀνάστησον Σωτὴρ ἡ ἐλπίσμου· ἐμὲ πτωχεύσας σάρ-
κα βροτεῖαν λαβῶν.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοή σου, καὶ ἐφοβήθην· κατε-
νόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην Κύριε.

Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην· κατενόη-
σα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην. Δόξα τῇ δυνάμει σου
Κύριε.

Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης τὴν ἔλευσίν σου Κύριε, καὶ
ἐφοβήθη· ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, καὶ
ἀνθρώποις δείκνυσθαι, καὶ ἔλεγεν· Ἀκήκοα τὴν
ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην· δόξα τῇ δυνάμει σου
Κύριε.

Ἀνεκαίνισας τὸ κάλλος τῆς σῆς εἰκόνας· πρὸς
γὰρ ταύτην ἐκ πατρῶν κατελήλυθας κόλπῳ· καὶ
βοῶμέν σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου φιλόανθρωπε.

Τῆς σῆς ἀρρήτου σαρκώσεως, λυτρωτὰ τοῦ παν-
τὸς, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, καθαρθεὶς πνεύματι
τὸ μυστήριον, ἐξεστηκῶς ἐβόα· Ἐν τῷ ἐγγίξειν τὰ
ἔτη ἐπιγνωσθήσεται, ὁ ἀμήτωρ ἐκ Πατρὸς, ἐπ' ἐσχά-
των τῶν χρόνων σαρκούμενος.

Ἀναβήσομαι εἰς ὕψος αἰνέσεώς σου, καὶ λαόν πε-
ριούσιον εὐαγγελίσομαι, ἀνάπαυσιν ἐκ καταδίκης
τῆς βρώσεως, ὁ Προφήτης ἔλεγεν· ὁ γὰρ Λόγος πα-
χυνθεὶς, ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε.

ΩΔΗ Ε΄. ΗΧΟΣ ΠΛ. Β΄.

Τῷ θεῷ φέγγει σου ἀγάθε, τὰς τῶν ἔρθρισόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγασον δέομαι, σὲ εἶδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον.

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ.

Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης, συνδεόμενοι οἱ Ἀπόστολοι, τῷ δεσπόζοντι τῶν ὅλων ἑαυτοὺς Χριστῷ ἀναθέμενοι, ωραίους πόδας ἐξατενίζοντο, εὐαγγελιζόμενοι πᾶσιν εἰρήνην.

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Πρὸς σὲ ἔρθρισω, τὸν δι' εὐσπλαγγίαν, σεαυτῶν τῷ πεσόντι κενώσαντα ἀτρέπτως, καὶ μέχρι παθῶν ἀπαθῶς ὑποκύψαντα, Λόγε Θεοῦ, τὴν εἰρήνην παρὰ σοῦ μοι φιλιάνθρωπε.

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ.

Θεοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας ὡς ἰδὼν ανέσπερον, ἐκ νυκτὸς ἔρθρισας ἐκραύγαζεν· Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ πάντες οἱ γηγενεῖς ἀγαλλιάσονται.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλον τῷ κόσμῳ Χριστέ, φώτισον τὴν καρδίαν μου, ἐν νυκτὸς σοι κραυγάζοντα, καὶ σῶσόν με.

Σοὶ πέποιθα Κύριε, καὶ πρὸς σὲ ἔρθρισω τὸ ὑπέρθεον κάλλος, τὴν ψυχὴν μου εὐφρανόν, τῷ φωτὶ τῆς θεογνωσίας σου, καὶ σῶσόν με.

Προβλεπτικῶς Ἡσαΐας, κατανοῶν τὴν ἄσπορον κύησιν, τὴν σὴν Παρθένη ἐκράξεν· Ἰδοὺ ἐν γαστρὶ λήψεται, Παρθένος τεκοῦσα λόγον, τοῦ μονογενῆ Υἱόν τε τοῦ Πατρὸς, τὸν σὺν Πνεύματι θείῳ δοξολογούμενον.

Ἐκ νυκτὸς τὴν ὠδὴν ἀναπέμπομένσοι, ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὸ ἔλεός σου Κύριε· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα φιλάνθρωπε, φώτισον δέμαί, καὶ ὀδήγησον καὶ ἐν τοῖς προστάγμασί σου, καὶ διδάξόν με Σωτὴρ ποιεῖν τὸ θέλημά σου.

Τὸ φῶς καὶ τὴν εἰρήνην σου Χριστέ, τοῖς δούλοις σου παράσχου ἀγαθῆ· σὺ γὰρ πέλεις πάντων εἰρήνη, καὶ σύνδεσμος ἀγάπης φιλάνθρωπε, τοῖς σὲ ἐγνωκόσιν ὄρθρον φαινόν, καὶ Δεσπότην ἄνω καὶ Κύριον.

Σκοτομήνη σε ψυχὴ μου κατέλαβε, τῶν ἀθέσμων πράξεων, ὧν εἰργάσω ἐν τῷ βίῳ τούτῳ· ἀλλὰ μὴ παύση κραυγάζουσα, ὀδηγέ τοῦ φωτός, καὶ λυτρωτὰ τοῦ παντός, τὴν ἐσκοτισμένην ψυχὴν μου φωταγάγησον, πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον.

Ἔθετο ἐπὶ βημάτων μου ἀχλὺν, ὁ παγκράτιστος ἐχθρὸς Κύριε· ἀλλ' σὺ καταύγασον φωτοδόξα Λόγε, καὶ τῆς τούτου με ῥύσαι κατακρίσεως.

ΩΔΗ Σ'. ΗΧΟΣ ΠΛ. Β'.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑφουμένην καθ' ὁρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύθωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου πολυέλεε.

ΕΙΡΜΟΙ ΕΙΣ ΗΧΟΝ ΠΛ. Β'.
ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ.

Ἄβυσσος ἐσχάτη ἀμαρτημάτων ἐκύκλωσέ με, καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων· ὡς Ἰωάνης τῷ Δεσπότη βρωῶ σοι· Ἐκ φθορᾶς με ἀνάγαγε.

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ.

Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη· στέρνοις κητώσις Ἰωάνης· σοῦ γὰρ τὸν τύπον φέρων, τοῦ παθόντος καὶ ταφῆ δοθέντος, ὡς ἐκ θαλάμου τοῦ θηρός ἀνέθωρε· προσεφώνει δὲ τῇ κουστωδίᾳ· Οἱ φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατελίπατε.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Τῷ κήτει καταποθείς, τῷ τῆς ἀμαρτίας, κραυγάζω σοι Χριστέ· Ὡς τὸν Προφήτην ἐκ φθορᾶς με ἐλευθέρωσον.

Περιεκύκλωσέ με ἄβυσσος ἐσχάτη τῆς ἀμαρτίας, καταπέπτωκέ με πλῆθος τῶν κακῶν μου, καὶ στένων βρωῶ σοι· Ὁ Θεός μου, ὡς τὸν Προφήτην Ἰωάνη, λύτρωσαι πολυέλεε.

Τῷ κήτει συνεχόμενος τῶν πταισμάτων, βρωῶ σοι Χριστέ μου σὺν τῷ Προφήτῃ· Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, καὶ διάσωσόν με.

Ἐβόησα ἐν ἔλῃ καρδίᾳ μου, πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεόν, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ἄδου κατωτάτων, καὶ ἀνήγαγεν ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου.

Ἀνεκφράστοις, καὶ βαθεῖαις θλίψεσι κείμενος ὁ λαός σου Κύριε, κραυγάζει σοι Δέσποτα· Ἀνάγαγε τὴν ζωὴν μου ἐκ φθορᾶς, ἡ δεῖξας τὴν ἀνάστασιν.

Θηρί ἄβυσσῶ παραδίδεται, ὁ Προφήτης Ἰωάνης, μυχοῖς θαλάσσης προτυπῶν σου Λόγε, τὴν τριήμερον γερσιν· διὸ καὶ ἀνεβόα· Ἐκ βυθοῦ κατωτάτου, ἀνάγαγε τὴν ζωὴν μου εὐσπλαγχνε.

ΩΔΗ Ζ'. ΗΧΟΣ ΠΛ. Β'.

Δρασοβόλον μὲν τὴν κάρμινον, εἰργάσατο Ἄγγελος τοῖς ὁσίοις Παισὶ· τοὺς Χαλδαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν τύραννον ἐπίσει βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ.

Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, κάρμινου φλόγα οὐκ ἔπηξαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ φλογὸς ἐμβληθέντες, ὀροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ.

Ἄφρακτον θαῦμα, ὁ ἐν κάρμινι ρυσάμενος τοὺς ἑσείους Παῖδας ἐκ φλογὸς, ἐν τάφῳ νεκρός, ἄπνους κατατίθεται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Αὐτρωτὰ, ὁ Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Ὁ τῶν ὁσίων σου Παίδων, τὸν ὕμνον ἐπακούσας, καὶ τὴν κάρμινον καιομένην ὀροσίσας, εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οἱ εὐτάλαντοι, καὶ θεοκερδέσται ἔμποροι, τῷ σῶ ἔρωτι ἀφειδήσαντες Χριστὲ σωμάτων, σὲ τὸν ἄχραντον κατεκτήσαντο· ἀπαθῶς δὲ τὴν φλόγα πατοῦντες, εὐχαρίστως ἔψαλλον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ τῶν ὁσίων σου Παίδων, τὴν προσευχὴν ἐπακούσας, καὶ τὴν κάρμινον καιομένην ὀροσίσας, εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σὺ τοὺς Παῖδας ἐν κάρμινι Ζωοδότα, δι' Ἀγγέλου

ἐδρόσισας λέγοντας· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐπεφάνη ἐφ' ἡμᾶς ἡ χάρις τοῦ Σωτῆρος, καὶ τὸ φῶς τοῦ Σταυροῦ σου κατέλαμψε τῷ κόσμῳ· εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἠμάρτομεν, ἠναμήσαμεν, ἠδικήσαμεν, ἐνώπιόν σου. οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἀλλὰ μὴ παρδῶῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Τοὺς τρεῖς Νεανίας, οὐκ ἐφλόγισε πάλαι κορυφωθεῖσα ἡ φλόξ· ἀφειθῶς με ὁ καύσων, πρὸς φθορὰν ἀπέθετο· ἀλλ' ὡς ἐκείνους ἐφύσω, ἐλλάμψει τῇ σῆ, ἄδοντα σὺν αὐτοῖς με διάσωσον· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐν Βαβυλῶνι αἰχμάλωτοι, τρισαρίθμῳ ψήφῳ, βασιλεῖ ἀνόμῳ ἀνθίσταντο· προσκύνησιν εἰκόνας ψυχροφθέρου κέχρυσωμένης· ὁ Θεὸς μὴ πεισθέντες, ἐν κἀμίνῳ τοῦ πυρὸς ἀπερρίφθησαν· καὶ μελωδοῦντες ἔψαλλον· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν ἐν ἐρήμῳ βότον, ἀφλέκτως καιομένην τυπικῶς τῶν Ἑβραίων τὴν κἀμινον, ὑπογράφουσαν ἔδειξε, καὶ Παρθένου τύπον ἀηλῶν, ὁ τῶν Σαυμασίων Θεός καὶ ὑπερένδοξος.

ΩΔΗ Η'. ΗΧΟΣ ΠΑ. Β'.

Ἐκ φλογός τοῖς Ὁσίοις, δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἐφλέξας· ἅπαντα γὰρ ὄρας Χριστὲ μόνῳ τῷ βούλεσθαι. Σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ.

Νόμων πατρώων αἱ μακαριστοί, ἐν Βαβυλωνί Νέοι προκινδυνεύοντες, βασιλεύοντος κατέπτυσαν προσταγῆς ἀλογίστου, καὶ συνημένοι ὧ οὐκ ἔχωνεύθησαν πυρὶ, τοῦ κρατοῦντος ἐπάξιον ἀνέμελπου τού ἕμνον· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Στήλην κακίας, ἀντιθέου Παῖδες θεῖοι παρεδειγμάτισαν· κατὰ Χριστοῦ δὲ φρουαττόμενον, ἀνομον συνέθριον, βουλεύεται κανά, κτεῖναι μελετᾶ τὸν ζωῆς κρατοῦντα παλάμη· ἐν πάσα κτίσις, εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ.

Ἐκστηθε φρίττων οὐρανὲ, καὶ σαλευθήτωσαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ ἐν νεκροῖς λογίζεται ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται, ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Οἱ ὀσιοῦ Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, τὰ Χερουβὶμ ἐμιμήσαντο, τὸν τρισάγιον ἕμνον ἀναβρωῶντες· Εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Παίδων τὴν εὐχὴν ἀναμείλψωμεν Χριστῷ συμπάλλοντες αὐτοῖς· Εὐλογεῖτω πάσα κτίσις τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁν στρατιαὶ οὐρανῶν δοξάζουσι, καὶ φρίττει τὰ Χερουβὶμ καὶ τὰ Σεραφὶμ, πάσα πνοή καὶ κτίσις, ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς μουσικῆς συμφωνίας, καταφρονήσαντες οἱ Παῖδες, θεϊκὴν ὑμνωδίαν ἐκ τῆς φλογὸς ἀνέμελπον λέγοντες· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαοὶ φυλαί, καὶ γλώσσαι ὑπερυψοῦτε τὸν Κύριον.

Θεὸν Πατέρα, δημιουργόν, ἀμοούσιον Υἱόν, καὶ θεῖον Πνεῦμα, οἱ ἐν φλογὶ Νεανίαι, ᾄδειν προτρέπονται· Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν συνοδεύσαντα Χριστόν, τοῖς περὶ τὸν Κλεώπαν, καὶ τὰς προφητείας ἐρμηνεύσαντα αὐτοῖς, καὶ ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου τοῦς ἀφθαλμοὺς διανοίξαντα, καὶ ἐπιγινωσκέντα, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τυράννου χρυσαχώνευτον στήλην, ὡς ἀντίθεον ἄγαλμα, οὐ προσεκύνησαν Παῖδες οἱ Σιωνῖται· ἀλλὰ θεοφορούμενοι τὴν Περσικὴν κόμινον, ὡσπερ λειμῶνα ἠγοῦντο, καὶ τὴν φλόγα ὡς ψεκάζουσαν νεφέλην, καὶ χορεύοντες ἔψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ποιήματα πάντα τὸν Κύριον.

Οὐρανῶν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις ὑμνοῦσά σε, τὸν ἀληθινόν Θεόν.

Ἀπειλῶν ὁ ἀναξ πατὴρ τοῖς Νεανίαις, κόμινον παρεσκίασε, καὶ τοὺς ἀθώους προσέταξε βληθῆναι, ὁμολογοῦντας Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον, ὃν εὐλογεῖσι τὰ ποιήματα πάσης τῆς κτίσεως εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δύναμις τελεστική, ἐν Βαβυλῶνι δείκνυται, Παῖδας· ἐν φλογὶ θεῖον πνεῦματι ὁρροσέξουσα, καὶ τυράννου ἔπαροιαν καταφλέγουσα. Διὰ ἀνεβόων εὐσεβῶς· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων Χριστῷ, τὸν ἕμνον εἰπωμεν τῶν Παίδων πιστοί· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ΩΔΗ Θ'. ΗΧΟΣ ΠΛ. Β'.

Θεός ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ἐν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λόγος σαρκακωμένος, ὃν μεγαλύνου-
τες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς σέ μεγαλύνομεν.

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ.

Ξενίας δεσποτικῆς, καὶ ἀθανάτου τραπέξης, ἐν ὑπερίῳ τόπῳ ταῖς ὑψηλαῖς φρεσὶ, πιστοὶ δεῦτε ἀπο-
λαύσωμεν, ἐπαναβεβηκότα Λόγον, ἐκ τοῦ λόγου μα-
θόντες, ὃν μεγαλύνομεν.

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφὶμ, τὴν ἀδιαφόρως Θεῶν Λό-
γον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σέ μεγαλύνομεν.

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ.

Μὴ ἐποδύρου μου Μήτηρ, καθορῶσα ἐν τάφῳ, ὃν ἐν
γαστρὶ ἀνευ σπορᾶς, συνέλαβες Υἱόν· ἀναστήσομαι
γάρ, καὶ δοξασθήσομαι, καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ ἀπαύστως
ὡς Θεός, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σέ μεγαλύνοντας.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ τὸ χαῖρε δι' Ἀγγέλου δεξαμένη, καὶ τεκοῦσα
τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθένε σῶζε τοὺς σέ με-
γαλύνοντας.

Τὴν αἰωνίαν εὐράμενοι λύτρωσι, τὴν ἐκ προπάτα-
ρος Ἀδάμ, ὄνωθεν ἐκφρεῖσαν, τῷ γένει φρικτῆς ἀπο-
φάσεως, τὸν σὺν τόκῳ σὺν ἀσωμίταις, τὸν ἀκατάλη-
πτον δοξολογοῦμεν, Θεοτόκον σε ὕμνοις μεγαλύνοντας.

Χαίρε σεμνή Παναγία, Παρθένη μόνη πανύμνητέ, σὲ δοξάζει πᾶσα κτίσις τὴν Μητέρα τοῦ φωτός.

Ἀσπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευτος, Μητρὸς ἀνάνδρου, ἀφθορος ἡ κήσις· Θεὺ γὰρ ἡ γέννησις, καινοποιεῖ τὰς φύσεις· διό σε πᾶσαι αἱ γενεαί, ὡς Θεόνυμφον Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

Ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον μόνη κηύσασα, αἰρετικῶν τὰ στόματα, ἔμφραξον οὐσφῆμων, ἄλλος νέος οὐρανός, ἄσυλος Παράδεισος, Ἀχραντε, σὲ μεγαλύνομεν.

Μεγαλύνομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαί, Θεοτόκε Παρθένε, τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ἴδε πύλη, ἴδε ὄρος ἁγίου, ἴδε ἡ παρθενοῦσα Μήτηρ, ἣν μεγαλύνομεν.

Ἀκουσον θύγατερ καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου· καὶ γὰρ πᾶσα ἡ δόξα σου Παρθένε ἔσωθεν, ὡς συλλαβοῦσα τὸν Κτίστην σου. Διό οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ, τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύοντες, σὲ μεγαλύνομεν.

Μητρικαῖς ἀγκάλαις Σεμνή ἐβάστασας, τὸν καθήμενον ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, καὶ τοῦτον μαζοτροφεῖς δι' ἄκραν πάσης ἀγαθότητος, τοῦ Ἀδᾶμ τὴν εἰκόνα μορφούμενον. Διό συνελθόντες βροτῶν τὸ σύστημα, καὶ σὲ τὴν κηύσασαν τὸ φῶς τοῦ κόσμου μεγαλύνομεν.

Τὴν ἀλοχεύτως τεκοῦσαν, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, τὸ ἡμέτερον ὄλον, δίχρα φθορᾶς ἀναλαβόμενον, ὃν αἱ πατριαὶ τῶν ἔθνῶν προσκυνοῦσι Παρθένε, σὲ μεγαλύνομεν.

Τὴν βάτου τὴν νοσητήν, τὴν πάλαι ἐν τῷ ὄρει θεασθεῖσαν Μωϋσῆ, ἀφλέκτως καιομένην, σὲ τὴν ἄχραντον καὶ ἁγίαν Παρθένον, συμφώνως ἐν ὕμνοι μεγαλύνομεν.

ΕΙΡΜΟΙ ΤΟΥ ΒΑΡΕΩΝ ΗΧΟΥ.

ΩΔΗ Α'. ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ.

Νεύσει σου πρὸς γεώδη, ἀντιτυπίαν μετήχθη, ἢ
πρὶν εὐδιάχυτος ὑδάτων φύσις Κύριε· ὅθεν ἀβρόχως
πεξεύσας, ἄδει Ἰσραὴλ σοι ᾠδὴν ἐπινίκιον.

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Πόντω ἐκάλυψε Φαραὼ σὺν ἄρμασιν, ὁ συντρί-
βων πολέμους ἐν ὑψηλῷ βραχίονι· ἄσωμεν αὐτῷ, ὅτι
δεδοξασται.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ, Μωϋσῆ ἐν Αἴγυπτο, ἐξαγα-
γεῖν τὸν Ἰσραὴλ, αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδοξασται.

Τῷ συντρίψαντι πολέμους ἐν βραχίονι αὐτοῦ, καὶ
ἀναβάτας τριστάτας βυθίσαντι, ἄσωμεν αὐτῷ, ὡς
λυτρωτῆ ἡμῶν Θεῷ, ὅτι δεδοξασται.

Τῷ ἐκτεινάζαντι Θεῷ, τὸν Φαραὼ ἐν θαλάσῃ
ἐρυθρᾷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν ἄσωμεν, ὅτι δεδοξασται.

Τῷ ἐν ρείθρῳ ἐρυθρᾷ, τείχος ποιήσαντι καὶ διδόν-
τι τῷ λαῷ, καὶ καλύψαντι βυθῷ Φαραὼ πανστρατιάν,
ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Τῷ βυθίσαντι τὸν Φαραὼ, ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ,
ἐπινίκιον ᾠδὴν ἄσωμεν, ὅτι δεδοξασται.

Μωσαϊκὴ ράβδος, θεϊκὴ δυναστεία, τὴν ἐρυθρὰν
διήλθε θαλάσσαν, καὶ διήγαγε λαόν, ὑμνοῦντα, καὶ
λέγοντα· Ἄσωμεν τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν, ἐπινί-
κιον ᾠδὴν, ὅτι δεδοξασται.

Ἄσωμεν ἐν ᾄσματι, μεγαλωσύνην τῷ Θεῷ, τῷ
λυτρωτῆ ἡμῶν.

Ἐγχεθούσις ὁ Ἰσραήλ, βυθοῦ πωθρένας ἰδών
 ἀβρόχῳ ἄσμα ποδὶ διεπέρασε μέλπων, τοὺς τριστά-
 τας ποντήσας γὰρ ἔκλυσεν.

ΩΔΗ Β'. ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ.

Ὁ λαὸς προσέχετε Θεοῦ τὴν συγκατάβασιν· ὅτι ἐκ
 Παρθένου ἀγίας ἐτέχθη, ὡς ηὐδόκησεν· αὐτῷ δώμεν
 δόξαν καὶ ἄγεσιν.

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ θείρας
 οὐρανοῦ ἀνεώξας, καὶ βρέξας μάννα λαῷ ἐκλεκτῷ,
 ὡς δυνατὰ μοι πάντα· ποιῶ γὰρ ὅσα βούλομαι.

Πρόσεχε οὐρανὲ καὶ λαλήσω, καὶ ἀνυμνήσω Χρε-
 στὸν τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, τὸν μόνον φιλόαν-
 θρωπον.

ΩΔΗ Γ'. ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ.

Ὁ καταρχὰς τοὺς οὐρανοὺς, παντοδυνάμω σου λό-
 γῳ, στερεώσας Κύριε Σωτήρ· καὶ τῷ παντουργῷ καὶ
 θείῳ Πνεύματι, πάσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσσο-
 λεύτῳ με πέτρα, τῆς ὁμολογίας σου στερεώσων.

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν τοῖς Μαθηταῖς Χριστῆ, ἕως
 εὐ ἐνδύσησθε ἔφησ, καθίσατε ἐν Ἱερουσαλήμ· ἐγὼ
 δὲ ὡς ἐμὲ Παράκλητον ἄλλον, Πνεῦμα τὸ ἐμὸν τε
 καὶ Πατὴρ ἀποστελῶ, ἐν ᾧ στερεωθήσεσθε.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέ-
 ρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ
 στόμα μου, ηὐφράνθη ἐν σωτηρίῳ σου.

Ἐστερεώθη τῇ πίστει, Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία· καὶ γὰρ ἀπαύστως ἐν ὕμνοις βοᾷ μελωδοῦσα· Ἄγιος εἶ Κύριε, καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.

Ὁ οὐρανοὺς τῷ λόγῳ στερεώσας, καὶ τὸ τῆς γῆς θεμέλιον ἐδράσας ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν, στερέωσόν μου τὸν νοῦν, εἰς τὸ θέλημά σου φιλόνηρωπε.

Ἐπὶ ὑδάτων τὴν γῆν θεμελιώσας, Λόγε Χριστέ ὁ Θεὸς καὶ ἡμῶν τὰς καρδίας δοξάζειν σε στερέωσον.

Στήριξόν με Χριστέ πρὸς σὴν δοξολογίαν, καὶ βεβαίωσον ψάλλειν τῆς Ἄννης τὴν ᾠδὴν σοι, ὕμνων ἐν πάσῃ· Ἄγιος εἶ Κύριε, ὁ συνέχων τὰ πάντα.

Ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ πίστει τῆς ὁμολογίας, στερέωσόν με Κύριε, ἵνα μὴ σαλεύσῃ με ὁ ἐχθρὸς εἰς τέλος.

Ὁ ἐξ ἀνάρχου Πατρὸς Λόγος, Υἱὲ μονογενές, φώτισον τὰς καρδίας ἡμῶν.

Στερέωμά μου γενεῶν, ὁ λόγος στερεώσας τοὺς οὐρανοὺς, καὶ ἐδράσας τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων, ρῦσαι ὡς Θεὸς πάσης περιστάσεως.

Ὁ ἐν ὑγροῖς βρίζουσαν τὴν γῆν, ἐδράσας παντοδύναμη ὕδασι, καὶ οὐρανοὺς ἐπ' οὐδενὸς τῷ λόγῳ πηξάμενος· τὸν ἔνθον κατακαμφθέντα μου πάθεισιν ἄνθρωπον, ἀνεγκύσας Χριστέ τῇ ἀσειστώ σου πίστεως πέτρα στερέωσον.

ΩΔΗ Δ'. ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ.

Ὁ πατρικὸς κόλπος μὴ λιπῶν, καὶ καταβῶς ἐπὶ τῆς γῆς Χριστέ ὁ Θεός, τὸ μυστήριον ἀκήκοα τῆς οἰκουμένης σου, καὶ ἐδόξασά σε μόνε φιλόνηρωπε.

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Κατανοῶν ὁ Προφήτης, τὴν ἐπ' ἐσχάτων σου Χριστέ ἔλευσιν, ἐνεβόα· Τὴν σὴν εἰσακήκοα Κύριε δυναστείαν, ὅτι πάντας τοὺς σῶσαι τοὺς χριστοὺς σου ἐλήλυθας.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς Χριστέ ὁ Θεός, ἐν τῇ σῇ αἰκονομίᾳ ἢ ἀρετῇ τῆς ἀφράστου σοφίας σου, φιλόανθρωπε.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν σου, καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην Κύριε.

Τὴν ἑνσαρκον παρουσίαν σου Χριστέ, πιστούμενος ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, ἐκραύγαξε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἀκήκοα τὴν ἀκοὴν σου Κύριε, ὅτι ὤφθης ἐπὶ γῆς διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς. Διὸ βοῶμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν σου, καὶ ἐφοβήθην Κύριε, κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην, ὅτι διὰ τοῦ Σταυροῦ σου ἔλυσας τὸν θάνατον, ζωὴν ἡμῖν δωρησάμενος.

Τοὺς οὐρανοὺς ἐκάλυψεν ἡ ἀρετῇ σου Κύριε, καὶ τῆς σῆς αἰνέσεως τὰ πάντα ἐπλήρωσας· δόξα τῇ δυνάμει σου φιλόανθρωπε.

Θεῖω προφανῶς Ἀββακούμ καθαρθεῖς, πνεύματι δύο ζωῶν τῶν μεταξύ σοῦ παρουσίαν ἐκήρυξε· πρόμα δὲ συσχεθεῖς Χριστέ μου τὴν ἀκοὴν, καὶ τῶν θαυμαστῶν ἀκηκῶς σου ἐκραύγαξε, πεφόβημαι.

ΩΔΗ Ε΄ ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ.

Νῦν ἀφεγγής τοῖς ἀπίστοις Χριστέ, τοῖς δὲ πιστοῖς
φωτισμός, ἐν τῇ τρυφῇ τῶν θείων λόγων σου· διὰ
τοῦτο πρὸς σὲ ὀρθρίζω, καὶ ἀνυμνῶ σου τὴν Θεότητα.

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Τὸ διὰ τὸν φόβον σου λησθέν Κύριε, ἐν γαστρὶ
τῶν Προφητῶν, καὶ κηθὲν ἐπ' τῆς γῆς, πνεῦμα σω-
τηρίας, ἀποστολικῆς καρδίας κτίζει καθαρὰς, καὶ
ἐν τοῖς πιστοῖς εὐθὺς ἐγκαινίζεται· φῶς γὰρ καὶ
ἰρήνη, διότι τὰ σὰ προστάγματα.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Οἱ ὀρθρίζοντες Λόγε εἰς δόξαν τὴν σὴν, καὶ αἶ-
νον, ἀνυμνοῦμεν ἀπαύστως τὸν τύπον τοῦ Σταυροῦ
σου· ὃν ἔδωκας ἡμῖν ὄπλον εἰς βοήθειαν.

Διασκεδάσας τὴν νύκτα τῶν παιδῶν, λάμψου μοι
φῶς νοερὸν, ὃ τὸ ἀρχέγονον σκότος τῆς ἀβύσσου
θιώξας, καὶ τὸ πτωχότατον φῶς καταλάμψας τῷ
κόσμῳ, Δημιουργέ τοῦ παντός.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας σὲ ἐκε-
τεύω· Παράσχου μοι ἀφεσιν τῶν παραπτωμάτων μου,
καὶ πρὸς φῶς τῶν σῶν προσταγμάτων, τὰς ὁδοὺς μου
ἰθύονον δεομαι.

Ὄρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σὲ ὁ Θεός, διότι
φῶς, καὶ τὰ σὰ προστάγματα ἐγένοντο ἰάματα, τοῖς
θούλοις σου φιλόφρωπε.

Ἡ φωτὸς θαυμάσει, πρὸς σκότος καθελούσα, ἡμαῦ-
ραται πλάνη· φῶς γὰρ τὸ ὄντως ἀπρέσιτον, καὶ
ἀληθὲς Θεοφανείας ἐλαμψεν· ὅθεν ἐνθέως ἐκ νυκτὸς
ὀρθρίζοντες, ὕμνον ἀναμελπομεν.

Ἡ ὄρσις ἢ παρὰ σοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἴαμα τοῖς πιστοῖς ἡμῖν ἐδείχθη, τῇ γῇ δὲ ἀσεβούντων δυσσεβῶς, πῶσις ἐπαγγέλλεται. Διὸ ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, ὕμνον σοι προσάγομεν.

Νυκτί με ἀχλωθέντα παθῶν, καταύγασον φῶς τὸ ὀπρόσιτον αἰρόμενον, ἵνα ὀρθρίζων κράζω σοι· Φῶς καὶ εἰρήνη σου τὰ προστάγματα.

ΩΔΗ Σ'. ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ.

Ναυτιῶντα σάλω, τῶν βιωτικῶν μελημάτων, συμπλοῖσι ποντοῦμενον ἀμαρτίαις, καὶ ψυχοφθόρῳ θηρί προσριπτούμενον, ὡς ὁ Ἰωάνης Χριστέ βοῶ σοι· Ἐκ θανάτηφόρον με βυθοῦ ἀνάγαγε.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Τῆς Πεντηκοστῆς. Τὸ αὐτό.

Ὁ Ἰωάνης ἐκ κοιλίας ἄδου ἐβόα· Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου· ἡμεῖς δὲ σοι βοῶμεν, Παντοδύναμε Σωτῆρ ἐλέησον ἡμᾶς.

Βυθῶ ἀμαρτημάτων ἐπιπεσῶν Ἀγαθέ, ὡς Ἰωάνης ἐκ τοῦ κήτους βοῶ σοι· Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, καὶ σῶσόν με φιλόνηρωπε.

Ἐκ βυθοῦ ἀνήγαγες Ἰωάνην τὸν Προφήτην σου Κύριε, καὶ με βοῶντα ἐκ βυθοῦ τῶν ἀμέτρων μου πταισμάτων· Ἀνάγαγε ἐλεήμων ὡς φιλόνηρωπος.

Ἐβόησα Κύριε ἐν τῷ θλίβεσθαί με πρὸς σέ, καὶ ἀνήγαγες τὴν ζωὴν μου πολυέλεε.

Ἐβόησα Κύριε ἐν τῷ θλίβεσθαί με πρὸς σέ· ἐνεπάγη γὰρ εἰς ἵλν βυθοῦ πταισμάτων πολλῶν. καὶ ἐκ φθορᾶς ἐπιφανείς με ἀνήγαγες.

Ἐβόησα Κύριε ἐν τῷ θλίβεσθαί με, καὶ ἐσώθην καὶ ἀνυμνώσει τὸν Σωτῆρά μου.

Τεῦ πλήθους τῶν πταισμάτων μου ὡς Ἰωνᾶν ἐκ τοῦ κήτους ῥύσαι με, μόνη φιλάνθρωπε.

Ἐκ κοιτίας ἄδου ἐβόα· Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου· ἡμεῖς δὲ βοῶμέν σοι, Παντοδύναμε Σωτήρ ἐλέησον ἡμᾶς.

ΩΔΗ Ζ'. ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ.

Κάμινον Παῖδες πυρίφλεκτον πάλαι, δρασοβολούσαν ὑπέδειξαν, ἕνα Θεὸν ἀνυμνοῦντες καὶ λέγοντες· Ὁ ὑπερυψούμενος τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός ἐμβληθέντες ὅσοι Παῖδες, τὸ πῦρ εἰς ὄροσον μετάβαλον διὰ τῆς ὑμνωδίας, οὕτω βοῶντες· Εὐλογητός εἰ Κύριε ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Κάμινον καιομένην ἐδρόσισας Σωτήρ, Παῖδας περιέσωσας, ὑμνοῦντας καὶ λέγοντας· Εὐλογητός εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδας οὐκ ἔφλεξεν, οὐ δὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ· τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ὕμνου καὶ εὐλόγου λέγοντες· Εὐλογητός εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐν τῇ καμίνῳ ἐλέγξας ὥφθη, τῆς τῶν Περσῶν ἀνοίας χρυσηλάτον ἄθυρμα· διὰ οἱ Παῖδες ἐπιγυνώτες σε, τὴν ἀπαράλλακτον εἰκόνα τοῦ Πατρὸς, Εὐλογητός εἰ ἐκραξον ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν ἐν καμίνῳ Παίδων σου οὐχ ἤψατο, οὐ δὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ· τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στό-

ματος, ὕμνου καὶ εὐλόγου λέγοντες· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ δὲ Ἀγγέλου τοὺς Παῖδας ἐν καρίνῳ σώσας, καὶ τὴν φλόγα εἰς ὄροσον αὐτοῖς μεταποιήσας, εὐλογητός εἶ Κύριε ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν Χερουβὶμ ἠνίοχε καὶ κτίστα τῶν ἀπάντων, ὁ τοὺς Παῖδας ἐν καρίνῳ διασώσας, εὐλογητός εἶ ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τυραννικὴν πρόσταξιν Παῖδες οὐχ ὑπήκουσαν, κάμινον οὐκ ἐπηξάν, Θεῷ δὲ ἀνέμελλον· Τῶν Πατέρων Θεός εὐλογητός εἶ.

Τὸν οὕτως ὄντα Θεόν, καὶ τῆς τῶν πάντων οὐσίας αἰτίου, Χριστὸν ὑπερυψῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΩΔΗ Η΄. ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ.

Ἀφλεκτος πυρὶ, ἐν Σινᾷ προσομιλοῦσα, βάτος Θεὸν ἐγνώρισε, τῷ βραθυγλώσσῳ, καὶ θυσήῳ Μωσεί, καὶ Παῖδας ζῆλος Θεοῦ, τρεῖς ἀναλώτους ἐν πυρὶ ὑμνωδοὺς εὐεῖξε· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῶτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Πεντηκοστῆς. Τὸ αὐτό.

Τῆς Ὀκτωῆγου.

Τοὺς ἐν καρίνῳ Παῖδας μιμούμενοι, οἱ τοῦ Πνεύματος τὴν ὄροσον δεξάμενοι, ἐν πίστει κραυγάζομεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὸν μόνον ἀναρχον Βασιλέα τῆς θόξης, ἐν εὐλογούσιν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, καὶ φρίττουσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψῶτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ὑπ' Ἀγγέλων ἀσιγήτως, ἐν ὑψίστοις δοξαζόμενου Θεοῦ, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, γῆ καὶ ὄρη, καὶ βουνοί, καὶ βυθός, καὶ πᾶν γένος ἀνθρώπων, ὕμνοις αὐτὸν ὡς Κτίστην καὶ Λυτρωτὴν εὐλογεῖτε.

Τὸν τοῦ παντός Δημιουργόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὑμνεῖτε λαοὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε, ὡς Δημιουργόν, καὶ Κτίστην τῶν ἀπάντων.

Οἱ Παῖδες ἐκραύγαζον, ἐν κἀμίνῳ θροσισθέντες· Ἡ κτίσις εὐλογεῖτω τὸν τὰ σύμπαντα λόγῳ δημιουργήσαντα, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ὄντως ἔντα Θεοῦ, καὶ τῆς τῶν πάντων οὐσίας αἰτίου, Χριστὸν ὑπερυψοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κἀμμιον πάλαι, πυρὶ φλεγομένην, θεοσεβεῖς ἐπάτησαν Παῖδες· ἐγὼ γὰρ φόβῳ ὑπεῖξαν τυραννικῶ, ἀλλὰ πόθῳ δὲ μᾶλλον θεοσεβείας, πυρσοῦμενοι ἔλεγον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τὸν φοβερὸν τοῖς Χερουβὶμ, καὶ θαυμαστὸν τοῖς Σεραφίμ, καὶ τοῦ κόσμου ποιητὴν, ἱερεῖς καὶ ὄφιοι, καὶ πνεύματα δικαίων, ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΩΔΗ Θ'. ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ

Μὲ τῆς φθορᾶς διὰ πείραν κουφορήσασα, καὶ παντεχνημόνι λόγῳ σάρκα θανείσασα, Μήτηρ ἀπείρανδρε, Παρθένε, Θεοτόκε, δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου, χωρίου τοῦ ἀπείρου, πλακατοργοῦ σου σὲ μεγαλύνομεν.

Τῆς Πεντηκοστῆς. Τὸ αὐτό.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Τὴν ὑπὲρ φύσιν Μητέρα, καὶ κατὰ φύσιν Παρθέ-
νον, τὴν μόνην ἐν γυναιξίν εὐλογημένην, ἄσμασιν
οἱ πιστοί, ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Πανύμνητε τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, ἢ τὸν ἀναρ-
χον Λόγον ἀσπόρως συλλαβοῦσα, καὶ σέσαρκωμένον
Θεὸν τεκοῦσα τοῖς ἀνθρώποις. Διὸ πάντες σὲ μεγα-
λύνομεν.

Μήτηρ Θεοῦ, καὶ Παρθένος τεκοῦσα, καὶ παρθε-
νεύουσα πάλαι, οὐχὶ φύσεως ἔργον, ἀλλὰ Θεᾶ συγ-
καταβάσεως· ὅθεν ὡς μόνην τῶν θείων θαυμάτων,
καταλιωθεῖσάν σε αἰεὶ μεγαλύνομεν.

Σέσαρκωμένον τὸν Λόγον ἀσπόρως, ἐκ σοῦ θεοπρε-
πῶς, τέτοκας Πασθένε Θεοτόκε, καὶ σὲ μεγαλύνομεν.

Ἀσπόρου τόκου σύλληψιν τίς ἐρμηνεύσει βροτῶν;
ἀφθόρου τόκου γέννησιν τίς μὴ θαυμάσει γηγενῶν;
Διὸ σε φυλαὶ τῆς γῆς, Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Σὲ τὴν σκηνὴν τὴν ἀγίαν, καὶ ἔμψυχον κιβωτὸν,
ἣν ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ ἀκοδόμησεν, ἀληθῆ Θεοτό-
κον, ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Σὲ τὴν ἀχραντον Μητέρα, καὶ Παρθένον, τὴν
τὸν ἀχώρητον Λόγον ἐν γαστρὶ χωρήσασαν, καὶ τε-
κοῦσαν σαρκί, ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Χαῖρε Νύμφη φαινή, Μητὴρ τοῦ φωτοδότου· Χαῖ-
ρε ἡ χωρήσασα τὸν ἀχώρητον ἐν μήτρᾳ σου· Χαῖρε
ἡ τῶν Χερουβὶμ αὐτῶν τιμιωτέρα, ἡ κηῖσασα τὸν
Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΙΡΜΟΙ ΤΟΥ ΠΛΑΓΙΟΥ Δ'. ΗΧΟΥ.

ΩΔΗ Α'. ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'.

Ἄρματηλάτην Φαρακῶ ἐβίθισε, τερατουργοῦσα πο-
 τέ, Μωσαϊκῆ ράβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ
 διελοῖσα θάλασσαν, Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα πέσον ἐδί-
 την διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ράβδῳ, τὴν
 ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι, τὴν δὲ ἐπι-
 στρεπτικῶς, Φαραῶ τοῖς ἄρμασι, κροτήσας ἤνωσεν,
 ἐπ' εὐρους διαγράψας τὸ ἀήτητον ὄπλου· διὸ Χρι-
 στῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Ἵγρὰν διοδείσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν Αἰγυπτίαν
 μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ
 Λυτρωτῇ, καὶ Θεῷ ἡμῶν ἡμῶν ἄσωμεν.

Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον ἔτεμε, καὶ εἶδεν ἥλιος
 γῆν, ἣν οὐκ ἐθεάσατο· ἀλάστορα ἐχθρὸν τὸ ἕθωρ
 κατεπόντισεν, καὶ ἄβατον διήλθεν Ἰσραὴλ· ὡδὴ δὲ
 ἀνεμέλποτο· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδό-
 ξασται.

Προφητικῶς ὁ Θεόπτης, τῆς Θεοτόκου τὸν τύπον
 κατοπτριζόμενος, ἀβρόχοις ποσὶ, τὸ ἐρυθραίου διε-
 παρθμεύσατο πέλαγος, καὶ σκιρτῶν ἀνεβόα· Ἄσωμεν
 ἐπιπύκιον ὕμνον τῷ Κυρίῳ, ὅτι δεδόξασται.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγέντι τὸν λαὸν αὐταῖ
 ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ὅτι μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Ἄσωμέν τῷ Κυρίῳ πάντες λαοί, τῷ ἐν Θαλάσῃ ἐρυθρᾷ, τὸν Φαραὼ βυθίσαντι, ὡδὴν ἐπινίκιον, ὅτι θεοδόξασται.

Τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας ἐλυτρώσω Κύριε, τῇ δεξιᾷ σου τῇ κραταίᾳ ὡς ἐκείνον ἔσωσας, νῦν ἡμᾶς διάσωσον.

Ἄσμα ἀναπέμφωμεν λαοί, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσραὴλ δουλείας, ὡδὴν ἐπινίκιον ἄδοντες, καὶ βῶντες. Ἄσωμέν σοι τῷ μέγαν Δεσπότην.

Τῷ ἐκτεινᾶσαντι ἐν Θαλάσῃ τὴν τυραννίδα Φαραῶ, καὶ τὸν Ἰσραὴλ διὰ ξηρᾶς ἐδηγήσαντι, ἄσωμέν Χριστῷ, ὅτι θεοδόξασται εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῷ συντρίψαντι πολέμους ἐν βραχίονι αὐτοῦ, καὶ διαβιβᾶσαντι τὸν Ἰσραὴλ ἐν ἐρυθρᾷ Θαλάσῃ, ἄσωμέν αὐτοῖ, ὡς λυτρωτῆ ἡμῶν Θεῷ, ὅτι θεοδόξασται.

Ἄσωμέν τῷ Θεῷ, τῷ ἐκ πικρᾶς δουλείας Φαραῶ ρυσάμενον Ἰσραὴλ, καὶ ἐν πυρίνῳ στύλῳ, καὶ φωτὸς νεφέλῃ καθοδηγήσαντι, ὅτι θεοδόξασται.

Ἐν ἐρυθρᾷ Φαραῶ σὺν ἅρμασιν ἐβύθισας, καὶ τὸν λαόν διὰ Μωσέως ἔσωσας, ἄδοντά σου Κύριε, ὡδὴν ἐπινίκιον, ὡς λυτρωτῆ ἡμῶν Θεῷ.

Ὁ παράδοξον ἐν Θαλάσῃ, τῷ λαῷ κατασκευάσας ὁδόν, τὴν οὐρανῶν ἡμῖν πορείαν ἐπίδατον ποιήσας, ἵνα κινήσῃ ὡδὴν ἄσωμέν σοι Κύριε.

Ἄθροον πάσαι θάλασσας, Ἰσραὴλ ὡς ἐν ἐρήμῳ ποτὶ κεκοιμημένῳ διεθθῶν ἱσθᾷ Κυρίου τῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ κραταίῳ ἐν πολέμοις, ἄσωμέν ἅπαν κινῶν.

Τῷ θαυμαστῷ μεγαλειᾷ προσάσωμεν, καὶ μεγαλοπρεπῶς σὺν ἡμῖν ἀνομιεῖτω, γῆ καὶ οὐρανὸς τραπῶς τὴν δόξαν αὐτοῦ.

ΩΔΗ Β'. ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'.

Πρόσεγε οὐρανέ, καὶ λαλήσω, καὶ ἀνυμνήσω Χριστόν,
τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἶμι ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πρὸ τῶν
αἰώνων γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐκ τῆς Παρθέ-
νου ἐπ' ἐσχάτων δέχα ἀνδρὸς κηθεὶς, καὶ λύσας τὴν
ἁμαρτίαν τοῦ προπάτορος Ἀδὰμ, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἶμι ὁ Θεός, ὁ διασχίσας
τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ῥάβδῳ Μωσαϊκῇ, καὶ διαβι-
βάσας τὸν λαόν, καὶ ὀδηγήσας αὐτόν, καὶ διαθρέ-
ψας αὐτόν, ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ, καὶ εἰσαγαγὼν αὐ-
τοὺς εἰς ἔρος ἀγιάσματος.

Ἐπὲρ μέλι καὶ κηρίον, γλυκύτερα τὰ λόγια τοῦ
στόματός μου, μάθετε βοᾶν, λέγει Κύριος.

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἶμι Θεός, ὁ παλαιὸς τοῦ Ἰσραὴλ
ἐν ἐρυθρᾷ θάλασσῃ διαγαγὼν, καὶ θρέψας καὶ σώσας,
καὶ ἐκ δουλείας πικρᾶς ἐλευθερώσας Φαραῶ.

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἶμι ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ἐλέει
πλούσιος, καὶ ἀγαθὸν ἐν οἰκτιρμοῖς, ὁ λυτρούμενος
λαόν ἐκ πλάνης, καὶ δουλείας τῶν ἀθέων ἐχθρῶν.

Οὐρανοὺς ὁ ἐκτείνας, καὶ τὴν γῆν θεμελιώσας
Χριστέ, πρόσχες τῇ δεήσει μου, ὅτι τὸ ὄνομά σου τὰ
θαυμαστόν, ἐπεκαλεσάμην φιλάνθρωπε.

ΩΔΗ Γ'. ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'.

Ὁ στερεώσας καταρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν σου εἶσι,
καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με
Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλάνη
σου, ἅγιος μόνε φιλάνθρωπε.

ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Ῥάβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα, τῇ στειρευούσῃ δὲ πρώην Ἐκκλησίαν νῦν ἐξήνθησε, ξύλον Σταυροῦ, εἰς κράτος, καὶ στερέωμα.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Οὐρανίας ἀψίδος ὀροφυργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομήτωρ σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλόνηρωπε.

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθη ἐν σωτηρίῳ σου.

Στερέωσον ἡμῶν τὸν νοῦν, καὶ τὰς καρδίας, ὁ τοὺς οὐρανοὺς τῷ λόγῳ στερεώσας, εἰς τὸ ὑμνεῖν, καὶ δοξάζειν σε, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Ὁ στερεώσας ἐν τῇ χειρί σου, Λόγε Θεοῦ τοὺς οὐρανοὺς, ἐν τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς ἀληθοῦς ἐπιγνώσεως, στερέωσον καὶ ἡμῶν τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων τὰς καρδίας.

Ὁ στερεώσας Λόγε τοὺς οὐρανοὺς λόγῳ, στερέωσον ἡμῶν τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν, εἰς τὸ δοξάζειν σε τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ στερεώσας λόγῳ τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας πολλῶν, στερέωσόν με πρὸς ὑμνον τῆς δοξολογίας σου Κύριε.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις· οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου Κύριε.

Τόξεν δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἐστερεώθη ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Σύνταξον Κύριε, τοῖς δυνατοῖς τοῦ λαοῦ σου περιζωννύων δύναμιν, καὶ τὰ τόξα παλεμίων σὺντριψον, καὶ τῆς πτωχείας μου τὸ κέρας ὑψωσον.

Τὸν φόβον σου Κύριε, ἐμφύτευσον ἐν ταῖς καρδίαις τῶν δούλων σου, καὶ γενοῦ ἡμῖν στερέωμα τῶν σέ ἐν ἀληθείᾳ ἐπικαλουμένων.

Στερέωσόν με Κύριε δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, καὶ δώρησαί μοι καρδίαν καθαρὰν, ἵνα ἐν σοὶ καυχῶμαι Ἀγαθέ.

Στερέωμά μου Σωτὴρ ὑπάρχεις, καταφυγή μου, καὶ δύναμις, σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου, στερέωσον εἰς τὸν φόβον σου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἐν Κυρίῳ Θεῷ μου ἐστερεώθη ἡ ψυχὴ μου, καὶ καυχόσθω λέγουσα· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε.

Ὁμοίωσόν με Χριστὲ νοητῶς τῷ ὄρει τῆς Σιών, ὑψώσας καὶ στερεώσας, τῇ ἐπὶ σοὶ πεποιθήσει, καὶ καταστάξας τῇ δρόσῳ τῆς χάριτος φιλάνθρωπε.

Ἐστηριγμένον ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς πίστεως, ὁ ἐπὶ ταύτην, Οἰκοδομήσω μου τὴν Ἐκκλησίαν, εἰπὼν Κύριε, διάσωσόν με βοῶντα· Σὺ εἶ Χριστὲ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, καὶ ἐν σοὶ ἐστήριγται τὸ πνεῦμά μου.

Στερέωσόν με Κύριε, τὴν ἀσθενειάν μου γινώσκων, καὶ χεῖρά μοι ἔκτεινον ὡς παντοδύναμος.

ΩΔΗ Δ' ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'.

Σύ μου ἰσχύς Κύριε, σύ μου καὶ δύναμις, σὺ Θεὸς μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πατρικὸς κόλπος μη λιών, καὶ τὴν ἡμετέραν πτωχείαν ἐπισκεψάμενος διὸ σὺν τῷ Προφήτῃ Ἀββακούμ σοὶ κραυγάζω· Τῇ δυνάμει σου δόξα, φιλόανθρωπε.

ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκουμένης σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Ἐκ σαρκὸς σου βολίδες Θεότητος ἐξεπορεύοντο, Προφητῶν καὶ Ἀποστόλων ἔθεν οἱ πρόκριτοι, μέλποντες ἀνεβόων· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐξ ἄρουρ κατασκήνους, Λόγε ὁ Προφήτης, τῆς μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρκουθεῖν, θεοπτικῶς κατενόησεν ἐν φόβῳ, καὶ ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν.

Ἀκήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην, ὅτι ἀρρήτῳ βουλῇ ὁ αἰδιος, ἐκ τῆς Παρθένου προήλθες σαρκωθεῖς. Δόξα τῇ συγκαταβάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ δυνάμει σου.

Ἐπέβης ἐφ' ἵππους, τοὺς Ἀποστόλους σου Κύριε· καὶ ἐδέξω χερσὶ σου ἡνίας αὐτῶν, καὶ σωτηρία γέγονεν ἡ ἵππασία σου, τοῖς πιστῶς μελωδοῦσαι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὁ θεοφόρος Πνεύματι ἁγίῳ φωτισθεὶς Προφήτης Ἀββακούμ, τὴν ἐπ' ἐσχάτων σου ἔλευσεν, προκατιδῶν ἀνεβόα· Ἐν τῷ ἐγγίξειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Μυστικῶς ὁ Προφήτης προορῶν, ἐκ Παρθένου σε λόγε σαρκούμενον, μελωδικῶς ἀνεβόα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, τοῖς κορφαῖς ὀφθαλμοῖς προεῖδε Κύριε τὴν παρουσίαν σου· διὸ καὶ ἀνεκράγαζεν· Ἀπὸ Θαυμάτων ἤξει ὁ Θεός· δόξα τῇ δυνάμει σου, δόξα τῇ συγκαταβάσει σου.

Εἰσακήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασα τὸ κράτος σου Κύριε.

Ἀκήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὴν ἀπατόν σου αἰκονομίαν, καὶ ἐδόξασα Λόγε τὴν συγκατάβασίν σου.

Τὴν σὴν ἐνανθρωπήσιν, ἣν πρὸ αἰώνων προώρισας, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐδόκησας τελέσαι Κύριε, εἰσακήκοα, καὶ φόβῳ ἀνύμνησα.

Σοῦ τὴν ἄχραντον ἔλευσιν Χριστέ, προσθεωρῶν ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, ἐβόασαι σὺν τρόμῳ· Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην, καὶ κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην Κύριε.

Εἰσακήκοα, τὴν ἀκοήν σου Κύριε, καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην, ὅτι ἐν μέσῳ δύο γαίων γνωσθήσῃ, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ, καὶ τὰ σύμπαντα Σωτήρ, τῆς σῆς αἰνέσεως ἐπλήσθη.

Οὐρανοὺς ἐκάλυψε Χριστέ, ἡ σὴ ἀρετὴ, καὶ τῆς σῆς αἰνέσεως πεπληρῶται τὰ σύμπαντα.

Ὡς τῷ Πέτρῳ χεῖρα ἐκτείνας εἰς βοήθειαν, καμὲ ἐλέησον, καὶ σώσον ὡς φιλόανθρωπος.

Ἀββακούμ Προφήτα, τί κράξεις; τί ἰδὼν ἐξέστης; Ἐκ Θαυμάτων σε ἤξοντα τὸν Θεόν, ὁρῶν πεφάβημαι.

ΩΔΗ Ε'. ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'.

Ἴνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸ φῶς
τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν
δείλαιον; ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν
ἐντελῶν σου, τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

ὦ τρισμακάριστον ξύλον, ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστὸς
ὁ Βασιλεὺς, καὶ Κύριος, δι' οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλον
ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθεὶς, Θεῷ τῷ προστα-
γένυτι σαρκί, τῷ παρέχοντι τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου Κύριε, καὶ
τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην παρά-
σχουν ἡμῖν φιλάνθρωπε.

Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου διασκεδάσον, φωτοδό-
τα Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τὸ ἀρχέγονον σκότος διώξας
τῆς ἀβύσσου, καὶ δώρησαί μοι τὸ φῶς τῶν προσταγ-
μάτων σου Λόγε, ἵνα ὀρθρίζων δοξάζω σε.

Ὄρθεῖζοντες βοῶμέν σοι Κύριε· Σῶσον ἡμᾶς·
σύ γὰρ εἶ Θεός ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶ-
δαμεν.

Τῆς τῶν παθῶν με ἀχλὺς, ὡς ἐκ νυκτὸς βαθυ-
τάτης λυτρούμενος, ὀρθρίζειν ἀξιώσον, τὸ πνεῦμά
μου δέομαι, ἐν φωτὶ ἡμέρας τῶν σῶν προσταγμά-
των Χριστέ.

Τῷ φωτὶ αὐγασόν μου τὸν νοῦν ὁ Θεός δέομαί
σου, ἵνα τὴν πολλὴν σου ὑμνήσω, ἐκ νυκτὸς ὀρθρί-
σας ἀγαθότητα.

Τὸν ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, ἐπὶ τὴν ψυχάλωτον ἑδὸν αἰεὶ πλανώμενον, τῷ φωτὶ τῆς γνώσεώς σου Κύριε, προσδηγῶν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου καθοδήγησον.

Ὅτι Θεὸν ἄλλον ἀγαθὲ, πλὴν σου οὐ γινώσκουμεν, πρὸς σὲ τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε φιλάνθρωπε.

Ὁρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σὲ ὁ Θεός, τὸν ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα ἀφράστως, καὶ ἐγειραντα κέρασ σωτηρίας ἡμῖν.

Ὁρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σὲ ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματα τῆς παρουσίας σου ἐν αὐτοῖς οὖν καταύγασον τὸν νοῦν ἡμῶν Δέσποτα, καὶ ἐδήγησον ἐν τρίβῳ ζωῆς.

Ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, θεογνωσίας φαιδρύνας τὰ πέρατα, φωτίσον με τῷ ὄρθρῳ τῆς φιλάνθρωπίας σου Κύριε.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σὲ ὁ Θεός, ἔλεος παράσχου μοι.

Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν εἰρήνην δὸς ἡμῖν. Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν κτῆσαι ἡμᾶς, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.

Ὁρθρίζοντες πρὸς σὲ τὸν φιλάνθρωπον, ἀνυμνοῦμέν σε Χριστέ ὁ Θεός, δώρησαι ἡμῖν τὰ ἔλεός σου.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς τὴν σὴν ὑμνωδίαν, διότι φῶς εἰρήνη τὰ προστάγματά σου.

Ἀγαθὲ φωτὸς, καὶ εἰρήνης χορηγέ, τοῦ σκότους με καὶ πολέμου ρύσαι τῶν παθῶν, ὀρθρίζοντα Χριστέ πρὸς τὴν σὴν αἰνεσίαν.

Τὰ προστάγματά σου φωτισμὸν Χριστέ ὁ Θεός, ὡς ἀγαθὸς ὑπέδειξας· διό σοι φωτοθότα, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δόξαν ἀναπέμπομεν.

Τῷ σοῖ φωτὶ αὐγάσόν μου τὸν νοῦν, ὁ Θεὸς δέσ-
μαί σου, ἵνα τὴν πολλὴν σου ὑμνήσω, ἐκ νυκτὸς ὄρ-
θρίσας ἀγαθότητα.

Ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας, θεογνωσίας ἡμέραν, ἐν τῷ
φωτὶ τοῦ προσώπου σου Χριστέ, ἔλλαμψθῆϊ πρὸς ὄρ-
θρου ἡ αἰνεσίς σου ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν.

ΩΔΗ Σ'. ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'.

Γλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου,
καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν ἀνάγαγε δέομαι πρὸς σὶ
γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτη-
ρίας μου.

ΥΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας Ἰωανᾶς
σταυροειδῶς διεκπετάσας· τὸ σωτήριον πάθος προ-
διετύπου σαφῶς· ὅθεν τριήμερος ἐκάυς, τὴν ὑπερκό-
σμιον ἀνάστασιν ὑπέξωγράφησε, τοῦ σαρκὶ προσπα-
γέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριήμερῳ ἐγέρσει τὸν
κόσμον φωτίσαντος.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Τὸν Ἰωάνν ἐν τῷ κῆτει Κύριε, μονώτατον κατώ-
κισας· ἐμέ δὲ τὸν πέπεδημένον ἐν ἀκρυσὶ τοῦ ἐχθροῦ
ὡς ἐκ φθορᾶς ἐκείνον διάσωσον.

Ὡς τὸν Προφήτην ἐρρύσω, ἐκ βυθοῦ κατωτάτου
Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τῶν πταισμάτων μου ρύσαι
ὡς φιλόανθρωπος, καὶ κυβέρνησον τὴν ζωὴν μου
δέομαι.

Χιτῶνά μου παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλό-
μενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυίλεε Χριστέ ὁ Θεὸς
ἡμῶν.

Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων καταγιγίμε
ταράττει, καὶ πρὸς βυθὸν βιαίας συνωθεῖ ἀπογνώ-
σεως· ἀλλὰ σὺ τὴν κραταίαν χεῖρά μοι ἔκτεινον,
ὡς τῷ Πέτρῳ, ὦ κυβερνήτα καὶ διάσωσον.

τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγ-
γελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ μου ἐ-
πλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδη προσήγγισε· καὶ
δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνά-
γαγε.

Ὁ ἐν Ἰσαὰκ τὸ πάθος προγράψας, καὶ ἐν Ἰωνᾷ
ταφὴν προτυπώσας, καὶ ἀνάστασιν πᾶσιν παρέχων,
σοὶ βοῶμεν σὺν τῷ Προφήτῃ· Ἐκ φθορᾶς ἡμᾶς ἀ-
νάγαγε εὐσπλαγχνε Κύριε.

Πρὸς τὸν δυνάμενον σώζειν με Κύριον, ἐκ βυθοῦ
ἁμαρτιῶν ἐβόησα, καὶ ἐκ φθορᾶς ἀνήγαγε τὴν ζωὴν
μου ὡς φιλόανθρωπος.

Ἀπερρίψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ
εἶδον τὰ θαυμάσιά σου Κύριε.

Συνεχόμενον δέξαι με φιλόανθρωπε, ἐκ πταισμά-
των πολλῶν, καὶ προσπίπτοντα τοῖς οἰκτιρμοῖς σου,
ὡς τὸν Προφήτην Κύριε, καὶ σῶσόν με.

Ὡς ὕδατα θαλάσσης φιλόανθρωπε, τοῖς κύμασι
τοῦ βίου γειμάζομαι· διὸ ὡς Ἰωνᾶς οὕτω βοῶ σοι.
Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, εὐσπλαγχνε
Κύριε.

Ὡς τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, τοῦ κήτους ἀνήγαγες
ὁ Θεός, οὕτω ῥύσαι με ἐκ θήρας τοῦ ἀλλοτρίου, καὶ
σῶσόν με οἰκτιρῶν ὡς πολυέλεος.

Ὡς ἐκ τοῦ κήτους ἐλυτρώσαι τὸν Προφήτην σου,
καὶ Σωτὴρ ἡμῶν, τοῦ πλήθους τῶν πταισμάτων
μου λύτρωσαι.

Ἵπερῆσαν τὴν κεφαλὴν μου αἱ ἀνομίαι μου, ὡς

βαρὺς φορτίον ἐπ' ἐμέ βαρυνθεῖσαι, εἰς ἀπογνώσεως
βάθη κατέλκουσί με, ἀλλὰ πρὶν βυθισθῆναι Κύριε
σώσον με.

Ἐκ κοιλίας ἄδου κραυγῆς μου ἤκουσας φωνῆς
μου, καὶ ἐρύθσω ἐκ φόρας τὴν ζωὴν μου πο-
λυέλεε.

Ὡς ὕδατα θαλάσσης φιλόνηρωπε, τοῖς κύμασι
τοῦ βίου χειμάζομαι· διό ὡς Ἰωνᾶς σοὶ κραυγάζω
Λόγε· Ἀνάγαγε ἐκ φόρας τὴν ζωὴν μου, εὐσπλαγ-
χνε Κύριε.

ΩΔΗ Ζ'. ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'.

Θεοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ἠδέσθη ἐν Βαβυλῶνι
ποτέ· διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλο-
μένῳ ποδί, ὡς ἐν λειμῶνι χορεύοντες ἔψαλλον· Εὐ-
λογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Ἐκνοου πρόσταγμα τυράννου δυσσεβοῦς, λαοὺς
ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς, καὶ δυσφημείας θεοστυ-
γοῦς ἄμωσ τρεῖς Παῖδας οὐκ ἐδειμάτωσε, θυμὸς
θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμενον· ἀλλ' ἀντιχοῦντι δρο-
σοβάλῳ πνεύματι, πυρὶ συνόντες ἔψαλλον· Ὁ ὑ-
περύμνητος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλο-
γητὸς εἶ.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν
φλόγα θαραλέως, καὶ εἰς ὄροσον τὸ πῦρ μετέβα-
λον βωῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Ὁ τῆς Χαλθαίας καμίνου, τὴν πανόλεθρον δύ-

ναμιν σβέσαντες, μορφή Ἀγγέλου συγκαταβάσει τῷ Δημιουργῷ Νεανίαι ἐκράυαζον· Εὐλογητός εἶ, καὶ αἰνετός ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐν πεδίῳ Δαηρᾶ ποτέ ὁ τύραννος κάμινου ἔστησε, πρὸς τιμωρίαν τῶν Θεοφόρων, ἐν ἧ οἱ τρεῖς Παῖδες ὑμολόγουν ἕνα Θεόν, τρισσῶς ἀνύμνουσιν λέγοντες· Ὁ τῶν Πατέρων Θεός εὐλογητός εἶ.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, κατανήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός εὐλογητός εἶ.

Παῖδες Θεοσεβεῖς ἐν Βαβυλῶνι, εἰκόνι τῇ χρυσῇ οὐ προσεκύνησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ καμίνου πυρὸς ὀροσιζόμενοι, τὴν ᾠδὴν ἀνέμελλον λέγοντες· Ὁ ὑπερυψούμενος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ.

Ὁ δὲ Ἀγγέλου Παῖδας ἐκ πυρὸς διασώσας, καὶ τὴν βροντῶσαν κάμινον μεταβαλὼν εἰς ὄροσον, εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ ἐν ἀρχῇ τὴν γῆν θεμελιώσας, καὶ οὐρανοὺς τῷ λόγῳ σπεριώσας, εὐλογητός εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας, Κύριε ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ τοὺς Παῖδας ὀροσίσας ἐν καμίνῳ, καὶ Παρθένον φυλάξας τὴν τεκοῦσάν σε μετὰ τόκον, εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμινος πυρὶ φλογιζομένη, ἐδροσίζετο πνεύματι Θεοῦ ἐπιστασία, οἱ Παῖδες, ἐπέφαλλον· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ ἐν καμίνῳ πυρὸς τοὺς Παῖδας διασώσας, εὐλογητός εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μιμητὰς τῶν τριῶν σου Κύριε Παίδων, ποίει ἡμᾶς, ἀντικαθισταμένους πρὸς ἁμαρτίαν, καὶ τὸ πῦρ τῶν ἡδονῶν πατοῦντας καὶ ψάλλοντας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀποβλεψάμενος ὁ τύραννος τοῦ τετάρτου τὴν μορφήν, ἔλεγε τοῖς μετ' αὐτοῦ, τρεῖς ἐβάλαμεν ἐν τῇ φλογί, νῦν δὲ τέσσαρας ὄρω, τοῦ ἐνὸς ἡ μορφή ἐξίστα μου τὸν νοῦν, ἐκπλήττει μου τὸν λογισμόν, τῶν τριῶν ὁ χορὸς ὑμνεῖτε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Παίδων ἐν καμίῳ βληθέντων, θεασάμενος ὁ τύραννος, τοῦ τετάρτου τὴν μορφήν, ἐν εἴδει Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, σὺν αὐτοῖς ἐκραΐγαζεν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΩΔΗ Η'. ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'.

Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδῶν, τῷ δημιουργῷ, καὶ λυτρωτῇ ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Εὐλογεῖτε Παῖδες τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, δημιουργὸν Πατέρα Θεόν ὑμνεῖτε, τὸν συγκαταβάντα Λόγου, καὶ τὸ πῦρ εἰς ὄρεσον μεταποιήσαντα, καὶ ὑπερυψοῦτε τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Μουσικῶν ἐργῶν συμφωνούντων, καὶ λαῶν ἀπείρων προσκυνούντων, εἰκόνι τῇ ἐν Δασηρᾷ τρεῖς

Παῖδες μὴ πεισθέντες, τὸν Κύριον, ἀνύμνου, καὶ ἰδοξολόγου, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῆς χάριτός σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβῶν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἀπαγορευόμεντες χρυσολατρείαν οἱ Παῖδες, Βασιλέως κατεφρόνησαν· ἐγνώρισε γὰρ αὐτοὺς τὸ πῦρ δούλους Θεούς, ἀνετράπη βοῶντας· Ὑμνεῖτω ἡ κτίσις τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀσεβείας ὄργανα, ἀλλ' αἴου μέλας· Εὐσεβείας δὲ αἱ φθόγγοι ἐκελάδου φόρμιγγες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ θαυράζοντες Παῖδες ἐν τῇ καρμίᾳ, σὺν τῷ πυρὶ, καὶ τὴν φλόγα καταπατοῦντες ὑπέψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰῶνων γεννηθέντα, καὶ ἐκ Μητρὸς ἐπ' ἐσχάτων σαρκωθέντα, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ πυρὶ τὸ τῆς ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσῇ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἀναρχον Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν φρίττουσιν οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, καὶ τρέμουσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ στεγάξων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ, ὁ τιθεὶς θαλάσση ὄριον ψάμμου, καὶ συνέχων τὸ πᾶν· σὲ ὑμνεῖ ἥλιος, σὲ δοξάζει σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶσα ἡ κτίσις, ὡς δημιουργῶ τῶν ἔλων εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄγγελοι, καὶ οὐρανοί, τὸν ἐπὶ θρόνου δόξης ἐπεχοῦμενον, καὶ ὡς Θεὸν ἀπαύστως δοξαζόμενον, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐν καμίῳ χορείᾳ ἔστησαν Νεανίαι, τὴν ἐναρμόνιου τάξιν διεξιέυτες, τῆς κτίσεως προθέυτες δοξάζειν, τὴν παντουργικὴν σοφίαν, Χριστὸν ἀναμείποντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ἱεροσσαλήμ ἡγιασμένη, εὐγενεῖς ὄντες Παῖδες ἐδείχθησαν· οἱ τῶν ἐν αὐτῇ θείων θρησκευμάτων, μὴ λαβόντες λήθην ἐλόλυτον· ἀλλὰ τὸ Βαβυλώνιον πῦρ ἐν αὐτοῖς, εὐσεβοῦσι προξενήσαντες, ἐν ᾧ ὁρσισθέντες ἔψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἐκκαύσατε τὴν κάμινον ἑπταπλασίως, ἕως οὐ εἰς τέλος ἐκκαῆ, ὁ τύραννος ἔφη τοῖς Χαλδαίοις· τὸν Ἀνανίαν, Ἀζάρταν, καὶ Μισαήλ, ἐμβάλλετε αὐτοῖς ἐν αὐτῇ· οἱ τινες τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ οὐ προσεκύνησαν, ἀλλ' ἔλεγον· Ἡμεῖς Θεὸν ἔχομεν ἐν οὐρανοῖς, ὃν λατρεύομεν, καὶ προσκυνοῦμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πᾶσα ἡ κτίσις Κύριε· ἐδοξολόγησάν σε οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις σὺν τοῖς Παισὶ· καὶ ἡμεῖς ἀνυμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄναρχος Θεὸς Λόγος ἐλθὼν ἐπὶ τὸν βάπτισμα, ἐτέλει τὸ μυστήριον τῆς οἰκονομίας ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ τῷ Προδρόμῳ ἔλεγε· Σὺ με βαπτίζεις ὕδατι, καὶ γὰρ ἐγὼ ἐν Πνεύματι, μετὰ τῶν ἐν πίστει βοῶντων μοι· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὸν ἐν φωναῖς Ἀγγέλων, ἀπαύστως δοξαζόμενον,
εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τὸν Βασιλέα, τῶν οὐραίων, ἐν ὑμνοῦσι, στρατιὰ
τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

ΩΔΗ Θ'. ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'.

Ἐξέστη ἐπὶ τοῦτο ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατέ-
πλύγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις
σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν εὐρυχωρὰ
τῶν οὐρανῶν· διόσε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώ-
πων, ταξιαρχία μεγαλύνουσιν.

ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε Παράδεισος, ἀγεωργήτως
βλαστήσασα Χριστόν· ὑφ' οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ ζωη-
φόρον ἐν γῆ πεφυτούργηται δένδρον· δι' οὗ νῦν ὑ-
ψοφούμενου, προσκυνοῦντες αὐτόν, σέ μεγαλύνομεν.

Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει προσγενέμε-
νος θάνατος, διὰ Σταυροῦ κατήργηται σήμερον· τῆς
γὰρ προμήτορος ἡ παγγενῆς κατάρρα διαλείλυται, τῷ
βλαστῷ τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος· ἦν πᾶσαι αἱ δυνά-
μεις νῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

Τῆς Ὀκτωῆχου.

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκα-
τάβασιν, ὅπως, ὁ Ὑψιστος ἐκὼν κατήλθε μέχρι
καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπὸ γαστρῆς, γενόμενος
ἄνθρωπος· διό τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ
μεγαλύνομεν.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ἐγγείρας κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολή ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς εἰς ἑδὸν εἰρήνης.

Κυρίως Θεοτόκου, σὲ ὁμολογοῦμεν, σὶ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένη ἀγνή, σὺν ἀσωμάτοις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα τοῦ Ὑψίστου, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κηύσασαν, διὰ λόγου τὸν ἄνω Θεόν, τὴν ὑψηλότεραν τῶν ἀχράντων δυνάμεων, ἀσιγήτοις δοξολογίαις μεγαλύνομεν.

Ὡ παρθενίας ἀκράτης Θεοτόκε· ψαλμοῖς δὲ εὐκλείσι, ἑορταῖς ὑψούσα χαρίτων σου, καὶ νῦν πλεον τῆ παρθενικῆ τοῦ λόγου σου μνήμη, φωτίζει μυστικῆ κοσμοῦσα, τοὺς ἐν αὐτῇ σε μεγαλύνοντας.

Ὅρους παρῆλθες τῆς φύσεως, τὸν δημιουργὸν συλλαβούσα καὶ Κύριον, καὶ πύλη σωτηρίας τῷ κόσμῳ γέγονας· διὸ σε Θεοτόκε ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Μεγαλύνομέν σε τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, καὶ δοξάζομέν σε Θεοτόκε Παρθένη, ὡς Σωτῆρα τεκοῦσαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸν ἀόρατον μορφῇ θεϊκῆ δεξαμένη, ἀπειρόγαμε Παρθένη, καὶ Μήτηρ, ὕμνοις τὸν τόκον σου μεγαλύνομεν.

Μεγαλύνομέν σε τὴν πανάμωμον, Μητέρα Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ἧ ἐπεσκίασε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει τῷ Νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ τόκου τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ἀνατραφεῖσα εἰς τὰ Ἁγία τῶν Ἁγίων, καὶ τεκοῦσα τὸ φῶς τῆς οἰκουμένης, Κεχαριτωμένη χαῖρε, ὕμνοις τὸν τόκον σου μεγαλύνομεν.

Σὲ τὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς μεσίτην, πᾶσαι αἱ γενεαὶ μακαρίζομεν· σωματικῶς γὰρ ἐνώκησεν ἐν σοί, τὸ πλήρωμα Παρθένε τῆς Θεότητος.

Ἄλλότριον τῶν μητέρων ἢ Παρθενία, καὶ ξένον ταῖς παρθένοις ἢ παιδοποιῖα· ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε, ἀμφότερα ὠκονομήθη. Διόσε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

Σὲ τὴν ἀφλεκτον, ἣν προεώρα Μωϋσῆς, ἀκαταφλέκτως καιομένην ποτέ, τῷ τῆς Θεότητος πυρὶ, ὡς ἀφλέκτως κυήσασαν τὸν Κύριον, σσαρκωμένον Θεόν, ἐν ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ἐν εὐφροσύνῃ πάντες, τῇ Παρθένῳ τὸ, Χαῖρε βοήσωμεν· ἡ κεχαριτωμένη Μαρία Θεοτοκο, σὲ ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ, οἱ πιστοὶ ἅπαντες ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν.

Σιγάτω αἰρετικῶν τὰ στίφη, τῶν μὴ κυρίως Θεοτόκου ὁμολογούντων σε· σὲ γὰρ ἀνωθεν οἱ Προφῆται προεκήρυξαν, Μητέρα γενέσθαι Θεοῦ, καὶ μεσίτην τοῦ γένους ἡμῶν· διόσε Παρθένε μεγαλύνομεν.

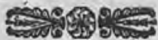
Τὸν Ληστήν μιμούμενος ὁ τάλας ἐγὼ, ὁμολογῶν σε κραυγάζω σοι, ἕνα τὸν ἐκ Πατρὸς, καὶ ἐκ Παρθένου ἀφράστως σαρκωθέντα, καὶ δὲ ἐμὲ γεγονότα κατ' ἐμὲ, ἀλλ' ὡς φῶς νεορὸν Ἥλιε, ἀμνημονήσας τῶν κακῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητί μου, ὅταν κριτῆς Κύριε, καθίσῃς ἐπὶ θρόνου.

Σωματώσεως θείας ὄργανον Παρθένε γεγονός, καὶ τῆς τοῦ Λόγου πρὸς τὴν ἐκ σοῦ σάρκα μίξεως νυμφῶν· ἡνωμένας γὰρ οὐσίαις, διπλαῖς ἐνεργείαις,

καὶ θελήσει δεικνύμενον τέτοκας ὃν ὑμνοῦντες
 Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν λαοὶ Θεοτόκον,
 τὴν τὸ πῦρ τῆς Θεότητος δεξαμένην ἐν γαστρὶ, ἀ-
 φλέκτως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Σὲ τὴν πλατυτέραν τῶν οὐρανῶν Θεοτόκε, καὶ
 φωτεινότεραν τοῦ ἡλίου, ὕμνοις μεγαλύνομεν.

ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΝ ΕΝΝΕΑ ΩΔΩΝ.

ΩΔΗ ΠΡΩΤΗ.

Ὁδὴ Μωσαίως ἐν τῇ Ἐξόδῳ. Κεφ. ιε΄.

Ἄρδην βυθίσας Φαραὼ Μωσῆς λέγει.
 Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται· ἵπ-
 πον, καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν.

Βοηθός καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν,
 αὐτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν, Θεός τοῦ Πα-
 τρός μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν.

Κύριος συντρίβων πολέμους, Κύριος ὄνομα αὐτῶ·
 ἄρματα Φαραὼ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔρριψεν εἰς
 θάλασσαν.

Ἐπιλέκτους ἀναβάτας τριστάτας κατεπόντισεν ἐν
 ἔρυθρᾷ θαλάσῃ.

Πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτούς, κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὡ-
 σεί λίθος.

Ἡ δεξιὰ σου Κύριε δεδόξασται ἐν ἰσχυί, ἡ δεξιὰ
 σου χεὶρ Κύριε ἔθραυσεν ἔχθρους· καὶ τῷ πλήθει
 τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους.

Ἀπίστειλας τὴν ἀργίην σου, κατέφαγεν αὐτοὺς ὡσεί κα-
 λάμην· καὶ διὰ πνεύματος τοῦ θυμοῦ σου διέστη τὸ ὕδωρ.

Ἐπάγη ὡσεί τείχος τὰ ὕδατα, ἐπάγη καὶ τὰ
 κύματα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Εἶπεν ὁ ἐχθρός· Διώξας καταλήψομαι, μεριῶ
 σκύλα, ἐμπλήσω ψυχὴν μου, ἀνελῶ τὴ μαχαίρα μου,
 κυριεύτει ἡ χεὶρ μου.

Ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά σου, ἐκάλυψεν αὐτοὺς θάλασσα, ἔδυσαν ὡσεὶ μόλυβδος ἐν ὕδατι σφοδρῶ.

Τίς ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς Κύριε; τίς ὅμοιός σοι δεδοξασμένος ἐν Ἁγίοις, θαυμαστός ἐν δόξαις ποιῶν τέρατα.

Ἐξέτεινας τὴν δεξιάν σου, κατέπειν αὐτὸς γῆν ὠδήγησας τῇ δικαιοσύνῃ σου τὸν λαόν σου τοῦτον, ὃν ἔλυτρώσω.

Παρεκάλεσας τῇ ἰσχύϊ σου εἰς κατάλυμα ἁγίων σου.

Ἦκουσαν ἔθνη, καὶ ὠργίσθησαν ὡδίνες ἔλαβον κατοικοῦντας Φιλιστιεῖμ.

Εἰς Στίχους η'.
Τότε ἔσπευσαν ἡγεμόνες Ἐδῶμ, καὶ ἄρχοντες Μωαβιτῶν ἔλαβεν αὐτοὺς τρόμος, ἐτάκθησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Χαναάν.

Ἐπιπέσοι ἐπ' αὐτοὺς φόβος, καὶ τρόμος, μεγέθει βραχίονός σου ἀπολιθώθησαν.

Εἰς Στίχους θ'.
Ἔως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου Κύριε, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου οὗτος, ὃν ἐκτήσω.

Εἰσαγαγὼν καταφύτευσον αὐτοὺς εἰς ὄρος κληρονομίας σου, εἰς ἔτοιμον κατοικητήριόν σου, ὃ κατεργάσῃ Κύριε ἁγίασμα, ὃ ἠτοίμασαν αἱ χεῖρές σου.

Εἰς Στίχους θ'.
Κύριος βασιλεύων τῶν αἰώνων, καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι.

Ὅτε εἰσῆλθεν ἵππος Φαραὼ σὺν ὄρμασι, καὶ ἀναβάτας εἰς θάλασσαν, καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς Κύριος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἵππορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Δόξα, καὶ νῦν.

ΩΔΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ἰστίον ὅτι ἡ β'. Ὠδὴ οὐδέποτε στιχολεῖται, εἴμη ἐν μόνῃ τῇ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ· μετὰ δὲ τὴν πρώτην, στιχολογοῦμεν αὐτὴν ἕως τέλους.

Εἰς δὲ τὰ Τροπάρια λέγομεν, ἐνὶ ἐκάστῳ Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὠδὴ Μωσέως ἐν τῷ Δευτερονομ. Κεφ. λβ'. 1.

Νόμου γραφέντος, αὐτὸς Ὠδὴ Μωσέως.

Πρόσεχε οὐρανὲ, καὶ λαλήσω· καὶ ἀκουέτω γῆ ῥήματα ἐκ στόματός μου.

Προσδοκάσω ὡς ὑετὸς τὸ ἀπόφθεγμα μου, καὶ καταβήτω ὡς θρόσος τὰ ῥήματά μου.

Ὡς ὄμβρος ἐπ' ἀγρωστίν, καὶ ὡσεὶ νιφετὸς ἐπὶ χόρτον.

Ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐκάλεσα. Δότε μεγαλωσύνην τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Θεὸς, ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κρίσεις.

Θεὸς πιστὸς, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ· δίκαιος καὶ ὅσιος ὁ Κύριος.

Ἠμάρτησαν οὐκ αὐτῷ τέκνα μωμητὰ· γενεὰ σκολιὰ καὶ διεστραμμένη, ταῦτα Κύριω ἀνταποδίδετε·

Οὗτος λαὸς μωρὸς, καὶ οὐχὶ σοφός· οὐκ αὐτὸς οὗτός σου Πατὴρ ἐντήσατέ σε, καὶ ἐποίησέ σε, καὶ ἐπλασέ σε·

Μνήσθητι ἡμέρας αἰῶνος, σύνετε δὴ ἔτη γενεάς, γενεῶν.

Ἐπερώτησαν τὸν πατέρα σου, καὶ ἀναγγιλεῖ σοὶ τοὺς πρεσβυτέρους σου, καὶ ἐροῦσι σοί.

Ὅτε διεμέριζε ὁ Ὑψιστος ἔθνη, ὡς διέσπειρὲν υἱοὺς Ἀδάμ, ἔστησεν ὅρια ἔθνων κατὰ ὄρισμὸν Ἀγγέλων Θεοῦ.

Καὶ ἐγενήθη μερὶς Κυρίου, λαὸς αὐτοῦ Ἰακώβ, σχοίνισμα κληρονομίας αὐτοῦ Ἰσραήλ.

Αὐτάρχησεν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν δίψει καύματος ἐν γῇ ἀνύδρῳ.

Ἐκύκλωσεν αὐτὸν, καὶ ἐπαίδευσεν αὐτὸν, καὶ διεφύλαξεν αὐτὸν, ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ.

Ὡς αἰετὸς σκεπάσαι νοσσιὰν ἑαυτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς νεοσσοῖς αὐτοῦ ἐπεπόθησε, διείς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ, ἐδέξατο αὐτοὺς, καὶ ἀνέλαβεν αὐτοὺς ἐπὶ τῶν μεταφρένων αὐτοῦ.

Κύριος μόνος ἤγεν αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν θεὸς ἀλλότριος.

Ἀνεβίβασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ἰσχὺν τῆς γῆς ἑψάμισεν αὐτοὺς γεννήματα ἀγρῶν.

Ἐθήλασαν μέλι ἐκ πέτρας, καὶ ἔλαιον ἐκ στερεᾶς πέτρας.

Βούτυρον βοῶν, καὶ γάλα προβάτων, μετὰ στέατος ἀρνῶν καὶ κριῶν, υἱῶν ταύρων καὶ τράγων, μετὰ στέατος νεφρῶν πυροῦ, καὶ αἷμα σταφυλῆς ἕπιον οἶνον.

Καὶ ἔφαγεν Ἰακώβ, καὶ ἐνεπλήσθη, καὶ ἀπελάκτισεν ὁ ἠγαπημένος.

Ἐλιπύνθη, ἐπαχύνθη, ἐπλατύνθη, καὶ ἐγκατέλιπε Θεὸν τὸν ποιήσαντα αὐτὸν, καὶ ἀπίστη ἀπὸ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ.

Παρώξυνά με ἐπ' ἀλλοτρίοις, καὶ ἐν βδελύγμασιν αὐτῶν ἐξεπέκρανά με.

Ἔθυσαν δαιμονίοις, καὶ οὐ Θεῷ· θεοῖς, οἷς οὐκ ἠδίσαν· καινοὶ καὶ πρόσφατοι ἤκασιν, οἷς οὐκ ἠδισαν οἱ πατέρες αὐτῶν.

Θεὸν τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες, καὶ ἐπελάθου Θεοῦ τοῦ τρέφοντός σε.

Καὶ εἶδε Κύριος, καὶ ἐζήλωσε, καὶ παρωξύνθη δι' ὀργὴν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ θυγατέρων.

Καὶ εἶπεν· Ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, καὶ δεῖξω, τί ἔσται αὐτοῖς ἐπ' ἐσχάτων.

Ὅτι γενεὰ ἐξεστραμμένη ἐστίν, υἱοί, οἷς οὐκ ἐστε πίστις ἐν αὐτοῖς.

Αὐτοὶ παρεξήλωσάν με ἐπ' οὐ Θεῷ, παρώργισάν με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν.

Κἀγὼ παραζηλώσω αὐτοὺς ἐπ' οὐκ ἔθνει, ἐπὶ ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργιῶ αὐτοὺς.

Ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου, καυθήσεται ἕως ἄδου κατωτάτου.

Καταφάγεται γῆν, καὶ τὰ γεννήματα αὐτῆς· φλέξει θεμέλια ὄρεων.

Συνάξω εἰς αὐτοὺς κακὰ, καὶ τὰ βέλη μου συντελέσω εἰς αὐτοὺς.

Τηκόμενοι λιμῶ, καὶ βρώσει ὀρνέων, καὶ ὀπισθότονος ἀνιάτος.

Ὅδοντας θηρίων ἐξαποστελῶ εἰς αὐτοὺς, μετὰ θυμοῦ συρόντων ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἐξωθεν ἀτεκνώσει αὐτοὺς μάχαιρα, καὶ ἐκ τῶν ταμείων φόβος.

Νεανίσκος σὺν παρθένῳ, θηλάζων μετὰ καθεστηκόςτος πρεσβύτου.

Εἶπα· Διασπερῶ αὐτοὺς, παύσω δὲ ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημέσουν αὐτῶν.

Εἰ μὴ θὴ ὀργὴν ἐχθρῶν, ἵνα μὴ μακροσχρίνισωσι, καὶ ἵνα μὴ συνεπιθῶνται οἱ ὑπεναντίοι.

Μὴ εἰπῶσιν· Ἡ χεὶρ ἡμῶν ἢ ὑψηλὴ, καὶ οὐχὶ Κύριος ἐποίησε ταῦτα πάντα.

Ὅτι ἔθνος ἀπολωλεκὸς βουλήν ἐστι, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἐπιστήμη.

Οὐκ ἐφρόνησαν συνιέναι· ταῦτα πάντα καταδεξάσθωσαν εἰς τὸν ἐπιόντα χρόνον.

Πῶς διώξεται εἰς χιλίους; καὶ δύο μετακινήσουσι μυριάδας;

Εἰ μὴ ὁ Θεὸς ἀπέδοτο αὐτοῖς, καὶ ὁ Κύριος παρέδωκεν αὐτοῖς.

Οὐ γὰρ εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν· οἱ δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν ἀνόητοι.

Ἐκ γὰρ ἀμπέλων Σοδόμων ἢ ἀμπελος αὐτῶν, καὶ ἡ κληματὶς αὐτῶν ἐκ Γομόρρας.

Ἡ σταφυλὴ αὐτῶν, σταφυλὴ χολῆς, βότρυς πικρίας αὐτῶν.

Θυμὸς δρακόντων ὁ οἶνος αὐτῶν, καὶ θυμὸς ἀσπίδων ἀνάτος.

Οὐκ ἰδοὺ ταῦτα πάντα συνῆκται παρ' ἐμοί, καὶ ἐσφράγισται ἐν τοῖς θησαυροῖς μου;

Ἐν ἡμέρα ἐνδικήσεως ἀνταποδώσω, ἐν καιρῷ ὅταν σφαλῇ ὁ ποῦς αὐτῶν.

Ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα ἀπολείας αὐτῶν, καὶ πάρεστιν ἔτοιμα ὑμῖν.

Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ πακληθήσεται.

Εἶδε γὰρ αὐτοὺς παραλελυμένους, καὶ ἐκλειοπύτας ἐν ἐπαγωγῇ, καὶ παρειμένους.

Καὶ εἶπε Κύριος· Ποῦ εἰσὶν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ἐφ' οἷς ἐπεποιθεῖσαν ἐπ' αὐτοῖς;

Ὡν τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἤσθίετε, καὶ ἐπίετε τὸν οἶνον τῶν σπονδῶν αὐτῶν,

Ἀναστήτωσαν, καὶ βοηθησάτωσαν ὑμῖν, καὶ γένητωσαν ὑμῶν σκεπασταί.

Ἰδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστι Θεός, πλὴν ἐμοῦ.

Ἐγὼ ἀποκτενῶ, καὶ ζῆν ποιήσω· πατάξω, καὶ γὰρ ἰάσομαι· καὶ οὐκ ἔστιν ὅς ἐξελεῖται ἐκ τῶν χειρῶν μου.

Ὅτι ἄρῶ εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν χειρά μου, καὶ ἐμοῦμαι τῇ δεξιᾷ μου, καὶ ἔρῶ· Ὡς ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὅτι παραξυνῶ ὡς ἀστραπὴν τὴν μάχαιράν μου, καὶ ἀνθέξεται κρίματος ἡ χεὶρ μου.

Καὶ ἀνταποδώσω δίκην τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσί με ἀνταποδώσω.

Μεθύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματος, καὶ ἡ μάχαιρά μου φάγεται κρέα.

Ἄγ' αἵματος τραυματιῶν, καὶ αἰχμαλωσίας, ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχόντων ἔθνων.

Εὐφράνθητε οὐρανοὶ ἅμα αὐτῷ, καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι Θεοῦ.

Εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνισχυσάτωσαν αὐτῷ πάντες υἱοὶ Θεοῦ.

Ὅτι τὸ αἷμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐκδικεῖται, καὶ κδικήσεται, καὶ ἀνταποδώσει δίκην τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσιν αὐτὸν ἀνταποδώσει.

Καὶ ἐκκαθαριεῖ Κύριος τὴν γῆν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ γῆν.

ΩΔΗ ΤΡΙΤΗ.

Πρσευχὴ Ἰωνῆς τῆς μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου.
Α'. Βασιλ. Κεφ. β'.

Θεὸν γεραίρει Στείρα τίκτουσα ξένως.
Ἄγιος εἶ Κύριε, καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρασ μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη στόμα μου ἐπὶ ἐχθρούς μου, ἠυφράνθη ἐν σωτηρίῳ σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σου.

Μὴ καυχᾶσθε, καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλὰ εἰς ὑπεροχήν, μηδὲ ἐξελεύσεται μεγαλορρημοσύνη ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν.

Ὅτι Θεὸς γνώσεων Κύριος, καὶ Θεὸς ἐτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύνανιν.

Πλήρεις ἄρτον ἔλαττώθησαν, καὶ οἱ πεινῶντες παρήκαν γῆν.

Ὅτι στείρα ἔτεκεν ἑπτὰ, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε.

Κύριος θανατοῖ, καὶ ζωογονεῖ, κατάγει εἰς ἄδου καὶ ἀνάγει.

Κύριος πτωχίζει, καὶ πλουτίζει, ταπεινοῖ, καὶ ἀνυψοῖ.

Ἄνιστά ἀπὸ γῆς πένητα, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἐγείρει πτωχόν. Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Παλατιῶν

ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ Θ'. ΨΑΛΜΩΝ. 149

Τοῦ κάθισαι αὐτὸν μετὰ δυναστῶν λαοῦ, καὶ θρόνου δόξης κατακληρονομῶν αὐτόν.

Εἰς Στίχους ἦ.

Διδούς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ, καὶ εὐλόγησεν ἔτη δικαίου.

Ὅτι οὐκ ἐνισχύσει δυνατὸς ἀνὴρ ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ· Κύριος ἀσθενῆ ποιήσει τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ, Κύριος ἅγιος.

Εἰς Στίχους ε'.

Μὴ καυχᾶσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχᾶσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχᾶσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ.

Ἄλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχᾶσθω ὁ καυχώμενος, ἐν τῷ συνιεῖν καὶ γινώσκειν τὸν Κύριον, καὶ ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Εἰς Στίχους δ'.

Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς, καὶ ἐβράντησεν αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς, δίκαιος ὢν.

Καὶ δώσει ἰσχὴν τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ ὑψώσει κέρασ χριστῶν αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗ.

Προσευχὴ Ἀββακούμ τοῦ Προφήτου. Κεφ. γ'. 1.

Τὴν τοῦ Λόγου κένωσιν Ἀββακούμ φράσων.

Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν σου, καὶ ἐφοβήθην·

Κύριε κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέεστην.

Ἐν μέσῳ δύο δῶν γνωσθήσῃ, ἐν τῷ ἐγγίξειν

τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ.

Ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ ἔν τῷ
ταραχθῆναι τὴν ψυχήν μου, ἐν ὀργῇ ἐλέους μνησθήσῃ.

Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαυμάτων ἤξει, καὶ ὁ Ἅγιος ἐξ ἄ-
ρου κατασκίου θαλάσσης.

Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς κί-
νῆσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ.

Καὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς ἔσται, κέρατα ἐν χερσίν
αὐτοῦ, καὶ ἔδωκε ἀγάπησιν κραταῖαν ἰσχύος αὐτοῦ.

Πρὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσεται λόγος, καὶ ἐξε-
λεύσεται εἰς παιδείαν κατὰ πέδας αὐτοῦ.

Ἔστη, καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ ἐπέβλεψε, καὶ ἐτάκ-
τη ἔθνη.

Διετρίβη τὰ ὄρη βία, ἐτάκθησαν βουνοὶ αἰώνιοι
πορείας αἰώνιους αὐτοῦ ἀντὶ κόπων εἶδον.

Σκηνώματα Διθίσπων προσηθῆνται, καὶ αἱ σκη-
ναὶ γῆς Μαδιάμ.

Μὴ ἐν ποταμοῖς ὀργισθῆς Κύριε; μὴ ἐν ποταμοῖς
ὁ θυμὸς σου; ἢ ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρημά σου;

Ὅτι ἐπιβῆσῃ ἐπὶ τοὺς ἵππους σου, καὶ ἡ ἵππα-
σία σου σωτηρία.

Ἐντείμων ἐντενεῖς τὸ τόξον σου ἐπὶ σκῆπτρα, λί-
γει Κύριος.

Ποταμῶν ῥαγήσεται γῆ· ἄφονται σε, καὶ ὠδινῆ-
σαι λαοί.

Σκορπίζων ὕδατα πορείας ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος
φωνὴν αὐτῆς, ὕψος φαντασίας αὐτῆς.

Ἐπήρθη ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη ἔστη ἐν τῇ τάξει
αὐτῆς.

Εἰς φῶς βελίδες σου πορεύονται, εἰς φέγγος ἡ
στραπῆς ὀπλων σου.

Ἐν ὀπειλῇ ὀλιγώσεις γῆν, καὶ ἐν θυμῷ κατὰ ξεί-
την.

Ἐξήλθες εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς
χριστοὺς σου ἐλήλυθας.

Ἐβαλες εἰς κεφαλὰς ἀνόμων θάνατον· ἐξήγειρας
δεσμοὺς ἕως τραχήλου εἰς τέλος.

Διέκοψας ἐν ἑκστάσει κεφαλὰς δυναστῶν· σεισθή-
σονται ἐν αὐτοῖς, διακοίξουσι χαλινούς αὐτῶν, ὡς
ὁ ἐσθίων πτωχὸς λάθρα.

Καὶ ἐπεβίβασας εἰς θάλασσαν τοὺς ἵππους σου,
ταράσσοντας ἕδατα πολλά.

Ἐφουλαξάμην, καὶ ἐπτοήθη ἡ καρδία μου ἀπὸ
φωνῆς προσευχῆς χειλέων μου.

Καὶ εἰσήλθε τρόμος εἰς τὰ ὀστά μου, καὶ ἐν ἐμοί
ἐταράχθη ἡ ἰσχὺς μου.

Ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου, τοῦ ἀναθῆ-
ναί με εἰς λαὸν παραικίας μου.

Εἰς Στίχους η'

Διότι συκῆ οὐ καρποφορήσει, καὶ οὐκ ἔσται γεν-
νήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις.

Φεύσεται ἔργον ἐλαίας, καὶ τὰ παιδία οὐ ποιήσει
βρῶσιν.

Εἰς Στίχους θ'

Ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα, καὶ οὐχ ὑπάρ-
χουσι βόες ἐπὶ φάτναις.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι, χαρήσομαι
ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτήρῳ μου.

Εἰς Στίχους δ'

Κύριος ὁ Θεός μου δύναμίς μου, καὶ τάξει τοὺς
πόδας μου εἰς συντέλειαν.

Καὶ ἐπὶ τὰ ὕψηλά ἐπιβιβά με, τοῦ μικήσαι με ἐν
τῇ οἰᾷ αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ κῆν

ΩΔΗ ΠΕΜΠΤΗ.

Προσευχὴ Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου. Κεφ. κς'. 1.

Ἡσαΐου πρέρρησις, εὐχὴ τὸ πλεόν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Εκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σὲ ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς· πέπαιται γὰρ ὁ ἐσεβής· πᾶς οὐ μὴ μάθῃ δικαιοσύνην, ἐπὶ τῆς γῆς ἀλήθειαν οὐ μὴ ποιήσῃ.

Ἀρθῆτω ὁ ἀσεβής, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν Κυρίου.

Κύριε, ἰψηλός σου ὁ βραχίων, καὶ οὐκ ἤθεσαν, γνόντες δὲ αἰσχυρῶν ἤτρωσαν.

Ζῆλος λήφεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔθεται.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν· πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν κτῆσαι ἡμᾶς,

Κύριε, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ἐνομάζομεν.

Οἱ δὲ νεκροὶ ζωνῶν οὐ μὴ ἴδωσιν, οὐδὲ ἰατροὶ οὐ μὴ ἀναστήσωσιν.

Διὰ τοῦτο ἐπήγαγες, καὶ ἀπώλεσας, καὶ ἦρας πᾶν ἄρσεν αὐτῶν.

Εἰς Στίχους ἦ.

Πρόσθεσ αὐτοῖς κακὰ Κύριε, πρόσθεσ αὐτοῖς κακὰ τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Κύριε, ἐν θλίψει ἐμνήσθημέν σου, ἐν θλίψει μι-
κρᾶ ἢ παιδεία σου ἡμῖν.

Εἰς Στίχους ε'.

Καὶ ὡς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίξει τοῦ τεκεῖν, καὶ ἐπὶ τῇ ὠδίνῃ αὐτῆς ἐκέκραγεν, οὕτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου.

Διὰ τὸν φόβον σου Κύριε ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν, καὶ ὠδινήσαμεν, καὶ ἐτέκομεν πνεῦμα σωτηρίας, ὃ ἐποίησαμεν ἐπὶ τῆς γῆς.

Οὐ πεσοῦμεθα, ἀλλὰ πεσοῦνται οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Εἰς Στίχους δ'.

Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ.

Ἡ γὰρ ὁρῶσας ἡ παρά σου, ἴαμα αὐτοῖς ἔστω ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται.

Βάδιζε λαός μου, εἰσελθε εἰς τὸ ταμεῖόν σου, πόκλεισον τὴν θύραν σου, ἀποκρύβηθε μικρὸν ὅσον ἔσον, ἕως ἂν παρέλθῃ ἡ ἐργὴ Κυρίου.

Δόξα, καὶ γῶν.

ΩΔΗ ΕΚΤΗ.

Προσευχὴ Ἰωνᾶ τοῦ Προφήτου. Κεφ. β'. Σ.

Ἐκ θηρός ἐκράυγασεν Ἰωνᾶς, λέγων.

Ὡς τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ εἰσήκουσέ μου.

Ἐκ κοιλίας ἄδου κραυγῆς μου, ἤκουσας φωνῆς μου.

Ἀπέρριθᾶς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με.

Πάντες οἱ μετεωρισμοὶ σου, καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμέ διηλθον.

Κἀγὼ εἶπον· Ἀπόσμαι ἐξ ἀφθαλιῶν σου· ἄρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου.

Εἰς Στίχους η'.

Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς μου, ἄβυσσος ἐκίχλωσέ με ἐσχάτη.

Ἐδὴ ἡ κεφαλὴ μου εἰς σχισμὰς ὀρέων, κατέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι.

Εἰς Στίχους ε'.

Καὶ ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωὴ μου πρὸς σέ Κύριε ὁ Θεός μου.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὴν ψυχὴν μου, τοῦ Κυρίου ἐμνήσθην.

Καὶ ἔλθοι πρὸς σέ ἡ προσευχή μου πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου.

Εἰς Στίχους θ'.

Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ, ἔλεος αὐτοῖς ἐγκατέλιπον.

Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, καὶ ἑξομολογήσεως θύσω σοι.

Ὅσα ἠξάμην, ἀποδώσω σοι εἰς σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ.

Δέξαι, καὶ νῦν.

ΩΔΗ ΕΒΔΟΜΗ.

Προσευχὴ τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων,
Δανιήλ. Κεφ. γ'.

Λίγος φλόγα σβέννυσι τῶν τριῶν Νέων.
Τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν,
καὶ αἰνετὸν, καὶ δεδοξασμένον, τὸ ὄνομά σου εἰς
τοὺς αἰῶνας.

"Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν.

Καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ
δόξαι σου.

Καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀληθεῖς, καὶ κρίματα
τα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες
ἡμῖν.

Καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν, τὴν τῶν Πατέρων
ἡμῶν Ἱερουσαλήμ,

"Ὅτι ἐν ἀληθείᾳ, καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα
πάντα ἐφ' ἡμᾶς διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν.

"Ὅτι ἠμάρτομεν, καὶ ἠνομήσαμεν ἀποστήναι ἀπὸ
σοῦ, καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι, καὶ τῶν ἐντολῶν
σου οὐκ ἠκούσαμεν.

Οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐ-
νετείλω ἡμῖν, ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται.

Καὶ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα ἃ ἐπα-
γήγαγες ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας.

Καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων
ἐχθίστων, ἀποστατῶν, καὶ βασιλεῖ ἀδίκου, καὶ πο-
νηροτάτου παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν.

Καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοῖξαι τὸ στόμα ἡμῶν, αἰσχύνῃ καὶ ὄνειδος ἐγενήθημεν τοῖς δούλοις σου, καὶ τοῖς σεβομένοις σε.

Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάθῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δούλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου.

Οἷς ἐλάλησας πληθῦναι τὸ σπέρμα αὐτῶν ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης.

Ἐτι Δέσποτα ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐσμὲν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῆ σήμερον διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν.

Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων, καὶ προφήτης, καὶ ἠγοούμενος, οὐδὲ ἑλοκαύτωσις, οὐδὲ θυσία, οὐδὲ προσφορά, οὐδὲ θυμίαμα, οὐ τόπος τοῦ καρπῶσαι ἐνώπιόν σου, καὶ εὐρεῖν ἔλεος.

Ἀλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένῃ, καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθεῖν, ὡς ἐν ὀλοκαυτώμασι κριῶν καὶ ταύρων, καὶ ὡς ἐν μυριάσιν ἄρνων πίωνων.

Οὕτω γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν ἐνώπιόν σου σήμερον, καὶ ἐκτελείσθω ὅπισθέν σου, ὅτι οὐκ ἔστιν αἰσχύνῃ τοῖς πεποιθέσιν ἐπὶ σοί.

Καὶ νῦν ἐξακολουθοῦμεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, καὶ φοβούμεθά σε, καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου· μὴ καταισχύνης ἡμᾶς.

Ἀλλὰ ποιήσον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἔλεους σου· ἐξελοῦ ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιά σου, καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου Κύριε.

Καὶ ἐντραπήσαν πάντες οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς

δούλοις σου κακά, καὶ καταισχυρωθήσαν ἀπὸ πάσης δυναστείας, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν συντριβεῖν.

Καὶ γνώτωσαν, ὅτι σὺ εἶ Κύριος ὁ Θεὸς μόνος, καὶ ἐνδοξὸς ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην.

Καὶ οὐ διέλιπον οἱ ἐμβαλόντες αὐτοὺς ὑπηρεταί τοῦ Βασιλέως, καίοντες τὴν κάμινον νάφθη, καὶ πίσση, καὶ στυππίω, καὶ κληματίδι.

Καὶ διεχεῖτο ἡ φλόξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ πῆ-
χεις τεσσαράκοντα ἐννέα.

Καὶ διώδευσε, καὶ ἐνεπύρισεν οὓς εὔρε περι τῆν κάμινον τῶν Χαλδαίων.

Ὁ δὲ Ἄγγελος Κυρίου συγκατέβη ἅμα τοῖς πε-
ρὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐξετίναξε τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς καμίνου.

Καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου, ὡς πνεῦμα δρόσου διασπρίζον.

Καὶ οὐχ ὕφατο αὐτῶν τοκαθόλου τὸ πῦρ, οὐδὲ ἐλύπησεν, οὐδὲ παρηνώχλησεν αὐτοὺς.

Τότε οἱ Τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος ὕμνον, καὶ εὐλόγουν, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν ἐν τῇ καμίνα, λέγοντες.

Ἡ τῶν τριῶν ὑμνήσεις, ἦν ἡδὸν Νέοι.

Εἰς Στίχους ἦ.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ εἰλογημένον τὸ ἔνομα τῆς δόξης σου τὸ ἁ-
γιον, τὸ ὑπερύμνητον, καὶ ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους ς'.

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῶ τῆς ἁγίας δόξης σου, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ὁ βλέπων ἀβύσσους, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους δ'.

Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν.

ΩΔΗ ΟΓΔΩΗ.

Ὕμνος τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων.

Τὸν Δεσπότην ὕμνησον ἡ κτιστῶν φύσις.

Τὸ Κύριον ὕμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὕμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, Ἄγγελοι Κυρίου, Οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον ὕμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις Κυρίου, τὸν Κύριον ὕμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη, ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον ὕμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πᾶς ἔμβρος καὶ θρόσος, πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύριον ὕμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πῦρ καὶ καῦμα, ψύχος καὶ καύσων, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, δρόσοι καὶ νιφετοί, πάγοι καὶ ψύχος, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πάχνη, καὶ χιόνες, ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, φῶς καὶ σκότος, νύκτες καὶ ἡμέραι, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, γῆ, ὄρη καὶ βουνοί, καὶ πάντα τὰ φερόμενα ἐν αὐτῇ τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πηγαί, θάλασσαι, καὶ ποταμοί, κῆτη, καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους ἦ.

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινά τοῦ οὐρανοῦ, τὰ θηρία, καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογεῖτω Ἰσραὴλ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους ε'.

Εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς Κυρίου, δούλοι Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχὰι Δικαίων, ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους δ'.

Εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία, καὶ Μισαήλ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν.

ΩΔΗ ENNATH.

Ὡδή τῆς Θεοτόκου, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν
Κεφ. α'. 46.

Τὸν Υἱὸν ὑμνεῖ καὶ Θεὸν Μήτηρ Κύρη.
Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασεν τὸ πνεῦμα μου ἐπὶ Θεῷ τῷ σωτήρῳ μου.

"Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσι με πᾶσαι αἱ γενεαί.

"Οτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Ἐποίησεν κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ἱεραρχήσανους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Καθεΐλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ἔψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτούντας ἔξαπέστειλε κενούς.

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἔλεους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς πρὸς τοὺς Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Προσευχὴ Ζαχαρίου, τοῦ Πατρὸς τοῦ Προδρόμου.
Λουκᾶ δ.

Ὁ Ζαχαρίας εὐλογεῖ Παιδὸς τόκον.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέφατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Καὶ ἤγειρε κέρασ σωτηρίας ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.

Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν Ἀγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος Προφητῶν αὐτοῦ, σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.

Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἀγίας αὐτοῦ.

Εἰς Στίχους ἦ.

Ὁρκον, ὃν ὤμωσε πρὸς Ἀβραάμ τὸν Πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας.

Λατρεύειν αὐτῷ, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Εἰς Στίχους ε'.

Καὶ σὺ Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ἑδούς αὐτοῦ.

Τοῦ θοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἐν
ἀφέσει ἁμαρτιῶν, αὐτῶν, διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ
ἡμῶν.

Εἰς Στίχους δ'.

Ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολή ἐξ ὕψους,
ἐπιφάναι τοῖς ἐν σκότει, καὶ σκιά θανάτου καθε-
μένοις.

Τοῦ κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰ-
ρήνης.

Δόξα, καὶ νῦν.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ

ΥΑΛΛΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΤΑΞΙΝ

ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΕΣΠΟΤΙΚΑΣ

ΚΑΙ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΑΣ ΕΟΡΤΑΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝΝΑΤΗΝ ΩΔΗΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Ἦχος α.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν προσενεχθεῖσαν ἐν τῷ
Ναῶ Κυρίου, καὶ εὐλογηθεῖσαν χειρὶ τῶν Ἱερέων.

Ἦχος δ'.

Ἄγγελοι τὴν εἰσόδον τῆς Παναγίου, ὀρώντες ἐ-
ξεπλήττοντο, πῶς παραδόξως εἰσέδου εἰς τὰ Ἅγια
τῶν Ἁγίων.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ.

Ἦχος α.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνξο-
τέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου, Θεὸν
σαρκὶ τεχθέντα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ τεχθέν-
τα Βασιλέα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ὑπὸ τῶν μάγων, Θεὸν
προσκυνηθέντα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ὑπὸ ἀστέρος, τοῖς μάγοις μηνυθέντα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν ἀγνήν Παρθένον, καὶ μόνην Θεοτόκον, τὴν γεννησαμένην Χριστὸν τὸν Βασιλέα.

Μάγοι καὶ Παιμένες, ἦλθον προσκυνῆσαι, Χριστὸν τὸν γεννηθέντα, ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει.

Σήμερον ἡ Παρθένος, τίκτει τὸν Δεσπότην ἐνδον ἐν τῷ σπηλαίῳ.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τίκτεται ὡς βρέφος, ὑπὸ Μητρός Παρθένου.

Σήμερον οἱ ποιμένες, βλέπουσι τὸν Σωτῆρα, σπαργάνοις εἰλημμένον, καὶ κείμενον ἐν φάτνῃ.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ῥάκει σπαργανοῦται, ὁ ἀναφῆς ὡς βρέφος.

Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἐτέχθη, ἐκ τῆς Παρθένου Κόρης.

Οὐράνιαι Δυνάμεις, τέχθοντα τὸν Σωτῆρα, Κύριον καὶ Δεσπότην, μηνύουσι τῷ κόσμῳ.

Δόξα Πατρί.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς Τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρης.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΡΙΤΟΜΗΝ.

Ἦχος β'.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν κατὰ τὸν νόμον σαρκὶ περιτμηθέντα.

Μεγάλυνον ψυχή μου τὸν ἐν τῇ ὀγδόῃ περιτομὴν λαβόντα.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τέμνεται τὴν σάρκα, ὡς
βρέφος πληρῶν τὸν νόμον.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, σαρκί περιετμήθη, καὶ Ἰη-
σοῦς ἐκλήθη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ.

Ἦχος β΄.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν Ἱεράρχαις, Βασι-
λειον τὸν μέγαν.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸ τῆς οἰκουμένης ὑπέρλαμ-
προν φωστῆρα.

Μεγάλυνον ψυχὴν μου, τὸν ἐκ Καισαρείας, Βασι-
λειον τὸν μέγαν.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν κεκοσμηκότα, Χριστοῦ
τὴν Ἐκκλησίαν.

ΕΙΣ ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ.

Ἦχος β΄.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν τῶν ἄνω
στρατευμάτων.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ὑπὸ Προδρόμου τὸ βά-
πτισμα αἰτοῦντα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν Ἱερδάνῃ, ἐλθόντα
βαπτισθῆναι.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐκ τῆς πατρίδος, φωνῆς
μαρτυρηθέντα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, κλι-
ναντα τὸν αὐχένα, καὶ βάπτισμα λαβόντα.

Προφῆτα δεῦρο πρὸς με, ἔκτεινον τὴν χεῖρα, καὶ
βάπτισόν με τάχος.

Προφῆτα ἄφες ἄρτι, καὶ βάπτισόν με θέλων· πλη-
ρῶσαι καὶ γὰρ ἦλθον, πάσαν δικαιοσύνην.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, κλίνει τὸν αὐχένα, ὑπὸ χειρὸς Προδρόμου.

Σήμερον Ἰωάννης, βαπτίζει τὸν Δεσπότην, ἐν ρείθροις Ἰορδάνου.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, νάμασιν ἐνθάπτει, βροτῶν τὴν ἀμαρτίαν.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ἀνωθεν μαρτυρεῖται, Υἱὸς ἡγαπημένος, Δόξα Πατρί.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ἦλθεν ἀγιασάει, τὴν φύσιν τῶν ἁγίων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τὸ βάπτισμα λαμβάνει, χειρὶ τῆ τοῦ Προδρόμου.

Εἰς τὴν Υπαπανθην.

Ἦχος γ΄.

Ἀκατάληπτόν ἐστι, τὸ τελούμενον ἐν σοί, καὶ Ἄγγελοις, καὶ βροτοῖς Μητροκάρδενε ἀγνή.

Ἀγκαλίζεται χερσίν, ὁ Πρεσβύτες Συμεῶν, τὸν τοῦ νόμου ποιητὴν, καὶ Δεσπότην τοῦ πάντος.

Βουληθεὶς ὁ πλαστοουργός, ἵνα σώσῃ τὸν Ἄδამ, μήτραν ἄκησε τὴν σὴν, τῆς Παρθένου καὶ ἀγνῆς.

Γένος ἄκαυτῶν βροτῶν, μακρρίζει σε Ἄγνη, καὶ δοξάζει σε πιστῶς, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ.

Δεῦτε ἴδε Χριστὸν, τὸν Δεσπότην τοῦ πάντος, ὃν βαστάζει Συμεῶν, σήμερον ἐν τῷ Ναῶ.

Ἐπιθέπεις πρὸς τὴν γῆν, καὶ ποιεῖς τρέμειν αὐτὴν καὶ πῶς γέρον κεκμηκῶς, σὲ κατέχειν ἐν χερσίν.

Ζήσας ἐπὶ Συμεῶν, ἕως εἶδε τὸν Χριστὸν, καὶ ἐβόα πρὸς αὐτόν, Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ.

Ἡ λαβὴς ἡ μυστικὴ, ἡ τὸν ἀνδρακα Χριστὸν, συλλαβοῦσαι ἐν γαστρὶ, στήπι πάρχεις Μαριὰμ.

Θέλων ἐνθυθρόπησας, ὁ προάναρχος Θεός, καὶ Ναῶ προσφέρεισαι τεσσαρακονθήμερος.

Κατελθόντα ἐξ οὐρανοῦ, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, ὑπεδέξατο αὐτὸν Συμεὼν ὁ Ἱερεὺς.

Λάμπρυνόν μου τὴν ψυχὴν, καὶ τὸ φῶς τὴν αἴσθητόν, ὅπως ἴδω καθαρῶς, καὶ κηρύξω σε Θεόν.

Μητροπάρθενε Ἀγνή, τί προσφέρεις τῷ Ναῶ, νέον βρέφος ἀποδοῦς, ἐν ἀγκάλαις Συμεῶν;

Νῦν ἀπόλυσις ζητῶν, ἀπὸ σοῦ τοῦ πλαστοουργοῦ, ὅτι εἶδόν σε Χριστὲ, τὸ σωτήριόν μου φῶς.

Οὐ οἱ ἄνω λειτουργοὶ, τρόμῳ λιτανεύουσι, κάτω νῦν ἡ Συμεῶν ἀγκλιζέται χερσὶ.

Δόξα Πατρὶ.

Ἡ τῆ φύσει μὲν Μονὰς, τοῖς Προσώποις δὲ Τριάς, φίλαττε τοὺς δούλους σου, τοὺς πιστεύοντας εἰς σέ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίου.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν Χριστιανῶν, σκέπε φρούρει φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Εἰς τὸ Ἅγιον Πάσχα.

Ἦχος α΄.

Μεγάλυνεν ψυχὴ μου, τὴν ἐξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν ἐδελουσίως παθόντα καὶ τασέντα, καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου.

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωοδότην ἄμα, ἄμνος Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου.

Ὁ Ἄγγελος ἐβόα τῇ Κεχαριτωμένῃ, Ἀγνή Παρθένη χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ χαῖρε, ὁ σὸς Υἱὸς ἀνίστη, τριήμερος ἐκ τάφου.

Μαγδαληνὴ Μαρία, προσέδραμε τῷ τάφῳ, καὶ τὸν Χριστὸν ἰδοῦσα, ὡς κηπουρὸν ἠρώτα.

Ἄγγελος ἔξαστράπτων, ταῖς Γυναιξίν ἐβόα· Παύσαθε τῶν δακρύων, ἔτι Χριστὸς ἀνέστη.

Ἐξύπνησας ὑπνώσας, νεκροὺς τοὺς ἀπ' αἰῶνος, βασιλικῶς βρυχήσας, ὡς ἐξ Ἰούδα λέων.

Ὁ Χριστὸς ἀνέστη, τὸν θάνατον πατήσας, καὶ τοὺς νεκροὺς ἐγείρας, λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται καὶ χαίρει· ὅτι Χριστὸς ἀνέστη, καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ἐσκύλευσε τὸν ἄδην, ἐγείρας τοὺς δεσμίους, οὓς ἀπ' αἰῶνος εἶχε, δεινῶς κεκρατημένους.

Δόξα Πατρί.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαίρετου, Θεότητος καὶ κράτος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε Παρθένε χαῖρε, χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε δεδοξασμένη· σὸς γὰρ Υἱὸς ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου.

Εἰς τὴν Ἀναλήψιν.

Ἦχος δ'.

Ἄγγελοι τὴν ἀνοδὸν τοῦ Δεσπότη, ὄρωντες ἐξεπλήττοντο, πῶς μετὰ δόξης ἐπήρθη ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτοκοῦ.

Ἦχος δ'.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὴν μόνην Θεοτόκον.

Ἄγγελοι τὴν Κοίμησεν τῆς Πανάγου, ὄρωντες ἐξεπλήττοντο, πᾶς παραδόξως ἀπαίρει, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Κ Α Τ Α Β Α Σ Ι Α Ι

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑΙ ΕΝ ΟΛΩ ΤΩ ΧΡΟΝΩ.

ΜΗΝΙ ΝΟΕΜΒΡΙΩ ΚΑ'.

Χριστός γενάται καὶ ψάλλεται μέχρι τῆς πρώτης τοῦ Ἰαννουαρίου Μηνός.

ΜΗΝΙ ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΩ Α'.

Βυθού ἀνεκάλυψε πυθμένα καὶ ψάλλεται ἕως τῆς 18' τοῦ αὐτοῦ Μηνός ἀπ' αὐτῆς δέ, Χέρσον ἀβυσσοτόκον. Εἰ δὲ τύχη διὰ μέσου ἡ Κυριακὴ τῆς Ἀποκέρω, λέγομεν, Βοηθός, καὶ σκεπαστής. Τὰς δ' ἄλλας Κυριακὰς τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΡΙΤΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Ὁ θειότατος προετίπωσε πάλαι Μωσῆς, ἐν ἔρη-
θρᾷ θαλάσσης, διαβιβάσας Ἰσραὴλ, τῷ Σταυρῷ σου
τὴν ὑγρὰν, τῇ ῥάβδῳ τεμῶν, ὠδήν σοι ἐξόδιον, ἀ-
ναμέλπων Χριστέ ὁ Θεός.

Τῆ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΓΩΝ.

Ὁφθῆσαν αἱ πηγαί, τῆς ἀβύσσου νοτίδος ἄμοι-
ροι, καὶ ἀνεκαλύφθη θαλάσσης, κυμαινούσης τὰ
θεμέλια, τῇ καταϊγίδι νεύματι, ταύτης γὰρ ἐπέτι-
μησας, περιούσιον λαὸν δὲ ἴσωσας, ἄδοντα, ἐπινίκιον
ἕμνον σοι Κύριε.

ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ καθ' ἑξῆς ἕως εἰς τὴν Πεντηκοστήν. Μετὰ δὲ τὴν Πεντηκοστήν, τὸ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

ΤΗ ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ.

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ράβδῳ, τὴν ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πιζεύσαντι, τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς ἄρμασι, κροτήσας ἤνωσεν, ἐπ' εὖρους διαγράψας τὸ ἀήτητον ὄπλον· διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται.

ΤΗ Σ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Χοροὶ Ἰσραὴλ. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόδοσιν τῆς Μεταμορφώσεως, Ἀνοίξω, τὸ στόμα μου.

ΤΗ ΙΕ'. ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ, Ἀπ' αὐτῆς δέ, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

ΤΗ Α'. ΤΟΥ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ.

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, καὶ καθ' ἑξῆς ἕως εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόδοσιν, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ

ΕΝ ΤΑΙΣ ΘΕΙΑΙΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΙΣ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙΣ

ΚΑΙ ΑΛΛΑΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙΣ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΤΙΜΙΩΤΕΡΑΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΤΡΙΑΔΑ.

Ἐμνήσωμεν πάντες θεοπρεπῶς, ἅμασιν ἐνθέοις, τὸν Πατέρα, καὶ τὸ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα τὸ θεῖον, τρι-
συπόστατον κράτος, τὴν μίαν Βασιλείαν, καὶ κη-
ριότητα.

Ἡ ἐμνεῦσι πάντες οἱ γηγενεῖς, καὶ δοξολογοῦ-
σιν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, τὴν ὑπὸ τῶν πάν-
των, πιστῶν προσκυνουμένην, Μονάδα κατ' οὐσίαν
τὴν τρισυπόστατον.

Τὴν Κυριαρχίαν τῶν Χερουβιμ, καὶ τὴν Σεαρ-
χίαν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαιρέτως Τριά-
δα ἐν μονάδι, τὴν ὄντως Θεαρχίαν σὲ μεγαλύνομεν.

Πατέρα τὸν ἀναρχον, καὶ Θεόν, συνἀναρχον Λό-
γον, σὺν τῷ Πνεύματι προσκυνῶ, ἀχώριστον μίαν,
ἠνωμένην οὐσίαν, τρισάριθμον μονάδα, ἕμνοις τι-
μήσωμεν.

Τὰς ἀκτινοβόλους σου ἀστραπὰς, λάμπει μοι Θεέ μου, τρισυπόστατε παντουργέ, καὶ οἶκόν με δείξον, σῆς ἀπροσίτου δόξης, παιδρὲν, καὶ φωτοφόρον, καὶ ἀναλλοίωτον.

Ὡ Τριάς ἅγια, καὶ φωταυγής, δέξαι με τὸν ἄσωτον, Ἰησοῦ μου καὶ ποιητὰ, σῶσον μὴ παρίδησιν τῶν σῶν χειρῶν τὸ πλάσμα· οἰκτιρῶν ἐλεήμων· Κύριε σῶσόν με.

Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, τοῦ δοξάζειν σε τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν φρίττει καὶ τρέμει τὰ Χερουβίμ, καὶ δοξολογοῦσιν αἱ Δυναμίεις τῶν οὐρανῶν, τὸν ἐξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην φέβω δοξάσωμεν.

Ὀν φρίσσει καὶ τρέμει τὰ Χερουβίμ, καὶ δοξολογοῦσι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα, Χριστὸν τὸν ζωοδότην φέβω δοξάσωμεν.

Ἰησοῦ γλυκίτατε Ἰησοῦ, Ἰησοῦ Σωτὴρ μου, τῆς ψυχῆς μου τὰ χαλεπὰ, θεράπευσον πάθη, Χριστέ μου Ἰησοῦ μου, καὶ σῶσον Ἰησοῦ μου τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Δέσποτα φιλόνηρωπε Βασιλεῦ, μὴ ἀκούσω τέθεικται ἐν ἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ, φωνῆς τῆς ὀργῆς σου, εἰς πύρ ἀποπεμπούσης, ἀλλ' οἰκτεῖρον, καὶ σῶσον ὡς ὑπεράγαθος.

Τὸν ἀνυψωθέντα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἐν τόπῳ κραυγῆς, καὶ σαλεύσαν πᾶσαν γῆν, ἥλιος ὡς εἶδε κρεμάμενον ἐν ξύλῳ, τὸ φῶς διεκλονήθη, καὶ γῆ σαλεύεται.

Τοὺς τετειχισμένους τῷ σῶ Σταυρῷ, καὶ ἐγκλωβημένους τοῖς παθήμασί σου Σωτὴρ, στίριξον ἐν πέτρᾳ τῶν ἐντολῶν σου Λόγε, υἱός τε ἀναδείξας τῆς Βασιλείας σου.

Χαίρε σκήπτρον ἁγίου τοῦ Χριστοῦ, Σταυρὲ ζωηφόρε, καύχημα τῶν Χριστιανῶν, ἀνάκτων τὸ κλέος, καὶ δόξα Ἱερέων, δαιμόνων καθαιρέτα, Σταυρὲ πανάγιε.

Χαίροις τὸ τριπόδητον τοῦ Σταυροῦ, πανάγιου ξύλον, ζωηφόρε Θεῖε Σταυρέ· ἐν σοὶ γὰρ ὁ πάντων Θεός τε καὶ Δεσπότης, ἐξέτεινε τὰς χεῖρας, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Σταυρὲ τρισμακάριστε τοῦ Χριστοῦ, σὲ πάντες τιμῶμεν, προσκυνοῦμεν πανευσεβῶς, καὶ φόβῳ, καὶ πόθῳ, καὶ χαρᾷ, καὶ ἀγάπῃ, χεῖλεσιν ἀναξίοις κατασπαζόμεθα.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΝ.

Θέλων ἐπιδείξαι τοῖς Μαθηταῖς, δύναμιν ἐξ ὕψους, καὶ σαφίαν παρὰ Πατρὸς, εἰς ἄρος ἀνήλθες Χριστέ τῷ Θαβωρίῳ, καὶ λάμπας ὡς Δεσπότης πάντας ἐφώτισας.

Θεοτοκία.

Ἐκ νεκρῶν ἰδοῦσα τὸν σὸν Υἱόν, ἄχραντε Παρθένε, ἀναστάντα θεοπρεπῶς, χαρᾶς ἀνεκφράστου, ἢ κτίσις ἐπληροῦτο, αὐτὸν δοξολογοῦσα, καὶ σὲ γεραίρουσα.

Πόκον σε προεῖδεν ἡ Γεδεών, βλαστήσασαν ῥάβδον, ὁ Θεοτάτος Ἰσραὴλ, Μωσῆς ὁ Θεόπτης, στάμνον τὸ μάννα φέρων, ἡμεῖς δὲ Θεοτόκον σὲ καταγγέλλομεν.

"Ὅταν με ἐκ τούτου τοῦ ταπεινοῦ, σώματος χωρίσῃ, τῇ προσταξεί ἡ σὸς Υἱός, φάνηθί μοι τότε, προστατίς Θεοτόκε, εἰς θείας ἀναπαύσεις καθοδηγοῦσά με.

"Ὡς γενοῦ μοι τῷ ταπεινῷ, ὅτι πλήν σου ἄλλην, οὐ γινώσκω καταφυγὴν, τὸν ἐν ἁμαρτίαις παντοδαίς ὑπαχθέντα, ἐλέησόν με μόνῃ Χριστιανῶν ἡ ἐλπίς.

Ὁ τῶν ὑπὲρ ἐννοίαν δωρεῶν, ὡ τῆς ἀπορρήτου καὶ ἀφράστου διαγωγῆς, ἧς κατηξιώθη τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, Μαρία Θεοτόκε διὰ τοῦ τέκνου σου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΤΑΞΙΑΡΧΑΣ.

Μιχαὴλ Ἀρχάγγελε τοῦ Χριστοῦ, μὴ ἔλθῃς ὡς λέων ἀγριώτατος ἐπ' ἐμέ, μὴ δὲ τὴν ψυχὴν μου ἀρπάσῃ ὡς στρουθίου, ἐν ᾧρα τοῦ θανάτου σὺ μοι βοήθησον.

Ἐγώ σε προστάτην καὶ βοηθόν, φύλακα καὶ σκέπην τῆς ψυχῆς μου τῆς ταπεινῆς, Μιχαὴλ Πρωτάρχα, καὶ μέγα Ταξιάρχα, ἐν ᾧρα τοῦ θανάτου σὺ μοι βοήθησον.

Χαίροις ἱερώτατε Γαβριὴλ, χαίροις πρωτοστάτῃ τῶν Ἀγγέλων προμηνυτά, χαίροις ἔ το Χαίρε, μηδύσας τῇ Παρθένῳ, ἐν Ναζαρέτ τῇ πόλει, σὲ μεγαλύνομεν.

Δεῦτε εὐφημήσωμεν οἱ πιστοὶ, τοὺς δύο φωστῆρας τοὺς μεγάλους καὶ φωταυγῆς, Μιχαὴλ τὸν μέγαν καὶ Γαβριὴλ τὸν θεῖον, τοὺς δύο Ταξιάρχας τοῦ Παντοκράτορος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΡΟΔΡΟΜΟΝ.

Τὸν τοῦ Ζαχαρίου θεῖον βλαστὸν, καὶ τῆς Ἐλισάβετ τὴν παγκόσμιον χαρμονὴν, τὴν φωνὴν τοῦ Λόγου, τὸν λύχνον τοῦ Ἥλιου, τὸν Πρόδρομον Κυρίου, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Μείζονα κριθέντα τῶν Προφητῶν, σὲ τὸν τῆς ἐρήμου μέγαν ὄπως καθηγητὴν, κήρυκα τὸν θεῖον, καὶ Βαπτιστὴν Κυρίου, τὸν Πρόδρομον τὸν μέγαν ὕμνοις δοξάσωμεν.

ΕΙΣ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥΣ.

Πέτρε θεῖον ἄρμα Χερουβικόν, Οὐράνιε Παῦλε, ὀχημά τε Σεραφικόν, ἡ κύρινος γλῶσσα τοῦ Θεανθρώπου Λόγου, πυράς με τῆς γειύνης ἀπολύτρωσασθε.

Τὰς εὐήχους σάλπιγγας τοῦ Χριστοῦ, νῦν τοὺς Ἀποστόλους εὐφημήσωμεν οἱ πιστοί, τοὺς τὴν Οἰκουμένην διδάξαντας πιστεύειν, τὴν σάρκωσιν τοῦ Λόγου, καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Τῆς Θεολογίας τὸν Ἀρχηγόν, τὸν ἠγαπημένον Γωάννην καὶ Μαθητήν, τὸν ἐπὶ τὸ στήθος Χριστοῦ ἀναπεσόντα, τὸν μέγαν Θεολόγον, πάντες ὑμνήσωμεν.

Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, τοῦ δοξάζειν σε τὸν Θελόρον, τῶν Πατέρων τὸν θεῖον ὑπασπιστήν, καὶ τῆς Ἀχαΐας ἀντιλήπτορα τὸν θερμόν, Ἀνδρέαν τὸν μέγαν, καὶ μύστην τοῦ Σωτῆρος, πρωτόκλητον φαινέντα, πάντες ὑμνήσωμεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΟΝ.

Ἄστρον ἀνατέταλκε φαεινόν, ἐκ τῆς Καππαδόκων, ἑ πολυάθλος τοῦ Χριστοῦ, Μάρτυς, καὶ φωτίζει, πιστῶν ἅπαν τὸ πλῆθος, Γεώργιος ὁ μέγας ἔν νῦν γεραίρομεν.

Φύλαττε τοὺς δούλους, ὡ ἀθλητά, τοὺς ἀθροισμένους ἐν τῷ οἴκῳ σου τῷ σεπτῷ, καὶ μετ' εὐαβείας καὶ πόθῳ σε ὑμνοῦντας, Γεώργιε τρισμάκαρ, ἀξιοθαύμαστε.

Τὸν ἐν ἀθλοφόροις θαυματουργόν, καὶ τὸν ἐν ἀνάγκαις ἀπροσμάχητον βοηθόν, τὸν θεῖον ὀπλίτην, καὶ Μάρτυρα Κυρίου, Γεώργιον τὸν μέγαν πάντες τιμήσωμεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ.

Τὸν μέγαν ὀπλίτην καὶ ἀθλητὴν, καὶ στεφανηφόρον, ἐν τοῖς Μάρτυσι θαυμαστὸν, τὸν λόγχῃ τρωθέντα πλευρὰν ὡς ὁ Δεσπότης, Δημήτριον τὸν Θεῖον, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Χαίροις τῶν Μαρτύρων κλέος στερρόν, ὄντως ἀθλοφόρε, Μυροβλήτα, καὶ τῶν πιστῶν, ὁ λόγχῃ πλευρὰν σου, νυγείς ὡς ὁ Δεσπότης, ρείθροις τῶν σῶν αἱμάτων πάντα ἀγίασον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΘΕΟΔΩΡΟΝ.

Φρούρει τὴν σὴν ποίμνην ὡ ἀθλητά, Μάρτυς τοῦ Κυρίου, τοὺς τιμῶντάς σε εὐσεβῶς, καὶ πανευχαρίστως, καὶ λύου ἐγκλημάτων, Θεόδωρε τρισμάκαρ ἀξιοθαύμαστε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ.

Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ, μύστην τοῦ Δεσπότη, τὸν φωστήρα τὸν φαεινόν, τὸν ἐκ Καισαρείας, καὶ Καππαδόκων χώρας, Βασίλειον τὸν μέγαν πάντες τιμήσωμεν.

ΕΙΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΝ ΤΟΝ ΘΕΟΛΟΓΟΝ.

Τῆς Θεολογίας τὸν θησαυρὸν, καὶ τῶν Θεολόγων ἀνεπίληπτον ὁδηγόν, τὸν Θεοῖον ποιμένα καὶ λειτουργόν Κυρίου, Γρηγόριον τὸν μέγαν πάντες ὕμνήσωμεν.

ΕΙΣ ΙΩΑΝΝΗΝ ΤΟΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΝ.

Χαίροις ὁ χρυσόρρειθρος, ποταμός, ὁ τὴν Οἰκουμένην καταρθεύων νόμα χρυσοῦν, χαίροις ὁ

τὴν γλώτταν, χρυσοὺς καὶ τὴν καρδίαν, Χρυσόστομε
 τρισμάκαρ, Πατριαρχῶν ἡ κρηπίς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΤΡΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΑΣ.

Δεῦτε εὐφημήσωμεν οἱ πιστοὶ, τοὺς τρεῖς Ἱεράρ-
 χας, τοὺς μεγάλους καὶ φωταυγεῖς, Βασίλειον ἄμα,
 τῷ σοφῷ Γρηγορίῳ, τὸν μέγαν Ἰωάννην, πάντες
 δοξάσωμεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΝΙΚΟΛΑΟΝ.

Ὁρφανῶν προστάτην σε καὶ χηρῶν, πεινώτων τρο-
 φεία, πενομένων τε πλουτιστήν, αἰχμαλώτων ῥύστην,
 καὶ πλεόντων σωτήρα, κεκτήμεθα παμμάκαρ, σοφὲ
 Νικόλαε.

Ἵψωσον παλάμας σου πρὸς Θεόν, ὑπὲρ τοῦ λαοῦ
 σου, Ἱεράρχα Πάτερ σοφὲ, καὶ παράσχου λύσιν,
 πολλῶν ἀμπλακημάτων, ῥυσθῆναι τῆς μελλούσης
 φρικτῆς κολάσεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΣΠΥΡΩΝΑ.

Χαίροις τῶν θαυμάτων ὁ ποταμὸς, χαίριος ἀ-
 σθενούντων, καὶ πασχόντων ὁ ἰατρός, χαίροις τῶν
 λογίων, τοῦ Πνεύματος ὁ σπόρος, Σπυρίδων Τριμυ-
 θούτος, ποιμὴν τρισόλβιε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΜΗΤΡΟΦΑΝΗΝ.

Τὸν πρῶτον Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως.

Χαίροις τῶν Πατέρων ἡ καλλονή, χαίροις τῶν
 Ὁσίων κανῶν Θεὸς ἐν ἀρετῇ, χαίροις Ἐκκλησίας,
 ὠράϊσμα καὶ κλέος, βῆθρον Πατριαρχείας, Πάτερ
 Μητρόφανες.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ.
ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΑΝΝΑΝ.

Δεῦτε εὐφημήσωμεν οἱ πιστοὶ, Ἄνναν τὴν ἁγίαν, τὴν Προμήτορα τοῦ Χριστοῦ τὴν ἀξιοθεΐσαν γεννηταί τὴν Παρθένον, τὴν μόνην Θεοτόκον, καὶ παναμώμητον.

ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΤΥΡΑΣ
ΜΑΡΙΝΑΝ, ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ, ΚΑΙ ΘΕΟΔΩΡΑΝ.

Τὴν λαμπάδα πάντες τὴν φαεινὴν, καὶ τῆς παρθενίας τὸν ἀσύλητον θησαυρὸν, τὴν νύμφην Κυρίου, καὶ ἄσπιλον ἀμνάδα, Μαρίναν τὴν ἁγίαν, πάντες ἐμνήσωμεν.

Τὴν Μεγαλομάρτυρα τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν ἐν ἀνάγκαις ἀπροσμάχητον βοηθόν, τὴν νύμφην Κυρίου, καὶ ἄσπιλον ἀμνάδα, Παρασκευὴν τὴν θεϊαν, πάντες ἐμνήσωμεν.

Χαίροις Θεοδώρα πανευκλεῆς, χαίροις εὐσεβείας, ἀνακήρυξις ἀληθείας, χαίροις παρρησίαν ἐν Θεῷ κεκτημένη, αὐγοῦσα καὶ Ὁσία ἀειμακάριστε.

ΕΙΣ ΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ.

Ἐνδοξοὶ Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, Μάρτυρες Κυρίου, καὶ πανθαύμαστοι ἄθληταί, Προφητῶν ὁ δῆμος, Ἱεραρχῶν Ὁσίων, ποιήσατε πρεσβείαν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Θεόν.

Τοὺς Ἁγίους πάντας ἀνευφημῶ, Προφήτας Ὁσίου, Ἀποστόλους Καθηγητάς, Μαρτύρων τὴν πάσαν, ὀμήγυριν συμφώνως, καὶ πάντας τοὺς Ἁγίους πόθῳ καὶ φόβῳ ὑμῶν.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ, ΤΩΝ ΑΣΩΜΑΤΩΝ.

Τοῦ Ἀρχιστρατήγου καὶ Μιχαὴλ, καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου τὸ μελώδημα Γαβριήλ, μυστηρίου ξένου, τοῦ Θεοῦ τὸ δοχεῖον, χαρὰ καὶ τῶν Ἀγγέλων, πιστῶν τὸ καύχημα.

Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, καὶ Ἀρχαί, Ἐξουσίαι, Θρόνοι, Κυριότητες, Χερουβίμ, Σεραφίμ, Δυνάμεις, ἑξαπτέρυγα θεῖα, καὶ πολυόμματά τε, φρουροί μου γίνεσθε.

Ὡς ὑπὲρ τὴν ψάμμον τῶν θαλασσῶν, ὑπὲρ ἀριθμὸν τε, τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ, μόνος ἀμαρτήσας, μόνος καὶ κατεκρίθην ὡς Δέσποινα τοῦ κόσμου, σύ με διάσωσον.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.

Τὸν τῆς μετανοίας καθηγητὴν, καὶ τῶν Μουσῶν ξένων ἀντιλήπτορα καὶ φρουρὸν, τὸν ἀπὸ καιλίας μητρὸς ἡγιασμένον, τὸν Πρόδρομον Κυρίου, ἔμμοις τιμήσωμεν.

Θεοδοκίου.

Πᾶσαι ὡς προέφησ' αἱ γενεαί, σὲ μακαριοῦμεν,
παμμακάριστε Μαριάμ· καὶ γὰρ ἐν γαστρὶ σου τῇ
μακαρία Κόρη, ἐχώρησας τὸν πάντων μακαριώτατον

Πρόσδεξαι Κυρία Μήτηρ Χριστοῦ, ὕμνον σου
οἰκίτου, ταπεινοῦ καὶ ἁμαρτωλοῦ, κατακεκριμένου
καὶ βεβρωμένου, ἐκ βόθρου τῆς καρδίας, καὶ
μὴ παρίδῃς με.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ, ΣΤΑΥΡΩΣΙΜΑ.

Ἦμῶ μου τὴν Σταύρωσιν ἀγαθὴ, ὕμῶ σου τὰ
πάθη, προσκυνῶ σου καὶ τὴν ταφὴν, τοὺς ἥλους, τὴν
λόγχην, τὸν κάλαμον, τὸν σπόγγον, τὰ πάντα προ-
σκυνῶ σου, Σῶτερ μακρόθυμε.

Τοῦ Σταυροῦ τὸ ξύλον πάντες πιστοί, δεῦτε ἀνυ-
μνοῦμεν, καὶ ὀρώμεν περιχαρῶς· αὐτὸς γὰρ καθεί-
ξε, τὴν πλάην τῶν εἰδώλων, καὶ ἔσωσε τοὺς πίστει,
μακαριοῦντας αὐτὸν.

Θεοδοκίου.

Ἀχραντε Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, καὶ δεδοξασμένην
ὑπὲρ πᾶσαν φύσιν βροτῶν, ἀκήρατε Κόρη, ἀγία Θεο-
τόκε, περισώζε τοὺς πίστει, σὲ μεγαλύνοντας.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ.

Τῶν ἀγίων Ἀποστόλων, καὶ τοῦ ἀγίου Νικολάου.

Πέτρον Παῦλον Μάρκον σὺν τῷ Λουκᾷ, Φίλιππον
Ματθαίου, Ἰωάννην Σίμωνα καὶ Θωμᾶν, τὸν κλει-
νὸν Ἀνδρέαν, σὺν θείῳ Ἰακώβῳ, καὶ τὸν Βαρθολο-
μαίου πάντες ὑμνήσωμεν.

Νικολάου πάντες τὸν ἱατρὸν, ψυχῶν καὶ σωμάτων,
εὐφημήσωμεν αἱ πιστοί· Ναίραις Ἰεράρχα Μυρέων
τῆς Λυκίας, περισώζε τοὺς πίστει, σὲ μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν, καὶ καθαρωτέραν λαμπηδόνων ἡλιακῶν, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας, τὴν Δέσποιναν τοῦ κόσμου ὕμνοις τιμῆσωμεν.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΣΤΑΥΡΩΣΙΜΑ.

Θέλων ἐσταυρώθης ὡς Λύτρωτᾶ, καὶ ἐτραυματίσθης, ὑπεράγαθε δι' ἐμέ, καὶ λόγῃ ἐτρώθης τὴν ἄχραντον πλευράν σου, ὕμνῶ τὰ μεγαλεῖα τῆς σῆς Θεότητος.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὴν ζωὴν ὄρωσα ἐν τῷ Σταυρῷ, Κέρη κρεμαμένην, ἀνελάλαξες μητρικῶς, τὴν τῶν Ἰουδαίων ἀπώλειαν θρηνοῦσα, τῶν μὴ ὁμολογούντων Θεὸν καὶ Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τὸ θυμιατήριον τὸ χρυσοῦν, τὴν στάμνον, τὴν ῥάβδον, τὴν λυχνίαν τὴν θαυγῆ, τὸν τόμον τὸν θείου, ἐν ᾧ Θεοῦ δακτύλῳ, ὁ Λόγος ἐγεγράφη, σέ μεγαλύνομεν.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῷ, ΝΕΚΡΩΣΙΜΑ.

Ἀνάπαυσον Κύριε τὰς ψυχὰς, τῶν προκοιμηθέντων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, ἐν τόπῳ ἁγίῳ, ἐν χώρᾳ τῶν Δικαίων, ὅπου τὸ φῶς σου λάμπει, τούτους κατάταξον.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων σου προσευχαῖς, Προφητῶν Μαρτύρων, καὶ ὁσίων Ἱεραρχῶν, καὶ πάντων τῶν Ὁσίων, ψυχὰς ἅς προσελάβου, ἀνάπαυσον οἰκτίρμων, ὡς ὑπεράγαθος.

Θεοτοκίου.

Χαίρε τῶν Ἀγγέλων ἡ χαρμονή, καὶ τῶν Ἀποστόλων, Ἀρχαγγέλων καὶ Προφητῶν, Μαρτύρων Ὁσίων, καὶ πάντων τῶν Δικαίων, Ἀνύμφευτε Παρθένε. σκέπε τὴν πόλιν σου.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, αἱ Ἅγιοι πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Κατανυκτικόν.

Καὶν ὑπερέβην, καὶ Μανασσῆν, Ἄσωτον καὶ Πόρνην, τὸν Τελώνην καὶ τὸν Ληστήν, καὶ Φαρισαίου, τὴν ὑψηλοφροσύνην. Διὸ ἐν μετανοίᾳ, Κύριε σῶσόν με.

Ἔτερον. Ἦχος β'.

Πρόσδεξαι Κύριε τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, ὡς προσεδέξω Ἀβραάμ τὴν θυσίαν, καὶ Πέτρον τὴν μετάνοιαν, τοῦ Τελώνου τὸν στεναγμὸν, καὶ τῆς Πόρνης τὰ δάκρυα, Μυροφόρων Γυναικῶν τὰ θυμιάματα, τοῦ Ληστοῦ τὴν ἐμολογίαν ἐπὶ τὸν Σταυρον, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς δεομένους σου Σωτήρ. Τῆς ὀργῆς σου τὴν ἀγανάκτησιν εἰς εἰρήνην μετέβαλε, καὶ σῶσον τὸν κόσμον σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΑ

ΚΑΤ' ΗΧΟΝ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΕΚ ΤΡΙΤΟΥ

ΤΗ ΛΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ.

Ἦχος α΄.

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων Κύριε, τὴν ψυχὴν μου καθάρισον ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, προστασίαις τῶν Ἄσωμάτων, καὶ σῶσον με.

Ἦχος β΄.

Τὸ φῶς σου τὸ αἰδίον ἐξαπόστειλον Κύριε, καὶ φώτισον τὰ ὄμματα τὰ κρυπτά τῆς καρδίας μου, προστασίαις τῶν Ἄσωμάτων, καὶ σῶσον με.

Ἦχος γ΄.

Ἐξαπίστειλον τὸ φῶς σου Χριστέ ὁ Θεός, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, προστασίαις τῶν Ἄσωμάτων, καὶ σῶσον με.

Ἦχος δ΄.

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ σου, τὴν ἐν σκότει ψυχὴν μου ὑπάρχουσαν, ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καθάρισον, προστασίαις τῶν Ἄσωμάτων, καὶ σῶσον με.

Ἦχος πλ. α΄.

Φωτοδότα Κύριε, ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, προστασίαις τῶν Ἄσωμάτων, καὶ σῶσον με.

Ἦχος πλ. β'.

Προστασίαις Κύριε τῶν Ἀσωμάτων, κατόπεμψον
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ φῶς σου τὸ αἰδίου.

Ἦχος βαρύς.

Προστασίαις Κύριε τῶν Ἀσωμάτων, φῶς κατάπεμ-
ψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ἦχος πλ. δ'.

Φῶς ἐπάρχων Χριστέ, φωτίσόν με ἐν σοί, προστα-
σίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Εἰς δὲ τὴν συμπλήρωσιν ἐκάστου Φωταγωγικοῦ
λέγομεν οὕτω.

Τῇ Δευτέρᾳ.

Προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Τῇ Τρίτῃ.

Πρεσβείαις Κύριε τοῦ Προδρόμου, καὶ σῶσόν με.

Τῇ Τετάρτῃ, καὶ Παρασκευῇ.

Δυνάμει Κύριε τοῦ Σταυροῦ σου, καὶ σῶσόν με.

Τῇ Πέμπτῃ.

Πρεσβείαις Κύριε τῶν Ἀποστόλων, καὶ σῶσόν με.

Τῷ Σαββάτῳ, λέγομεν αὐτὸ δις.

Ἐν μὲν τῷ Πρώτῳ.

Πρεσβείαις Κύριε τῶν Ἀγίων σου, καὶ σῶσόν με.

Ἐν δὲ τῷ Δευτέρῳ.

Πρεσβείαις Κύριε τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσόν με.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

ΤΗΣ ΟΛΟΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ.

Αυτόμελον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς, κατακοσμήσας ὡς Θεός,
καὶ διὰ τῶν σῶν Ἀγγέλων, πᾶσαν τὴν γῆν φωτα-
γωγῶν, Δημιουργέ τῶν ἀπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς
σε σῶζε.

Θεοτοκίον.

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἢ χα-
ρᾶ, Χριστιανῶν ἢ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου,
ἀντιλαβοῦ μου καὶ ρῦσαι, τῶν αἰώνιων βασάνων.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ.

Τὸν Πρόδρομον Ἰωάννη, καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Σω-
τῆρος, τὸν ἐν Προφήταις Προφήτην, καὶ τῆς ἐρήμου
τὸ θρέμμα, τῆς Ἐλισάβετ τὸν γόνον, ἀνευφημήσω-
μεν πάντες.

Θεοτοκίον.

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἢ χα-
ρᾶ, Χριστιανῶν ἢ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου,
ἀντιλαβοῦ μου καὶ ρῦσαι, τῶν αἰώνιων βασάνων.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ, ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ.

Σταυρός ἡ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης· Σταυρός ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας· Σταυρός Βασιλέων τὸ κραταίωμα· Σταυρός πιστῶν τὸ στήριγμα· Σταυρός Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Σταυροθεοτοκίου.

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, ἢ σὲ ἀσπύρως τεκούσα, καὶ θρηνωδοῦσα ἐβόα· Οἶμοι γλυκύτατον Τέκνον, πῶς ἔδυσ ἐξ ὀφθαλμῶν μου, πῶς ἐν νεκροῖς ἐλογίσθης;

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Εἰς πᾶσαν τὴν ὑψηλίον, δραμόντες ἐκηρύξατε, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐκ Παρθένου, ἀγίαν σάρκωσιν ὄντως, ἐκ πλάνης ἐπιστρέφοντες, τὰ ἔθνη καὶ φωτίζοντες, καὶ πάντας ἐκδιδάσκοντες, Τριάδα σέβειν ἀγίαν, Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος.

Ὁμοιον.

Τὸν μέγαν Ἀρχιεπίμενα, καὶ Ἱεράρχην ἅπαντες, τὸν πρέεδρον τῶν Μυρέων, Νικόλαον εὐφημοῦμεν· πολλοὺς γὰρ ἄνδρας ἔσωσεν, ἀδίκως θνήσκειν μέλλοντας· καὶ βασιλεῖς ὀπτάνεται, σὺν Ἀβλαβίῳ κατ' ὄναρ, λύων τὴν ἀδικον ψῆφον.

Θεοτοκίου.

Μαρία καθαρῶτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχείον γεγενημένη· ἐν ᾧ Πατὴρ ηὐδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ παγίον, ἐπισκίσσαν σοὶ Κέρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ.

Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξουσιάζων ὡς Θεὸς, καὶ διὰ τῶν ἁγίων, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, Δημιουργὲ τῶν ἀπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντές σε σῶζε.

Θεοτοκίον.

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ πρὸς Θεόν σε ἔχομεν προστασίαν· ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα τὴν ἄμαχον, καὶ θραύσον τοὺς ἐχθρούς ἡμῶν· σοὶ ἐξαπόστειλον δούλους, βοήθειαν ἐξ Ἁγίου.

Ο Ι Α Ι Ν Ο Ι

Κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν.

Εἰ μὲν ἐστὶ Κυριακὴ, ἢ Δεσποτικὴ Ἑορτὴ, ἢ Ἁγιοσὶς ἔχων μεγάλην Δοξολογίαν, ψάλλεται οὕτως τῷ Πᾶσα πνοή, εἰς τὸν τυχόντα ἤχον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ἁγίοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Εἰ δ' ἄλλα ἡμέρα, οὕτως.

ΨΑΛΜΟΣ ρημ. 148.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· κίνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν· αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελευτεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, ὄρακοντες, καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ἔρη καὶ πάντες οἱ βουνοὶ, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πτεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ πάντες λαοὶ, ἄρχοντες, καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ἔνομα αὐτοῦ μόνον.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

"Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ρμθ'. 149.

Ἀσάτε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν· ἡ αἰνεσις αὐτοῦ ἐν Ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ Βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

"Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσίν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον.

Εἰς Στίχους 5'.

Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ρν. 150.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Εἰς Στίχους δ'.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυρβαλοῖς εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυρβαλοῖς ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Εἰ δέ ἐστι Κυριακὴ, λέγε καὶ τοὺς ἐφεξῆς δύο Στίχους.

Ανάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Δόξα, τὸ Ἐωθινόν, ἢ τοῦ λαχόντος Ἁγίου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίαν.

Ἰπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος ἑ ἀδῆς ἠχημαλώτισται, ἡ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρρα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐξωποιεῖσθαι· διὰ ἀνυμνοῦντες βωῶμεν· Εὐλογητός Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας δόξα σοι.

Δ Ο Ξ Ο Λ Ο Γ Ι Α

Δόξα σοι, τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἵμνουμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεῖ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενεῖ, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνός τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱός τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸ αἶώνα, καὶ εἰς τὸν αἶωνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον Κύριε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετόν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο Κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητός εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἐκ τρίτου.

Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἤμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξέ με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς μου.

"Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ἀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

"Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος ἰσχυρὸς, Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐκ γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. Εἶτα γεγωνωτέρα φωνῇ. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος ἰσχυρὸς, Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μετὰ τὴν Δοξολογίαν, τὸ Ἀπολυτίκιον τὸ Ἀναστάσιμον, ἢ τοῦ Ἁγίου. Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰ δέ ἐστι Τεσσαρακοστή, ἢ ἄλλη ἡμέρα, μὴ ἔχουσα Δοξολογίαν μεγάλην, μετὰ τὸ, εἰς τοὺς Αἰῶνας, Δόξα, καὶ νῦν, λέγει ὁ ταχθεὶς Μοναχὸς οὕτω.

Σοὶ δόξα πρέπει Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα σοι τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, ἕως τοῦ, Καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Εἶτα ὑπέμβηθι εἰς τὸ, Κύριε καταφυγή ἐγενήθης.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Εἶτα τὸ, Καταξίωσον Κύριε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. Μέχρι τέλους, καὶ ἡ Πρώτη Ὠρα.

ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
Ὡς λυτρωθεῖς ἐκ τῶν θεινῶν εὐχαριστήρια,
Ἀναγράφω σοι ὁ δοῦλός σου Θεοτόκε,
Ἄλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
Ἐκ πάντων με κινδύνων ἐλευθέρωσον,
Ἵνα κράζω σοι· Χαίρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

ΟΙ ΟΙΚΟΙ.

Ἄγγελος πρωτοστάτης, οὐρανόν ἐπέμφθη, εἰπεῖν
τῇ Θεοτόκῳ τὸ, Χαίρε, καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ
σωματούμενόν σε θεωρῶν Κύριε, ἐξίστατο, καὶ ἵστα-
το κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα·
Χαίρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει,
Χαίρε, δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει,
Χαίρε τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις,
Χαίρε τῶν δακρύων τῆς Ἔδης ἡ λύτρωσις,
Χαίρε ἕβος δυσανάβατου ἀνθρωπίνους λογισμοῖς,
Χαίρε βάθος δυσθεώρητου καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς,
Χαίρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα,
Χαίρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα,
Χαίρε Ἀστὴρ ἐμφαινῶν τὸν Ἥλιον,
Χαίρε γαστήρ ἐνθέου σαρκώσεως,
Χαίρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις,
Χαίρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται ὁ Κριστός.

10.11 Χαίρε Νύμφη ἀνύμφευτε. 10

Βλέπουσα ἡ Ἁγία, ἑαυτὴν ἐν ἀγνείᾳ, φησὶ τῷ Γαβριὴλ θαρσαλέως· Ἐὐ παράδοξόν σου τῆς φωνῆς, δυσπαράδεκτόν μου τῆ ψυχῇ φαίνεται· ἀσπόρου γὰρ συλλήψεως τὴν κηρῶν πῶς λέγεις, κρᾶζων Ἀλληλοῦϊα.

Γνώσιν ἀγνωστοῦ γνῶναι, ἡ Παρθένος ζητοῦσα, ἐβόησε πρὸς τὸν λειτουργοῦντα· Ἐκ λαγόνων ἀγνῶν Υἱόν, πῶς ἐστὶ τεχθῆναι δυνατόν; λέξον μοι. Πρὸς ἣν ἐκεῖνος ἔφησεν ἐν φόβῳ, πλὴν κραυγάζων οὕτω.

Χαίρε βουλήσ ἀπορήτου μύστις.

Χαίρε σιγῆς δεαμένων πίστις.

Χαίρε τῶν θαυμάτων Χριστοῦ τὸ προοίμιον.

Χαίρε τῶν δογμάτων αὐτοῦ τὸ κεφάλαιον.

Χαίρε κλίμαξ ἐπουράνιε, δι' ἧς κατέβη ὁ Θεός.

Χαίρε γέφυρα μετάγουσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν.

Χαίρε τὴ τῶν Ἀγγέλων πολυθρύλληταν θαῦμα.

Χαίρε τὸ τῶν δαιμόνων πολυθρήνητον τραῦμα.

Χαίρε τὸ φῶς ἀρρήτως γεννήσασα.

Χαίρε τὸ πῶς μηδὲνα διδάξασα.

Χαίρε σοφῶν ὑπερβαίνουσα γῶσιν.

Χαίρε πιστῶν καταυγάζουσα φρένας.

Χαίρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Δύναμις τοῦ Ὑψίστου, ἐπισκίασε τότε τότε, πρὸς σύλληψιν τῆ ἀπειρογάμῳ, καὶ τὴν εὐκαρπον ταύτης κηδόν, ὡς ἀγρὸν ὑπέδειξεν ἡδὲν ἀπάσει, ταῖς θέλων σὶ θεριζέιν σωτηρίαν, ἐν τῷ ψάλλειν οὕτως Ἀλληλοῦϊα.

Ἐχουσα Θεοδόχου, ἡ Παρθένος τὴν μήτραν, ἀνέδραμε πρὸς τὴν Ἐλισάβετ· τὸ δὲ βρέφος ἐκείνης εὐθύς, ἐπιγνοῦν τὸν παύτης ἀσπασμόν, ἔχαιρε· καὶ ἄλμασιν, ὡς ἄσμασιν, ἐβόα πρὸς τὴν Θεοτόκον.

Χαῖρε βλαστοῦ ἀμαράντου κλῆμα.

Χαῖρε καρποῦ ἀκηράτου κτῆμα.

Χαῖρε γεωργόν γεωργοῦσα φιλόνηδρον.

Χαῖρε φυτουργόν τῆς ζωῆς ἡμῶν φύουσα.

Χαῖρε ἄρουρα βλαστάνουσα εὐφορίαν οἰκτιρῶν.

Χαῖρε τράπεζα βαστάζουσα εὐθηλίαν ἰλασμών.

Χαῖρε, ὅτι λειμῶνα τῆς τρυφῆς ἀναθάλλεις.

Χαῖρε, ὅτι λιμένα τῶν ψυχῶν ἐτοιμάζει.

Χαῖρε δεκτὸν πρεσβείας θυμίαμα.

Χαῖρε παντὸς τοῦ κόσμου ἐξίλασμα.

Χαῖρε Θεοῦ πρὸς θνητοὺς εὐδοκία.

Χαῖρε θνητῶν πρὸς Θεὸν παύρησις.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ζάλην ἔνδοθεν ἔχων, λογισμῶν ἀμφιβόλων, ἡ σάφρων Ἰωσήφ ἐταράχθη, πρὸς τὴν ἀγαμὸν σε θεωρῶν, καὶ κλειψίγαμον ὑπονοῶν Ἀμειπτε· μαθῶν δέ σου τὴν σύλληψιν ἐκ Πνεύματος ἁγίου, ἔφη.

Ἀλληλουῖα.

Ἦκουσαν αἱ Ποιμένες τῶν Ἀγγέλων ὕμνουντων, τὴν ἑνσαρκον Χριστοῦ παρουσίαν· καὶ δραμόντες ὡς πρὸς ποιμένα, θεωροῦσι τούτον, ὡς ἀμνὸν ἄμωμον, ἐν τῇ γαστρὶ Μαρίας βοσκηθέντα, ἦν ὕμνουντες εἶπον.

Χαῖρε ἀμνοῦ, καὶ ποιμένος Μήτηρ.

Χαῖρε αὐλὴ λογικῶν προβάτων.

Χαῖρε ἀοράτων ἐχθρῶν ἀμυντήριον.

Χαῖρε Παραδείσου θυρῶν ἀνοικτήριον.

Χαῖρε, ὅτι τὰ οὐράνια συναγάλλεται τῇ γῇ.

Χαῖρε, ὅτι τὰ ἐπίγεια συγχορεύει οὐρανοῖς.

Χαῖρε τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀσίγητον στόμα.

Χαῖρε τῶν Ἀθλοφόρων τὸ ἀνίκητον θάρσος.

Χαῖρε στερόν τῆς πίστεως ἔρισμα.

Χαίρε λάμπρον τῆς χάριτος γνώρισμα.

Χαίρε, δι' ἧς ἐγυμνώθη ἡ ἀδὴς.

Χαίρε, δι' ἧς ἐνεδύθημεν δόξαν.

Χαίρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Θεοδρόμον Ἀστέρα, θεωρήσαντες Μάγοι, τῆ τοῦ
του ἠκολούθησαν αἴγλη, καὶ ὡς λίχνον κρατεῦντες
αὐτόν, δι' αὐτοῦ ἠρεῦνων, κραταῖον ἀνακταὶ καὶ
φθάσαντες τὸν ἀφαστον, ἐχάρησαν, αὐτῷ βοῶντες

Ἀλληλοῦία.

Ἴδον παῖδες Χαλδαίων, ἐν χειρὶ τῆς Παρθέ-
νου, τὸν πλάσαντα χειρὶ τῆς ἀνθρώπου καὶ Δε-
σπότην νοοῦντες αὐτόν, εἰ καὶ δούλου ἔλαβε μορφὴν,
ἔσπευσαν τοῖς δώροις θεραπεύσαι, καὶ βεῆσαι τῆ
εὐλογημένη.

Χαίρε ἀστέρος αὐτοῦ Μήτηρ.

Χαίρε αὐγὴ μυστικῆς ἡμέρας.

Χαίρε τῆς ἀπάτης τὴν κάμινον σβέσασα.

Χαίρε τῆς Τριάδος τοὺς μύστας φωτίζουσα.

Χαίρε τύραννον ἀπάνθρωπον ἐβαλοῦσα τῆς ἀρχῆς.

Χαίρε Κύριον φιλόανθρωπον ἐπιδείξασα Χριστόν.

Χαίρε ἢ τῆς βαρβάρου λυτραυμένη θρησκείας.

Χαίρε ἢ τοῦ βορβόρου ῥυομένη τῶν ἔργων.

Χαίρε πυρὸς προσκύνησιν παύσασα.

Χαίρε φλογὸς παθῶν ἀπαλλάττουσα.

Χαίρε πιστῶν ὁδηγὴ σωφροσύνης.

Χαίρε πασῶν γενεῶν εὐφροσύνη.

Χαίρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Κήρυκες Θεοφόροι, γεγονότες οἱ Μάγοι, ἐπίστρε-
ψαν εἰς τὴν Βαβυλώνα ἐκτελέσαντές σου τὸν χρησ-
μόν, καὶ κηρύξαντές σε τὸν Χριστόν ἅπασιν, ἀφέντες
τὸν Ἠρώδη ὡς ληροῖδη, μὴ εἰδὸτα φάλλειν

Ἀλληλοῦία.

Λάμπας ἐν τῇ Αἴγυπτῳ φωτισμὸν ἀληθείας, ἐ-
δίωξας τοῦ ψεύδους τὸ σκότος· τὰ γὰρ εἰδῶλα ταύ-
της Σωτῆρ, μὴ ἐνέγκατά σου τὴν ἰσχύν, πέπτωκεν·
οἱ τούτων δὲ ῥυσθέντες, ἐβόων πρὸς τὴν Θεοτόκον.

Χαῖρε ἀνόρθωσις τῶν ἀνθρώπων.

Χαῖρε κατάπτωσις τῶν δαιμόνων.

Χαῖρε τῆς ἀπάτης τὴν πλάνην πατήσασα.

Χαῖρε τῶν εἰδῶλων τὸν δόλον ἐλέγξασα.

Χαῖρε θάλασσα ποντίσασα Φαραῶ τὸν νοητόν.

Χαῖρε πέτρα ἢ ποτίσασα τοὺς διψῶντας τὴν ζωνί.

Χαῖρε πύρινε στύλε ὁδηγῶν τοὺς ἐν σκότει.

Χαῖρε σκέπη τοῦ κόσμου πλατυτέρα νεφέλης.

Χαῖρε τροφή τοῦ Μάννα διδόσασα.

Χαῖρε τρυφῆς ἀγίας διάκουε.

Χαῖρε ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας.

Χαῖρε, ἐξ ἧς ῥεῖ μέλι καὶ γάλα.

Χαῖρε Νύμφη ἀνυμφευτε.

Μέλλοντος Συμεῶνος, τοῦ παρόντος αἰῶνος, μεθί-
στασθαι τοῦ ἀπατεῶνος, ἐποδοθῆς ὡς βρέφος αὐτῷ·
ἀλλ' ἐγνώσθης τούτῳ κα' Θεὸς τέλος· διόπερ ἐξεπλά-
γη σου τὴν ἀρρήτου σοφίαν, κράζων.

Ἀλληλοῦϊα.

Νέαν ἔδειξε κτίσιν, ἐμφανίσας ὁ Κτίστης, ἡμῶν
τοῖς ὑπ' αὐτοῦ γενομένοις· ἐξ ἀσπόρου βλαστήσας
γαστρός, καὶ φυλάξας ταύτην, ὡσπερ ἦν, ἀφθαρτον·
ἵνα τὸ θαῦμα βλέποντες, ὑμνήσωμεν αὐτήν, βοῶντες·

Χαῖρε τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας.

Χαῖρε τὸ στέφος τῆς ἐγκρατείας.

Χαῖρε ἀναστάσεως τύπον ἐκλάμπουσα.

Χαῖρε τῶν Ἀγγέλων τὸν βίου ἐμφαίνουσα.

Χαῖρε δένδρου ἀγλαόκαρπον, ἐξ οὗ τρέφονται πιστοί.

Χαῖρε ξύλου εὐσυχίοφυλλον, ὑφ' οὗ σκέπονται πολλοί.

Χαίρε κρυφορούσα ἐδηγόν πλανωμένοις.

Χαίρε ἀπογεννώσα Λυτρωτὴν αἰχμαλώτους.

Χαίρε Κριτοῦ δικαίου δυσώπησις.

Χαίρε πολλῶν πταιόντων συγχάρησις.

Χαίρε στολή τῶν γυμνῶν παρρησίας.

Χαίρε στοργή πάντα πόθον νικῶσα.

Χαίρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ἐένον τόκον ἰδόντες, ξενωθῶμεν τοῦ κόσμου, τὸν
νοῦν εἰς οὐρανὸν μεταθέντες· διὰ τοῦτο γὰρ ὁ ὑ-
ψηλὸς Θεὸς, ἐπὶ γῆς ἐφάνη ταπεινὸς ἀνθρώπος,
βουλόμενός ἐκλύσαι πρὸς τὸ ὕψος, τοὺς αὐτῷ
βωῶντας·

Ἄλληλουΐα.

Ὁλος ἦν ἐν τοῖς κάτω, καὶ τῶν ἀνω οὐδ' ὅλως
ἀπῆν, ὁ ἀπερίγρηπτος Λόγος· συγκατάβασις γὰρ
Θεϊκῆ, οὐ μετάβασις δὲ τοπικῆ γέγονε· καὶ τόκος
ἐκ Παρθένου Θεολήπτου, ἀκουούσης ταῦτα·

Χαίρε Θεοῦ ἀχωρήτου χώρα.

Χαίρε σεπτοῦ μυστηρίου θύρα.

Χαίρε τῶν ἀπίστων ἀμφίβολον ἀκουσίμα.

Χαίρε τῶν πιστῶν ἀναμφίβολον καύχημα.

Χαίρε ὄχημα πανάγιον τοῦ ἐπὶ τῶν Χερουβίμ.

Χαίρε οἶκημα πανάριστον τοῦ ἐπὶ τῶν Σεραφίμ.

Χαίρε ἡ τάναντία εἰς ταῦτο ἀγαγούσα.

Χαίρε ἡ παρθευίαν καὶ λοχείαν ζευγνύσα.

Χαίρε, δι' ἧς ἐλύθη παράβασις.

Χαίρε, δι' ἧς ἠνοιχθῆ Παράδεισος.

Χαίρε ἡ κλεῖς τῆς Χριστοῦ Βασιλείας.

Χαίρε ἐλπίς ἀγαθῶν αἰώνιων.

Χαίρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Πᾶσα φύσις Ἀγγέλων, κατεπλάγη τὸ μέγα τῆς
σῆς ἐνανθρωπήσεως ἔργου· τὸν ἀπρόσιτον γὰρ ὡς

Θεόν, ἐθεώρει πᾶσι πρῖν τὸν ἄνθρωπον ἡμῖν μὲν
 συνδιάγοντα, ἀκούοντα δὲ παρὰ πάντων οὕτως
 Ἀλληλοῦϊα.

Ῥήτορας πολυφθέγγους, ὡς ἰχθύας ἀρώνας, ὀ-
 ρῶμεν ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε ἀποροῦσι γὰρ λέγουσά,
 Πῶς καὶ Παρθένος μένεις, καὶ τεκεῖν ἴαχυσας
 ἡμεῖς δὲ τὸ Μυστήριον θαυμάζοντες, πιστῶς βροῦ-
 μεν.

Χαῖρε σοφίας Θεοῦ δοχεῖον.

Χαῖρε προνοίας αὐτοῦ ταμεῖον.

Χαῖρε φιλοσόφους ἀσέφους δεικνύουσα.

Χαῖρε τεχνολόγους ἀλόγους ἐλέγγουσα.

Χαῖρε, ἔτι ἐμωράνθησαν εἰ δεινοὶ συζητηταί.

Χαῖρε, ἔτι ἐμαράνθησαν οἱ τῶν μύθων ποιηταί.

Χαῖρε τῶν Ἀθηναίων τὰς πλοκάς διασπῶσα.

Χαῖρε τῶν ἀλείων τὰς σαγήνας πληροῦσα.

Χαῖρε βυθοῖ ἀγνοίας ἐξέλλουσα.

Χαῖρε πολλοὺς ἐν γνώσει φωτίζουσα.

Χαῖρε ὄλκας τῶν θελούντων σωθῆναι.

Χαῖρε λιμὴν τῶν τοῦ βίου πλωτήρων.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Σῶσαι θέλων τὸν κόσμον, ὁ τῶν ὄλων κοσμητῶν
 πρὸς τοῦτον αὐτεπάγγελτος ἦλθε· καὶ ποιμὴν ὑπάρ-
 χων ὡς Θεός, δι' ἡμᾶς ἐφάνη κατ' ἡμᾶς ἄνθρω-
 πος· ἐμοίω γὰρ τὸ ὁμοίον καλέσας, ὡς Θεός
 ἀκούει.

Ἀλληλοῦϊα.

Τεῖχος εἰ τῶν παρθένων, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ
 πάντων τῶν εἰς σὲ προστρέχόντων· ὁ γὰρ τοῦ οὐρα-
 νοῦ, καὶ τῆς γῆς κατεσκευάσέ σε Ποιητὴς Ἄχραντε,
 οἰκήσας ἐν τῇ μήτρᾳ σου, καὶ πάντας σοὶ προσφω-
 νεῖν διδάξας.

Χαίρε ἡ στήλη τῆς παρθενίας.
 Χαίρε ἡ πύλη τῆς σωτηρίας.
 Χαίρε ἀρχηγὲ νοητῆς ἀναπλάσεως.
 Χαίρε χορηγὲ θεϊκῆς ἀγαθότητος.
 Χαίρε, σὺ γὰρ ἀνεγίννησας τοὺς συλληθέντας αἰ-
 σχροῦς.
 Χαίρε, σὺ γὰρ ἐνουθέτησας τοὺς συληθέντας τὸν νοῦν.
 Χαίρε ἡ τὸν φθορίαν τῶν φρενῶν καταργοῦσα.
 Χαίρε ἡ τὸν σπορέρα τῆς ἀγίας τεκνοῦσα.
 Χαίρε παστάς ἀσπίρου νυμφείσεως.
 Χαίρε πιστοὺς Κυρίῳ ἀρμόζουσα.
 Χαίρε καλὴ κουροτρόφῃ παρθένων.
 Χαίρε ψυχῶν νυμφοστόλε Ἁγίαν.

Χαίρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

"Ὑμνος ἅπας ἠτάται, συνεκτίθεισθαι σπείδων,
 τῷ πλήθει τῶν πολλῶν οἰκτιρμῶν σου· ἰσαρίθμους
 γὰρ τῇ ψάμμῳ οἰδᾶς, ἂν προσφέρωμέν σοι Βασιλεῦ
 ἅγιε οὐδέν, τελούμεν ἄξιον, ὧν δέδωκας ἡμῖν, τοῖς
 σοῖς βοῶσιν.

Ἀλληλουῖα.

Φωτοδόχον λαμπάδα, τοῖς ἐν σκότει φανεῖσαν,
 ἐρώμεν τὴν ἀγίαν Παρθένον· τὸ γὰρ αὔλον ἄπτουσα
 φῶς, ὁδηγεῖ πρὸς γνῶσιν θεϊκὴν ἅπαντας, αὐγὴ τὸν
 νοῦν φωτίζουσα, κραυγῇ δὲ τιμωμένη ταῦτα.

Χαίρε ἀκτίς νοητοῦ Ἡλίου.
 Χαίρε βολίς τοῦ ἀδύτου φέγγους.
 Χαίρε ἀστραπὴ τὰς ψυχὰς καταλάμπουσα.
 Χαίρε, ὡς βροντὴ τοὺς ἐχθροὺς καταπλήττουσα.
 Χαίρε, ὅτι τὸν πολύφωτον ἀνατέλεις φωτισμόν.
 Χαίρε, ὅτι τὸν πολύρρητον ἀναβλύζεις ποταμόν.
 Χαίρε τῆς κολυμβήθρας ζωγραφοῦσα τὸν τύπον.
 Χαίρε τῆς ἁμαρτίας ἀναιροῦσα τὸν ῥύπον.

Χαίροι λουτήν ἐκπλύνων συνείδησιν.

Χαίρε κρατὴρ κερνῶν ἀγαλλίαςιν.

Χαίρε ὄσμη τῆς Χριστοῦ εὐωδίας.

Χαίρε ζωὴ μυστικῆς εὐωχίας.

Χαίρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Χάριν δοῦναι θελήσας, ὀφλημάτων ἀρχαίων, ὁ πάντων χρεωλύτης ἀνθρώπων, ἐπεδήμησε δι' ἑαυτοῦ, πρὸς τοὺς ἀποδήμους τῆς αὐτοῦ χάριτος· καὶ σχίσας τὸ χειρόγραφον, ἀκεύει παρὰ πάντων οὕτως·

Ἄλληλουϊα.

Ψάλλοντές σου τὸν τόκον, ἀνυμνοῦμέν σε πάντες, ὡς ἔμφυχον ναὸν Θεοτόκε· ἐν τῇ σῇ γὰρ οἰκίσας γαστρὶ, ὁ συνέχων πάντα τῇ χειρὶ Κύριος, ἠγάσεν, ἐδόξασεν, ἐδίδαξεν βροτῶν σοὶ πάντας·

Χαίρε σκηνὴ τοῦ Θεοῦ, καὶ Λόγου.

Χαίρε Ἁγίων Ἁγίων μείζων.

Χαίρε κιβωτὴ χρυσοβαίσα τῷ Πνεύματι.

Χαίρε θησαυρὸς τῆς ζωῆς ἀδαπάνητε.

Χαίρε τίμιον διάδημα Βασιλέων εὐσεβῶν.

Χαίρε καύχημα σεβάσμιον Ἱερῶν εὐλαβῶν.

Χαίρε τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἀσάλευτος πύργος.

Χαίρε τῆς βασιλείας τὸ ἀπόρρητος τεῖχος.

Χαίρε, δι' ἧς ἐγείρονται τράπαια.

Χαίρε, δι' ἧς ἐχθροὶ καταπίπτουσι.

Χαίρε χρωτὸς τοῦ ἐμοῦ Θεραπεία.

Χαίρε ψυχῆς τῆς ἐμῆς σωτηρία.

Χαίρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὡ πανύμνητε Μήτηρ, ἡ τεκοῦσα τὸν πάντων Ἁγίων ἀγιώτατον Λόγον· δοξαζομένη τὴν νῦν προσφερόν, ἀπὸ πάσης ῥύσαι συμφορὰς ἅπαντας, καὶ τῆς μελλοῦσης λύτρωσαι κολάσεως, τοὺς σοὶ βοῶντας.

Ἄλληλουϊα.

Διὸ καὶ ἡμεῖς αὐτὴν τὴν πανάγιον, καὶ ἀρμούσιον, καὶ ζωοποιόν, καὶ ἀμέριστον Τριάδα, τὸν Πατέρα, τὸν Υἱόν, καὶ τὸ πανάγιον Πνεῦμα, τὴν μίαν ἐν Τριάδι ἀνερμήνευτον Θεότητα, λατρευτικῶς ἀνυμνοῦντες, εὐσεβῶς προσκυνοῦμεν· Σὲ τὴν πανάχραντον, πανακήρατον, πανάσπιλον, πανάφθονον, πανύμνητον, παντάνασσαν τῆς κτίσεως, τὴν Θεοτόκον Μαρῖαν, Μητέρα, καὶ Παρθένον ἀληθῶς κηρόττομεν ὡς μεσίτριαν δὲ τοῦ παντός κόσμου, σὲ πιστῶς δοξάζομεν, καὶ μετὰ τοῦ Γαβριὴλ σοὶ κραυγάζομεν· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, εὐλόγημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἔτεκες· διὸ σε ἀκαταπαύστως τιμῶντες, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· Ἀμήν.

Τ Μ Ν Ο Σ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΗΝ ΠΑΡΘΕΝΟΝ.

Ἐπὶ σοὶ χαίρει Κεχαριτωμένη πᾶσα ἡ κτίσις, Ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένη ναεὶ, καὶ Παράδεισε λογικῆ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰῶνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν· τὴν γὰρ σὴν μήτραν θρόνου ἐποίησε, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο. Ἐπὶ σοὶ χαίρει Κεχαριτωμένη πᾶσα ἡ κτίσις, δόξα σοι.

ΖΑΧΑΡΙΟΥΤ ΙΕΡΕΩΣ

ΣΤΙΧΟΙ ΙΑΜΒΙΚΟΙ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ,

ΚΑΙ ΔΕΙΠΑΡΘΕΝΟΝ

ΜΑΡΙΑΝ.

Ζωὴν ἰδοῦσα
 Ἀσωμάτων τε
 Χοροὶ ἐπλάγη
 Ἀνθήσασάν γε
 Ρυσαμένην σέ
 Γυὶ πέλοντα
 Ἀ΄χραντε οὐκοῦν
 Σώσουσα δι' ἴδι
 Κυρίαν ξενότροπως
 Ράβδον ὡς ἅπασα
 Ἦσε χαρᾶ καὶ φόβῳ
 Σὼ τόκῳ ὦ Μαριάμ
 Ὑπ' ἀράς πάντ' ἔθνεα
 Δούλα Σατάν πρὶν κέαρ
 Ἐλπίς οὔσα ἰθύναι
 Ἰκέτην σὲν Κυρία.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ

ΛΕΟΝΤΙΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ.

Ω Μαριάμ Θεοτόκε, ἅπανα ἡ χορεία τῶν Ἀσω-
 μάτων ἰδοῦσα σέ τὴν ῥάβδον τὴν ἀνθήσασαν ξενο-
 τρόπως τὴν κυρίαν ζωὴν, ἔγουν τὸν Χριστὸν (κατὰ
 τὸ, Ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς, ἡ ἀλήθεια, καὶ ζωὴ ἐνυπό-
 στατος) λίαν ἐπλάγη ὑπὸ τοῦ φόβου, καὶ ὑπὸ τῆς
 χαρᾶς ἦσε τῷ σῶ τόκῳ, ἤγουν τῷ σῶ Υἱῷ ἔμνει,
 καὶ ἔψαλλεν ὡς ἐν τῷ σπηλαίῳ τὸ, Δόξα ἐν ὑψί-
 στοις Θεῷ. Σέ φημι τὴν Μαριάμ τὴν ῥυσαμένην
 πάντα τὰ ἔθνη ὑπὸ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, τὰ ὑπάρ-
 χοντα πρότερον δεδουλωμένα κατὰ τὴν ψυχὴν ὑπὸ
 τῆς δυνάμεως τοῦ Σατᾶν καὶ δολίου δράκοντος· τὸ
 λοιπὸν, ὦ Ἄχραντε Κυρία Παρθένε, ἤγουν κυρίως,
 σὺ ἡ ὑπάρχουσα ἐλπίς πάντων τῶν Χριστιανῶν, ἐλ-
 θεῖ σῶσούσα τὴν δε, δηλονότι τὸν στιχουργήσαντα
 τοὺς ἰάμβους, καὶ ἴδουνον αὐτὸν τὸν σὺν ἱκέτην Ζα-
 χαρίαν τὸν Ἱερέα εἰς εὐθείας ὁδοῦς.

ΟΙ ΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΑΡΕΣ ΟΙΚΟΙ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΟΗΤΗΝ ΣΚΑΛΑΝ

ΤΟΝ ΤΙΜΙΟΝ ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΝ ΣΤΑΥΡΟΝ

ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὁ τρισμακάριστε Σταυρέ καὶ πανσεβάσμιε, σὲ προσκυνῶμεν οἱ πιστοὶ καὶ μεγαλύνομεν, ἀγαλλόμενοι τῇ θεΐᾳ σου ἀνυψώσε· Ἄλλ' ὡς τρόπαιον καὶ ὄπλον ἀπροσμάχητον, περιφρούρει τε καὶ σκέπε τῇ σῇ χάριτι, τοὺς σοὶ κρᾶζοντας· Χαίρε Εὐλον μακάριον.

ΟΙ ΟΙΚΟΙ.

Ἄγγελοι οὐρανῶθεν, ἀοράτως κυκλοῦσι, Σταυρὸν τὸν ζωηφόρον ἐν φόβῳ· καὶ φωτοπάροχον χάριν λαμπρῶς παρεχόμενον, νῦν τοῖς πιστοῖς βλέποντες, ἐξίστανται καὶ ἴστανται βοῶντες πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα·
 Χαίρε Σταυρέ οἰκουμένης φύλαξ,
 Χαίρε ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας.
 Χαίρε ὁ πηγάζων ἀφθόνως αἱμάτα,
 Χαίρε ὁ φωτίζων τοῦ κόσμου τὰ πέρατα.

206 ΟΙΚΟΙ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Χαίρε Εύλον ζωομύριστον καὶ θαυμαίων θαυμαρεῖ,

Χαίρε συνθεοτρισεύβη, καὶ χαρίτων παραχευῖ.

Χαίρε ὅτι ὑπάρχεις ὑποπόδιον θείου,

Χαίρε ὅτι ἐτέθης εἰς προσκύνησιν πάντων.

Χαίρε κρατὴρ τοῦ νέκταρος ἔμπλεως.

Χαίρε λαμπτήρ τῆς ἀνω λαμπρότητος.

Χαίρε, δι' οὗ εὐλογεῖται ἡ κτίσις,

Χαίρε, δι' οὗ προσκυνεῖται ὁ Κτίστης.

Χαίρε Εύλον μακάριον.

Βλέπουσα ἡ Ἐλένη ἑαυτὴν ἐν ἐφέσει, φησὶ τῷ Βασιλεῖ θαρσαλέως· Τὸ παμπόθητόν σου τῆς ψυχῆς, εὐχερέστατόν μου τῆ σπουδῇ φαίνεται· ζητούσα γοῦν τὸ κράτιστόν σοι τρόπαιον, ὡς λέγεις, κράζω·

Ἀλληλουῖα.

Γνωσὶν ἄγνωστον πρῶην, ἡ Βασίλισσα γνωῦσα, ἐβόησε πρὸς τοὺς ὑπουργοῦντας· Ἐκ λαγάνων τῆς γῆς εὐρεῖν ἐν τάχει, καὶ δοῦναι τὸν Σταυρὸν, σπεύσατε πρὸς ἂν ἰδοῦσα ἔφησεν ἐν φόβῳ, πλὴν κράζουσα οὕτω·

Χαίρε γαρῆς τῆς ὄντως σημείου,

Χαίρε ὄρας τῆς ἀρχαίρας λύτρου.

Χαίρε θαυμαρὸς ἐν γῇ φθάνῳ κρυπτόμενος,

Χαίρε ὁ φανεῖς ἐν τοῖς ἀστροῖς τυπούμενος.

Χαίρε τετρακτινοπύρσευτε, καὶ πυρίμορφε Σταυρεῖ,

Χαίρε κλίμαξ ὑποστήρικτε προοραθεῖσα ποτέ.

Χαίρε τὸ τῶν Ἀγγέλων γαληνόμορφον θαῦμα,

Χαίρε τὸ τῶν δαιμόνων πολυστένακτον τραῦμα.

Χαίρε τερπνὸν τοῦ λόγου κειμήλιον,

Χαίρε πυρὸς τῆς πλάνης σβεστήριον.

Χαίρε Σταυρεῖ ἀπορουντων προστάτα,

Χαίρε στερρὲ εὐδρομούντων προστάτα.

Χαίρε Ξύλον μακάριον.

Δύναμις ἡ τοῦ ξύλου, ἐπιδέδεικται τότε πρὸς πίστωσιν ἀληθῆ τοῖς πᾶσι, καὶ τὴν ἀφωνόν τε καὶ νεκράν πρὸς ζωὴν ἀνέστησε, φοικτὸν θάνατον τοῖς μέλλουσι καρπῶσθαι σωτηρίαν, ἐν τῷ μέλλειν οὕτως.

Ἀλληλουῖα.

Ἐχουσα ἡ Ἐλένη, τὸ ἀήττητον ὄπλον, ἀνέδραμε πρὸς τὸν ταύτης γόνον· ὁ δὲ μέγα σκιρτήσας εὐθὺς, ἐπιγνοὺς τὸν μέγιστον Σταυρὸν ἔχαιρε, καὶ ἄλμασιν ὡς ἄσμασιν, ἔβρα πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα.

Χαίρε Σταυρὲ τοῦ φωτός δοχείον,

Χαίρε Σταυρὲ τῆς ζωῆς ταμεῖον.

Χαίρε ὁ δοτὴρ χαρισμάτων τοῦ πνεύματος,

Χαίρε ὁ λιμὴν παντοπόρων ἀχείμαστος.

Χαίρε τράπεζα βαστάζουσα ὡσπερ θυμὰ τὸν Χριστόν,

Χαίρε κλῆμα βότρυν πέπειρον φέρον οἶνον μυστικόν.

Χαίρε ὅτι τὰ σκῆπτρα τῶν ἀνάκτων φυλάττεις,

Χαίρε ὅτι τὰς κάρας τῶν δρακόντων συνθλάττεις.

Χαίρε λαμπρὸν τῆς πίστεως γνώρισμα,

Χαίρε παντὸς τοῦ κόσμου διάσωσμα.

Χαίρε Θεοῦ πρὸς θνητοὺς εὐλογία,

Χαίρε θνητῶν πρὸς Θεὸν μεσιτεία.

Χαίρε Ξύλον μακάριον.

Ζῆλον ἐνδοθεν ἄειον, ἡ Ἐλένη λαβοῦσα, ἐζήτησε καὶ εὔρε σπουδαίως, τὸν ἐν γῇ κρυπτόμενον Σταυρὸν, καὶ δεικνύμενον ἐν οὐραῶν Ἀνακτι· ὃν ὕψωσε καὶ βλέπων τὸ πολίτευμα, ἐν πίστι ἔφη.

Ἀλληλουῖα.

Ἡλιόμορφος ὡφθη ὁ Σταυρὸς ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ πάντες φωτισμοῦ ἐμπλησθέντες, καὶ δραμόντες ὡς

πρὸς ἀστ'ρα, θεωροῦσι τούτον ὡς καλῶν αἰτιον,
ἐν ταῖς χερσὶ ταῖς θεαῖαις ὑψωθέντα, ἐν ὑμνοῦντες
εἶπον.

Χαῖρε αὐγὴ νοητοῦ Ἡλίου,

Χαῖρε πηγὴ ἀκνωτοῦ μύρου.

Χαῖρε τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς Εὐας ἀνάκλησις,

Χαῖρε τῶν ἀρχόντων τοῦ ἄδου ἢ νέκρωσις.

Χαῖρε ὅτι ἀνυψούμενος συνανυψοῖς νῦν ἡμᾶς,

Χαῖρε ὅτι προσκυνούμενος καθαγιάζεις τὰς ψυχὰς.

Χαῖρε τῶν Ἀποστόλων κοσμοκῆρυκτον κλέος,

Χαῖρε τῶν ἀθλοφόρων εὐμενέστατον σθένος.

Χαῖρε Σταυρέ Ἑβραίων ὁ ἔλεγχος,

Χαῖρε πιστῶν ἀνθρώπων ὁ ἔπαινος.

Χαῖρε, δι' οὗ κατεβλήθη ὁ ἄδης,

Χαῖρε, δι' οὗ ἀνατέταλκε χάρις.

Χαῖρε Σῦλον μακάριον.

Θεοβρόβετου Σύλου θεωροῦσάντες πάντες, τῆ ταύ-
του νῦν προσέλθωμεν σκέπη, καὶ ὡς ὄπλον κρατοῦν-
τες αὐτό, δι' αὐτοῦ τροποῦμεν τῶν ἐχθρῶν φάλαγ-
γας, καὶ ψαύοντες τὸν ἀψύστον, τοῖς χεῖλεσιν αὐ-
τῷ βοῶμεν.

Ἀλληλουῖα.

Ἴδε φῶς οὐρανόθεν, Κωνσταντῖνος ὁ μέγας, διει-
κνύμενον Σταυροῦ τὸ σημεῖον δι' ἀστέρων, ἐν ᾧ καὶ
νικῶν πολεμίων πλήθον, ἔσπευσεν τὸ Σῦλον φανερώ-
σαι, καὶ βοῆσαι πρὸς αὐτὸ τοιαῦτα.

Χαῖρε βουλῆς τῆς ἀβρήτου πέρας,

Χαῖρε λαοῦ εὐσεβοῦντος κέρας,

Χαῖρε πολεμίων ὁ τρίπων τὰς φάλαγγας,

Χαῖρε φλόξ καθάπερ φλέγων τοὺς δαίμονας.

Χαῖρε σιγήπερον ἐπουράνιον τοῦ Βασιλέως τοῦ στρατοῦ.

Χαῖρε τρόποιον ἀήτητον τοῦ γλοχρίστου στρατοῦ.

Χαίρε ὁ τῶν βαρβάρων τὴν ὄφρυν καταβάλλων.

Χαίρε ὁ τῶν ἀνθρώπων τὰς ψυχὰς περιέπων.

Χαίρε κακῶν πολλῶν ἄμυντήριον.

Χαίρε καλῶν πολλῶν βραβευτήριον.

Χαίρε δὲ εὐχριστοφόροι σκιρτῶσι.

Χαίρε δὲ εὐ-Ιουδαῖοι θρημαῖσι.

Χαίρε Εὐλον μακάριον.

Κλίμαξ οὐρανοκίμαξ, ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου ἐ-

γένετο, τοὺς πάντας ἀνάγων ἀπὸ γῆς πρὸς ὕψος οὐ-

ρανοῦ, τοῖς χοροῖς Ἀγγέλων συνοικεῖν πότισε, ἀφέν-

τας τὰ νῦν ὄντα ὡς μὴ ὄντα, καὶ εἰδότας ψάλλειν

Ἀλληλοῦια.

Λάμπας φῶς ἐπὶ πάντι, ὁ Σωτὴρ τοῖς ἐν ἅθῃ

ἐφώτισας τοῖς κάτω κειμένους, πληρωοὶ δὲ ἄδου τὴν

αὐγὴν, μὴ ἐνέγκαντες σου ὡς νεκροὶ πέπτωκασι.

οἱ τοῦτων δὲ μυστήντας, νῦν ἐφώττες πόν Σταυρὸν

βοῶσι.

Χαίρε ἀνάστασις τεθνεώτων.

Χαίρε παράκλησις τῶν πενθοῦντων.

Χαίρε τῶν ταμείων τοῦ ἄδου ἡ κέκωσις.

Χαίρε Παραδείσου τρυφῆς ἡ ἀπόλαυσις.

Χαίρε ῥάβδος ἡ ποτίσασα τὸν Αἰγύπτιου στρατὸν.

Χαίρε ἄβυθς ἡ ποτίσασα Ἰσραηλίτην λαόν.

Χαίρε ἐμπυχον Εὐλον τοῦ Ληστοῦ σωτήριον.

Χαίρε εὐσμον ῥόδον εὐσεβῶν εὐωδία.

Χαίρε τροφή πεινῶντων ἐν πνεύματι.

Χαίρε σφραγίς ἣν ἔλαβον ἄνθρωποι.

Χαίρε Σταυροὶ μυστηρίων ἡ θύρα.

Χαίρε ὅς ἐν ῥαῖδρα χέονται θεῖα.

Χαίρε Εὐλον μακάριον.

Μέλλοντες Μωυσίως, τὸ πολέμοχθον ἠγιάσθητε, ἀν-

τρωσασθαι ἐκ τοῦ ἡμεῶνος, ἰπιδέθης ὡς ῥάβδος

210 ΟΙΚΟΙ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

αὐτῶν, ἀλλ' ἐγνώσθης τούτῳ καὶ Θεοῦ σύμβολον·
διό περ καταπλάγη σου Σταυρὲ τὴν δυναστείαν κρά-
ζων.

Ἀλληλουΐα.

Νόμον ὃ ἐν Σιναίῳ τῷ Θεόπτη δούς παλαι,
Σταυροῦ ἐθέλοντί προσηλοῦται, ὑπὲρ ἀνόμων ἀνό-
μως ἀνδρῶν, καὶ κατάραν νόμου παλαιᾶν ἔλυσεν,
ἵνα Σταυροῦ τὴν δύναμιν ὀρῶντες ἅπαντες νῦν
βωῶμεν.

Χαῖρε ἀνόρθωσις πεπτωκῶτων,

Χαῖρε κατάπτωσις κοσμολάτρων,

Χαῖρε ἀναστάσεως Χριστοῦ τὸ ἐγκαίνισμα,

Χαῖρε μοναζόντων τὸ θεῖον ἐντρέφημα.

Χαῖρε δένδρον εὐσκιόφυλλον, ὑφ' οὗ σκέπονται πιστοί,

Χαῖρε ξύλον προφητῶφθεγκτον, πεφυτευμένον ἐν γῆ.

Χαῖρε τῆς βασιλείας κατ' ἐχθρῶν συμμαχία,

Χαῖρε τῆς πολιτείας κραταιὰ προστασία.

Χαῖρε Κριτοῦ δικαίου φανέρωσις,

Χαῖρε βροτῶν πταιόντων κατάκρισις.

Χαῖρε Σταυρὲ ὀρφανῶν ἀντιλήπτωρ,

Χαῖρε Σταυρὲ πλουτιστὰ τῶν πενήτων.

Χαῖρε Ξύλον μακάριον.

Ξένον θαῦμα ἰδόντες, ξένον βίον βιῶμεν, τὸν
νοῦν εἰς οὐρανὸν ἀνυψούντες· διὰ τοῦτο γὰρ ἐν τῷ
Σταυρῷ ὁ Χριστὸς ἐπάγη, καὶ σαρκὶ πέπονθε, βου-
λόμενος ἐλκίσαι τοὺς αὐτῷ βωῶντας.

Ἀλληλουΐα.

"Ολος ἦλθεν ἐξ ὕψους, τὴν Θεότητα ἔχων, ὁ μό-
νος προαιώνιος Λόγος, καὶ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου
Μητρὸς, καὶ φανείς τῷ κόσμῳ ταπεινὸς ἄνθρω-
πος, Σταυρὸν καταδεξάμενος, ἐξώσσε τοὺς αὐτῷ
βωῶντας.

Χαῖρε Σταυρὲ τῆς εἰρήνης ἔπλον,
 Χαῖρε βαλβίς τῶν ἐδοιπορούντων.
 Χαῖρε σωζομένων σοφία καὶ στήριγμα,
 Χαῖρε ἀπολλυμένων μωρία καὶ σύντριμμα.
 Χαῖρε εὐκαρπον ἀθάνατον, καὶ ζωηφόρον φυτόν,
 Χαῖρε ἄνθος ὅπερ ἠνθήσει τὴν σωτηρίαν ἡμῶν.
 Χαῖρε ὅτι συνάπτεις τὰ ἐν γῆ σὺν τοῖς ἄνω,
 Χαῖρε ὅτι φωτίζεις τὰς καρδίας τῶν κάτω,
 Χαῖρε δι' οὗ φοβρὰ ἐξωστράκισται,
 Χαῖρε δι' οὗ ἡ λύπη ἠφάνισται.
 Χαῖρε καλῶν μυριάριθμὸς ἔλθοσ,
 Χαῖρε πιστῶν μυριώνυμον εὖχοσ.

Χαῖρε Εἶλον μακάριον.

Πέπτωκε τῶν δαιμόνων ἡ παμβέβηλος φάλαγξ,
 καὶ γένος τῶν Ἑβραίων ἠσχύνη, προσκυνούμενου
 τὸν Σταυρὸν παρά πάντων, μετὰ πόθου βλέπουτες,
 αἰεὶ δὲ ἀναβλύζοντα ἰάματα τοῖς ἐκβοῶσιν·

Ἄλληλουῖα.

Ῥεύματα συνεστάλη, λογισμῶν κακοδόξων, παγέν-
 τος σου Χριστέ ἐπὶ ξύλου· ἀποροῦσι γὰρ ἄντως τό,
 Πῶς, καὶ Σταυρὸν ὑπέστης, καὶ φθορὰν πέφευγας·
 ἡμεῖς δὲ τὴν ἀνάστασιν δοξάζοντες, ἀναβοῶμεν·

Χαῖρέ σοφίας Θεοῦ τὸ ἕφος,
 Χαῖρε προνοίας αὐτοῦ τὸ βάθος.
 Χαῖρε μωρολόγων ἀλόγων ἡ ἄγνοια,
 Χαῖρε μαντιπύλων ἀφρόνων ἀπώλεια.
 Χαῖρε ὅτι τὴν Ἀνάστασιν ἐμφανίζεις τοῦ Χριστοῦ,
 Χαῖρε ὅτι τὰ παθήματα ἀνακαινίζεις αὐτοῦ.
 Χαῖρε τὴν πρωτοπλάστων τὴν παρόβασιν λύσας,
 Χαῖρε τοῦ Παραδείσου τὰς εἰσόδους ἀνοίξας.
 Χαῖρε Σταυρὲ τοῖς πᾶσι σεβάσμιε,
 Χαῖρε ἐθνῶν ἀπίστων ἀντίπαλε.

212 ΟΙΚΟΙ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Χαίρε Σταυρέ ἰατρὲ τῶν νοσούντων,

Χαίρε αἰεὶ βοηθὲ τῶν βωόντων.

Χαίρε Ξύλον μακάριον.

Σῶσαι θέλων τὸν κόσμον, ὁ τοῦ κόσμου κοσμη-
τωρ, κατήλθε πρὸς αὐτὸν ἀπορρήτως, καὶ Σταυρὸν
ὑπέστη Θεὸς ὢν, δι' ἡμᾶς τὰ πάντα κατ' ἡμᾶς δε-
χεται· διὸ καὶ λυτρωσάμενος ἡμᾶς ἀκούει παρὰ
πάντων.

Ἀλληλουΐα.

Τεῖχος τῆς οἰκουμένης, ὦ Σταυρέ ζωφόρε, ἀπόρ-
θητον καὶ θεῖον νοούμεν· ὁ γὰρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ
τῆς γῆς κατασκευάσας σε Ποιητὴς τάνυσσι τὰς χεῖρας,
ξένου ἀκουσμα· καὶ ἅπαντας ἐκφωνεῖν διδάξας.

Χαίρε ἡ βᾶσις τῆς εὐσεβείας,

Χαίρε τὸ νίκος τῆς κληρουχίας.

Χαίρε Ἀμαλὴκ νεητὸν ὁ τροπούμενος,

Χαίρε Ἰακώβ ταῖς χερσὶ προτυπούμενος.

Χαίρε σὺ γὰρ ἀνεμόρφωσας τὰς παλαιτάτας σκιάς,

Χαίρε σὺ γὰρ ἀνεπλήρωσας προφητοφθέγκτους φωνάς,

Χαίρε ὁ τὸν Σωτῆρα τῶν ἀπάντων βαστάσας,

Χαίρε ὁ τὸν φθορέα τῶν ψυχῶν καταργήσας.

Χαίρε δι' οὗ Ἄγγελοις ἠνώθημεν,

Χαίρε δι' οὗ φωτὶ κατηυγάσθημεν.

Χαίρε· σὲ γὰρ προσυνοόμεν τιμώντες,

Χαίρε· σοὶ γὰρ προσφωνοῦμεν βοῶντες·

Χαίρε Ξύλον μακάριον.

"Ὕμνος ἅπας μειοῦται, συνακολουθεῖν θέλων τῷ
πλήθει, τῶν πολλῶν σου θαυμάτων· ἐγκωμίων πλή-
θὺν καὶ γὰρ ἂν προσέξωμέν σοι, ὦ Σταυρέ τίμιε,
οὐδὲν τελούμεν ἄξιον, ὧν δέδωκας ἡμῖν· ἀλλ' οὖν
βοῶμεν·

Ἀλληλουΐα.

Φωτοπάροχον αἴγλην, τοῖς ἐν σκότει θωρεῖται,
 Σταυρὸς ὁ ζωοδώρητος οὗτος· τὸ γὰρ αὔλον θέδειται,
 φῶς, καὶ πρὸς γυνῶσιν θείαν δοδουχεῖ ἅπαντας,
 ὑψοῖ δὲ νῦν ὑψούμενος τὸν νοῦν ἡμῶν, ἀναμέλπειν ταῦτα.

Χαῖρε φωστήρ τοῖς ἐν σκότει φαίνων,
 Χαῖρε ἀστήρ τὸν κόσμον αὐγάζων.
 Χαῖρε ἀστραπή χριστοκτόνους ἀμβλύνουσα,
 Χαῖρε ἡ βροντὴ τοὺς ἀπίστως ἐκπλήττουσα.
 Χαῖρε ὅτι κατελάμπρυνας τῶν ὀρθοδόξων τοὺς χορούς,
 Χαῖρε ὅτι κατηθάφισας τῶν εἰδῶλων τοὺς βωμούς.
 Χαῖρε οὐπὲρ ὁ τύπος οὐρανῶθεν ἐφάνη,
 Χαῖρε οὐπὲρ ἡ χάρις πονηρίας ἐλαύνει.
 Χαῖρε σαρκὸς σημαίνων τὴν νεκρωσιν,
 Χαῖρε παθῶν ὁ κτείνων ἐπέγευσεν.
 Χαῖρε ἐν ᾧ ὁ Χριστὸς ἐσταυρώθη,
 Χαῖρε δι' οὗ ἅπας κόσμος ἐσώθη.

Χαῖρε Ξύλον μακάριον.

Χάριν δοῦναι θελήσας ὁ Χριστὸς τοῖς ἀνθρώποις,
 τὰς χεῖρας ἐπὶ ξύλου ἐκτείνει, καὶ τὰ ἔθνη
 πάντα συγκαλεῖ, καὶ βασιλείαν πᾶσιν οὐρανῶν δίδωσι,
 τοῖς μέλπουσι τὸν ὕμνον ἐπαξίως, καὶ πιστῶς
 βοῶσιν·

Ἀλληλοῦα.

Ψάλλοντές σου τὸν ὕμνον, εὐφημοῦμεν ἐκ πόθου,
 ὡς ἐμψυχον Κυρίου σε Ξύλον· ἐπὶ σοὶ γὰρ παγεῖς
 ἐν σαρκί, ὁ δεσπόζων τῶν ἄνω δυνάμεων, ἡγίασεν,
 ἐδόξασεν, ἐδίδαξε βοῶν σοι ταῦτα·

Χαῖρε Σταυρὲ νοητὴ ῥομφαία,
 Χαῖρε Ἁγίων ἅγιον βλέμμα·
 Χαῖρε Προφητῶν καὶ Δικαίων προκήρυγμα,
 Χαῖρε τοῦ Χριστοῦ λαμπροφόρον στρατηγήμα.

214 ΟΙΚΟΙ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Χαῖρε κάλλος καὶ διάδημα βασιλέων εὐσεβῶν,

Χαῖρε κράτος καὶ ὀχύρωμα Ἱερῶν εὐλαβῶν.

Χαῖρε τῆς ἀληθείας εὐκλεέστατος κόσμος,

Χαῖρε τῆς σωτηρίας εὐτυχέστατος ὄρμος,

Χαῖρε φαιδρὸν ἀπάντων ἀγλαΐσμα,

Χαῖρε υἱῶν τῆς Ἄγαρ φυγάδευμα.

Χαῖρε φωτὸς ἀκηράτου λυχνία,

Χαῖρε ψυχῆς τῆς ἐμῆς θυμηδία.

Χαῖρε Ξύλου μακάριον.

Ὡ πανύμνητον Ξύλον, τὸ βλαστήσαν τὸν πάντων
 Ἀγίων ἀγιώτατον Λόγον· δεδεγμένον ἡμῶν τὰς
 λιτὰς, ἀπὸ πάσης ρύσαι συμφορᾶς ἅπαντας, καὶ
 αἰωνίου λύτρωσαι κολάσεως, τοὺς σοὶ βωῶντας·
 Ἀλληλοῦϊα.

ΤΕΛΟΣ.

Α Ν Τ Ι Γ Ρ Α Φ Ο Ν

ΕΚ ΤΟΥ ΙΛΔΥΡΙΚΟΥ ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΦΡΑΓΙΔΟΣ

ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Παράδοσις ἀρχαιοτάτη καὶ ἀψευδής τῶν ἀγίων Ἀποστόλων καὶ ἱερῶν Πατέρων, περὶ τοῦ, Πῶς πρέπει ὁ εὐσεβὴς Χριστιανὸς καὶ Ὁρθόδοξος νὰ σφραγίσῃ τὸ σημεῖον τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιῦ Σταυροῦ εἰς τὸ ἑαυτοῦ πρόσωπον διὰ τῶν δακτύλων τῆς ἑαυτοῦ χειρὸς· καὶ τίνας δακτύλους χρεωστῆ νὰ ἐνώσῃ, καὶ τί ὄρα δηλοῦσιν οἱ αὐτοὶ δάκτυλοι.

Πρῶτον μὲν οὖν πρέπει ὁ εὐσεβὴς καὶ Ὁρθόδοξος Χριστιανὸς νὰ ἐνώσῃ τοὺς πρώτους τρεῖς δακτύλους τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ χειρὸς, διὰ νὰ χαρακτηρίσῃ τὴν παναγίαν Τριάδα, τοῦτέστι τὸν πρῶτον δάκτυλον, καὶ τοὺς λοιποὺς δύο, ὅπου εἶναι σιμὰ εἰς αὐτὸν, διὰ τῶν ὁποίων παρεμφαίνομεν, καὶ φανερώνομεν, καὶ τὴν ἰσότητα, καὶ τὴν ἑνωσιν, ὁμοῦ καὶ τὸ ἀχώριστον τῆς αὐτῆς ἁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος, ἀντιτασσόμενοι καὶ ἀντιμάχοντες τοῖς Αἰρετικοῖς τῶν Ἀρμενίων, οἱ τινες κακῶς καὶ ἀμαθῶς δογματίζουσι διαφορὰν

καὶ ἀνομιότητα εἰς τὴν αὐτὴν ὑπέρθεον καὶ προσκυνητὴν ἁγίαν Τριάδα· καὶ διὰ τοῦτο σχεδιάζουσιν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτῶν τὸν τύπον καὶ τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου καὶ ζωποιοῦ Σταυροῦ, ἐναυντες τὸν πρῶτον δάκτυλον μετὰ τῶν λοιπῶν τεσσάρων δακτύλων, ὅπου γέγονται ὅλοι ὁμοῦ πέντε, διὰ νὰ ἐνδείξωσι διὰ τῶν πέντε τούτων ἀνομιῶν δακτύλων, τὸ διάφορον τῶν τριῶν θείων Ὑποστάσεων. Ὅθεν ὡς κακοδόξους αὐτοὺς ἀποβάλλομεν, οὔτε μὴν ὁμοφωνοῦμεν αὐτοῖς τὸ σύνολον ἡμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι, ἀλλ' ἀπέχομεν μακρὰν ἀπὸ τῶν τοιούτων, οἱ τινες ἀκολουθοῦσι τὴν παράφρονα καὶ ψυχόλεθρον αὐτῶν γνώμην. Ἀπορῶγοντες δὲ καὶ τὸ βάρβαρον τῆς Ἀρριανικῆς ἀθεΐας, πιστεύομεν καὶ ὁμολογοῦμεν τὴν ἔκθεσιν τῆς ἰσχυρῆς καὶ οὐσίας τῆς αὐτῆς πεναγίας καὶ ὁμοουσίου Τριάδος, καὶ διὰ τῆς διαίρεσεως τῶν δακτύλων παρεμφαίνοντες, καὶ φανεροῦντες τὴν διαφορὰν τῶν τριῶν θείων Ὑποστάσεων, ἀποβάλλομεν καὶ ἀπορρίπτομεν τὴν ματαιόφρονα καὶ ληρώδη γνώμην τοῦ Σαβελλίου. Ἐπειδὴ οὖν λέγομεν, ἀλλ' οὐδὲ πάλιν εἰς ἓν συνάπτομεν καὶ τοὺς τρεῖς δακτύλους, ἀλλ' ἐμάθωμεν διακρίνειν αὐτοὺς καὶ διαχωρίζειν εὐτάκτως τε καὶ ὀρθῶς, ταῦτά ἐστι τὸν πρῶτον δάκτυλον, τὸν λευκόν, ἠπλοκῆ τὸν δεύτερον, καὶ τὸν μέσον. Βάλλοντες τοὺς αὐτοὺς τρεῖς δακτύλους πρῶτον μὲν εἰς τὸ μέτωπον ἡμῶν, καὶ ἐγγίζοντες τὸ μέτωπον, χαρακτηρίζομεν τὸ ἀνώτερον κέρασ τοῦ τιμίου καὶ ζωποιοῦ Σταυροῦ· δεύτερον δὲ, ἐγγίζομεν τὴν κοιλίαν ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τοιαύτου σχήματος εἰκονίζομεν τὸ κατώτερον κέρασ τοῦ Σταυροῦ. Καὶ τρίτον πάλιν φέρομεν τούτους εἰς τὸν δεξιὸν ὄμρον, καὶ ἐκ τούτου, εἰς τὸν ἀριστερόν· καὶ οὕτως οἱ δύο μέσοι

δακτύλοι ἐνώουσι τὰ ἄκρα τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ἐφ' οὗ ἱσταυρώθη δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους. ὁ ἅγιος τῶν ἁγίων ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ Θεὸς, ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ προανάρχου Πατρὸς ἐφαπλῶν τὰς ἀχράντους αὐτοῦ χεῖρας, καὶ εἰς ἐν ἐπισυνα΄γων τὰ πρῶτην διεσκορπισμένα ἔθνη· καὶ διὰ τοῦ τύπου τῶν τριῶν τούτων ἐνουμένων δακτύλων, ὡς εἶπομεν ἄνωθεν, τιμᾶται πάντως, καὶ παρ' ἡμῶν δεξιάζεται, διὰ τὴν αὐτοῦ δύναμιν, ὁ τίμιος καὶ ζωοποιὸς Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ. Εἰσὶ τινες ὅμως οἱ ἀντιπρόσπιτοντες τὰ ἐναντία εἰς ταύτην τὴν ἀρχαίαν παράδοσιν τῆς ἁγίας μας Ἐκκλησίας. Ἄλλ' οὐδὲ πάλιν σχεδιάζουσι τὸν Σταυρὸν κατὰ τὴν παρ' ἡμῶν προγραφείσαν ὑποτύπωσιν. Ἄλλὰ ἐνώουσι τὸν πρῶτον δάκτυλον μετὰ τῶν λοιπῶν τεσσάρων, μεθ' ὧν ὁμοῦ ἐνουμένων, ὡς οἱ Ἀρμένιοι, περικλείουσιν ἐν αὐτοῖς τὸ μυστήριον τῆς παναγίας καὶ ὁμοουσίου Τριάδος, καὶ διὰ τῶν λοιπῶν τεσσάρων, τουτίστι διὰ τοῦ λιχανοῦ, ἔγχουν τοῦ δεικτικοῦ, εἴτε τοῦ δευτέρου, καὶ τοῦ μέσου, παρεμφαίνουσι καὶ ἐννοῶσι τὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ Λόγου, φέροντες καί τινας μαρτυρίας τοῦ Μακαριωτάτου Μελετίου Ἀντιοχείας, καὶ τοῦ Μακαριωτάτου Θεοδωρήτου, καὶ τοῦ Ὁσίου Μαξίμου τοῦ ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ τοῦ Ἄθωνος ὄρει ἀσκήσαντος ἐν τῇ ἱερᾷ τοῦ Βατοπεδίου Μονῇ. Καὶ οὕτω μὲν οἱ τοιοῦτοι διὰ τὴν ἀπατηλὴν καὶ ψευδῆ αὐτῶν γνώμην, ἀπειθοῦντες τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐπισπῶσι καὶ κατασύρουσιν ἑαυτοὺς εἰς ἀπώλειαν, ἀκολουθοῦντες τὰ ἴχνη ὁμαθῶν τινῶν καὶ ἀπαιδεύτων ἀνθρώπων, οἵ τινες διὰ τὴν ἰαθῶσιν τῆς φρενοβλαβοῦς αὐτῶν, καὶ ψυχολέθρου γνώμης, δύνανται τὴν λάβωσιν τὴν θεραπείαν οἱ βουλόμενοι πλουσίαν τε καὶ θαφιλῆ παρὰ

τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Ὅσοι γοῦν πείθονται εἰς τὴν ἀληθινὴν διδασκαλίαν τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, διὰ τῆς ἐνώσεως τῶν τριῶν πρώτων δακτύλων, ἐμφαίνουσι, καὶ φανερώνουσι τὴν παναγίαν Τριάδα, καὶ τὰ ἀπόρρητον τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας Μυστήριον, κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἀληθινὴν παράδοσιν τῶν ἁγίων Πατέρων. Ὅσοι δὲ πάλιν ἀπειθοῦσι, καὶ πράττουσι τὰ ἐναντία τούτων, ὑπὸ τῆς ἀληθείας τοῦ θόγματος ἐλεγχόμενοι, καταδεξάσθωσαν ὁμοῦ μετὰ τῶν ὀρθοδόξων καὶ εὐσεβῶν Χριστιανῶν ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν ἀκαταπαύστως τὴν παναγίαν καὶ ὑμοῦσιον καὶ ἀδιαίρετον Τριάδα, παρ' ἧς ἀξιοθεύσαν τῆς ἀφράστου καὶ μακαρίας ἐλλάμπειως ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ ἡμέρᾳ τῆς αἰωνίου βασιλείας τῶν οὐρανῶν.

Ν Ι Κ Ο Λ Α Ο Υ

ΙΕΡΕΩΣ ΤΟΥ ΜΑΛΛΕΟΥ

ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ ΝΑΥΠΛΟΙΟΥ,

Περὶ σημασίας τῶν δακτύλων τῆς χειρὸς τοῦ Ἱερέως,
ἐν τῷ εὐλογεῖν τὸν χριστιάνουμον λαόν.

Τὸ μὲν ὄρθιον τοῦ λιχανοῦ δακτύλου, καὶ τὸ ἐπι-
καμπές τοῦ μέσου, τοῦ καὶ σφαιρέλου λεγομένου, τὸ
Ἰησοῦς ὄνομα προδήλως χαρακτηρίζει· τοῦ ὄρθιου
τὸ Ι, παριστῶντος, τοῦ δὲ καμπύλου τὸ Σ, τοῖς ἔν-
θεν καὶ ἔγγιστα ἀλλήλων οἱ δύο οὔτοι δάκτυλοι
οὕτωςίπως διατυπούμενοι, ἀριθῆλως τούτα ἐμφαίνου-
σιν· Ἡ δὲ τοῦ ἀντίχειρος, καὶ τοῦ παραμέσου, τοῦ
καὶ ἐπιβάτου καλουμένου, πρὸς ἀλλήλους πλαγία ἔ-
νωσις, καὶ αὐθις τὰ ἔγγιστα τούτων καμπύλων τοῦ
μύωπος, τὸ, Χριστὸς ὄνομα σημαίνουσιν ἀμφοτέρα.
Ἡ γὰρ πλαγιότης τοῦ ἀλτίχειρος καὶ τοῦ ἐπιβάτου,
τὸ Χ, στοιχείον ἐνδείκνυται. Ὁ δὲ κυρτάσχημος
μύωψ, τὸ μετὰ τούτο Σ, δι' ὧν τὸ Χριστὸς ὄνομα
ὡς εἶρηται δείκνυται. Ἴνα δὲ σαφέστερον τούτο πρὸς
διάγνωσιν ἔχει ὁ βουλόμενος, σχεδιασάτω τὴν χεῖρα
εὐλογοῦσαν, καὶ ἀριθῆλως τὸ λεγόμενον, οὐδὲν ἄλλο
δηλοῦν εὐρήσει, ἢ τὸ τοῦ εὐλογημένου Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ ὄνομα, ἐν ᾧ εὐλογοῦνται πάντα τὰ ἔθνη, ὡς
ἢ πρὸς τὸν Μακάριον Πατριάρχην Ἀβραάμ ἱπαγ-

γελία γέγονεν· Ἐνευλογηθήσονται γάρ φησιν ἐν τῷ σπέρματί σου πάσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς· οὐκ εἶπε δὲ φησιν ὁ Θεῖος Ἀπόστολος ἐν τοῖς σπέρμασιν, ἀλλ' ἐν τῷ σπέρματι, ὅς ἐστιν ὁ Χριστός· ἐχρῆν τοιγαροῦν καὶ τὸν σχηματισμὸν τῆς εὐλογούσης χειρὸς τοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εὐλογημένους, οὐδὲν ἄλλο σημαίνειν, ἢ αὐτὸ τὸ ἔνομα τοῦ ἐν ᾧ εὐλογούμεθα. Διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι καὶ θειοτέρα προνοία, οὕτως ἀρχῆθεν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ τῶν ἔλων Δημιουργοῦ, οἱ δάκτυλοι τῆς ἀνθρωπίνης παλάμης ἐξήρτηνται, καὶ οὐ πλείους, οὐδ' ἐλάττωτες, ἀλλ' ὅσοι ἂν μὴ περιττῶς, μὴ δὲ ἐλλειπῶς, ἀλλ' ἀρκούντως πρὸς τὴν τοιαύτην σημασίαν ἵχοντες.

ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ

ΤΩΝ ΣΥΝΟΔΩΝ.

Αἱ Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι, πόσαι, πότε, καὶ ποῦ, καὶ εἰς σίνων Βασιλέων ἡμέρας, καὶ τίνων Πάπων καὶ Πατριαρχῶν, καὶ ἐν ποίαις τῶν Πόλεων, καὶ κατὰ τίνων Αἰρετικῶν γέγονασι· ταῦτα πάντα εὐρήσεις ἀκριβῶς ἐν τοῖς παροῦσι Κανονίοις. Ἴσθι ἔτι τοῦ τετάρτου Κανονίου τὰ ἄνω ὀνόματα εἰσὶ τῶν Πάπων· τὰ κάτω δὲ, τῶν τούτων Τοποτηρητῶν.

Ἡ 4. Σύνοδος καὶ ἡ 5. Κανόνας οὐκ ἐξέθεντο, Διὰ τοῦτο ἡ ἐν Τρούλλῳ ἐγένετο· (οἶκος δὲ ἦν οὗτος περιφανῆς κείμενος ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἣτις Σύνοδος ὠνομάσθη ἢτε Πενθέκτη, ἐπὶ Βασιλέως Ἰουστινιανοῦ Ῥινοτμήτου γεγονυῖα, καὶ Μητροπολίτου Κρήτης Βασιλείου, τοποτηρητοῦ τοῦ Πάπα· παρόντος καὶ Παύλου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ποιήσασα Κανόνας 102. Πατέρας δὲ εἶχε 227.

ΚΑΝΟΝΙΟΝ.

Πατριάρχαι.	Πατέρες	Πόλεις	Κατὰ τίνας.	Κανόνες.
Μητροφάνης Κωνσταντινουπ.	348	Νικαία	Ἀρείου κτίσμα τὸν Υἱὸν λέγοντος.	κ.
Γρηγόριος ὁ Θεολόγος.	150	Κωνσταν- τινουπ.	Μακεδονίου τοῦ Πνευματομάχου.	ζ.
Κύριλλος Ἀλε- ξανδ. ἐπίτροπος τοῦ Πάπα.	130	Ἐφεσος.	Νεστορίου τοῦ Ἀν- δρωπολάτρου.	η.
Ἀνατόλιος Κωνσταντινουπ.	630	Χαλκη- δών.	Δισκόρου του Μο- νοφωίτου.	λ.
Εὐτύχιος Κωνσταντινουπ.	165	Κωνσταν- τινουπ.	Ἐριγένους στέλος τῆς κολάσεως λη- ροῦντος.	
Εὐτύχιος Κωνσταντινουπ.	170	Κωνσταν- τινουπ.	Σεργίου, καὶ Πύρ- ρου τῶν Μονο- θελητῶν.	
Ταράσιος Κωνσταντινουπ.	367	Νικαία	Κατὰ τῶν Εἰκονο- μάχων.	κβ.

ΚΑΝΟΝΙΟΝ.

Ἐπὶ Χριστοῦ	Σύνοδοι.	Βασιλεῖς.	Πάπαι, καὶ Τοποτηρ.
318	α.	Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας.	Σίλβεστρος, Βίτων Βικεντίων.
381	β.	Θεοδοσίος ὁ Μέγας.	Δάμασος παριών.
431	γ.	Θεοδοσίος ὁ Μέγας.	Κελεστίνος.
448	δ.	Μαρκιανός.	Δέων, Πασχαλῖνος, καὶ Λουκιανός.
553	ε.	Ἰουστιανός ὁ Μέγας.	Βιγίλιος παριών.
680	ς.	Κωνσταντῖνος ὁ Πρωγονάτος.	Ἀγάθων, Θεόδω- ρος, καὶ Γεώργιος.
783	ζ.	Κωνσταντῖνος καὶ Εἰρήνη.	Ἀδριανός, Πέτρος, καὶ Πέτρος.

Μέθοδος τοῦ εὐρίσκειν τοὺς Μῆνας, πότε ἀρχίζει ὁ καθένας, καὶ πόσας ἡμέρας ἔχει κατὰ τὸ νέον Καλεντάριον.

Εἰάν θέλῃς νὰ εὕρῃς κατὰ τὸ νέον Καλεντάριον, πότε ἀρχίζει ὁ καθείς μῆνας, καὶ πόσας ἡμέρας ἔχει, μετράς τέτοιας λογῆς· χάριν λόγου, σήμερον κατὰ τὸ παλαιὸν Καλεντάριον ἔχομεν 5. τοῦ Μαρτίου· εἰς τὰς 5. αὐτὰς προσθέτεις καὶ 12, καὶ γίνονται 17. καὶ τόσας ἔχει ὁ Μάρτιος κατὰ τὸ νέον· ὅθεν αὐτὰς τὰς 12. ἡμέρας βάνεις πάντοτε εἰς τὸν ἀριθμὸν τοῦ τρέχοντος μηνὸς κατὰ τὸ παλαιὸν, δηλαδὴ ἂν ὁ μῆνας ἔχει, 8, ἢ 12, ἢ 15, καὶ τὰ ἐξῆς, καὶ ὅσος ἀριθμὸς συναχθῆ, τόσας ἔχει ὁ μῆνας κατὰ τὸ νέον Καλεντάριον· ἦγουν ἢ 8. μὲ τὴν προσθήκην καὶ 12. γίνονται 20. ἢ 12. 24. ἢ 15. 27. καὶ ὅταν εὐγῶσι παραπάνω ἀπὸ τὰς 40, τοῦ μηνὸς, ρίπτεις τὰ 30. καὶ κρατεῖς τὰ ἐναπολειφθέντα, καὶ τόσας ἡμέρας ἔχει ὁ μῆνας, ἦγουν ὁ μῆνας κατὰ τὸ παλαιὸν ἔχει 28. βάνομεν καὶ 12. καὶ γίνονται 40. εὐγάνομεν τὰ 30. καὶ μένουσι 10. καὶ τόσας ἔχει ὁ μῆνας. Ἄν ὁ μῆνας ἔχη 31, εὐγάνεις 31. καὶ τὰ ἐναπολειφθέντα κρατεῖς, καὶ οὕτω κάρνει πάντοτε, καὶ δὲν λανθάνεσαι.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΟΙΚΗΣΙΩΝ,

ΚΑΙ ΤΙ ΕΣΤΙ ΣΥΝΟΙΚΗΣΙΣ.

Συνοίκησις λέγεται, διότι ὅταν ἀρμοσθῇ ἕνας ἄνθρωπος μίαν γυναῖκα, με' ἔλον ὅπου ποτέ οὔτε τὴν εἶδεν, οὔτε τῆς ὠμίλησεν, ἀφ' οὗ τὴν εὐλογηθῆ, πέρνει εἰς τὴν κατοικίαν του, καὶ συνεικεί μετ' αὐτοῦ, τουτέστι κατοικοῦν καὶ οἱ δύο εἰς ἓνα οἶκημα.

*Ἐτι δὲ λέγεται συνοίκησις, ὅτι σμίγονται, καὶ γίνονται μία σάρκα κατὰ τὸν ὄρισμὸν τοῦ Θεοῦ, με' εὐχαῖς καὶ ἱερολογίαις τοῦ Ἱερέως νομίμως.

Πῶς πρέπει νὰ γίνεται τὸ Συνοικέσιον.

Πρῶτον μὲν πρέπει νὰ εἶναι ἐλεύθερον ἀπὸ πάσης συγγενείας διὰ νὰ εἶναι νόμιμον, καὶ ἅγιον τὸ Μυστήριον· Δεύτερον νὰ φυλάττεται τὸ εὐπρεπὲς εἰς τὴν ἡλικίαν, νὰ μὴν εἶναι ὁ ἀνὴρ γέρων, καὶ ἡ γυνὴ νέα, οὔτε ἡ γυνὴ γραιῖα, καὶ ὁ ἀνὴρ νέος, ἀλλὰ νὰ εἶναι καὶ τὰ δύο πρόσωπα σύγχρονα, ἢ ἂν περνᾷ τὸ ἓνα μέρος τοῦ ἀνδρός ὀλίγον, καὶ πάλιν εὐπρεπὲς εἶναι, ἀμὴ ὅταν περνᾷ ἡ γυνὴ πλεον χρόνους ἀπὸ τὸν ἀνδρα, εἶναι ἀτάκτον.

ΠΕΡΙ ΣΥΓΓΕΝΕΙΑΣ.

Ἡ συγγένεια μερίζεται εἰς πέντε τάξεις.

Α΄.	ἐξ Αἵματος.
Β΄.	ἐξ Ἀγχιστείας.
Γ΄.	ἐκ Τριγενείας.
Δ΄.	ἐκ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος.
Ε΄.	ἐξ Υἱοθεσίας.

Ἡ ἐξ αἵματος συγγένεια χωρίζεται εἰς τρία, εἰς ἀνιόντας, εἰς κατιόντας, καὶ εἰς πλαγίους.

Καὶ ἀνιόντες μὲν εἶναι ὁ Πατήρ μου, ὁ Πάππος, καὶ ὁ Πρόππαπος. Κατιόντες δὲ εἶναι ὁ Υἱός μου, ὁ ἔγγονος, ὁ δυσέγγονος, καὶ οἱ ἐξῆς. Πλάγιος δὲ εἶναι, ὁ Ἀδελφός μου, ὁ Ἐξάδελφος, καὶ ὁ Δυσεξάδελφος.

Καὶ ἡ αὐτὴ συγγένεια λύεται ἕως τὸν ὄγδοον βαθμὸν.

Ἡ ἐξ ἀγχιστείας συγγένεια εἶναι ὅταν συμβαίῃ ἀπὸ δύο γένη.

Τουτέστιν εἰς ἄνθρωπος πέρνει γυναῖκα, καὶ ὅλοι τῆς οἱ συγγενεῖς γίνονται καταχρηστικῶς συγγενεῖς καὶ τοῦ ἀνδρός, ἐπεὶ γίνονται σὰρκα μία, καὶ ὅσους συγγενεῖς ἔχει ἡ γυναῖκα, εἶναι καὶ τοῦ ἀνδρός.

Ἡ ἐκ τριγενείας γίνεται καὶ αὐτὴ ὁμοίως ἀπὸ τρία γένη· ἄλλο γὰρ γένος εἶμαι ἐγὼ καὶ ἄλλο γένος ἡ γυναῖκά μου καὶ ὁ ἀδελφός τῆς, καὶ ἄλλο ἡ γυναῖκά του· δύναμαι νὰ πάρω τοῦ Γυναικαδελφοῦ μου τὴν Γυναικαδελφὴν, τὴν δὲ γυναῖκα αὐτοῦ δὲν πέρνω.

Ἡ συγγένεια τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος εἶναι σεμνοτέρα τῆς ἐξ αἵματος συγγενείας· διὰ τοῦτο πρέπει νὰ φυλάττεται μὲ μεγάλην ἀκρίβειαν, καθὼς ὀρίζει ὁ τρίτος Κανὼν τῆς ἑκτῆς Συνόδου, καὶ διὰ τοῦτο φυλάττεται καὶ αὐτὴ ἕως τὸν ὀγδοὺν βαθμὸν, καὶ μετρεῖται οὕτως ὡς κάτωθεν.

Εἷς ἄνθρωπος ἐβάπτισε δύο παιδιὰ, ἀρσενικὸν καὶ θηλυκόν. Δὲν δύνανται νὰ συνέλθουν εἰς γάμον, ἐπειδὴ εἶναι ἐνὸς ἀναδόχου τέκνα, καὶ λέγονται ἀδελφία πνευματικά· οὔτε τὰ τέκνα τους, οὔτε τὰ ἔγγονά τους δύνανται νὰ ἀρροσθῶν ἕως τὸν ὀγδοὺν βαθμὸν, καθὼς καὶ εἰς τὴν ἐξ αἵματος συγγένειαν.

Ὅταν παραδείγματος χάριν εἰς ἄνθρωπος ἀναδεχθῆ τὸν Υἱόν μου ἐκ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος, ἐκεῖνος λέγεται Ἀδελφός μου Πνευματικός, καὶ ὁ Υἱός μου ὅπου ἀναδέχθη εἶναι καὶ Υἱός αὐτοῦ Πνευματικός. Τὰ δὲ ἄλλα μου τέκνα, ὅπου δὲ ἀναδέχθη, εἶναι μετ' ἐκεῖνον τρίτου βαθμοῦ ὡσάν τέκνα τοῦ Ἀδελφοῦ του, καὶ οὔτε ἐκεῖνα δύνανται νὰ συνέλθωσιν εἰς γάμον, ἕως τὸν ὀγδοὺν βαθμὸν.

Εἰς δὲ τοῦ Ἀδελφοῦ αὐτοῦ τὰ τέκνα δὲν εἶναι καμμία συγγένεια, οὔτε μὲ ἐμέ, οὔτε μὲ τὰ τέκνα μου, μόνον εἰς ἐμέ, καὶ εἰς ἐκεῖνον, ὅπου μὲ τὴν ἱερολογίαν τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος ἀναδέχθη τὸν Υἱόν μου, ἐμεσίτευσε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ ἐποίησέ μας Ἀδελφούς, εἶναι μεγάλη συγγένεια. καὶ εἰς τοὺς κατιόντας ἐξ ἡμῶν, εἰς δὲ τοὺς ἐκ πλαγίου δὲν βλάπτει.

Ἡ συγγένεια τῆς Υἱοθεσίας, ὅπου γίνεται μὲ ἱερολογίαν, ὅταν τις ἄνθρωπος δὲν κάμνει παιδιὰ, ἢ ἔκαμε καὶ ἀπέθανον, καὶ πέρνει ἕνα παιδί ξένον, καὶ κάμνει τὸ πνευματικὸν αὐτοῦ τέκνον μὲ ἱερο-

λογίαν, ὡσάν ἐκεῖνο ἔποι' ἐγέννησε σαρκικῶς, εἶναι στερητὴ καὶ εἰς τοὺς Βαθμοὺς, καὶ εἰς τὴν κληρονομίαν. Λέγει γὰρ ὁ Νόμος.

Οὐ δύναμαι νὰ λάβω τοῦ Πάππου μου τὴν θυγατέρα εἰς γυναῖκα, ὅτι εἶναι ἀδελφὴ πνευματικὴ τοῦ Πατρὸς μου.

Οὐδὲ τοῦ θετοῦ μου Υἱοῦ τὴν θυγατέρα δύναμαι λαβεῖν γυναῖκα.

Οὐδὲ ὁ θετὸς Υἱὸς τοῦ θετοῦ αὐτοῦ Πατρὸς τὴν γυναῖκα δὲν πέρνει.

Καὶ καθ' ἑξῆς δὲν λαμβάνει, οὔτε τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, οὔτε τὴν ἐγγόνην, ἕως οὗ νὰ τελειωθῇ ὁ ὄγδος βαθμὸς εἰς τοὺς κατιόντας μόνον, εἰς δὲ τοὺς πλαγίους δὲν ἐμποδίζεται, καθὼς καὶ εἰς τὴν συγγένειαν τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος.

Τουτίστιν εἰς ἄνθρωπος ἔχει θετὴν θυγατέρα· ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ καὶ ὁ ἐξάδελφος δύναται νὰ τὴν λάβῃ διὰ νόμιμον γυναῖκα.

Ὅτι καὶ Καλογραῖται, καὶ Παρθένοι γυναῖκες νόθετοῦσιν ἀκωλύτως, τὰ ὅποια παιδιὰ λαμβάνουσιν ἀπὸ τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν κληρονομίαν, χωρὶς τισιν ἀπὸ τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν κληρονομίαν, χωρὶς τινὸς κρίσεως.

Ἐὰν ἔχω παιδίον σαρκικόν, καὶ βαπτίσω καὶ ἕνα ἔποι' μου γίνεται πνευματικόν, δύναται νὰ λάβου δύο ἀδελφὰς ἀνεμποδίστως.

Ὅμοίως εἰάν βαπτίσω δύο παιδιὰ ξένα ἕνα ἀπὸ τὸ ἄλλο, ἀνεμποδίστως δύναται νὰ πάρου δύο ἀδελφὰς, ὅτι ἡ συγγένεια τοῦ ἁγίου Πνεύματος εἶναι μόνον εἰς τὰ δύο πρόσωπα ἐκεῖνα, καὶ εἰς τοὺς κατιόντας ἐξ αὐτῶν, εἰς δὲ τὰ ἄλλα δὲν ἐμποδίζει.

ΜΑΝΟΤΗΛ ΤΟΥ ΞΑΝΘΙΝΟΥ

ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΟΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΠΕΡΙ ΣΥΓΓΕΝΕΙΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ.

Οὐ δύναται τις λαβεῖν γυναῖκα τὴν Ἀδελφὴν αὐτοῦ,
Πέτρος ἐγέννησε.

Γεώργιον. Ἀδελφ. καὶ Μαρίαν.
Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Γεώργιος τὴν Μαρίαν.
εἰς γυναῖκα, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Β'.

Οὐδὲ τὴν ἀνεψιὰν αὐτοῦ δύναται λαβεῖν.
Γεώργιος. Ἀδελφ. Ἰωάννης.
Εἰρήνη.

Οὐ δύναται λαβεῖν Γεώργιος τὴν Εἰρήνην
εἰς γυναῖκα, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Γ'.

Οὐδὲ τὴν Ἐξαδέλφην αὐτοῦ.
Γεώργιος. Ἀδελφ. Ἰωάννης.
Θωμᾶς. Ἐξαδέλ. Εἰρήνη.

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Θωμᾶς τὴν Εἰρήνην
εἰς γυναῖκα, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Δ'.

Οὐδὲ τὴν Θυγατέρα τῆς Ἐξαδέλφης αὐτοῦ.
Γεώργιος. Ἀδελφ. Ἰωάννης.
Θωμᾶς. Ἐξαδέλ. Εἰρήνη.
Μαρία.

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Θωμᾶς τὴν Μαρία.
εἰς γυναῖκα, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Ε'.

Οὐδὲ τὴν δις Ἐξαδέλφην αὐτοῦ.

Γεώργιος.	Ἀδελφ.	Ἰωάννης.
Θωμᾶς.	Ἐξαδέλ.	Εἰρήνη.
Δημήτριος.	δις Ἐξαδέλ.	Μαρία.

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Δημήτριος τὴν Μαρίαν εἰς γυναῖκα, ὅτι εἶναι Βαθμὸς ε'.

Οὐδὲ τὴν Θυγατέρα τῆς δις Ἐξαδέλφης αὐτοῦ.

Γεώργιος.	Ἀδελφ.	Ἰωάννης.
Θωμᾶς.	Ἐξαδέλ.	Εἰρήνη.
Δημήτριος.	δις Ἐξαδέλ.	Εἰρήνη.
		Ἄννα.

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Δημήτριος τὴν Ἄνναν εἰς γυναῖκα, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Ζ'.

Τινὲς δὲ λέγουσιν, ὅτι τὸν πολαιὸν καιρὸν ἐγένετο ἀκωλύτως, ὁ δὲ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Κύριος Ἀλέξιος, συνοδικῶς ἐμπόδισε, καὶ ἐγγράφως νὰ μὴ γίνεταί· ὅμως ἂν φθάσῃ καὶ γενῆ ἐξ ἀγνωσίας, κατουρίζεται παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως, κα' δὲν χωρίζεται.

Λαμβάνει δὲ τὴν τρις Ἐξαδέλφην αὐτοῦ.

Γεώργιος.	Ἀδελφ.	Ἰωάννης.
Θωμᾶς.	Ἐξαδέλ.	Εἰρήνη.
Δημήτριος.	δις Ἐλαδέλ.	Μαρία.
Ἀλέξιος.	τρις Ἐξαδέλ.	Ἄννα.

Ὁ Ἀλέξιος λαμβάνει τὴν Ἄνναν εἰς γυναῖκα, ὅτι εἶναι Βαθμὸς ἦ. καὶ ἕως τῶν ὀκτῶ Βαθμῶν ἦ ἐξ αἵματος Συγγένεια διαλύεται, καὶ εἰς ἀνιέντας, καὶ εἰς κατιόντας.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΞ ΑΓΧΙΣΤΕΙΑΣ ΣΥΓΓΕΝΕΙΩΝ,

ΤΟΥΤΕΣΤΙΝ ΑΠΟ ΔΥΟ ΣΥΓΓΕΝΕΙΑΣ.

Οὐ δύναται τις λαβεῖν Μητέρα, καὶ Θυγατέρα.

Πέτρος ἀρμόσθη τὴν Μαρίαν, καὶ ἀπέθανεν.

Ἡ Μαρία ἐγέννησεν Εἰρήνην.

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Πέτρος τὴν Εἰρήνην εἰς γυναῖκα, ὅτι εἶναι πρόγονήτου, καὶ εἶναι Βαθμὸς Β'.

Οὔτε Μάμμη, καὶ Ἐγγόνην.

Πέτρος ————— Μαρία
Εἰρήνη
Ἄννα

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Πέτρος τὴν Ἄνναν, ἐπειδὴ εἶναι ἐγγόνη τῆς Μαρίας, καὶ εἶναι Βαθμὸς Γ'.

Οὔτε Μάμμη, καὶ δισεγγόνην.

Πέτρος ————— Μαρία
Εἰρήνη
Ἄννα
Θεοδώρα

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Πέτρος τὴν Θεοδώραν, ἐπειδὴ εἶναι δισεγγόνη τῆς Μαρίας, καὶ εἶναι Βαθμὸς Δ'.

Οὔτε Μάμμη, καὶ τρισεγγόνην.

Πέτρος ————— Μαρία
Εἰρήνη
Ἄννα
Θεοδώρα
Ἐλένη

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Πέτρος τὴν Ἑλένην, ἐπειδὴ εἶναι τρισεγγόνη τῆς Μαρίας, καὶ εἶναι Βαθμὸς Β'.

Οὔτε Θεῖαν μεγάλην καὶ ἀνεψιάν.
Πέτρος—Μαρία. Ἄδελφ. Θεοδώρα
Εἰρήνη

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Πέτρος τὴν Εἰρήνην, ἐπειδὴ εἶναι ἀνεψιά τῆς Μαρίας, καὶ εἶναι Βαθμὸς Γ'.

Οὔτε τὴν ἐγγόνην τῆς Γυναικαδελφῆς αὐτοῦ.
Πέτρος—Μαρία. Ἄδελφ. Θεοδώρα.
Εἰρήνη
Ἄννα

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Πέτρος τὴν Ἄνναν, ἐπειδὴ εἶναι ἐγγόνη τῆς Θεοδώρας τῆς Γυναικαδελφῆς αὐτοῦ, καὶ εἶναι Βαθμὸς Δ'.

Οὔτε δύο Ἐξαδέλφας.
Πέτρος—Μαρία. Ἐξαδέλ. Θεοδώρα
Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Πέτρος τὴν Θεοδώραν Ἐξαδέλφην τῆς Μαρίας τῆς πρώτης γυναικὸς αὐτοῦ, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Ε'.

Οὔτε μικρὰν Θεῖαν, καὶ ἀνεψιάν.
Πέτρος—Μαρία. Ἐξαδέλ. Θεοδώρα
Εἰρήνη
Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Πέτρος τὴν Εἰρήνην θυγατέρα τῆς Ἐξαδέλφης Μαρίας τῆς πρώτης γυναικὸς αὐτοῦ, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Σ'.

Οὔτε δύο δις Ἐξαδέλφας.
Πέτρος—Μαρία. Ἐξαδέλ. Θεοδώρα
Ἑλένη δις Ἐξαδέλ. Εἰρήνη

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Πέτρος τὴν Εἰρήνην δις Ἐξαδέλφην Μαρίας τῆς πρώτης γυναικὸς αὐτοῦ, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Ζ'.

Λαμβάνει δὲ τὴν Θυγατέρα τῆς δις Ἐξαδέλφης αὐτῆς.
 Πέτρος—Μαρία. Ἐξαδέλ. Θεοδώρα
 Ἐλένη δις Ἐξαδέλ.

Ἄννα.

Δύναται δὲ λαβεῖν τὴν Θυγατέρα τῆς δις Ἐξαδέλφης Μαρίας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Η'.

Οὐ δύναται Πατὴρ, καὶ Υἱὸς λαβεῖν Μητέρα, καὶ Θυγατέρα.

Πέτρος—Μαρία
 Γωάννης Θεοδώρα

Οὐ δύναται ὁ Ἰωάννης λαβεῖν γυναῖκα τὴν Θεοδώραν, ἐπειδὴ εἶναι προγονὴ τοῦ Πέτρου τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, καὶ εἶναι Βαθμὸς Β'.

Οὐδὲ Πατὴρ, καὶ Υἱὸς Μάμμην, καὶ ἐγγόνην.

Πέτρος—Μαρία
 Γωάννης Θεοδώρα
 Ἄννα

Οὐ δύναται ὁ Ἰωάννης λαβεῖν γυναῖκα τὴν Ἄνναν ἐγγόνην Μαρίας τὴν γυναῖκα τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Γ'.

Οὐδὲ Πατὴρ, καὶ Υἱὸς Μάμμην, καὶ δις ἐγγόνην.

Πέτρος—Μαρία
 Γωάννης Θεοδώρα
 Ἄννα
 Εἰρήνη.

Οὐ δύναται ὁ Ἰωάννης λαβεῖν γυναῖκα τὴν Εἰρήνην, δισεγγόνην Μαρίας τῆς γυναικὸς τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Δ'.

Οὔτε Μάμμη, καὶ τρεῖς Ἐγγόνην.

Πέτρος	Μαρία
Ἰωάννης	Θεοδώρα
	Ἄννα
	Εἰρήνη
	Ελένη

Οὐ δύναται ὁ Ἰωάννης λαβεῖν γυναῖκα τὴν Ἐλένην τρεῖς Ἐγγόνην Μαρίας τῆς γυναικὸς τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Ε'.

Οὐδὲ Πατὴρ, καὶ Υἱὸς δύο Ἀδελφάς.

Πέτρος—Μαρία.	Ἀδελφ.	Θεοδώρα
Ἰωάννης.		

Οὐ δύναται ὁ Ἰωάννης λαβεῖν γυναῖκα τὴν Θεοδώραν, ἐπειδὴ εἶναι Γυναικαδελφὴ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, καὶ εἶναι Βαθμὸς Γ'.

Οὐδὲ Πατὴρ, καὶ Υἱὸς μεγάλην Θείαν, καὶ ἀνεψιάν.

Πέτρος—Μαρία.	Ἀδελφ.	Θεοδώρα
Ἰωάννης		Εἰρήνη

Οὐ δύναται ὁ Ἰωάννης λαβεῖν γυναῖκα τὴν Εἰρήνην, ὅτι εἶναι ἀνεψιά τῆς Μαρίας γυναικὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ εἶναι Βαθμὸς Δ'.

Οὐδὲ Πατὴρ, καὶ Υἱὸς δύο Ἐξαδέλφας.

Πέτρος—Μαρία.	Ἐξαδέλ.	Θεοδώρα.
Ἰωάννης.		

Οὐ δύναται ὁ Ἰωάννης λαβεῖν γυναῖκα τὴν Εἰρήνην Ἐξαδέλφην Μαρίας τῆς γυναικὸς τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Ε'.

Οὐδὲ Πατὴρ, καὶ Υἱὸς μικρὰν Θεῖαν, καὶ ἀνεψιάν.

Πέτρος—Μαρία. Ἐξαδέλ. Θεοδώρα

Ἰωάννης Εἰρήνη

Οὐ δύναται ὁ Ἰωάννης λαβεῖν εἰς γυναῖκα τὴν Εἰρήνην, θυγατέρα Θεοδώρας τῆς Ἐξαδέλφης Μαρίας τῆς γυναικὸς τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Σ'.

Οὐδὲ Πατὴρ, καὶ Υἱὸς δύο δις Ἐξαδέλφας.

Πέτρος—Μαρία. Ἐξαδέλ. Θεοδώρα

Ἰωάννης, Ἐλένη δις Ἐξαδέλ. Εἰρήνη.

Οὐ δύναται ὁ Ἰωάννης λαβεῖν γυναῖκα τὴν Εἰρήνην δις Ἐξαδέλφην Μαρίας τῆς γυναικὸς τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Ζ'.

Οὐδὲ Πάππος καὶ Ἐγγονος, Μητέρα, καὶ Θυγατέρα.

Πέτρος ————— Μαρία

Ἰωάννης Θεοδώρα

Γεώργιος.

Οὐ δύναται ὁ Γεώργιος λαβεῖν γυναῖκα τὴν Θεοδώραν, προγενὴν τοῦ Πάππου αὐτοῦ, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Γ'.

Οὐδὲ Πάππος, καὶ Ἐγγονος, Μάμμην, καὶ Ἐγγόνην.

Πέτρος ————— Μαρία

Ἰωάννης Εἰρήνη

Γεώργιος Ἄννα

Οὐ δύναται ὁ Γεώργιος λαβεῖν γυναῖκα τὴν Ἄνναν Ἐγγόνην Μαρίας τῆς γυναικὸς τοῦ Πάππου αὐτοῦ, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Α'.

Οὔτε Πάππος καὶ Ἐγγονος, Μάμμην, καὶ δις Ἐγγόνην.

Πέτρος ————— Μαρία

Ἰωάννης
Γεώργιος

Εἰρήνη
Λύνα
Θεοδώρα

Οὐ δύναται ὁ Γεώργιος λαβεῖν γυναῖκα τὴν Θεοδώραν δις Ἐγγόνην Μαρίας τῆς γυναικὸς τοῦ Πάππου αὐτοῦ, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Ε'.

Οὐδὲ Πάππος, καὶ Ἐγγονος, δύο Ἐξαδέλφας.
Πέτρος—Μαρία. Ἐξαδέλ. Θεοδώρα
Ἰωάννης
Γεώργιος

Οὐ δύναται ὁ Γεώργιος λαβεῖν γυναῖκα τὴν Θεοδώραν Ἐξαδέλφην Μαρίας τῆς γυναικὸς τοῦ Πάππου αὐτοῦ, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Σ'.

Οὐδὲ Πάππος, καὶ Ἐγγονος, μεγάλην Θείαν,
καὶ ἀνεψιάν.

Πέτρος—Μαρία. Ἀδελφ. Θεοδώρα
Ἰωάννης
Γεώργιος

Οὐ δύναται ὁ Γεώργιος λαβεῖν γυναῖκα τὴν Εἰρήνην ἀνεψιάν Μαρίας τῆς γυναικὸς τοῦ Πάππου αὐτοῦ, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Ε'.

Πάππος δὲ καὶ Ἐγγονος λαμβάνουσι μικρὰν
Θείαν, καὶ ἀνεψιάν.

Πέτρος—Μαρία. Ἐξαδέλ. Θεοδώρα
Ἰωάννης
Εἰρήνη

Δύναται δὲ λαβεῖν ὁ Ἰωάννης γυναῖκα τὴν Εἰρήνην, θυγατέρα Θεοδώρας Ἐξαδέλφης Μαρίας τῆς γυναικὸς τοῦ Πάππου αὐτοῦ, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Ζ'.

Πάππος καὶ Δισίγγανος, δὲν πέρνουσ δύο Ἐξαδέλ.

Πέτρος—Μαρία. Ἐξαδέλ. Θεοδώρα

Γεώργιος

Γεώργιος

Δημήτριος

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Δημήτριος γυναῖκα τὴν Θεο-
δώραν, ἀγκαλιὰ καὶ εἶναι Βαθμὸς Ζ'.

Ἄλλὰ διὰ τὸ εἰς πρέπεις οὐ γίνεται.

Δύο Ἀδελφοὶ δὲν λαμβάνουσ δύο Ἀδελφάς.

Παῦλος—Πέτρος—Μαρία Ἀδελ. Θεοδώρα

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Παῦλος τὴν Θεοδώραν εἰς
γυναῖκα, ὅτι εἶναι Γυναικαδέλφη Πέτρου τοῦ Ἀδελ-
φοῦ του, καὶ εἶναι Βαθμὸς Δ'.

Οὔτε μεγάλην Θεῖαν, καὶ ἀνεψιῶν δὲν πέρνουσ
δύο Ἀδελφοί.

Παῦλος Ἀδελ. Πέτρος—Μαρία Ἀδελ. Θεοδώρα
Εἰρήνη

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Παῦλος τὴν Εἰρήνην εἰς γυ-
ναῖκα, ὅτι εἶναι ἀνεψιὰ τῆς Μαρίας νύμφης του,
καὶ εἶναι Βαθμὸς Ε'.

Οὔτε δύο Ἐξαδέλφοι δὲν πέρνουσ δύο Ἀδελφάς.

Παῦλος Ἀδελ. Πέτρος—Μαρία Ἀδελ. Θεοδώρα
Ἐλένη Ἐξαδέλ. Εἰρήνη

Οὐ δύναται ὁ Παῦλος λαβεῖν γυναῖκα τὴν Εἰρή-
νην, ὅτι εἶναι Ἐξαδέλφη τῆς Μαρίας τῆς νύμφης
του, καὶ εἶναι Βαθμὸς Σ'.

Δύο Ἀδελφοὶ λαμβάνουσι μικρὰν Θεῖαν, καὶ ἀνεψιῶν.

Παῦλος Ἀδελ. Πέτρος—Μαρία Ἀδελ. Θεοδώρα
Ἐλένη Ἐξαδέλ. Εἰρήνη

Ἄννα

Ὁ Παῦλος δύναται λαβεῖν εἰς γυναῖκα τὴν Ἄνναν
 θυγατέρα τῆς Ἑξαδέλφης Μαρίας τῆς νύμφης του,
 ὅτι εἶναι Βαθμὸς Ζ΄.

Δύο Ἀδελφοὶ δὲν πέρνου Μητέρα, καὶ Θυγατέρα.
 Παῦλος Ἀδελφ. Πέτρος—Μαρία
 Ἑλένη

Ὁ δύναται ὁ Παῦλος νὰ λάβῃ τὴν Ἑλένην γυ-
 ναῖκα, ἐπειδὴ εἶναι Θυγατέρα Μαρίας τῆς νύμφης
 του, καὶ εἶναι Βαθμὸς Γ΄.

Δύο Ἀδελφοὶ δὲν πέρνου Μάμμην, καὶ Ἐγγόνην.
 Παῦλος Ἀδελφ. Πέτρος—Μαρία
 Εἰρήνη
 Θεοδώρα

Ὁ δύναται ὁ Παῦλος νὰ λάβῃ τὴν Θεοδώραν γυ-
 ναῖκα, ἐπειδὴ εἶναι Ἐγγόνη Μαρίας τῆς νύμφης
 του, καὶ εἶναι Βαθμὸς Δ΄.

Δύο Ἀδελφοὶ δὲν πέρνου Μάμμην, καὶ Δισεγγόνην.
 Παῦλος Ἀδελφ. Πέτρος—Μαρία
 Ἑλένη
 Θεοδώρα
 Ἄννα

Ὁ δύναται λαβεῖν ὁ Παῦλος τὴν Ἄννα γυναῖκα,
 ὅτι εἶναι Δισεγγόνη Μαρίας τῆς νύμφης του, καὶ
 εἶναι Βαθμὸς Ε΄.

Δύο Ἀδελφοὶ δὲν πέρνου Μάμμην, καὶ Τρισεγγόνην.
 Παῦλος Ἀδελφ. Πέτρος—Μαρία
 Ἑλένη
 Θεοδώρα
 Ἄννα
 Εἰρήνη

Οὐ δύναται ὁ Παῦλος λαβεῖν τὴν Εἰρήνην, ὅτι εἶναι Τρισεγγόνη τῆς νύμφης του, καὶ εἶναι Βαθμὸς Σ'.

Θεῖος καὶ ἀνεψιὸς λαμβάνουσι θείαν, καὶ ἀνεψιάν, ἤγουν νὰ λάβῃ ὁ Θεῖος τὴν θείαν, καὶ ἀνεψιὸς τὴν ἀνεψιάν, διὰ τὸ εὐπρεπές.

Παῦλος Ἀδελ. Πέτρος—Μαρία Ἀδελφ. Θεοδώρα.
Ἰωάννης Εἰρήνη

Δύναται δὲ ὁ Ἰωάννης λαβεῖν τὴν Εἰρήνην εἰς γυναῖκα· ἐπειδὴ ὁ Θεῖός του ὁ Πέτρος ἔχει τὴν Μαρίαν θείαν τῆς Εἰρήνης, καὶ εἶναι Βαθμὸς Ζ'.

Δύο Ἐξάδελφοι λαμβάνουν δύο Ἐξαδέλφους.

Παῦλος Ἐξαδ. Πέτρος—Μαρία Ἐξαδ. Θεοδώρα.
Δύναται ὁ Παῦλος λαβεῖν εἰς γυναῖκα τὴν Θεοδώραν, ἐπειδὴ εἶναι Βαθμὸς Η'.

ΠΕΡΙ ΤΡΙΤΕΝΕΙΑΣ.

Οὐ δύναμαι λαβεῖν τὴν γυναῖκα τοῦ Γυναικαδελφοῦ μου, λαμβάνω δὲ τὴν Ἀδελφὴν αὐτῆς.

Πέτρος—Μαρία Ἀδελ. Γεώργιος—Ἐλένη ἀδελ. Εἰρήνη.
Ὁμοίως καὶ ὁ Ἀδελφός μου λαμβάνει τὴν γυναῖκα τοῦ Γυναικαδελφοῦ μου, καὶ εἶναι Βαθμὸς Δ'.

Τὴν γυναῖκα τοῦ προγονοῦ μου ἐγὼ οὐ λαμβάνω, λαμβάνει δὲ ταύτην ὁ ἐμὸς Ἀδελφός, Βαθμὸς Δ'.

Πέτρος Ἀδ. Παῦλος Θεοδώρα—Υἱὸς Ἰωάννης Ἄννα.

Λαμβάνω δὲ τὴν προγονὴν τοῦ Γυναικαδελφοῦ μου, καὶ εἶναι Βαθμὸς Δ'.

Πέτρος Μαρία Ἀδελ. Γεώργιος—Εἰρήνη
—Ἐλένη

Ἀποθανούσης τῆς γυναίκός μου λαμβάνω τοῦ Θεοῦ αὐτῆς τὴν γυναῖκα, Βαθμὸς Δ'.

Πέτρος—Μαρία Θεῖος αὐτῆς Ἰωάννης—Ἄννα.

Ἔχω εἰς τὴν Ἀδελφὴν μου Γαμβρόν, καὶ λαμβάνω τοῦ Ἀδελφοῦ του τὴν γυναῖκα, Βαθμὸς Δ'.

Πέτρος Ἀδελ. Εἰρήνη—Γεώργ. Ἀδ. Ἰωάν. Μαρία.

Τῆς γυναίκός μου ὁ πρῶτος ἄνδρας ἔλαβε νύμφην εἰς τὸν Ἀδελφόν αὐτοῦ, ἐκείνην δὲν πέρω, λαμβάνω δὲ τὴν Ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ εἶναι Βαθμὸς Ε'.

Πέτρ. Α'. ἄνδρας Μαρ. Ἀδ. Παῦ. Θεοδ. Ἀδ. Εἰρήνη. Ἰωάννης Β'. ἄνδρας Μαρίας.

Γαμβρός, καὶ Γυναικαδελφός λαμβάνουν δύο Ἀδελφάς, Βαθμὸς Ε'.

Πέτρος—Μαρία Ἀδελ. Γεώργ. Εἰρήνη Ἀδ. Ἄννα.

Δύο Ἀδελφοὶ ἔχουν Γυναικαδελφον, καὶ Γυναικαδελφον, καὶ ἔρχονται εἰς γάμου κοινωνίαν, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Ε'.

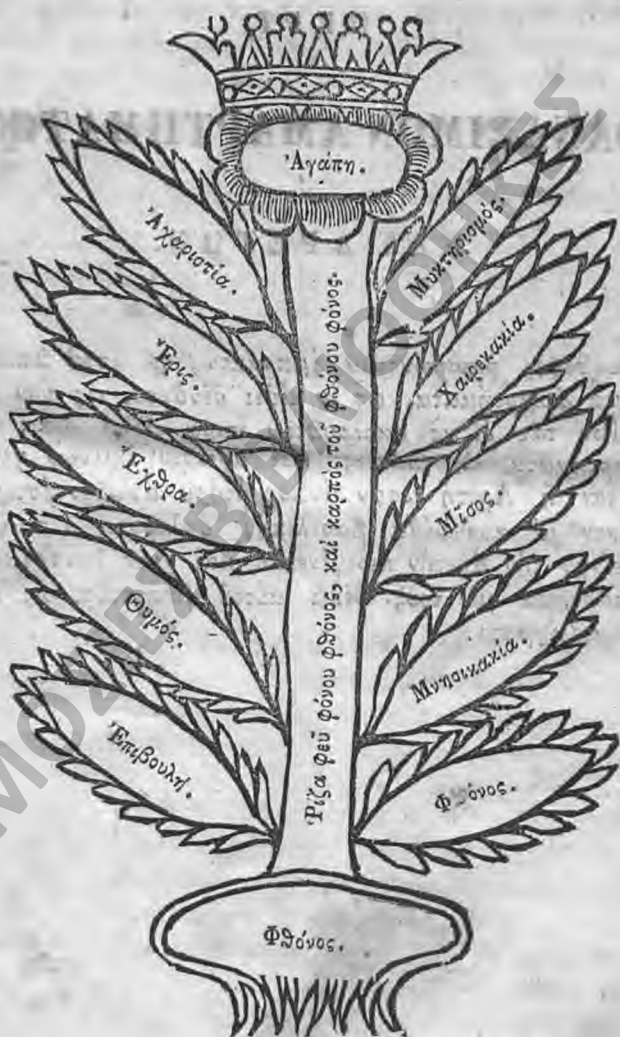
Πέτρ. Μαρ. Ἀδ. Ἰωάν. Παῦλος. Ἄννα Ἀδ. Εἰρήνη.

Π Ε Ρ Ι

ΘΑΝΑΣΙΜΩΝ ΑΜΑΡΤΗΜΑΤΩΝ

Κ Α Ι Α Ρ Ε Τ Ω Ν .

Καθεξῆς φανερώνομεν ἐμπράκτως τὰ ἑπτὰ θανάσιμα ἁμαρτήματα, ὡς ἐν εἴδει δένδρου, εἰς τῶν ὁποίων τὰς ρίζας ἀκολουθοῦν ἕτερα ἄλλα δέκα ἁμαρτήματα, ὡς βλέπεις· καὶ ἄνωθεν ἐκείνων γεννᾶται ἡ Ἀρετὴ ὡσαν ἄνθος ρόδου ἄνωθεν ἐστεμμένον μὲ κορωνίδα βασιλικήν· δηλονότι, ὁ ποιῶν ἐκείνην τὴν ἀρετὴν περιγίνεται, καὶ νικᾷ θανάσιμον ἁμάρτημα μὲ τοὺς δέκα αὐτοῦ βλαστούς, ὡς ἐν παραδείγματι.

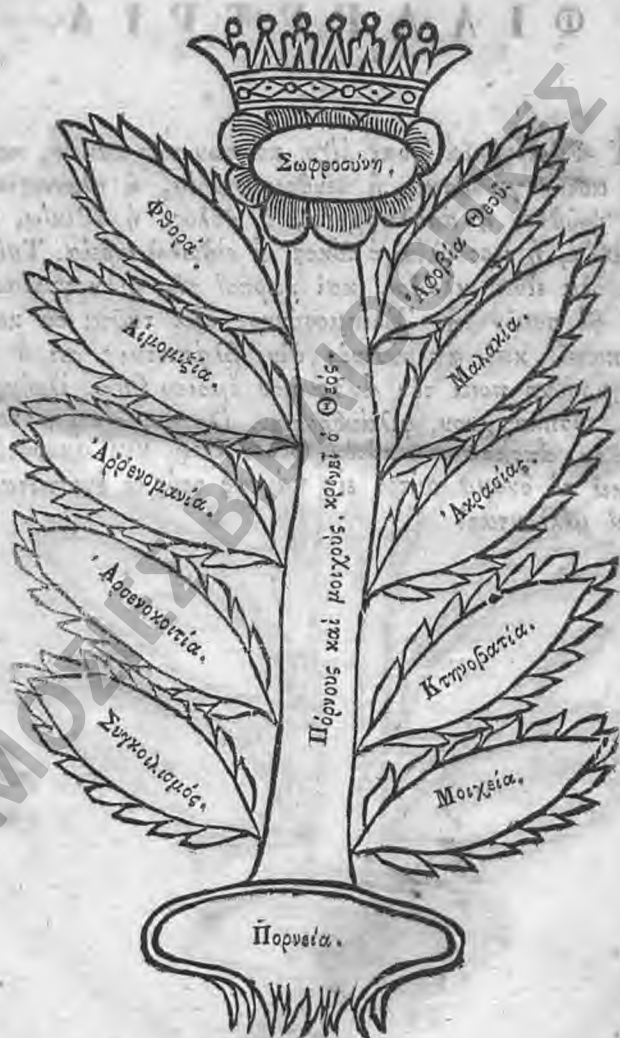
Φ Θ Ο Ν Ο Σ .

Ο Φθόνος είναι πρῶτον θανάσιμον ἀμάρτημα, καὶ ἐξ αὐτοῦ γεννῶνται δέκα κλάδοι, ἦγουν ἡ ἐπιβουλή, ὁ θυμὸς, ἡ ἔχθρα, ἡ ἔρις, ἡ ἀχαριστία, ὁ μυκτηρισμὸς, ἡ χαιρεκακία, τὸ μίσος, ἡ μνησικακία, καὶ ὁ φόνος. Ταῦτα ὅλα εἶναι κλάδοι, καὶ καρποὶ τοῦ φθόνου. Ὁ δὲ ἔχων ἀληθινὴν ἀγάπην εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς τὸν πλησίον, ὅλα ταῦτα τὰ τικᾶ, καὶ καταπατεῖ, καὶ ἀπ' οὐδενὸς δὲν βλάπτεται· ὅτι ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ, οὐ φησιούται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ. Πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ὑπομένει, ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει.

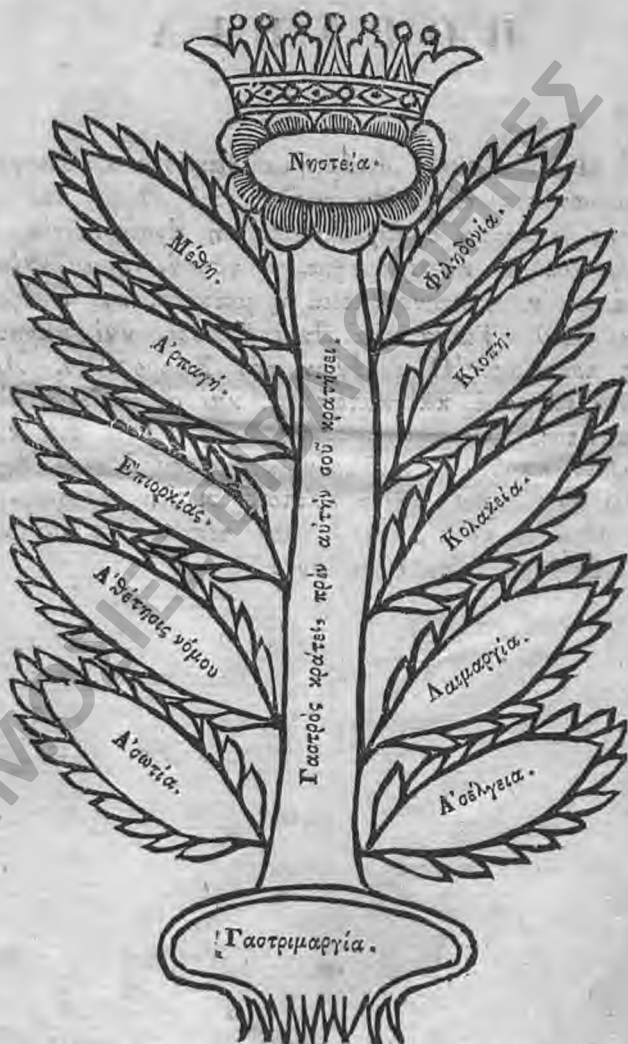
Φ Ι Λ Α Ρ Γ Υ Ρ Ι Α .

Η Φιλαργυρία είναι ρίζα πάντων τῶν κακῶν, καὶ ἐξ αὐτῆς γεννᾶται, ἡ ψευδομαρτυρία, ἡ πλεονεξία, τὸ ψεῦδος, ἡ ἀσπλαγχνία, ὁ δόλος, ἡ ἀδικία, ἡ κλεψία, ἡ ἱεροσυλία, ὁ τόκος, ἡ εἰδωλολατρεία. Ταῦτα ὅλα εἶναι κλάδοι, καὶ καρποὶ τῆς φιλαργυρίας. Ὁ δὲ ποιῶν τὴν Ἐλεημοσύνην, ἔλα ταῦτα τὰ καταπατεῖ, καὶ ἀπ' οὐδενὸς δὲν βλάπτεται· σὺν ὅτῳ ἡ ἐλεημοσύνη ποιεῖ τὸν ἄνθρωπον ὁμοῖον Θεῷ, ἐλεήμονα, εὐσπλαγχνον, φιλόανθρωπον, ἰλαρὸν, οἰκτίρμονα. Τέλος, ἀποκαθιστᾷ αὐτὸν, φίλον Θεῷ, καὶ ἀκουστὸν ποιεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς πάντας τοὺς τε ἐνεστῶτας, καὶ μέλλοντας.

Π Ο Ρ Ν Ε Ι Α .

Ἡ Πορνεία εἶναι ἀμάρτημα θανάσιμον, ἀπηγορευμένον εἰς τὰς δέκα ἐντολάς τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐξ αὐτῆς γεννᾶται, ὁ συγκυλισμὸς, ἡ ἀρσενοκοιτία, ἡ ἀρρένομανία, ἡ αἰμομιξία, ἡ φθορά, ἡ μαλακία, ἡ ἀκρασία, ἡ κτηνοβατεία, ἡ μοιχεία, καὶ ἡ ἀφοβία Θεοῦ. Ταῦτα ὅλα εἶναι κλάδοι, καὶ καρποὶ τῆς πορνείας. Ὁ δὲ ἔχων τὴν Σωφροσύνην, ὅλα ταῦτα τὰ νικά, καὶ καταπατεῖ, καὶ ἀπ' οὐδενὸς δὲν βλάπτεται, ὅτι ἡ σωφροσύνη διαφυμάττει τὸν ἄνθρωπον παρθένον, καθαρὸν, ἀφθαρτον, ὅμοιον Ἀγγέλῳ Θεοῦ, καὶ ἄξιον πάντοτε θυσίαν προσφέρειν τῷ Θεῷ ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ τόπῳ, ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καὶ ὑπὲρ ὧν αὐτῷ ἐνετείλαντο.

Γ Α Σ Τ Ρ Ι Μ Α Γ Γ Ι Α .

Ἡ Γαστριμαργία εἶναι ἀμάρτημα θανάσιμον, καὶ ἐξ αὐτῆς γεννᾶται ἡ ἀσωτεία, ἡ ἀδέτησις νόμου, ἡ ἐπιορκία, ἡ μέθη, ἡ ἀρπαγή, ἡ φιληδονία, ἡ κλοπή, ἡ κολακεία, ἡ λαιμαργία, ἡ ἀσελγεία. Ταῦτα ὅλα εἶναι κλάδοι, καὶ καρποὶ, τῆς γαστριμαργίας. Ὁ δὲ νηστεύων, εἰς ὅλα ταῦτα νικά, καὶ περιγίνεται, καὶ ἀπ' οὐδενὸς βλάπτεται· ὅτι τῆς νηστείας ἀκολουθεῖ ἡ ἐγκράτεια, ἡ ἀσκησις, ἡ καθαρότης, ἡ προσευχήν. Ὁ δὲ Θεῷ προσευχόμενος, τὰ πάντα κατορθοῖ.

Υ Π Ε Ρ Η Φ Α Ν Ι Α

Η Ὑπερηφάνια εἶναι ἀμάρτημα θανάσιμον, διὰ
 τῆς ὁποίας ἐξέπεσεν ὁ διάβολος, καὶ ἔγεινεν ἀπὸ
 φῶς, σκότος. Ἐξ αὐτῆς γεννᾶται ἡ κενοδοξία, ἡ
 ἀλαζονεία, ἡ ὑπόκρισις, ἡ μεγαλαυχία, ἡ οἰσις,
 ἡ σκυθρωπότης, ἡ καύχησις, ἡ διαφοροσύνη, ἡ πα-
 ρακοή, καὶ ὁ ψόγος, καὶ ἄλλα, τὰ ὁποῖα εἶναι ὅλα
 κλάδοι, καὶ καρποὶ τῆς ὑπερηφανίας. Ὁ δὲ ἔχων
 τὴν Ταπεινώσιν εἰς ταῦτα ὅλα περιγίνεται, καὶ ὑ-
 περνιᾶ. Μακάριος δὲ ὅς τις ταπεινώσῃ τὸν ἑαυτοῦ
 του, ὅτι ἐκεῖνος θέλει κληρονομήσῃ τὴν γῆν τῶν
 πραέων, ἢ τῶν δικαίων. Πᾶς γὰρ ὁ ταπεινῶν
 ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.

Α Κ Η Δ Ι Α

Η Ἀκηδία εἶναι ἀμάρτημα θανάσιμον, τῆς ὁποίας ἀκολουθεῖ ἡ ἀπόγνωσις, ἡ ὀκνηρία, ἡ ῥαθυμία, ἡ ἀμέλεια, ἡ λήθη, ἡ ἀσέβεια, ἡ ἀπιστία, ἡ λειποθυμία, ἡ κατηγορία, ἡ θειλία, καὶ ἕτερα, τὰ ὅποια εἶναι κλάδοι, καὶ καρποὶ τῆς ἀκηδίας. Ὁ δὲ ἐγρήγορος, καὶ ἀγρυπνος τῇ ψυχῇ εἰς ταῦτα ὅλα περιγίνεται, καὶ ὑπερνικᾷ· ὅτι ὁ ἐγρήγορος ἔχει συνήγορον τὴν προσευχὴν, τὴν εὐλάβειαν, τὴν μετάνοιαν, τὴν σπουδὴν, τὴν ζέσιν, τὴν παρρησίαν, τὸν τοῦ Θεοῦ φόβον, τὴν ἐξομολόγησιν, τὴν μελέτην τῶν θείων Γραφῶν, δι' ὧν εὐρίσκεται ἡ ζωὴ ἡ αἰώνιος.

ΟΡΓΗ.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΤΟΠΙΑ ΤΟΥ

Ἡ Ὀργή εἶναι ἀμάρτημα θανάσιμον, ἀπό τὴν ὁποίαν γεννᾶται ἡ παραφροσύνη, ἡ βλασφημία, ἡ σκληρότης, ὁ φόρυβος, ὁ τρόμος τοῦ σώματος, ἡ ὕβρις, ἡ μικροψυχία, ἡ ἀνοία, ἡ ἀλλαγὴ τοῦ σώματος, καὶ ὁ φόνος, καὶ ἄλλα ἕτερα, τὰ ὅποια ὅλα εἶναι κλάδοι, καὶ καρποὶ τῆς ὀργῆς, καὶ τοῦ θυμοῦ. Ὁ δὲ μακρόθυμος ἄνθρωπος πάντα ταῦτα ὑποφέρει, καὶ τὰ νικά· ὅτι ἀπὸ τὴν μακροθυμίαν γεννᾶται ἡ ἀκακία, καὶ ἡ ἀνεξικακία, καὶ ἡ ὑπομονή, δι' ἧς πάντα νικῶνται, καὶ δραπετεύουσιν.

ΤΑ ΕΠΤΑ ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ.

Πνεῦμα Σοφίας, Συνέσεως, Φόβου Θεοῦ, Γνώσεως, Εὐσεβείας, Βουλῆς, Ἰσχύος.

ΤΑ ΕΠΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ.

Βάπτισμα.	Χρίσμα.	Γερουσίη.	Γάμος.
Μετανοία.	Κοινωνία.	Εὐχαϊσμεν.	

ΑΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΑΡΕΤΑΙ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ.

Ἀνδρία.	Φρόνης.	Δικαιοσύνη.	Σωφροσύνη.
---------	---------	-------------	------------

ΑΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΑΡΕΤΑΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ.

Ρώμη.	Ἀρτιότης.	Κάλλος.	Υγεία.
-------	-----------	---------	--------

Ἡ Ρώμη ἀναλογεῖ τῇ Ἀνδρίᾳ. Καθὼς ἡ ρώμη τοῦ σώματος εἶναι ἰσχύς ἀκαταγώνιστος, οὕτω καὶ ἡ ἀνδρία ἐστ' ῥώμη ψυχῆς κατὰ παθῶν ἰσχυρῶν καὶ δεινῶν, Θανάτου, Ταλαιπωρίας, Πόνου, καὶ τῶν ὁμοίων.

Ἡ Ἀρτιότης ἀναλογεῖ τῇ Φρονήσει. Καθὼς ἡ ἀρτιότης ἐστὶ συμπλήρωσις τῶν τῆς ψυχῆς ὀρθῶν καταλήψεων, ὡσπερ καὶ τῶν μελῶν, οὕτω δὴ καὶ ἡ φρόνησις ὁμοίως ἐστὶ συμπλήρωσις.

Τὸ Κάλλος ἀναλογεῖ τῇ Δικαιοσύνῃ. Καθὼς τὸ κάλλος ἐν συμμετρίᾳ μελῶν μετ' εὐχροίας νοεῖται, οὕτω καὶ ἡ δικαιοσύνη ἐν συμμετρίᾳ τοῦ ὑπερβάλλοντος ἐκάστου· ἀπονεμητικὴ γὰρ ἐστὶν ἐκάστῳ τὰ πρὸς αἰτίαν· οἶον, Θεῷ, Γονεῦσι, Συγγενέσι, Φίλοις, Οἰκείοις, καὶ πᾶσι δικαίως ἀπενέμει τὰ δεόντα.

Ἡ Υγεία ἀναλογεῖ τῇ Σωφροσύνῃ. Καθὼς ἡ υγεία ἐστὶν ἐκράσια σώματος, οὕτω καὶ ἡ σωφροσύνη, τὸ καθαρθεῖν παντός παθους τὴν ψυχὴν, Ἠδονῆς, Φόβου, Λύπης, καὶ Ἐπιθυμίας.

ΜΗΝΕΣ.

Κατὰ τοὺς παλαιοὺς Ἑλληνας.

Γαμηλιῶν, ὁ Ἰανουάριος, ὅτι Γαμηλία ἢ Ἡρα ἢ τοῖς γάμοις ἐπίστατοῦσα.

Ελαφηβολιῶν ὁ Φεβρουάριος, ἀπὸ τῶν Ἐλάφων, αἱ ἐθύοντο τῇ ἐλαφηβόλῳ Ἀρτέμιδι.

Μουνογιῶν, ὁ Μάρτιος, ἀπὸ τῶν θυσιῶν τῆς Ἀρτέμιδος.

Θαργηλιῶν, ὁ Ἀπρίλιος, ἀπὸ τῶν Θαργηλίων, ἑορτὴ Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος.

Σκίρροφοριῶν, ὁ Μάϊος, παρὰ τὸ φέρειν σκίραν ἐν αὐτῷ τὸν Θεσεία, ἤγουν γύψον· ὁ γὰρ Θυσεὺς ἀπερχόμενος κατὰ τοῦ Μινωταύρου, τὴν Ἀθηναῖν ποιήσας ἀπὸ γύψου ἐβάσταξεν.

Ἐκατομβαιῶν, ὁ Ἰούνιος, ἀπὸ τοῦ πλείστας ἐν τούτῳ τῷ θύεσθαι ἑκατόμβας.

Μεταγειτνιῶν, ὁ Ἰούλιος, ὅτι ἐν τούτῳ Ἀπόλλωνι μεταγειτνίῳ ἔθουον.

Βοηδρομιῶν, ὁ Αὐγουστος, ἀπὸ τῆς Βοηδρομίας, ἑορτὴ τις Ἀθήνησιν, ἐν ἣ ἑτίματο Βοηδρόμιος Ἀπόλλων.

Μαιμακτηριῶν, ὁ Σεπτέμβριος, ἀπὸ Διὸς μαιμάκτου, ἧτοι ἐνθυσιώδους καὶ ταρακτικῆς.

Πυανεψιῶν, Ὀκτώβριος, ἀπὸ τῆς πυανεψίας ἑορτῆς τοῦ Ἀπόλλωνος· πύανα γὰρ ἔψυνον ἐν αὐτῇ, ἧτοι κουκία.

Ἀνθεστηριῶν, Νοέμβριος, διὰ τὸ πλείστα τῶν ἐν τῆς γῆς ἀνθεῖν τότε· παρ' ἄλλοις ὁ Ἡ. Μῆνη Χαλκίδας.

Ποσειδεῶν, Δεκέμβριος, ἀπὸ τοῦ Ποσειδῶνος.

ΕΤΧΗ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΕΥΓΕΝΙΟΥ ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΕΩΣ

Δέσποινα Δέσποινα Μητέρα, ἀμαρτωλῶν ἢ προστάτις,
 Λιμὴν τῶν χειμαζομένων ἐν τῷ τοῦ βίου πελάγει,
 Καὶ ἀγκυρα τῶν ἐν ζάλαις, καὶ ῥύστιν τῶν ἐν κινδύνοις
 Ἡ μόνη ἀπηλπισμένων ἐλπίς καὶ παραμυθία,
 Ἐκ βάθους μου τῆς καρδίας, ψυχῆς τε συντετριμμένης
 Ἐν ταπεινώσει, καὶ θλίψει, καὶ στεναγμοῖς, καὶ δακρῦοις
 Πρὸς σέ τὴν μόνην ἐλπίδα ὁ ἄθλιος καταφεύγω,
 Καὶ σέ μεσείτην εὐροῦμαι πρὸς τὸν Υἱόν σου καὶ Κτίστην
 Σὺ μοι γενοῦ προστάτις, μή με ἐάσης ὀλέσθαι·
 Ἰλέωσαι τὸν Υἱόν σου, τὸν κατ' ἐμοῦ ὀργισθέντα·
 Τὴν ἀγανάκτησιν παῦσον, ἣν ἔχει πρὸς με δικαίως·
 Ἐφ' οἷς ἐξήμαρτον τάλας, ἐφ' οἷς ἐξύβρισα τοῦτον·
 Πᾶσαν ἀθέμιτον πράξιν ἐτέλεσα ἐν τῷ βίῳ,
 Καὶ λογισμοῖς τε, καὶ λόγοις, καὶ πάθεσιν ἀκαθάρτοις
 Ἐμόλυνα τὴν ψυχὴν μου, καὶ ὄλος κατεσπιλώθην·
 Ἡ μαύρωσά μου τὰ κάλλος, κατήσχυνα τὴν εἰκόνα·
 Φεῦ καὶ κρουνοὶ τῶν ὀμμάτων, καὶ σταλαγμοὶ τῶν δακρῶν
 Κἂν ῥέωσιν ἀενάως, ὡς ποταμοὶ τε καὶ κρήναι·
 Τὸ δυσάπονητον αἴσχος τῆς μιανθείσης ψυχῆς μου,
 Πῶς ἀποτρίψουσιν ἄρα; πῶς ἔξουσιν ἀποπλῦναι;
 Οἶμοι, κατάκριτος κείμαι, τὸν δικαστὴν παροξύνων·
 Οἶμοι, τὴν κόλασιν τρέμω, καὶ τὰς ποινὰς τὰς μελλούσας·
 Τίς με τὸν ἄθλιον σώσει τῆς φρενέως καταδύτης·
 Οὐδεὶς, πλὴν σοῦ Παναγία Δέσποινα Δέσποινα σώσον

Π Ι Ν Α Κ

ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΕΝ ΤΗ ΔΕ ΤΗ ΒΙΒΛΩ

Εἴρμοι τοῦ Πρώτου Ἦχου.	Σελ. 3
Εἴρμοι τοῦ Δευτέρου Ἦχου.	27
Εἴρμοι τοῦ Τρίτου Ἦχου.	49
Εἴρμοι τοῦ Τετάρτου Ἦχου.	64
Εἴρμοι τοῦ Πλαγίου πρώτου Ἦχου.	85
Εἴρμοι τοῦ Πλαγίου δευτέρου Ἦχου.	97
Εἴρμοι τοῦ Βαρέως Ἦχου.	111
Εἴρμοι τοῦ Πλαγίου τετάρτου Ἦχου.	121
Στιχολογία τῶν Θ'. ᾠδῶν κατὰ τάξιν.	141
Μεγαλυνάρια ψαλλόμενα εἰς τὰς Δεσποτικὰς Ἑορτὰς εἰς τὴν ἐννάτην ᾠδὴν.	163
Καταβασίαι ψαλλόμεναι κατ' ὄλον τὸν χρόνον ἐν τῷ Ὁρθρῷ.	169
Μεγαλυνάρια ψαλλόμενα εἰς τὰς Ἑορτὰς τῶν Ἁγίων, πρὸς τὴν Τιμιωτέραν.	171
Τὰ Φωταγωγικά κατ' ἦχον ψαλλόμενα τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ ἐν τῷ Ὁρθρῷ.	183
Ἑξαποστειλάρια τῆς ὅλης Ἑβδομάδος.	185
Οἱ Δίνοι κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν.	187

Ἡ Δοξολογία ἅπασα.	Σελ. 491
Οἱ εἰκοσιτέσσαρες ψυχῶσωτήριοι Οἴκοι εἰς τὴν Ὑπεραγίαν, καὶ Λειπάρθενον Θεοτόκον.	493
Οἱ εἰκοσιτέσσαρες κοσμοχαρμόσυνοι Οἴκοι εἰς τὸν Τίμιον καὶ Ζωοποιόν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ.	205
Τύπος καὶ Ἑρμηνεία περὶ τοῦ, πῶς δεῖ τὸν εὐσεβῆ Χριστιανὸν σφραγίζειν ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ τὸ σημεῖον τοῦ Τιμίου, καὶ Ζωοποιτοῦ Σταυροῦ, ἐκ τοῦ Ἰλλυρικοῦ Ὁρολογίου ἀντιγραφεῖσα καὶ μεταφρασθεῖσα.	215
Νικολάου Ἱερέως τοῦ Μαλαξοῦ περὶ σημασίας τῶν δακτύλων τῆς χειρὸς τοῦ Ἱερέως ἐν τῷ εὐλογεῖν τὸν Χριστῶνυμον Λαόν.	219
Δι' ἑπτὰ Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι συνοπτικώτατοι, μετ' ἀκριβοῦς χρονολογίας.	224
Περὶ Συνοικεσιῶν, καὶ τί ἐστὶ Συνοίκησις.	225
Περὶ Συγγενείας.	226
Μανουὴλ τοῦ Ξανθίνου περὶ Συγγενείας περιγραφή.	229
Τὰ ἑπτὰ θανάσιμα ἁμαρτήματα, καὶ αἱ ἑπτὰ Ἄρεται αἱ καταβάλλουσαι αὐτὰ ἐν εἴδει δένδρου.	244
Τὰ ἑπτὰ Χαρίσματα τοῦ ἁγίου Πνεύματος.	256
Τὰ ἑπτὰ Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας.	256
Δι' ἑσσαρες ἀρεταὶ τῆς ψυχῆς.	256
Δι' ἑσσαρες ἀρεταὶ τοῦ σώματος.	256
Μῆνες κατὰ τοὺς παλαιοὺς Ἕλληνας.	257
Εὐχή εἰς τὴν Θεοτόκον, Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρου.	258

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Χαλκίδας

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Χαλκίδας

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Χαλκίδας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Χαλκίδας